

विदर्भ कनिष्ठ महाविद्यालयीन अर्थ- वाणिज्य शिक्षक मंडळ, नागपूर

अंक १ या / वर्ष २०१७

चर्चासत्र नववे २०१७

आर. के. कला, वाणिज्य व विज्ञान कनिष्ठ महाविद्यालय, पुलगाव, जिल्हा वर्धा

www.vjcectb.com

दि. १७ व १८ (शुक्र. व शनि.) नोव्हेंबर २०१७

स्मरणिका संपादक मंडळ

प्रा. नामदेव घोळसे
मुख्य संपादक

डॉ. दत्तात्रय सोनेगांवकर
सहसंपादक

डॉ. रजनी हुद्दा

डॉ. रश्मी दुरगकर

सदस्य
प्रा. विजय बालपांडे

प्रा. चंद्रकांत जुळे

प्रा.अजय कोयाळ

प्रा. डॉ. गजानन धांडे

प्रा. भरत काळे

प्रा.सुरेश अंधारे

प्रा. मनीष तंबाखे

केंद्रीय कार्यकारिणी

अध्यक्ष
प्रा. डॉ. अशोक गव्हाणकर

सचिव
प्रा. मनीष तंबाखे

उपाध्यक्ष
प्रा. डॉ. गजानन धांडे

कोषाध्यक्ष
प्रा. सुरेश अंधारे

सहसचिव
प्रा. भरत काळे

सदस्य
प्रा. डॉ. चेतन हिंगणेकर

सदस्य
प्रा. विडुल गिरडकर

सदस्य
प्रा. विजय वालपांडे

सदस्य
प्रा. चंद्रकांत जुळे

सदस्य
प्रा. संजय ठाकरे

अध्यक्ष
प्रा. रत्नाकर बोमिडवार
गडचिरोली जिल्हा

अध्यक्ष
प्रा. डॉ. विजय मसराम
चंद्रपुर जिल्हा

अध्यक्ष
प्रा. अशोक चेटुले
भंडारा जिल्हा

अध्यक्ष
प्रा. डॉ. महेंद्र लोधी
नागपूर प्रांतिग

उद्घाटन सोहळ्याचे मान्यावार

कार्यक्रमाचे उद्घाटक

मा. डॉ. मुरलीधर चांदेकर
कुलगुरु
संत गाडगे महाराज अमरावती विद्यापीठ,
अमरावती

कार्यक्रमाचे अध्यक्ष

मा. मोहन बाबू अप्पाळ
अध्यक्ष,
आर. के कनिष्ठ महाविद्यालय,
पुलगाव, जिल्हा वर्धा

विशेष अतिथी

मा. नूरसिंग जाधव
आर. के कला, वाणिज्य व
विज्ञान कनिष्ठ महाविद्यालय, पुलगाव

प्रमुख पाहुणे

मा. श्री अनिलजी पारधी
शिक्षण उपसंचालक,
नागपूर विभाग

चर्चासत्र अध्यक्ष

डॉ. माधुरी लेले

अध्यक्ष
प्रा. डॉ. अशोक गव्हाणकर

सचिव
प्रा. मनीष तंबाखे

समारोपीय सोहळ्याचे मान्यवर

मुख्य अतिथी

भा. बी. नारायण कुमारे
मुख्य पोलीस अधिकारी
पुणे

द्वितीय अतिथी

भा. अजय कulkर्णी
आय. के. कला विभागाचे
विद्यार्थी कनिष्ठ महाविद्यालय, पुणे

तृतीय अतिथी

डॉ. मानजूरी जाले

भा. डी. अणोळी नारायण
अध्यक्ष

भा. मनीष कulkर्णी
सचिव

डॉ. हसनजली हुदा
भाजी अध्यक्ष
केन्द्रीय कार्यकारणी

भा. राजाराम डुरगाकर
भाजी सचिव
केन्द्रीय कार्यकारणी

स्मरणिका

स्मरणिका

पुलगाव चर्चा सत्र - २०१७

दिनांक १७ व १८ नोव्हेंबर

स्थळ

आर. के कला, वाणिज्य व विज्ञान कनिष्ठ महाविद्यालय, पुलगाव, जिल्हा वर्धा

स्मरणिका संपादक

प्रा. नामदेवराव घोळसे

निवृत्त प्राध्यापक

धनवटे नॅशनल कॉलेज नागपूर

स्थानिक कार्यवाह

प्रा. अजय कोयाळ

प्रा. डॉ. माधुरी लेले

अध्यक्षीय भाषण

जागतीकीकरणानंतर भारतीय अर्थव्यवस्थेतील परिवर्तन

ब्रिटीशानी भारतात औपचारिक व अनौपचारिकरीत्या जवळपास 300 वर्षे राज्य केले व 1947 वर्षात भारतातील राजकीय, सामाजिक नेतृत्वाने ब्रिटीश प्रवृत्तीला विरोध करित व संघर्षाची भूमिका स्वीकारत स्वातंत्र्य प्राप्त केले. ब्रिटीश कालावधीत भारतीय अर्थव्यवस्था त्यांनी राबविलेल्या स्व स्पर्शी धोरणामुळे दिवसेंदिवस कमकुवत झाली. एकसुद्ध व गतिमान व रचनात्मक दृष्ट्या प्रभावशाली असलेली अर्थव्यवस्था ब्रिटीश धार्जीण झाली. यातूनच विषमता, गरीबी, बेकारी, सामाजिक द्वेष, व्यापार रचनेतील बदल, औद्योगिक धोरणातील निश्चिततेचा अभाव लान व मोठे उद्योग यांची ब्रिटीश उद्योगाबरोबर स्पर्धेतून माघार व त्यातूनच निर्माण झालेला बेरोजगार अजूनही भारतीय अर्थव्यवस्थेतून समूळ नष्ट होतांना दिसत नाही. गरीबी, सामाजिक विषमता, बेरोजगारी, सामाजिक संरचनेतील आमूलाग्र बदल, समुहद्वेष ही भारताला ब्रिटीशांकडून प्राप्त झालेली देण होय. दादाभाई नौरोजी यांनी त्यांच्या ब्रिटीश संसदेत केलेल्या भाषणात व त्यांनी लिहिलेल्या Poverty of India या पुस्तकात स्पष्ट केले की, भारताला ब्रिटीशांच्या चूकीच्या आर्थिक धोरणामुळे गरीब केले. 16 व्या शतकाच्या पूर्वी भारताची अर्थव्यवस्था मजबूत व आंतरराष्ट्रीय व्यापारात भारताचा वाटा 25% जास्त होता जेव्हा की भारताची लोकसंख्या आजच्या अर्धवट असलेल्या लोकसंख्येपेक्षा कितीतरी कमी होती.

स्वातंत्र्यप्राप्तीनंतर भारताचे धोरण ठरविताना जगात अस्तित्वात असलेल्या भांडवलवाद की साम्यवाद यापैकी कोणत्या अर्थव्यवस्थेची निवड करावी असा प्रश्न तत्कालीन राज्यकर्त्यांमुळे उभा राहिला. परंतु भारताचे द्रष्टे पंतप्रधान पंडीत नेहरु आणि त्याचे सहकारी यांनी या दोन आर्थिक प्रणालीत सुवर्णमध्य साधत 'मिश्र अर्थव्यवस्था' स्वीकारली. कल्याणकारी राज्याची संकल्पना स्वीकारल्यामुळे भांडवलवादापेक्षा समाजवादाकडे झुकलेली आर्थिक धोरणे अंगीकारली.

स्वदेशी उद्योगांना संरक्षण आणि साधन सामुग्रीचा महत्तम वापर या उद्देशाने निर्यातीला प्रोत्साहन आणि आयातीवर बंधने घालण्यात आली. सामाजिक न्यायाच्या दृष्टीकोनातून सार्वजनिक क्षेत्रातील उद्योग, सार्वजनिक वितरण प्रणाली आणि नियोजनाद्वारे विकास या त्रिसुत्रीचा स्वीकार शासनातर्फे करण्यात आला. अर्थ व्यवस्थेत पदोपदी सरकारी

हस्तक्षेप अनिवार्यपणे होता. वित्तव्यवस्थेवर नियंत्रण मिळविण्यासाठी 1969 मध्ये बँकांचे राष्ट्रीयीकरण करण्यात आले. देशांतर्गत उद्योगांना स्पर्धा नको यासाठी 'लायसेन्स राज' अस्तित्वात आले. थोडक्यात उद्योगांच्या विकासाच्या योजना आखायच्या पण प्रत्यक्षात उद्योगांना नैराश्य येईल असे कायदे असल्याने उद्योगधंद्याचा विस्तार पाहिजे त्याप्रमाणात झाला नाही. चढत्या दराने कर, कामगारांना संरक्षण देणारे कायदे, बँक, विमा इत्यादी क्षेत्रात सरकारचा एकाधिकार या सर्वांचा नकारात्मक परिणाम भारतीय अर्थव्यवस्थेवर अपरिहार्यपणे झाला.

एकीकडे भरमसाठ वाढत चाललेली लोकसंख्या तर दुसरीकडे रोजगार संधीची कमतरता, यातून निर्माण झालेले बेकारी आणि वारिद्वयाचे दुष्टचक्र, एम.आर.टी.पी. सारख्या कायद्यामुळे उद्योगांच्या विस्तारावर मर्यादा, उत्पादन कमी आणि मागणी अधिक यातून किंमतवाढ, भ्रष्टाचार, काळबाजार आणि नफेखोरी यासारख्या अनिष्ट प्रथा, सतत तोट्यात चालणारे सार्वजनिक उद्योग, आर्थिक विकासासाठी शासनाने घेतलेले देशविदेशातील भरमसाठी कर्ज व त्यावरील व्याज या सर्वांचा परिणाम भारतीय अर्थव्यवस्थेवर पडल्याशिवाय कसा राहिल ? भारताची आर्थिक परिस्थिती चालावली. 1991 मध्ये भारत जगातील 160 देशांपैकी 20 वा गरीब देश म्हणून गणला गेला. कर्जाबाजारीपणात भारताचा तिसरा क्रमांक आला. तर मानवी विकास निर्देशांकात 123 व्या क्रमांकावर आला. विदेशी चलनाचा साठा तर केवळ एका आठवड्याच्या आयातीएवढा शिल्लक होता. 67 टन सोने आंतरराष्ट्रीय मुद्रानिधीला विकण्याची नामुष्की भारतावर आली.

नवीन आर्थिक धोरण - या सर्व परिस्थितीतून मार्ग काढण्यासाठी आणि त्याचवेळी जागतिक बलाढ्य, प्रगत देश व जागतिक वित्तीय संस्थांचा आलेला वाढता दबाव यामुळे भारताने जुलै 1991 ला नवीन आर्थिक धोरणाचा स्वीकार केला. त्याशिवाय भारताजवळ दुसरा पर्यायही उपलब्ध नव्हता.

जागतिक व्यापार संघटनेच्या करारानुसार 'मुक्त अर्थव्यवस्थेचा' स्वीकार भारताने केला. शासनाचा कमीत कमी हस्तक्षेप ही नवीन आर्थिक धोरणाची आवश्यक अट होती उदारीकरण, खाजगीकरण आणि जागतिकीकरणाच्या त्रिसुत्रीवर हे धोरण आधारित होते. एक मुक्त आर्थिक धोरण ज्यात विदेशी गुंतवणुकीला परवानगी, जागतिक वित्तसंस्थांकडून

अंदाजपत्रकाचे उद्दिष्ट ठरविण्यात आले होते परंतु आजही हे उद्दिष्ट 63 हजार करोड रुपयापेक्षा जास्त स्वरूपात प्राप्त करता येऊ शकले नाही. परंतु जागतिकीकरणानंतर भारताचा अर्थव्यवस्थेतील समाजवादीरचना, किंवा आर्थिक समाजवाद व समाजवादीय अर्थव्यवस्था याला तिलांजली द्यावी लागली. यातील समाजाचा मनुष्य चेहरा आर्थिक नियोजन पुरस्कृत उद्दिष्टातून वगळण्यात आला व त्याच्याही परिणाम वेगवेगळा राबविलेल्या घोरणातून दिसतो आहे. नेहरूंनी स्वीकारलेल्या समाजवादी ध्येय घोरणाला बाजूला ठेवण्यात आले असले तरी आज समाजवादाला जागतिकीकरणाचे उद्दिष्टे पूर्णतः पर्यायी असतांना दिसत नाही. कारण आंतरराष्ट्रीय स्पर्धा अंतर्गत अर्थव्यवस्थेतील संरचनात्मक बदल, आर्थिकस्थिरीकरण व विदेशी गुंतवणूकीत दिलेली पूर्णतः सुट, भांडवली बाजारातील विदेशी निवेश या सर्वांचा परिणाम अर्थव्यवस्थेत भांडवलवादी व्यवस्थेची पुसटशी रचना समाजवादाच्या पलिकडे जाऊन कार्य करत लागली आहे. देशांतर्गत उद्योग व्यवसायाचा व सार्वजनिक क्षेत्रातील उद्योगांना स्पर्धा करावी लागत आहे. भांडवल पूरवण्याचा अभाव व तंत्रज्ञानाचा अपूर्ण विकास या दोन वैविध्याच्या आधारावर संरचना व बाजारपेठ यांची पूर्वस्थापना करण्याचा व गुंतवणूकीत वाढ करण्याचा प्रयत्न मागील 30 वर्षांच्या कालावधीत करण्यात येत आहे. रोजगारभिमूख गुंतवणूक व्हावी याकरिता पायाभूत सुविधांचा विकास, आरोग्य, शिक्षण, वीजपूरवठा व पाणी वितरण, कृषी सिंचन लहान व मध्यम उद्योग यांचा पर्याप्त विकास व्हावा व त्यातून रोजगार निर्माण होऊन बेकारीचे प्रमाण कमी व्हावे व अर्थव्यवस्थेतील त्वरक व गुणक यांचा सकारात्मक परिणाम व्हावा यादृष्टीने प्रयत्न करण्यात आले. व त्याच प्रयत्नांमुळे भारताच्या आर्थिक विकासाचा दर 7.5 टक्के पेक्षा जास्त ठेवण्यात यश प्राप्त झाले. समाजवादी अर्थव्यवस्थेतील नियोजनाद्वारे ठरवून दिलेली उद्दिष्टे खुल्या स्पर्धेतून साध्य करण्यास भारतातील घोरण राबविणाऱ्यांनी व प्रभावी संरचना तयार करणाऱ्यांनी अमलात आणण्याचा प्रयत्न केला. परिणामतः अनेक क्षेत्रात त्याचे दूरगामी परिणाम पाहायला दिसत आहे, विदेशी भांडवलाचा आधार हा अर्थव्यवस्थेतील गुंतवणूकीचा आधार मानला गेला तरी देशाची निर्यातवृद्धी वाढावी व आयात निर्यात ठेवून व्यापारातून विदेशी विनिमयाचा भाग वाढवावा या उद्दिष्टांची पूर्ती मात्र पाहिजे त्या प्रमाणात होऊ शकली नाही. याकरिता विदेशी भांडवल बाजारातील विदेशी निवेश यांची देशी गुंतवणूक भांडवली बाजारात प्रभावशाली ठरू नये म्हणून बाजारात आणण्याचा प्रयत्न होत आहे. यात म्यूच्युअल फंड, विमा कंपनीचे गुंतवणूक या गुंतवणूकी प्रमुख होय. यामुळेच भारतीय भांडवल बाजार विदेशी गुंतवणूकदारांनी गुंतवणूक आपल्या देशात नेण्याचा प्रयत्न केल्यावरही भारतीय भांडवल बाजारावर त्याचा परिणाम झाला नाही. सप्टेंबर 2017 च्या अखेरीस 60 मिलीयन डॉलरपेक्षाही जास्त एवढे डॉलर भारतीय भांडवली बाजारातून विदेशी गुंतवणूकदारांनी काढून घेतले. याची भरपाई म्हणून भारताने आता 20 हजार कोटीपेक्षाही जास्तची रक्कम भारतीय भांडवल बाजारात गुंतवणे गरजेचे आहे. तरच भांडवल बाजारातील संतुलन कायम राखणे शक्य होतील. वर्तमान भारतीय अर्थव्यवस्थेचा अभ्यास करताना विविध

वैशिष्ट्ये हे विरोधाभास दर्शवितात. याचे प्रमुख कारण म्हणजे अर्थव्यवस्थेतील सुधारणा संदर्भात घेतल्या गेलेल्या ह्या मूलभूत घटकांचे अंमलबजावणी अनेक वर्षापासूनचा प्रलंबीत असलेला एक देश एक देश GST सरकारने लागू केला. अवघ्या अग्रत्यक्ष कर संरचनेतील घटक घडून आणलेला हा मूलभूत बदल होय म्हणजेच अग्रत्यक्ष करप्रणालीत असेलली गुंतागुंत व त्यामुळे वस्तूंच्या किंमतीत होणारी वाढ केंद्रित संरचनेमुळे एकस्वरूप होणे शक्य होईल. अग्रत्यक्ष कराच्या संरचनेमुळे किंमतीतील भिन्नता प्रादेशिक असंतुलन निर्माण करीत होते व प्रदेशभिन एकाच वस्तूच्या किंमतीत जो फरक आढळत होता तो कमी होण्यास यत्न होईल शिवाय सरकारच्या महसूलात वाढ घडून येईल. इंधन, व्यापारीवर्ग, उत्पादक वर्ग, सेवा पुरविणारे घटक यांना सारक्याच आपल्या व्यवसायाचे पंजीयन करणे अनिवार्य करण्यात आले आहे. जे पर्यंत पंजीयन (Registration) होणार नाही तो पर्यंत व्यवसायधारकाला 'कर आदान सूट' (Tax Input Credit) प्राप्त होणार नाही. याचाच अर्थ वस्तू व सेवांचा विनिमय होताना पूर्वी जे व्यवहारात आर्थिक गळतीचे प्रमाण (Economic Likages) जे होते ते कमी व्हावे शक्य झाले आहे. परंतु त्याच बरोबर GST मधील दरातील गुंतागुंत व त्याचा स्तर हे सुलभ करणे आवश्यक आहे. अन्यथा व्यापारी वर्ग व्होटे देणारे यांना GST चा विरोधाभास होईल. भारतीय अर्थव्यवस्था सध्या मंदीच्या प्रक्रियेतून प्रवास करीत असली तरी हा प्रवास जास्त काळ चालणार नाही कारण आंतरराष्ट्रीय वित्तिय संस्थेच्या अनुमानानुसार चालू आर्थिक विकासदर 16-17 मध्ये 5.7% हा 17-18 मध्ये 7.1 च्या पुढे राहण्याची शक्यता वर्तविली आहे. निश्चितीकरणानंतर मुद्देचा पुढळा मागणी यांच्यात असंतुलनाच्या परिणाम आर्थिक व्यवहारावर निर्माण आल्याचे दिसून येते. याचा परिणाम प्रामुख्याने बांधकामातील उणे, पायाभूत सुविधा, निर्यातदर, खाजगी गुंतवणूक, चालू खाल्यावरील कु-राजकोषीय तुटीतील वाढ, महागाई, बेरोजगारी, सामाजिक विषमता व सर्व प्रश्नांची निर्मिती झाली याचाच परिणाम अर्थव्यवस्था मंदावण्यास यत्न झाला व आर्थिक विकास हा कमी झाला. यातील विरोधाभास म्हणजे भारतीय भांडवलबाजारातील निर्देशांकातील वाढ होय. (25 सप्टे. 2017 पर्यंत याच बरोबर भारताच्या विदेशी गंगाजळीत 400 बिलियन डॉलर पर्यंतची झालेली वाढ होय. विदेशी विनिमयदराचे मूल्यांकन निवडक देशाच्या चलनाच्या मुल्याच्या आधारावर निश्चित केले जाते. हा तर्क घेऊन 2004-05 चा आधार "वास्तविक परिणामकारक विनिमयदर" Real Effective Exchange Rate अनुसार रुपयाचे उर्ध्वगम Appreciation of Rupees होते आहे. याचा परिणाम अर्थव्यवस्थेतील काही घटक विकासाकरिता प्रेरक ठरत आहे व विरोधाभास जागतिकीकरणाच्या विविध प्रभावशाली पैदाई अर्थव्यवस्थेतील अंतर्गत विरोधाभासाच्या प्रक्रियेतून प्रभावित होत असलेली दिसून येते. सोबत वाढ व घट होणारे वळ स्वतंत्ररित्या जोडले आहे.

नॅशनल काऊन्सिल ऑफ अ्युअर्ड एकोनॉमिक रिसर्च व

मोठ्या प्रमाणावर नवप्रवर्तनाचा वापर हे महत्वाचे कारण होय. वाढी संस्था / किंवा कामगाराकडून काम करून घेण्याच्याही प्रमाणात वाढ झाली आहे. नीती आयोगाच्या कृती आराखड्यात जे अनेक प्रस्ताव दिल्या गेले आहेत त्यात रोजगाराच्या न्यूनता कमी करण्याकरिता "कोर्टल एम्प्लॉयमेंट झोन्सची" (CEZ) निर्मिती करण्याचा प्रस्ताव ठेवण्यात आला आहे. सिंगापूर, तैवान, द. कोरिया व चीन यांच्याप्रमाणे जागतिक बाजारपेठेची निर्मिती करून उत्पादन व रोजगार संबंधी कार्य करण्यात आलेले आहे. सहसंबंधीत बेरोजगारीच्या प्रस्नावर उपाय म्हणून शेती सारख्या क्षेत्राची उत्पादकीय क्षमता वाढविण्यात असंख्य सुशिक्षित युवक या क्षेत्राकडे वळण्यास बेरोजगारी नियंत्रित होऊ शकेल. याकरिता शेतीतील सिंचनाचे क्षेत्र वाढविणे, पिक पद्धतीत सुधारणा घडून आणणे, सुधारित वियाणांचा वापर करणे, व्यवसायाकडे शेतीत वाढ करणे, शेतीला अखंडित बीजपुरवठा करणे, या उपाययोजना केल्यास शेतीतील उत्पादनात वाढ होणे शक्य होईल. बेरोजगारातील सर्वात चांगला उपाय म्हणजे अर्थव्यवस्थेत संतुलित रोजगार क्षमता उपाय करणे होय. क्षेत्रनिहाय व भविष्यातील मागणी याचा कृती आराखडा तयार केल्यास संतुलित रोजगार निर्माण होऊ शकेल. अर्थव्यवस्थेचे संक्रमण होत असताना सुरुवातीच्या काळात विविध कार्य करण्याकरिता कुशल व अर्धकुशल श्रमिकांचा पुरवठा हा अधिक असतो. परंतु अर्थव्यवस्था संक्रमण कालावधीच्या जेव्हा जेव्हा पुढच्या टप्प्यात प्रवेश करते तेव्हा अर्धकुशल व अकुशल श्रमिकांचा पुरवठा अलवधिक होतो. परिणामतः मजूरी किंवा भूती चे दर वाढूनही श्रमिक कार्य करण्यास प्राप्त होत नाही सॅम्स पीत्रोदा यांनी उच्च शिक्षणाच्या संदर्भात अहवाल सादर करित असताना ही बाब स्पष्ट केली. 2005 मध्ये स्टोनर, प्लंबर, लाईनमन, यंत्र जोडणारे, शेतीकाम करणारे श्रमिक यांचा मोठ्या प्रमाणात तुटवडा भारतासारख्या अधिक लोकसंख्या असलेल्या देशाला जाणवेल. याचे महत्वाचे कारण लोकसंख्येचे साक्षरतेतील वाढ, कला कौशल्यात सुधारणा, हंगामी कार्याऐवजी काळातील नियमितता, शैक्षणिक व आरोग्य विकास इत्यादी होय. याचा सामुहिक परिणाम रचनात्मक बेकारी व छुपी बेकारीत होते.

मा. पंतप्रधान श्री. नरेंद्र मोदी यांच्या निर्णयामुळे उद्भवलेल्या परिस्थितीचा आढावा घेण्याच्या उद्देशाने प्रस्तुत शोधनिबंधात विवेचन केलेले आहे. अर्थव्यवस्थेतील 500 रु च्या 1000 रु. च्या नोटा रद्द झाल्याच्या पार्श्वभूमीवर त्याचे जे सकारात्मक आणि नकारात्मक परिणाम झाले त्याबद्दल थोडक्यात विवेचन करण्यात आले आहे. नोटाबंदी चा निर्णय हा निश्चितच देशहिताचाच आहे. त्यातून काळा पैसा, भ्रष्टाचार, महागाई, दहशतवाद इत्यादी समस्यातून काही प्रमाणात मुक्ती मिळू शकते. परंतु या निर्णयाच्या अंमलबजावणीत राहिलेल्या चुट्टीमुळे सामान्य जनतेला त्रास सहन करावा लागला. त्याच राजकीय विरोधसुद्धा मोठ्या प्रमाणावर झाला. नोटाबंदीमुळे निर्माण झालेल्या टंचाईतून मार्ग काढण्यासाठी कमी रोकडामध्ये व्यवहार (Less Cash Transaction) हा मार्ग उत्तम आहे अनेक प्रगत देशांमध्ये आर्थिक व्यवहार मोठ्या प्रमाणात मोबाईल किंवा कार्डद्वारे होतात. त्याचबरोबर बँकांचे बुडीत कर्ज वसूल करण्याची मोहिम राबविणे देखील तेवढेच गरजेचे आहे.

शिक्षण क्षेत्रातील भ्रष्टाचार दूर करण्यासाठी सुद्धा Cash less व्यवहार उपयोगी पडतील. अनेक व्यावसायिक डॉक्टर, डॉक्टर, सी.ए. यांच्या व्यवहारांवर याच माध्यमाने नियंत्रण ठेवण्याची आवश्यकता आहे.

थोडक्यात नोटाबंदीच्या निर्णयाला वरील जगाची ओढ मिळाल्यास हा एक इतिहासीय निर्णय सिद्ध होईल यात शंका नाही. यामुळे भारत एक समृद्ध व संपन्न देश वनेल. भ्रष्टाचार मुक्त अर्थव्यवस्था हे मा. पंतप्रधानांचे स्वप्न आहे. पंतप्रधानांनी काळा पैसा नष्ट करण्याकरिता पावले उचलली तशीच बुडीत कर्जाच्या वसुलीची योजनाही ताबडतोब तयार केली पाहिजे. काळा पैसा घर बांधणी क्षेत्रात मोठ्या प्रमाणात फिरतोय. राजकीय नेत्यांनी सुरु केलेल्या शाळा, महाविद्यालयात कॅम्पिशन फीच्या माध्यमातून, व्यावसायिक लोकांनी (डॉक्टर, इंजिनियर्स, वकील, मोठे उद्योजक) बुडविलेल्या करातून तसेच एक्सचेंज ट्यूटी व आयात-निर्यात व्यापारातून काळा पैसा वाढत जातो. या सर्व बाबींना राजकीय संरक्षण देखील असतेच त्याशिवाय हे राबवणे नाही. राजकीय पक्षांना निवडणुका लढण्यासाठी या अर्थ मार्गांनी साठविलेल्या पैशांची गरज असते. त्यामुळे समाजातील सर्वच मोठे व प्रभावशाली घटक काळा पैशांच्या निर्मितीला कारणीभूत असातात. मा. पंतप्रधानांनी याविरुद्ध उपडलेली मोहिम यशस्वी करावयाची असेल तर प्रथम यांच्याविरुद्ध कारवाई करणे आवश्यक आहे. पाचशे व हजार रु च्या नोटा रद्द झाल्याने त्या सर्व विविध बँकांमध्ये जमा होतील. बँकेजवळील निधीत वाढ होईल. या निधीचा वापर पुनर्गुंतवणुकीसाठी करता येईल. देशाच्या आर्थिक विकासाला गती मिळेल, राष्ट्रीय उत्पन्नत वाढ होईल. गरीबी दूर होईल.

नोटाबंदीच्या निर्णया इतक्याच धाडसीव प्रभावशाली निर्णया पंतप्रधान श्री. नरेंद्र मोदी यांनी घेतला. तो म्हणजे 'एक देश एक कर' यासंकल्पने अंतर्गत वस्तू व सेवाकर (GST) हा सध्याच्या अर्थव्यवस्थेवर प्रभाव टाकणारा एक महत्वाचा घटक आहे. मेक इन इंडिया, जनधन योजना, गॅस सबसिडी सोडण्यासाठी आवाहन, जनविमा योजना, नोटाबंदी आणि आता वस्तू व सेवा कर या सर्व धाडसी निर्णयामागे भारतातील अर्थव्यवस्थेला चालना देण्याची भूमिका आहे. आर्थिक व्यवहारांना शिस्त लावण्याचा प्रयत्न आहे. यात अनेक समाजघटक असंतुष्ट होतील, अनेकांचा विरोध होईल यात शंकाच नाही परंतु भविष्यातील सुंदर आणि समृद्ध भारताच्या निर्मितीसाठी असाधारणरी आर्थिक शिस्त, आर्थिक साक्षरता अत्यंत आवश्यक आहे. परंतु यात यश प्राप्त करण्याकरिता जनतेचा सहभाग देखील तितकाच महत्वाचा आहे. भारतीयांनी श्रम, उत्पादकता, कार्यक्षमता, प्रामाणिकता, शिस्त, चारित्र्य या सर्व पैतृंवर सकारात्मक विचारांनी अंमल केलातर असकय काहीच नाही. उद्याचा भारत वल्याणकारी राज्याची संकल्पना पूर्ण करील यात शंका नाही.

अर्थातच 2014 नंतर नवीन निवडल्या गेलेल्या सरकारने, शासन पातळीवर अनेक योजनांचा सुरु करण्यास आरंभ केला. भारत सरकारच्या वर्तमान पंतप्रधानांनी, जनधनयोजना, स्टार्टअप मिडीया, मेक इन इंडिया, यासारख्या असंख्य योजना राबवून स्वयं रोजगाराभिमुख

संस्थेद्वारा प्रस्तुत करण्यात आलेल्या अहवालानुसार "व्यापार धीटपणा दर" Business Confidence Index जो 2014 मध्ये 142 इतका होता तो ऑगस्ट 2016 ला 121.6 इतका झाला. त्यानंतरच्या कालावधीत त्यात 133.3 इतकी वाढ ऑक्टोबरच्या 2016 मध्ये झाली. व जानेवारी 2017 मध्ये निश्चितीकरणानंतर त्यात 112.00 इतकी घट झाली. व GST नंतर जून 2017 मध्ये 136 इतकी वाढ झाली. यावरून भविष्यात भारताच्या व्यापाराची दिशा कशी राहिल हे स्पष्ट होते. निश्चितीकरण, GST व अयोग्य मान्सून यांचा दीर्घकालीन परिणाम अर्थव्यवस्थेवर होणे संभव आहे. यातून उद्योग, व्यापार व सेवाक्षेत्राकरिता वेगळे "Ball out package" सरकारने घोषित केल्यास व्यापार संरचना सुधारणे शक्य होतील. भारतातील लघू, मध्यम व हस्तकला व्यवसाय करणारे उद्योग जे अर्थव्यवस्थेतील रोजगार उपलब्ध करून देणारे प्रमुख आज निश्चितीकरणानंतर मंदीतून जातांना दिसत आहेत. शिवाय असंघटीत क्षेत्र ज्याचे प्रमाण अर्थव्यवस्थेत 80 टक्केपेक्षाही जास्त आहे. अशा असंघटीत क्षेत्रात काम करणाऱ्या उद्योग प्रवाह यावर संकुचनाचा मोठ्या प्रमाणावर प्रतिकूल परिणाम झाला. यातूनच ग्रामीण व अर्धशहरी नोकरीत वाढ झाली. व मध्यम उद्योगातील एकूण सकल घरेलू राष्ट्रीय उत्पादनात 38 टक्के इतका वाटा आहे तर देशाच्या एकूण निर्यातीत 42 टक्के इतका हिस्सा आहे यावरून लघू व मध्यम उत्पादन क्षेत्राचे अर्थव्यवस्थेतील योगदान किती आवश्यक आहे हे स्पष्ट होते.

बृहत उद्योगाचा उत्पादन निर्देशांक जुलै 2017 मध्ये 1.2% इतका होता. जुलै अगोदरच्या त्रिमासीमध्ये तो 0 पेक्षा कमी झाला यातूनच औद्योगिक वस्तू निर्मित करणाऱ्या उद्योगात मंदी व बेकारी, यातूनच पुरवठा आखूचन असा तिहेरी सापळा एकाच वेळी निर्माण झालेला दिसतो. मंदीसदृश्य स्थितीचा परिणाम अधिकोषीय उचल Bank Credit वर झाला व तो मागील 2014-15 च्या निमन्तरावर जास्त पोहोचला. ऑगस्ट 2017 मध्ये उपभोक्ता किंमत निर्देशांक दर 3.8 टक्के झाल्यामुळे उपभोगीय व आवश्यक वस्तूंच्या किमतीत वाढ याचे मुख्य कारण म्हणजे चालू वर्षीय सापस्थिती लक्षात घेतल्यास मान्सून वेळेवर न येणे व आल्यावरही त्याची मात्रा कमी असणे याचा परिणाम चालू कृषी उत्पादन व भाजी फळफळावळे यावर झाला व उपभोक्ता महागाई निर्देशांकात वाढ झाली. त्याचबरोबर चालू वित्तीय लेखावरील तूट एकूण सकल घरेलू उत्पादनाच्या 2.4% ने वाढली. भारताच्या वर्तमान महसूल व खर्च याचा विचार केला असता भविष्यातील राजकोषीय तूट ही 3.4% एकूण सकल घरेलू उत्पादनाबरोबर असेल. मागील दोन तिपाही मध्ये एकूण सकल घरेलू उत्पादना बरोबर अनेक बाबींचा परिणाम झाल्यामुळे त्याच्या विकास वाढीचा दर मंदावला. ही मंदी अर्थव्यवस्थेतून अल्पकालावधीतून कमी करावयाची असेल तर परिवर्तनीय सुधारणा Transformational Reforms करणे गरजेचे आहे. व दीर्घकालीन प्रवृत्तीत बदल घडून आणण्याकरिता व स्थिरीकरणाकरिता घोरणे निश्चित व सद्द असणे गरजेचे आहे. मागील पाच त्रिमासीच्या अहवाला वरून असे दिसून येते की, भारताच्या आयातीत मोठ्या प्रमाणात वाढ झाली व परिणामात चालू खात्यावरील तूट अधिक

झाली. यातील अंतर निर्माण होण्याचे कारण म्हणजे घोरणे अर्थव्यवस्थेच्या रचनात्मक बदलती सुसंगत पद्धतीने कार्य करू शकत नाही. ध्येयघोरणे व वास्तविकता यातील अंतरातील वाढीमुळे विकासाचा दर कमी होण्यास साह्य होते. गत कालावधीत अधिक असलेली आयात निश्चितीकरणाच्या कालावधीत आयातीतील एकूण वाढ ही जवळपास 13 टक्के इतकी आहे. आयातीत वाढ होण्याचे कारण म्हणजे जैल इलेक्ट्रॉनिक वस्तू, पेपर्स, प्लास्टिक व केमिकल्स इत्यादी होय. अशा आयातीच्या कारणामुळे देखील विकासदराच्या 300 मूळअंकात घट (300 bps) झाली. निश्चितीकरणानंतर निर्माणी उद्योगातील पुरवठा साठ्यात पूर्णतः नेस्तनाबूत झाली. पुरवठ्यातील असलेली एखाद्यात टिकून राहिली नाही. याचा परिणाम आयात करण्यामध्ये झाला. व निश्चितीकरणाच्या प्रभावाने देशी मागणीत घट झाली. एकूणच मागणी आणि पुरवठा निश्चितीकरणाच्या घटकाने प्रभावित झाले. यातून सामान्य श्रमिकांना प्राप्त होणारा रोजगार काही कालावधीकरिता का होईना तो संपला आहे. देशातील एकूण गुंतवणूक ङ्क्च च्या 29.5 टक्के आहे. वर्तमान कालावधीतील ही गुंतवणूक रोजगार निर्माण करणारी असली तरी भूतकाळातील गुंतवणूकीच्या 34 टक्के पेक्षाही अधिक असलेली ती कमी आहे. आज चालू वर्षातील राजकोषीय तूट ही 94 टक्के पेक्षा जास्त तर खलू खात्यावरील तूट देखील वाढली आहे. खाजगी उपभोग एकूण सकल घरेलू राष्ट्रीय उत्पादनाच्या 55.8 पेक्षा जास्त तर 15-16 मध्ये 55 टक्के इतका होता. जागतिक अर्थव्यवस्थेत मंदी असली तरी भारतीय अर्थव्यवस्था धिम्या गतीने पुढे जात आहे. त्यात माहिती तंत्रज्ञान, वित्तसेवा, सेवाव्यापार यासारख्या क्षेत्राचा वाटा अधिक आहे. प्रामुख्याने ही सेवाक्षेत्रे असल्यामुळे त्यातून आवश्यक रोजगाराची मात्रा निर्माण होत नाही. सामान्य अनुमानानुसार भारतात जवळपास एक कोटी साठ लाख पेक्षाही जास्त तरुण दरवर्षी रोजगार मागण्यास समर्थ होतात परंतु त्यापैकी 20 लाख लोकांना रोजगार प्राप्त होतो. सन 2011 ते 2015 हे कालावधीत शेतीवर आधारित रोजगाराच्या संख्येत 2 कोटीपेक्षा जास्त घट झाली. याचा परिणाम आर्थिक विकासात वाढ होते हे स्पष्ट होते. परंतु झालेली वाढ सर्व समावेशक आहे की नाही हे यावरून दिसून येत नाही. जानेवारी 2017 मध्ये, देशात 40 कोटी लोकांना रोजगार प्राप्त होण्याची स्थिती होती, तर बेरोजगारांची संख्या 25 कोटीपेक्षाही जास्त होती. जुलै 2017 मध्ये नोकरी करित असलेल्या नागरिकांच्या संख्येत घट होऊन 40 कोटी पेक्षा कमी झाली. तर नोकरी मागणाऱ्यांच्या संख्येत 13 कोटी एवढी वाढ झाली. रोजगार निर्माण क्षमता ही शासकीय स्तरापेक्षा खाजगी क्षेत्रापेक्षा क्षीण झाली आहे. कारण शासनाद्वारे नियमित रोजगार लोकांना उपलब्ध करून देण्याची व्यवस्थाच बंद झालेली दिसून येते. केवळ हंगाम तत्वाच्या आधारावर किंवा काम संपेपर्यंत श्रमिकांना रोजगार उपलब्ध करून दिला जातो व यातूनच बेरोजगाराचा प्रश्न संघित होतो. शासकीय बेरोजगारीची समस्या ही ज्वलंत समस्या होय हे निती आयोगाने देखील मान्य केले आहे. एखाद्या युवकाकडे पूर्ण उत्पादक क्षमता किंवा पूर्ण दर्जाची कला-कुशलता असतानाही कमी क्षमतेचे काम किंवा न्यून रोजगार ही देशातील गंभीर समस्या होय. पारंपारिक आणि मोठ्या प्रमाणात रोजगार निर्मित करू शकणाऱ्या उत्पादन क्षेत्रात मागील काही वर्षांत

व्यापार होणे देशात निर्माण करण्याकरिता प्रयत्न केल्या जात आहे. आजचा तरुण हा नोकरी मागणाऱ्या पेक्षा नोकरी देणारा असताना असा वर्तमानकालीन सरकारचा प्रयास व कयास आहे. वैश्विक अर्थव्यवस्थेची प्रतिकूल परिस्थितीतून भारतीय अर्थव्यवस्था संकामीत होताना जगाच्या पाठीवर ती दुसऱ्या क्रमांकाची असणे हेच वर्तमान सरकारने केलेल्या कामगिरीची उत्प्रेक्षनीय बाब असेल. भविष्यातील ध्येय धोरणे व अर्थव्यवस्थेच्या विकासाकरिता असलेले विविध प्रारूपे यांचा सिध्दी प्रारूप' संबंध ठेवून कृषी आराखडा (Action Plan) तयार केल्यास दोन अंकी विकासाचा दर येत्या वर्षात प्राप्त करणे शक्य होईल. आर्थिक विकास प्रक्रियेत उद्योग विकास याचा थेट संबंध औद्योगिक घटनांशी येतो. या औद्योगिक क्षेत्राचे प्राथमिक क्षेत्राशी साधल्यास उद्योग प्राथमिक क्षेत्र यांच्यात एक शृंखला तयार होऊन दोन्ही क्षेत्रांचे आर्थिक संतुलन साधने शक्य होईल. व यामुळे प्राथमिक क्षेत्रात कार्य करणाऱ्यांना सुद्धा प्राप्त होतील. उदा. कापूस तयार करणारा शेतकरी हा कपडा तयार करणाऱ्या उद्योगाच्या व्यवस्थापनाशी अंशधारक / भागधारक म्हणून जोडला गेल्यास शेतकऱ्यांना आत्महत्या सारख्या प्रश्नांना सामोरे जावे लागणार नाही याकरिता शासन स्तरावर धोरणात्मक दिशा निश्चित करणे गरजेचे आहे. संपूर्ण देशातूनच प्राथमिक क्षेत्रात कार्य करणाऱ्या व समाजाच्या प्रत्येक व्यक्तीची खळगी भरण्याचे कार्य करणाऱ्या शेतकऱ्यांना स्वतः कापूस पिकवून व अनन्याय प्राप्त होत नसेल तर शासनाची धोरणे व भारत सरकारच्या कृषी आयोग प्राथमिक क्षेत्राच्या अभ्यास कौटुंबी कमी पडतो असे दिसून येते.

लाखा पेक्षा जास्त शेतकऱ्यांनी आजपर्यंत आत्महत्या केल्याचे दिसून येते. पण कृषीवर आधारित एकाही उद्योजकांनी व्यवसाय बुडाला म्हणून आत्महत्या केल्याचे निदर्शनास येत नाही. यात महाराष्ट्रातील व त्यात विदर्भातील शेतकऱ्यांच्या आत्महत्यांचे उपाय आजपर्यंत 35,000 पेक्षाही जास्त आहे. उद्योजकांना व व्यावसायिकांना वाणिज्याच्या क्षेत्रात लागू केलेल्या सर्व बाबींचा लाभ मिळतो. बँकाकडून ऋण, विविध वित्तीय संस्था, शासकीय अनुदाने, कर्जाची पुनर्रचना, अधिकोष, अधिकोषाची सुविधा, चातू खाते या बाबींच्या पुरवठ्यामुळे उद्योग क्षेत्रात कार्य करताना उद्योग समुहांना वित्तीय समस्या जाणवत नाही. संकट आली तरी जतो त्याच्यातून मार्ग काढतो किंवा शक्य न झाल्यास उद्योग सरकारच्या हवाली करून तो त्यातून आपली सुटका करून घेतो व अधिकोषाचे घेतलेले ऋण परत न केले तरी त्याच्या ऋणाचा डोंगर NPA म्हणून अधिकोषाच्या ख्यात्यात / लेखात भर घालीत असतो. शेतकऱ्यांच्या बाबतीत मात्र कुठलाच NPA नाही. शासनाद्वारे कर्जमाफीची घोषणा केली जाते, याचा तुलनात्मक आढावा घेतल्यास सर्वच राज्यातील शेतकऱ्यांनी कर्जमाफी ही वर्तमानकालीन उद्योग व्यवसायापासून निर्माण झालेल्या एकूण 8,80,000 रुपयांच्या NPA पेक्षा कमी आहे. उद्योग व्यवसायात काम करणाऱ्या उद्योग जगतातील उद्योगपतींना नफा / लाभ प्राप्त होत असताना उद्ये का निर्माण होतो किंवा NPA हा मुद्दा घडून आणल्या जातो का ? हा भयंकर प्रश्न आहे. अधिकोषात ठेव ठेवणारे हे सामान्य नागरीक असतात. शिवाय करल्याने सरकारला महसूल प्राप्त होतो व यासर्वांचा हिशेब NPA च्या

स्वरूपात लोकांपुढे येतो. हा अर्थव्यवस्थेतील सर्वात मोठा विरोधाभास होय. सुशिक्षित व्यक्ती, नोकरीदार, उद्योगपती, सेवाक्षेत्रात कार्य करणारे सर्व राजकीय वर्तुळात कार्य करणारे राजकीय पुढारी या सर्वांना कोन्ही वेळचे पोटभर अन्न पुरविणारा शेतकरी अशिक्षित, प्रशिक्षणाचा अभाव, अधिकोषीय सोयी सुविधांचा अभाव, अडते, बलाढ्य, कमीशम एडेंट यांचा त्रास, कृषीमाल विकल्या गेल्या नंतरही पैसे विलंबाने देण्याची सोय या सर्व कुचंबनेत शेतकरी आपले जीवन कोणीही तक्रार न करताना अगम्य. हा विरोधाभासाच्याही पुढे असलेला विरोधाभास आहे. न्याय अन्यायाच्या बाबतीत जेव्हा सर्वसामान्यपणे वोलले जाते तेव्हा न्यायालाच अन्यायाचे अस्तित्व टिकून ठेवते हे यावरून स्पष्ट होते. याकरिता सलग कृषीधोरणांची स्वतंत्र गरज भारताला आहे. व नियोजनाद्वारे सर्वसमावेशक सुविधा व शेतकऱ्यांना शेतकरी म्हणून न पाहता प्राथमिक उद्योजक म्हणून त्याचा स्तर वाढविल्यास व उद्योगांना देण्यात येणाऱ्या सर्व सोयी सवलती (चातू खाते उघडण्याची मूभा) दिल्यास परिवर्तन काही कालावधीत घडून येणे शक्य होईल. याकरिता शेतकऱ्यांना शिक्षण, प्रशिक्षण, वार्तालाप, स्वंत्र माहिती केंद्रे यांची सुरक्षा करणे अति अनिच्छर्य आहे. तरच भारतीय शेती व भारतीय शेतकरी यांना आनंदाचे दिवस पहायला मिळेल.

एकूणच अर्थव्यवस्थेत कार्य करणारा प्रत्येक माणूस हा त्या अर्थव्यवस्थेचा आधार असतो. हा त्यांच्यात असलेल्या निपुणतेमुळेच अर्थव्यवस्थेतील समीकरण बदलविता येतात. भारताला भविष्यात नेण्याकरिता चांगल्या मनुष्यबळाची गरज आहे व हे सर्व चांगले मनुष्यबळ शिक्षणाच्या सहायाने निर्माण होते. शिक्षण क्षेत्रातील कामगिरी व संशोधन प्रक्रियेतून निर्माण होणारा नवप्रवर्तनवाद वर्तमान काळातील नवनीन संशोधन व (Patent) प्राप्त करण्याकरिता उपयुक्त ठरतो. उच्च भारतातील उच्च शिक्षणाचे नामांकन 27% पेक्षा अधिक नाही. हेच प्रमाण कॅनडा 92%, यु.एस.ए. 86%, ऑस्ट्रेलिया 90% इतके आहे. प्राथमिक शिक्षणाचे नामांकन बिहार व यु.पी. सारख्या राज्यात 65% अधिक नाही. शिक्षणाचे आधुनिकीकरणात शिक्षणाचा स्तर सर्वच स्तरातून संशोधन कृतीवर आधारित असावा ज्याचा लाभ सर्वच विद्यार्थ्यांना प्रत्येक स्तरातून शिक्षण घेत असताना प्राप्त होईल. कारण व्यापार व्यवसाय व आंतरराष्ट्रीय व्यापारावर नवप्रवर्तन व संशोधन आता अनिवार्य झाले आहे. प्रत्येक क्षेत्रात आरोग्याचे असो, तहलुकीचे असो, बांधकामाचे असो, संरक्षण साहित्य निर्माण करण्याचे असो, उद्योग कृषी व अन्य या सर्वात आमुल्य परिवर्तन गरजेचे आहे. हे केवळ शिक्षणातील पुढच्या अवस्थेतून प्राप्त होते. नवीन संशोधनातून नवीन बाजारपेठा प्राप्त करून त्याचा आर्थिक विकासाकरिता उत्तम उपयोग करून विदेशी व्यापार लाभधारक ठेवता येता. म्हणूनच भारताचे पंतप्रधान जलिकडील अमेरिका दौरा आटपून आल्यानंतर एका दूरदर्शन वाहिनीवरून देशाला संबोधित करीत असतांना भारताला संशोधनाची व नवप्रवर्तनाची किती गरज आहे हे त्यांनी त्यांच्या मुलाखतीतून स्पष्ट केले होते.

आज जगाला अर्थव्यवस्थेच्या आर्थिक विकासाचा दर 3.5%

इतका आहे. पुढील वर्षी तो 3.6% इतका होण्याची शक्यता दर्शविण्यात आली आहे. युरोप मधील झालेलं मोठे वाढलं ग्रेकसीट म्हणून U.K. यांनी स्वतःला स्तंत्र केलं. संपूर्ण युरोप मंदीतून वाटचाल करीत आहे. जर्मनीच्या जून्या प्रमुख पुन्हा एकदा प्रमुखपदी विराजमान झाल्या आहेत. आफ्रिका खंड, गल्फ राष्ट्रे व अन्य राष्ट्रे यांच्याही अर्थव्यवस्था अधिक सक्षम वाढ्या घाकरिता ते प्रयत्नशील आहे. अमेरिकेने राजकीय व्यवस्थेत परिवर्तन झाल्यावरचेच TPP सारखा करार मोठीत काढण्यात आला. आंतरराष्ट्रीय मंदी, आर्थिक, राजकीय व्यवस्थेतील परिवर्तन, तेलाच्या किंमती, भारतीय अर्थव्यवस्थेतील निश्चितीकरण व अप्रत्यक्ष कर संरचनेतील बदल, निर्माण उद्योगाच्या निव्वांक विकासदर, कृषीक्षेत्रातील परिवर्तन, सेवाक्षेत्रातील विकासदराची संघर्षता, वित्तीय संस्थांची नाजूक स्थिती, शैक्षणिक व आरोग्याचा दर्जा व सुविधा याकडे शासनाद्वारे विशेष लक्ष पुरविले गेले आहे.

भारताची अर्थव्यवस्था आर्थिक विकासदरांच्या तौलनिक अभ्यासावरून ती दुसऱ्या क्रमांकाची आहे. क्रयशक्तीच्या तुलनेत ती चौथ्या क्रमांकावर आहे. या सर्व परिभाषेचा वापर संख्यांचा वापर करून आर्थिक प्रमातीचे दर आपण निश्चित करतो हे आज आवश्यक असले तरी मार्शलच्या व्याख्येप्रमाणे संपूर्ण मानवी समाजातील किंवा समुहातील मानव

याचाच अभ्यास अर्थशास्त्रात महत्त्वाचा मानला आहे. म्हणून समाजात मानवी मूल्य अबाधित राहावे व प्रत्येक व्यक्तीला जीवन जगण्याचे सार समाजजीवनातील विनाद्वेष व्यवस्था यातूनच देशात मानवी कष्ट सहजपणे घडून येईल. सुजलाय सुफलाम व तसुदीय कुदुख्य विचारधारेतून भारताची ओळख जगात होईल व यातूनच आर्थिक निदर सहजपणे प्राप्त करणे शक्य होईल.

Referance :

1. The Economiz Times – Sunil R.Sinha
DevendraK Paul, 29/09/17
2. India Express – Shahaji Vikraman & He
Damodar 18/9/17
3. InIndia Express – By Sujit Balla, 19/09
4. The Indian Express – Sazzid Z. Chn
30/09/2017
6. नागपूर टाईम्स संवाद - हरीशशेख 10/11
7. रिझर्व बँकेच्या गव्हर्नरची पत्रपरिषद, महाराष्ट्र
8. 16, व 18 डिसेंबर 2016

जीएसटी ची संकल्पना

भा. डॉ. राजाभाऊ कुन्नाकर

देशात राज्य सरकारे आणि केंद्रसरकार यांना कर लावण्याचे स्वातंत्र्य घटनेने वहाल केले आहेत. कारण कर लावूनच केंद्र सरकार व राज्य सरकारे आपला महसूल प्राप्त करीत असतात. कराची संकल्पना अर्थशास्त्रात सर्वप्रथम मसप्रोक यांनी मांडली होती. त्यांच्यामते कोणताही कर सरकार जेव्हा जनतेकडून किंवा प्रजेकडून प्राप्त करते तेव्हा त्या प्राप्त केलेल्या किंवा गोळा केलेल्या करावर पूर्णपणे जनतेचा अधिकार असतो व तो असापत्ताही पाहिजे. देशातील घटनेने देश शासन व्यवस्थेद्वारे चालविण्याकरीता लोकशाही प्रणालीचा वापर करणारख्या देशात जनप्रतिनिधीद्वारे सरकार चालविले जाते याचाच अर्थ जनतेचे प्रतिनिधी म्हणजेच सरकार होय. याचा जनतेला जनप्रतिनिधी निवडून दिल्यावर विसर पडतो व हिच लोकशाही व्यवस्थेची तंगडी बाजू ठरते. मसप्रोक यांनी स्पष्ट केलेल्याप्रमाणे शासनाद्वारे गोळा केलेला कर व लोकांच्या कल्याणावर केलेला खर्च हा समान असणे अत्यंत आवश्यक आहे. तेव्हाच देशातील जनतेचे महत्तम कल्याण साधणे शक्य होते.

राज्यघटनेच्या परिशिष्ट यादीतील क. - 01 मध्ये असलेल्या कर विषयावर केंद्रशासन कर लावू शकते. यात आयात कर, अबकारी कर व सेवाकर अंतर्भूत आहेत. या बाबींवर राज्यशासन कर आकारू शकत नाही. राज्यघटनेच्या परिशिष्ट क. - 02 मध्ये असलेल्या कर विषयावर राज्यशासन कर लावू शकते. यामध्ये विक्रीकर (VAT), प्रवेश कर, मनोरंजन कर इत्यादींचा समावेश आहे. यावर केंद्रशासनाला कर लावण्याचा अधिकार नाही. परंतु घटनादुरुस्तीमुळे कराचे विविध विषय समाप्त करून वस्तू आणि सेवेचा पुरवठा हा एकच विषय ठेवून केंद्र आणि राज्य या दोघांनाही कर लावण्याचा अधिकार प्राप्त झाला आहे. प्रत्येक राज्याला कर लावण्याचा अधिकार आहे. असे असल्यावर कोणत्या वस्तू व सेवेवर करदर किती असावा, कायद्याची अंमलबजावणी कशी असावी यामध्ये काही प्रमाणात मतभेद होणार हे स्पष्ट होते. प्रत्येक राज्याने आपल्या मर्जीप्रमाणे निर्णय घेतले, कर दर बदलले तर त्यामुळे अपेक्षित परिणाम साधता जाणार नाही. ही वस्तुस्थिती होती यावर उपाय शोधने गरजेचे होते. संपूर्ण देशाचा विचार करून सर्वानुमते निर्णय घेतले तरच देशभर एकदर ही संकल्पना प्रत्यक्षात येऊ शकते. याकरीता जीएसटी परिषदेची स्थापना करण्यात आली. याकरीता घटनेमध्ये आवश्यक तो बदल करण्यात आला. या परिषदेचा अंतर्गत केंद्रप्रमाणे राज्यांनाही

प्रतिनिधीत्व देण्यात आले आहे. म्हणजेच परिषद सार्वभौमिक विचार करूनच सर्वानुमते शासनाला सूचना करून शाब्दिक अर्थ परिषदेची रचना निश्चित करण्यात आली आहे. या संदर्भात अंतिम निर्णय घेण्याचे अधिकार शासनाकडे राहिले.

नागरीक, लोक, छोटे मोठे व्यापारी, उद्योजक यांना अनेक वट्टे की, जीएसटी ची आकारणी वेगवेगळ्या प्रकारची पन्ना एकदा सेवाकर किंवा विक्रीकर लावण्यात येणार आहे का ? हा संदिग्ध प्रश्न निर्माण होणे साहजिक आहे. परंतु ज्या दिवशी जीएसटी लागू करण्यात आला तेव्हापासून केंद्र सरकारचे आणि राज्य सरकारचे आगेदर असलेले कर अधिकार समान करण्यात आले. व असे अधिकार रद्द झाल्यामुळे पन्ना ज्या कर सरघनेमुळे कर लावले जाणार नाहीत हे निश्चित झाले. राज्यघटना दुरुस्ती मंजूर झाली असल्याने केंद्र आणि राज्यांना वस्तू व सेवा कर लावण्याचा अधिकार प्राप्त झाला आहे. याची व्याख्या करीत असतांना सेवा म्हणजे काय ? वस्तुवर कसा कर आकारावा व त्याचा दर किती असावा जीएसटी कर कायद्याची अंमलबजावणी कशा प्रकारची असेल व्यापारी व उद्योजकांची नोंदणी प्रणाली कशी असेल, यात गुंतलेला अधिकारी वर्ग, अधिकारी वर्गाचे अधिकार, व्याजाची रक्कम, दंड, यांची आचणी यासार्व बाबींचा विचार करणे गरजेचे होते व याचे उत्तर राज्यघटनेत मिळणार नाही हे निश्चित होते. यापूर्वी राज्यात कर आकारणीच्या, रिटर्न भरण्याच्या इनपुट क्रेडीटच्या पध्दती वेगवेगळ्या होत्या व केंद्र सरकारची पध्दती भिन्न होती. म्हणून देशात एकच कर आणाव्याचा असेल तर राज्यांतर्गत कायदा सुधारणा आणणे गरजेचे होते. या संदर्भात प्रत्येक राज्याला वेगवेगळी कार्य सोपविण्यात आली होती. विवरणपत्रे तयार करण्याची जबाबदारी महाराष्ट्र सरकारकडे सोपविण्यात आली होती. जनतेने केलेल्या सूचनेचा वापर करून 14 जून 2017 ला केंद्र शासनाने जीएसटी कायद्याचे प्रारंभ प्रसिध्द केले होते. जीएसटी परिषदेने 25 नोव्हेंबर 2016 ला सर्वांच्या सूचना विचारात घेऊन केंद्रीय वस्तू व सेवाकर कायदा (CGST), एकात्मिक वस्तू सेवाकर कायदा (IGST), संघ राज्य वस्तू सेवा कर कायदा (UGST) आणि वस्तू सेवा कर कायदा (राज्यांना भरपाई देण्याबाबत) कायदा असे एकूण चार कायदे संसदेद्वारा मंजूर करण्यात आले. त्याचप्रमाणे राज्याने आपले कायदे मंजूर केलेत. वस्तू आणि सेवा यांचे वर्गीकरण आणि त्यावरील करदर ही क्लिष्ट आणि कठीन बाब म्हणून

केंद्र आणि राज्य यात एकमत घडून आणण्यात यश प्राप्त झाले व 1 जुलै पासून हा कर अंमलात आणून त्याची अंमलबजावणी संपूर्ण संपराज्यात करण्यात आली. यापूर्वी जीएसटी कर अधिकाऱ्यांना योग्यरीत्या समजावा याकरीता सर्व वरिष्ठ संबंधीत अधिकाऱ्यांना प्रशिक्षण देण्यात आले.

केंद्र व राज्य शासनातून जीएसटी मुळे रद्द करण्यात आलेले कर पूर्वील प्रमाणे आहे

केंद्र सरकार वस्तुच्या उत्पादनावरील कर, औषधे आणि प्रसाधने वस्तु निर्माणार लागणारा अवकारी कर, अतिरिक्त अवकारीकर, सेवाकर, केंद्रीय विक्रीकर, वृत्तपत्र आणि जाहीरात कर, आयात करीत असतांना भरावा लागणारा काउंटर खेलेम शुल्क व विशेष अतिरिक्त शुल्क.

राज्यस्तरावर रद्द झालेले कर :-

विक्रीकर, ऐशआराम कर, मनोरंजनकर, लॉटरीकर, प्रवेशकर, पेट्रोलियम, स्टॅम्पड्युटीकर या करावरील भार जीएसटी पासून वेगळा ठेवण्यात आला आहे. तंबाखू व मद्य यावर कर लावण्याचे अधिकार बदलण्यात आलेले नाही. राज्यांचे सर्व अपत्यक्ष कर रद्द करण्यात आले आहेत.

जीएसटी अंमलात आल्यानंतरही व्यापारी व उद्योजकांना घावे लागणारे कर :-

- 1) व्यवसाय कर (Professional Tax)
- 2) मुद्रांक शुल्क (Stamp Duty)
- 3) गटलूक कर (Road Tax)
- 4) मालमत्ता कर ((Property Tax)

पर्यावरण कायदे, शॉप ॲक्ट, अन्न व भेसळ कायदे, कामगार कायदे याचा उद्देश वेगळा असल्याने या कायद्या अंतर्गत नोंदणी तपासणी या बाबी पूर्वीप्रमाणेच चालू राहतील.

भारतीय जीएसटी करप्रणालीचा स्वातंत्र्यपणा :-

केंद्र आणि राज्य यांच्या दरम्यान कराची विभागणी झाल्यामुळे केंद्र आणि राज्यशासनाने आपआपले अधिकार सोडले. भारतातील जीएसटी करप्रणाली ही द्विस्तरीय स्वरूपाची आहे केंद्रशासनाचा कर (CGST) व राज्यशासनाचा (SGST) असा आहे. यासंदर्भात भरावयाची विवरणापत्रे, व्याख्या, कायदा कोणत्यारकमेवर कर आकारायचा या सर्व बाबी सारख्या आहेत. जीएसटी अंमलात आल्यावर एकाच व्यक्तीवर दोनदा कर भरावे लागतील यातला अर्धा कर केंद्रशासनाला तर अर्धा कर राज्यसरकारला देव राहिल. जगातील जवळपास 150 देशात जीएसटी अथवा व्हॅट या नावाने सर्व व्यवहारावर कर लावला जातो. कर लावण्याची ही सर्वात सरळ, स्पष्ट व कर न देण्यातून कोणीही सुटणार नाही अशी ही कर प्रणाली आहे. भारतात विविध प्रकारची विविधता, व्यापाराचे स्वरूप व्यहाराचा जाकार, अन्य राष्ट्रपेक्षा अधिक गुंतगुतीचा असल्यामुळे जीएसटी चा सरळ मार्ग शोधणे सध्या तरी शक्य नाही. जीएसटी समजून घेण्याकरीता कोणते कर कोणत्या व्यहारावर लागतात, कोणत्या कराची वजावट प्राप्त होते आणि कोणत्या कराची प्राप्ती होत नाही व या सर्वांचा किंमतीवर कासा परिणाम होतो हे

समजून घेतले पाहिजे. खाणीतून अथवा शेतमालापासून हजेरी पध्यांची निर्मिती होते. खाणीतून खाणीज किंवा शेतमाला शेतमाला उत्पादनसध्यापर्यंत आणणे ही पहिली अवस्था असते. खाणीतून खाणीज काढतांना शासनाला रॉयल्टी देणे बंधनकारक आहे. शेतीतील कच्च्यामाल कृषीविकास व्यवस्थाद्वारा विक्रय लागतो. यातूनच वेगवेगळ्या स्तरावर वेगवेगळा कर देणे आवश्यक असतो. विक्रीकर, प्रवेश कर, उत्पादन कर, सेवाकर, आयात कर इत्यादी होय. हे कर वेगवेगळ्या टप्प्यावर घावे लागतात. त्याचा किंमतीवर कोणता परिणाम होईल हे महत्वाचे आहे. जीएसटी मध्ये केवळ रॉयल्टी आणि व्हॅटम ड्युटी या वजावट मिळणार नाही. त्यामुळे वस्तू व सेवांचे दर कमी करणे शक्य होणार नाही. परंतु अल्पमुदतीत किंमत अधिक वाढण्याची शक्यता यात आस्त असते. कारण व्यापारी त्याला मिळणारी सवलत ग्राहकास त्वरीत उपलब्ध करून देत नाही. जीएसटी कायदानुसार विक्रेत्याने जीएसटी पासून मिळणारे लाभ आपल्या विक्रेत्यांना दिले पाहिजेत. व्यापाऱ्यांना विशेष ग्राहक उपयोगी वस्तुंचे निर्माते व वितरकांनी मिळणारा फायदा वस्तुंच्या किंमती कमी करून ग्राहकांना घाव्यात म्हणजेच जीएसटी करपाद्वती ही वस्तुतः व्यवहार्य ठरेल.

जीएसटी ची व्याप्ती:-

अवकारी कर उत्पादकाला भरावा लागत असे. मुख्यवर्धीतकर विक्रेता भरता होता, सेवाकर सेवादेणाऱ्यांना लागत होता. परंतु जीएसटी कर प्रणाली अंमलात आल्यानंतर वस्तु व सेवा या दोन्ही क्षेत्रातील विविध बाबी जीएसटीत समाविष्ट करण्यात आल्या परिणामतः जी व्यक्ती व्यापार व्यवसाय करणारी असो, उद्योजक असो, सेवा देणारे असो, असा सर्व वर्ग जीएसटीच्या कक्षेत आणण्यात आला आहे. या कायदानुसार त्यांना करपात्र व्यक्ती म्हणून संबोधले जाईल. या अंतर्गत खाली व्यक्ती व संस्थांचा समावेश करण्यात आला आहे.

- 1) नैसर्गिक व्यक्ती (Individual)
- 2) अविभक्त हिंदू कुटुंब पध्दत (Hindu Undivided Family)
- 3) व्यवसाय संस्था (Firm)
- 4) कंपनी (Company)
- 5) भागीदारीचा व्यवसाय (Partnership Business)
- 6) व्यक्तीचा संघ (Association of Persons)
- 7) केंद्र, राज्य, प्रांतिक अथवा कंपनी कायदाने प्रस्थापीत महामंडळे (Corporation)
- 8) भारताबाहेर तेथील कायदाने स्थापित निगम/निकाय (Body-Corporation)
- 9) सहकार कायदानुसार नोंदणिकृत सहकारी संस्था (Co-operative Society)
- 10) स्थानिक प्राचीकरण (Local Tribunal)
- 11) केंद्रशासन किंवा राज्य शासन (Central Govt. and

जीएसटी - अपूर्ण क्रांती

डॉ. प्रा. गजानन घाटे
(एम.कॉम, बी.एड.
पी.एच.डी.)

डा. भूपेश वसंतराव वागडे
(एम.ए.अर्थशास्त्र,
बी.एड. एम.पीएल, नेट)

1) वस्तु व सेवा करप्रणाली

स्वातंत्र्यानंतरची सर्वात मोठी आर्थिक सुधारणा समजले जाणारे वस्तु व सेवा कर (GST) विधेयक 6 मे 2015 रोजी लोकसभेने मंजूर केले. 122 वी घटनादुरुस्ती असणारे हे विधेयक 352 विरुद्ध 73 मतांनी संमत झाले. वस्तु व सेवावरील विविध अप्रत्यक्ष कर रद्द करून संपूर्ण देशात करप्रणाली उभारणे आता शक्य होणार आहे. 1 जुलै 2017 पासून (GST) ची अमलबजावणी सुरू झाली. या विधेयकाला 20 राज्यांनी मान्यता दिली. राष्ट्रपती प्रणव मुखर्जी यांनी 8 सप्टेंबर 2016 रोजी विधेयकावर स्वाक्षरी केली.

देशाच्या अप्रत्यक्ष करप्रणालीचा संपूर्ण ढाचा बदलून टाकणारी ही प्रणाली असून यामुळे आर्थिक सुधारणांच्या दिशेने देशपातळीवर उचललेले हे महत्वपूर्ण पाऊल आहे.

2) प्रणाली म्हणजे काय ?

(GST) करप्रणाली अवलंब जगात सर्वात प्रथम फ्रान्सने इ.स. 1954 साली केला. त्यानंतर जगातील बहुतेक राष्ट्रांनी ही प्रणाली अंगीकारली असून सध्या (GST) प्रणाली असणाऱ्या देशांची संख्या 150 असून अधिक आहे. (GST) प्रणाली नसणाऱ्या देशांमध्ये अमेरिकेची गणना होते. (GST) प्रणाली राबविणारे प्रमुख देश व त्या देशातील (GST) चा प्रमाण दर (Standard Rate) पुढीलप्रमाणे.

क्र.	देश	GST अवलंब	दर (%)
1	ब्रिटेन	1 एप्रिल 1973	20
2	कॅनडा	1 जाने 1991	5(Harmonised Sales Tax (HST) 0 ते 15 %
3	ऑस्ट्रेलिया	1 जुलै 2000	10
4	चीन	1 जाने 1994	17
5	युनायटेड	1 जाने 1996	15
6	सिंगापूर	1 एप्रिल 1994	7
7	दुबईचा मालाक	—	किमान 15
8	भारत	1 जुलै 2017	0,5,12,18,28

3) (GST) चा अर्थ :-

Goods and services Tax नावातच स्पष्ट असणारा हा वस्तु व सेवाकरचा कर आहे. वस्तूचे उत्पादन, विक्री, उपभोग आणि सेवा पुरवठा यावर आकारलेला राष्ट्रीय स्तरावरील अप्रत्यक्ष कर म्हणजे GST

हा एक प्रकारचा VAT- Value Added Tax म्हणजे मूल्यवर्धित कर आहे. हा कर किरकोळ विक्रेत्यापासून उत्पादकापर्यंत तसेच सेवा पुरवठादार या साऱ्यांनाच लागू होतो या व्यवस्थेत उपभोग/वापर यावर आधारित कररचना अपेक्षित आहे. आणि कराची देयता ठरविण्यासाठी यात Tax Credit (वजावट) ची पद्धत वापरली जाते. म्हणजेच खरेदी करताना भरलेले कर विक्री करताना आकारलेल्या करातून वजावट मागता येते. वस्तु व सेवांच्या अखेरच्या उपभोक्त्यावर कराचा बोजा असतो म्हणून त्याला Last Point Retail Tax असे ही म्हणता येईल.

वस्तु व सेवा कर (GST) प्रणाली अस्तित्वात आल्यानंतर देशपातळीवर अप्रत्यक्ष करासंबंधीचे व्यवहार हे सुरळीत, जलद आणि अधिक पारदर्शी होण्यास मदत होईल. वस्तु व सेवा कर या अप्रत्यक्ष कराविषयी प्राथमिक माहिती पुढीलप्रमाणे -

- 1) (GST) हा संपूर्ण देशासाठी एकच अप्रत्यक्ष कर आहे. त्यामुळे देशपातळीवर एकात्मिक बाजारपेठ तयार होण्यास मदत होईल.
 - 2) वस्तु व सेवांवर स्वतंत्र कर न लावता या दोन्ही बाबींसाठी (GST) हा एकच कर असेल हा कर वस्तु व सेवांच्या पुरवठ्या दरम्यान (supply) आकारला जाईल
 - 3) पुरवठादारम्यान वेगवेगळ्या टप्प्यांवर आकारण्यात येणारा हा कर त्या टप्प्यात होणार्या फक्त मूल्यवर्धनावर (Value Addition) आकारला जाईल.
 - 4) पुरवठासाखळीच्या शेवटी असणारा घटक म्हणजे ग्राहकाला तो पेट असलेल्या वस्तूवर विक्रेत्याने केलेल्या मूल्यवर्धनाच्या (या ठिकाणी नफा) प्रमाणातच कर भरावा लागेल.
- सर्व आर्थिक उलाढाल दोन पर्यतीने होते. एक म्हणजे वस्तूची विक्री दुसरी म्हणजे सेवांच्या पुरवठा, या दोन्ही उलाढालीवर एकत्रित कर लावला की तो वस्तु व सेवा कर

काही महत्वाच्या संकल्पना

1) केंद्रीय वस्तु व सेवा कर Central Goods and Services Tax (CGST) :- या कराची आकारणी केंद्राकडून केली जाईल. प्रत्येक वस्तु व सेवांवर हा कर आकारला जाईल.

2) राज्य वस्तु व सेवा कर State Goods and Services Tax (SGST) :- या कराची अंमलबजावणी राज्याकडून केली जाईल.

3) एकात्मिक वस्तु व सेवा कर (Integrated Goods and Services Tax (IGST) :- दोन राज्यांदरम्यान होणाऱ्या वस्तु व सेवांच्या व्यापारावर केंद्राकडून हा कर आकारला जाईल.

4) महसूल तटस्थ दर (Revenue Neutral Rate - RNR) म्हणजे असा दर ज्यामुळे सरकारच्या महसुलात घट होणार नाही

RNR अशा पद्धतीने निर्धारित केला जाईल ज्यामुळे सरकारला अपेक्षित महसूल मिळेल.

2) (GST) प्रणालीची आवश्यकता

(GST) ची आवश्यकता ही दोन घटकांच्या आधारे स्पष्ट करता येईल. एक म्हणजे अप्रत्यक्ष कर प्रणालीत असणारे दोष (GST) मुळे दूर होण्यास मदत होईल आणि दुसरे म्हणजे (GST) प्रणालीचे स्वतःचे काही फायदे आहेत शिवाय आणखिल पातळीवर 150 हून अधिक देशांनी (GST) प्रणालीचा स्वीकार केला आहे. देशात सध्या अस्तित्वात असणाऱ्या अप्रत्यक्ष करप्रणालीतील खालील दोषपूर्ण बाबीमुळे भारताला (GST) प्रणालीची आवश्यकता असल्याचे लक्षात येते.

- 1) अप्रत्यक्ष करप्रणालीतील Cascading Effect म्हणजेच करावर कर अधोरोपीत होण्यामुळे वस्तु व सेवा महाग विकल्या जातात.
- 2) वस्तु व सेवा ही उत्पादकापासून उपभोक्त्यापर्यंत पोहचण्यात विविध टप्प्यातून जाते केंद्र व राज्य सरकार या विविध टप्प्यांवर करआकारणी Taxable Event करतात यामुळे कर आकारणी किचकट होते.
- 3) सध्या वस्तुवर उत्पादन शुल्क व VAT हे दोन मुख्य कर आकारले जातात तर सेवांवर सेवाकर हा एकच कर आकारला जातो एकात्मिक करप्रणाली अपेक्षित असताना वस्तु व सेवांवरील करांची तफावत

असुसंगत आहे.

4) सध्या वस्तु व सेवांवर होणारी कर आकारणी वेगवेगळी असले तरीही काही वेळा दुहेरी कर आकारणी Double Taxation होते ज्या सॉफ्टवेअर VAT सोबतच सेवाकराचीही आकारणी होते.

5) अप्रत्यक्ष कराच्या मोठ्या संख्येमुळे व प्रत्येक करासाठी स्वतः शासकीय यंत्रणा असल्याने उद्योजक, व्यापारी आणि सेवापुरवठा यंत्रणे कर भरणा व परतावा यासाठी प्रत्येक यंत्रणेसोबत स्वतंत्रपणे व्यवहार करावा लागतो. उदा. एका उद्योजकाला उत्पादन शुल्क, VAT व्हॅल्यू विलीकर इत्यादी साठी वर्षभरात साधारण 100 वेळा शासकीय या यंत्रणेसोबत व्यवहार करावा लागतो.

3) (GST), घटकराज्य आणि महाराष्ट्र

(GST) ची अंमलबजावणी करण्यासाठी राज्यघटनेमधील दुरुस्ती करणे आवश्यक होते. तसेच या घटना दुरुस्तीस प्रत्यक्ष अंमलबजावणीसाठी किमान 16 राज्यांनी संमती देणे आवश्यक होते. 8 सप्टेंबर 2016 पर्यंत या विधेयकास मंजुरी दिली.

29 ऑगस्ट 2016 रोजी महाराष्ट्र राज्य विधिमंडळाच्या दोन्ही सभागृहांनी 122 व्या घटनादुरुस्ती विधेयकाला एकमताने संमती दिली. त्यासाठी विशेष अधिवेशन बोलविण्यात आले. या विधेयकामुळे राज्याच्या महसुलावर विपरीत परिणाम होणार नाही. व मुंबईसारख्या मोठ्या शहरांची आर्थिक स्थिती बिघडणार नाही. असा निर्वाळा मुख्यमंत्री व वित्तमंत्री यांनी दिला.

4) वर्तमान कर प्रणालीतील चुलनात्मक लाभ व नुकसान

अ) 1) (GST) प्रणालीचे फायदे

A उद्योगक्षेत्रासाठी
1) (GST) प्रणालीसाठी देशव्यापी व एकात्मिक स्वरूपाची माहिती तंत्रज्ञान (IT) यंत्रणा उभारण्यात येणारा असून या यंत्रणेच्या माध्यमातून करदात्यांना नोंदणी, परतावा (Returns) देयके (Payment) इत्यादी सुविधा ऑनलाईन उपलब्ध होतील. यामुळे वेळेची बचत होईल. शिवाय पारदर्शकता वाढण्यास मदत होईल.

2) वस्तु व सेवांसाठी एकाच प्रकारची करप्रणाली देशपातळीवर असल्यामुळे उद्योगस्नेही वातावरण निर्माण होण्यास मदत होईल. वेगवेगळ्या राज्यात वेगवेगळ्या करप्रणालीमुळे पूर्वी उद्योगक्षेत्राला निर्माण होणारी समस्या (GST) मुळे निकालात निघेल.

3) (GST) प्रणालीत Cascading Effect ला आणून असणार नाही, त्यामुळे सुलभ करप्रणाली अस्तित्वात येईल.

4) (GST) ही IT आधारीत प्रणाली असल्याकारणाने व्यवहारावरील खर्च (Transaction Cost) कमी होईल त्यामुळे उद्योग व व्यापार क्षेत्रात स्पर्धा वाढण्यास मदत होईल.

5) केंद्र व राज्याचे अप्रत्यक्ष कर (GST) मध्ये समाविष्ट

झाल्यामुळे देशांतर्गत वस्तू व सेवा उत्पादकांना केंद्रीय विक्रीकरापासून मुभा मिळेल. त्यामुळे या उत्पादकांचा उत्पादक खर्च कमी होईल. याचा फायदा जागतिक स्पर्धेत उतरू पाहण्याचा वस्तू व सेवा पुरवठादारांना होईल.

B केंद्र व राज्य सरकारासाठी

1) विविध अप्रत्यक्ष करांचा सामावेश (GST) मध्ये करण्यात आला असल्याने केंद्र व राज्य सरकारला एकात्मिक अशा (GST) ची अंमलबजावणी करणे सुलभ ठरणार आहे.

2) IT आधारित करप्रणाली असल्याने कर आकारणी व वसुलीमध्ये पारदर्शकता येण्यास मदत होईल. कर गळतीलाही आळा बसेल.

3) (GST) प्रणालीमुळे सरकारला कर गोळा करण्यासाठी लागणारा खर्च कमी होईल. म्हणजेच सरकारची महसूल उत्पादकता वाढेल.

C) उपभोक्त्यांसाठी

1) एकात्मिक अशा प्रकारच्या (GST) प्रणालीमुळे उपभोक्त्यांना पुण्या करांपासून मुक्ती मिळेल. मोठ्या संख्येत असणारे केंद्र व राज्यपातळीवरील अप्रत्यक्ष कर उपभोक्त्यांच्या दृष्टीनेही फायदेशीर नसते (GST) यावरील योग्य ज्याय ठरेल.

2) करगळतीला आळा आणि कार्यक्षम करआकारणी यामुळे उपभोक्त्यांवर पडणारा कराचा बोझ कमी करण्यास (GST) साहाय्यभूत ठरेल.

2) (GST) चे इतर फायदे

अनेक अर्जांनी (GST) ही क्रांती आहे. व्यक्तिगत उपभोक्तांवर आणि कंपन्यांच्या नफ्यावर भरला जाणारा आयकर तसंच आयातीवर आकारला जाणारा आयातकर या दोन गोष्टी वगळता बाकीचे सगळे महत्वाचे कर (GST) आपल्या कक्षेत घेणार आहे. सध्या वस्तूच्या उत्पादनावर अवकारी कर, विक्रीकर, राज्यांचा विक्रीकर आणि सेवांच्या पुरवठ्यावर सेवाकर लागू होतो. जीएसटी कुठल्या वस्तूच्या आणि सेवेच्या पुरवठ्याच्या वेळी होणार आहे. हा मूल्यवर्धित कर आहे. कुठलीही वस्तू किंवा सेवा ग्राहकांच्या हातात पडते ते उत्पादन आणि विक्रीच्या लांबलचक साखळीतून येत असते. कच्चा माल, उपउत्पादक, मुख्य उत्पादक, वितरक, धाऊक व्यापारी, किनाऱ्या व्यापारी अशा या साखळीतल्या प्रत्येक टप्प्यावरचा पुरवठादाराला आधीच्या टप्प्यावर भरल्या गेलेल्या करांचा क्रेडिट (GST) मिळेल. त्यामुळे प्रत्येकाला आप-आपल्या टप्प्यात जेवढे मूल्यवर्धन केले त्यावरच कर भरावा लागेल. आधीच्या टप्प्यावरच्या करावर कर लादला जाणार नाही पण केवळ मूल्यवर्धित करपधती हे (GST) चे नावीन्य नाही. सध्याचे अवकारी, सेवाकर आणि विक्रीकरही मूल्यवर्धित आहेत. पण ते एकमेकांशी पूर्णतः जोडलेले नाहीत. खरेदी केलेल्या वस्तूच्या मालावरच्या अवकारी करांचा क्रेडिट शिल्लक असले तर सध्या कंपन्या ते विक्रीकर भरताना वापरू शकत नाही. तसंच खरेदी केलेल्या यंत्रसामग्रीवरच्या करांचा क्रेडिट सध्या सहसा कंपन्यांना वापरता

येत नाही (GST) कराची साखळी एकसंध असल्याने मूल्यवर्धित करआकारणी आणखी परिपूर्ण आणि अखंड बनेल.

2) (GST) अंमलबजावणीनंतर कर चुकवणाऱ्या उत्पादक आणि विप्रेते मंडळींचे प्रमाण लक्षाणीयरीत्या कमी होईल अशी सार्वाची अपेक्षा आहे. कारण प्रत्येक टप्प्यावरच्या व्यवसायाला आधीच्या टप्प्यावरचा करभराच क्रेडिट मिळवण्यासाठी आधीच्या टप्प्यावर करभरणा झाल्याची नोंद (GST) प्रणालीत असल्या हवी. त्यामुळे आधीच्या टप्प्यांवरच्या व्यवसायाकडून करचुकवेगिरी होऊ नये. याची दक्षता पुढच्या टप्प्यावरच व्यवसाय घेतील. अशा सामूहिक प्रमाणिकपणाचा प्रत्यक्ष वाही अंशी सध्याच्या मूल्यवर्धित करपधतीमध्ये देण अपेक्षित असले तरी (GST) मध्ये ते आणखी प्रदर्शने आणि प्रभावीपणे येईल कारण इथे एकाच प्रणालीत सान्या व्यवसायिकांच्या नोंदी असतील आणि मूल्यवर्धित कराची साखळी आधी नमूद केल्याप्रमाणे परिपूर्ण असेल.

3) (GST) सध्या एका मर्यादित क्षेत्राच्या व्यावसायिकांना कर आढळायला वगळलेले असले तरीही अखंड मूल्यवर्धित कर साखळीचा परिणाम म्हणून (GST) त करप्रणालीची व्याप्ती मोठी राहील. आणि त्यापासून दूर राहण असंपटित क्षेत्राला सध्याच्या तुलनेत कठीण राहील. यातून असंपटित क्षेत्रातल्या करचुकवेगिरीला आळा बसला तर ज्या ज्या क्षेत्रांमध्ये संपटित क्षेत्रातल्या उद्योगांना सध्या असंपटित क्षेत्राच्या कडव्या आणि विषम स्पर्धेच्या सामना करावा लागत आहे. त्यांना घोडापार दिलासा मिळेल.

4) भारतीय उद्योगांच्या स्पर्धात्मकतेला (GST) च्या राज्यात आणखी एका बाबतीत दिलासा मिळेल. सध्या आयातीवर आयातकराबरोबरच एक एक अवकारी समान करही (कांउटरव्हेलिंग ड्युटी किंवा सीव्हीडी) लादला जातो. मात्र बऱ्याच वस्तूंच्या बाबतीत आयातीची आवश्यकता लक्षात घेऊन (आणि कधी कधी देशी बनावटीच्या वस्तूची उपलब्धता नसल्यामुळे) सरकारने सीव्हीडीत सवलती दिल्या आहे. देशाच्या जवळपास एकतृतीयांश आयातीवर अशा सवलती आहेत. असा अंदाज एका अहवालात व्यक्त केला होता. अशा वस्तूच्या देशी स्पर्धकांचे पारडे सध्या एका बाबतीत खाली असतं. ती वस्तू बनवण्यापूर्वीच्या टप्प्यांवरचा करआकारणीचा कुठलाही बोझ आयात मालावर नसतो. कारण कुठलाही देश निर्यातीवर अप्रत्यक्ष करांचे ओझ टाकत नाही. स्पर्धा करणाऱ्या देशी उद्योगाला मात्र अवकारी करातून आयातीवरच्या सवलतीइतकीच सवलत मिळाली तर आधीच्या टप्प्यावर भरल्या गेलेल्या करांचा बोझ शिल्लक राहतोय (GST) च्या प्रणाली मध्ये आधीच्या टप्प्यांवरचा करांचे पूर्ण क्रेडिट मिळाल्यामुळे देशी उद्योगांचे हे लगेपण नाहीसं होईल आणि त्यांना आयातीशी समान पादरीवर उभं राहून स्पर्धा करता येईल.

5) नव्या करप्रणालीतलं सगळ्यात क्रांतीकारक पाऊल म्हणजे सध्या आंतरराज्य विक्रीकर प्रचलित असणारा दोन टक्के केंद्रीय विक्रीकर (GST) मध्ये सामावला जाणार आहे. हा कर सध्या दोन टक्के असला तरी

केंद्रीय विक्रीकरात खरेदीवर भरलेल्या कराचं नंतर क्रेडिट घेण्याची सोय नाही त्यामुळे या दोन टक्के कराच्या रकमेवर इतर कर आकारले जाऊन त्या कराची पुढच्या टप्प्यात चक्रवाढ होते खरेदीवर भरलेल्या कराचं क्रेडिट मिळत नसल्यामुळे परदेशातून आपल्या देशात येणाऱ्या मालावर जसा आयातकर असतो तसाच हा एका राज्यातून दुसऱ्या राज्यात होणाऱ्या पुरवठ्यात एका प्रकारचा आयातकरच आहे. आंतरराज्य पुरवठ्यावरचा हा कर टाळण्यासाठी अनेक कंपन्यांनी निरनिराळ्या राज्यांमध्ये गुदाम उघडली आहेत.

6) केंद्रीय विक्रीकर आता मोडीत निघणार असल्यामुळे आणि प्रत्येक वस्तुवरचा देशभरातला कर एकसमान होणार असल्यामुळे कुणासाठीही उत्पादन विक्री साखळीतली कुठली गोष्ट कुठल्या राज्यात करावची आहे. हे ठरवाताना करदरांचा आणि त्यांच्या परिणामाचा विचार करायला लागणार नाही. निखळ आर्थिक स्पर्धात्मकतेचे निकष लावून असे निर्णय घेता येतील. त्यातून देशांतर्गत व्यापार वाढेल आणि उद्योगांची कार्यक्षमता वाढेल दुसरी गोष्ट म्हणजे प्रवेशकर आणि इतर जकातसदृश करही आता इतिहासजमा घेणार आहेत त्यातून मालवाहतूक करणाऱ्या ट्रकांचा वेग वाढेल आणि अनावश्यक गुदामांची गरज नसल्यामुळे एकूणच मालवाहतुकीची कार्यक्षमता वाढेल तसेच खर्चही कमी होईल. या सगळ्या बदलांमुळे जीएसटी हे उद्योग व्यवसायांसाठी एका परीने भारतजोडो अभियान ठरणार आहे.

का) 1) (GST) प्रणालीचे तोटे

1) GST चे बरेच फायदे असले तरीही ही संपूर्ण कांती नाही. कारण पेट्रोल डिझेलसह पाच पेट्रोलियम पदार्थ सध्या GST च्या बाहेर राहणार आहे. आणि राज्याकडून वीजनिर्मितीवर लादला जाणारा वीज करही कायम राहणार आहे. अलीकडच्या वर्षांमध्ये आंतरराष्ट्रीय बाजारातले कच्च्या तेलाचे दर घसरले असले तरी बराचसा फायदा ग्राहकापर्यंत पोहोचवण्याऐवजी सरकारने पेट्रोल आणि वीज यांच्यावरचे कर सध्या केंद्राच्या एकूण अवकारी कर वाढवून वित्तीय तूट नियंत्रणात ठेवण्यासाठी त्याचा वापर केला होता. परिणामी पेट्रोल डिझेल, आणि वीज यांच्यावरचे कर सध्या केंद्राच्या एकूण अवकारी कर संकलनाच्या जवळपास साठ टक्के आहेत. अवकारी कर आणि सेवाकर यांच्या एकूण रकमेचा विचार केला तर त्यातही त्यांचा वाटा सुमारे 35% भरतो राज्यांच्या स्वतःच्या अप्रत्यक्ष करमहसुलातही साधारण एक चतुर्थांश महसूल पेट्रोल, डिझेल आणि विजेवरच्या करांमधून येतो जिथे कराचे दर वाढवूनही मागणीवर फारसा परिणाम होत नाही आणि जिथे करबुडवेगिरीचा घोकाही कमी आहे. अशा या सरकारी महसुलासाठीच्या दुभत्या गाईवरच्या अधिकार सोडण्याची सध्या तरी सरकारची तयारी दिसत नाही.

2) सध्याही या वस्तुवर भरलेल्या करावर पुढच्या टप्प्यातल्या उद्योगांना क्रेडिट मिळत नाही. तीच परिस्थिती यापुढेही कायम राहणार आहे. परिणामी कराची एकसंध साखळी असण्याचे जे जे फायदे आधी नमूद केलेले आहेत. त्यांच्यात पेट्रोल डिझेल, वीजवापरण्याऱ्यासाठी एक मोठे भंगदाह राहणार आहे. या गोष्टीवरचे राज्यस्तरीय कर निरनिराळ्या

राज्यांमध्ये निरनिराळे आहेत. विशेषतः वीजकराच्या पातळीत सुद्धा आहे. त्यामुळे वीजनिर्मिती उद्योगांना देशभर समान करधारण ठरवणे येणार नाही. तेल कंपन्यांनाही त्यांनी खरेदी केलेल्या कच्च्या माला आणि सेवांवरच्या जीएसटीचं क्रेडिट त्यांच्याकडून देय असण्याची करांमध्ये वापरता येणार नसल्यामुळे या कंपन्यांच्या न्यावर मोठे वि परिणाम होणार आहे. पाच पेट्रोलियम पदार्थांचा जीएसटीमधील भविष्यात कधी तरी समावेश करण्यावरून जीएसटी परिषद निर्णय असं सांगण्यात आलंय तोपर्यंत जीएसटीच्या फायद्यामधून हे कायम राहणार आहे.

3) राज्यांच्या महसुलाला भंगदाह पडता कामा नये आणि त्यामुळे जनतेवर अतिरीक्त भार पडून महामार्गला घातला मिळता कामा नये. महसूल समतोल दर (RNR) निश्चित करावया हा ही अर्थमंत्रालयाचे मुख्य आर्थिक सल्लागार डॉ. अरविंद सुब्रह्मण्यम समितीने प्रमाणित कर 18% ठेवण्याची शिफारिश केली होती त्याच टप्पे (स्लॅब) सुचविले होते. जीवनावश्यक व महत्वाच्या वस्तुसाठी 0.5, 12, 18, व 28% आणि उर्वरित सर्व वस्तुसाठी 17% प्रमाणित दर ठेवण्याची शिफारिश त्यांनी केली होती. प्रमाणित दर पेक्षा पुढे गेल्यास महामार्ग अपरिहार्य असल्याची स्पष्ट कबुली सुब्रह्मण्यम यांनी दिली. त्याला हावडून राजकीय तज्ज्ञांनी 0.5, 12, 18, व 28% दर निश्चित करण्यात आले. हीच खरी स्थिती आहे.

5) GST व स्थानिक स्वराज्य संस्था

महत्वाचे मुद्दे जे जाणीवपूर्वक बाजूला ठेवले आहे.

1) स्थानिक स्वराज्य संस्थेचा महसूल घटनादुरुस्ती सध्या चर्चा केंद्रशासन व राज्य शासन या दोन पक्षातच झाली स्थानिक संस्थांचे मत कोणीच विचारले नाही.

2) घटनादुरुस्ती नंतर ऑक्टोबर प्रवेश कर एलबीटी या सर्वका कर नाहीसे होणार आहेत त्याऐवजी कोणतेही नवीन कर लागू केले जाणार नाहीत. स्थानिक स्वराज्य संस्थांना नुकसान भरपाई राज्यशासन सौपविलेली आहे. त्यांना महसूल कसा मिळणार याचा उत्तरेच देणे दुरुस्ती विधेयकात नाही महसूल हानी झाली तर राज्य शासनाला पहा केंद्राकडून नुकसान भरपाई मिळणार आहे. स्थानिक स्वराज्य संस्था निश्चित महसूल हानी होणार आहे. पण त्याची भरपाई वारण्यात कोण जबाबदार नाही. गेली दोन वर्षे एलबीटी संदर्भात शासनाने पुरेता घातला आहे. पण त्या पूर्वी महाराष्ट्रात सर्व स्थानिक स्वराज्य संस्था मिळून या प्रकारच्या करातून एकत्र उत्पन्न जवळपास 15000 कोटी रुपये होते. यात मुंबई महानगरपालिकेचा वाटाच 7000 कोटी रुपये आहे. याची किंमत शून्य होणार आहे. महाराष्ट्रात प्रत्येक स्थानिक स्वराज्य संस्था शाळा चालवितात ज्या राज्यामध्ये शालेय शिक्षण नाही, तेथे अशी शाळा नाहीत. घटनादुरुस्तीनंतर या शाळांचे का होणार?

3) पहीली पाच वर्षे राज्य शासनाला केंद्राकडून नुकसानभरपाई मिळेल. त्यातून काही वाटा स्थानिक स्वराज्य संस्थांना मिळेल असे ही धरून वाटते पण या पाच वर्षांनंतर पुढची 25 वर्षे कशी चालवयाची ?

4) मुंबई महानगरपालिका केवळ शाळाच चालवीत नाहीत तर नागरीकांना पाणी मिळावे म्हणून महानगरपालिकेने तलाव, धरणे बांधले आहे. त्यामुळे पिण्याच्या पाण्याचा प्रश्न मोठ्या प्रमाणावर सुटला आहे. जिवासूनी बंगलुरू किंवा चेन्नईला जाऊन तेथील परिस्थिती पहावी. पण यामुळे अशी भांडवली गुंतवणूक करणे महापालिकेला अमेल का?

5) दुसरा मुद्दा आहे विधिमंडळाच्या स्वायत्तेचा आपल्या घटनेप्रमाणे संसद किंवा सर्वोच्च न्यायालयदेखील राज्य विधिमंडळाला कोणते कायदे करावेत ते सांगू शकत नाही. पण नवीन दुरुस्तीद्वारे एक नवीन संस्था जीएसटी काँग्रेस ही संस्था घोरणाविषयक हरप्रकारच्या शिफारशी करणार आहे. या शिफारशी बंधनकारक आहेत. असे निर्णय एक-दोन वर्षांत येऊ लागतील यामुळे राज्य विधिमंडळाच्या आणि संसदेच्या सार्वभौमत्वावर बंधने येणार आहेत त्यांच्या परिणामाची घर्चा झाली आहे काय?

6) पुढचा प्रश्न आहे. प्रशासनाचा प्रत्येक व्यवहारवर केंद्र शासन कर घेणार आणि राज्य शासनदेखील कर घेणार पण दोन्हीकडच्या अधिकाऱ्यांनी वेगवेगळे निर्णय घेतले तर काय करायचे ? त्यामध्ये केंद्रशासनाचा वरचष्मा राहिल. असे चित्र आहे. नवीन कायद्याचे एक कायदे प्रारूप प्रसिध्द झाले आहे. ते पाहून या शंकेला बळकटी येते. राज्यांनी आपली प्रशासन व्यवस्था गुंडाळून ठेवावी असा नेम दिसतो. पण काहीच कारण नसताना स्थानिक स्वराज्य संस्थेच्या महसुलाला आणि स्वायत्ततेला धक्का लावला आहे. यावरचे स्पष्ट उत्तर राज्य शासनाने घायचे आहे.

इ) सध्या घडणीतील दोष
GST चे अनेक फायदे असले तरी ही संपूर्ण क्रांती नाही?

1) GST हे खरे तर एकाच प्रमाणित दराने (त्यात फक्त गॅरजेच्या वस्तू सेवांसाठी स्वतंत्र दर आणि निव्वळ शानशीकीच्या वस्तू व सेवांसाठी अवगुण दर यांचा अपवाद करून सर्वांसाठी एकाच दराने आकारला जाणारा कर असायला हवा होता सध्या तो तसा नाही. 0.5, 12, 18, 28, अथवा त्याहून अधिक असे विविध दर आपल्याकडे सध्या लागू झालेले आहेत. तेही तथाकथित पाप किंवा अवगुण वस्तूंच्या प्रकारांनुसार लागू आहेत.

2) GST अंमल (प्रशासन) एकाच, एकीकृत कर उत्राखाली व्हावयास हवा होता, पण सध्या तसे नाही. राज्य आणि केंद्र सरकार यांनी दीड कोटी रुपयांहून अधिक उलाढाल नसलेले करदाते 90/10 या प्रमाणात वाढून घ्यायचे आहेत. आणि दीड कोटीहून अधिक वार्षिक उलाढाल असलेल्या करदात्यांचे वाटप 50/50 टक्के या प्रमाणात होणार आहे. पण करदात्यांपैकी कोणाच्या अमलाखाली कोण (केंद्र वा राज्य) येणार ? याची निश्चिती, मला वाटते की, बहुधा लॉटरी वगैरेसारख्या काही प्रकारातूनही झाल्यास नवल नाही?

3) जीएसटी साठी कर-विवरणपत्रे कमी करता आली असावी पण तसे झाले नाही. दरमहा तीन अधिक वर्षभराचे एक याप्रमाणे (37 विवरणपत्रे करदात्यांना (व्यापार/उद्योगांना) सरकारकडे सादर करावे लागणार आहेत. जर एखादा उद्योग बहुराज्यीय असेल आणि नेमके त्याच वाट्याला राज्य GST प्रशासन आलेले असेल तर तेवढ्या राज्यामध्ये य उद्योगाची कार्यालये आहेत तेवढ्या सर्व राज्यातून दरमहा तीन अधिक वर्षभराचे एक अशी इतकी सारी विवरणपत्रे भरावी लागतील.

4) GST वर्गीकरणातील झगडे व गोंधळ टाळावयास हवे होते, पण तसे झाले नाही. दर ठरवताना ते अनेकदा बदलण्यात आले. दरम्यान-हितसंबंधी गटाच्या वक्तव्यांना उघाण आलेले दिसले आणि संभ्रम वाटला त्यामुळे झगडे जटळ ठरतात उदा. क्लिकेट हे विक्रित मानायचे की चॉकलेट साहजिकच आहे, चॉकलेट आणि विक्रिते यांची GST आकारणी निरनिराळ्या दरांनी होणार आहे. मला वाटते की, यासारखे काही प्रश्न सर्वोच्च न्यायालयानेच सोडवावेत अशी विनंती केेली जाण्याचीही वेळ येऊ शकते?

5) GST कर प्रशासनाला ऐन वेळची ठरवाठरवी (मनमानी) करू देण्यास कमीत कमी वाव ठेवावयास हवा होता. तसेही झालेले नाही. त्याच अगदी उलट, नफेखोरी विरोधी यंत्रणा उभासून तिला पाशवी अधिकार देण्यात आलेले आहेत. ज्या कोणी ही (नफेखोरी विरोधी यंत्रणेची) विविध कल्पना मांडली, त्यांस खचितच अर्थशास्त्र, ज्यावर बाजार किंवा स्पर्धा या कशाकशाची माहिती नसावी म्हणजे आर्थिक नियमनाबाबत एका अख्य्या शतकभराच्या अनुभवाकडे त्याचे दुर्लक्ष झालेले आहे. किंवा तो डिजिजी वादी राजवटीचा अवशेष आहे. सरकारलाच सारे कळते आणि व्यापाऱ्यांनी काय विकावे तसेच किती किमतीला विकावे हे सांगण्याचा हक्क तर सरकारकडे आहेच. शिवाय ते सरकारचे कर्तव्यही आहे. असे मानणाऱ्या राजवटीला डिजिजी वादी म्हटले जाते.

6) GST कर प्रणाली लागू केल्यानंतर सुरुवातीला येणारा कर संग्रहण फार उत्साहवर्धक नाही जुलै महिन्यात 95000 कोटी रु. ऑगस्ट महिन्यात 90889 कोटी रु. त्याच बरोबर नोंदणीकृत व्यावसायिक करदात्यांची प्रारंभिक संख्या जुलै 59.57 लाख वरून ऑगस्टला 37.63 लाख असे गळतीचे चित्र दिसू लागले आहे. ते नक्कीच अपेक्षित नाही. म्हणून जर या जिंगवा दूर झाल्या नाहीत तर GST एक अपूर्ण क्रांतीच ठरते.

इ) GST व महागाई

बरेचदा डॉक्टर मंडळी रोग्याला एखादं इंजेक्शन किंवा जालीम औषध दिल्यावर असं सांगतात की याच्यामुळे एखाद दोन दिवस थोडासा ताप येऊ शकतो, पण त्याच्यामुळे घाबरून जायचं कारण नाही! प्रतिक्रियात्मक ताप म्हणून ओळखता जाणारा तो ताप तात्कालिक असतो आणि मोठ्या उपाययोजनांच्या एकदर प्रक्रीयेत तो अपिहार्यही असतो आणि जीएसटी लागू झाल्यामुळे आपल्या अर्थ व्यवस्थेलाही कदाचित कशा एका

छोट्या तापातून जावं लागेल.

1) जीएसटी हे एक मोठे परिवर्तन आहे. आधीचे करांचे क्रेडिट GST मध्ये करण्यात आले आहे पण तरीही आपल्याला हे क्रेडिट नीट वापरता येईल काय, संक्रमणाच्या काळात काही अडचणी येतील काय, अशा आशंकांमुळे बरेचसे व्यवसायिक आपला साठा कमीत कमी राखण्याच्या प्रयत्नात आहेत. अशा वातावर्यात आहेत. इलेक्ट्रॉनिक वस्तुंच्या व्यापाऱ्यांनी आपला जुना साठा कमी करण्यासाठी सवलतीच्या योजनाही सुरू केल्या. हे महिन्यासाठीच्या खरेदी अधिकाऱ्यांच्या सर्वेक्षणात असं दिसून आलंय की बऱ्याच छोट्या मोठ्या उद्योगांनी आपला साठा कमी करायला सुरुवात केली आहे. याचा एकूण आर्थिक उलाढालीवर तात्काळिक विपरीत परिणाम होऊ शकतो, नोटाबदलाच्या परिणामातून अलीकडेच सावरणाऱ्या अर्थव्यवस्थेला हा आणखी एक तात्काळिक धक्का पडवावा लागेल.

2) दुसरा मोठा वादाचा मुद्दा म्हणजे जीएसटीच्या अंमलबजावणीनंतर महागाईचा वेग वाढेल काय?

आंतरराष्ट्रीय अनुभव असं सांगतो की जीएसटी अमलात आल्यानंतर काही महिने -कधी कधी वर्षभरापर्यंत -महागाईत भर पडते कॅनडा ऑस्ट्रेलिया, न्यूझीलंड, सिंगापुर आणि मलेशिया या देशांचा तो अनुभव होता. ब्रिटन आणि जर्मनीच्या अनुभव वेगळा होता पण त्या दोन्ही देशांमधली अर्थव्यवस्था त्या वेळी जरा नरमलेली होती. त्यामुळे तिथे महागाई नियंत्रणात राहिली. भारतीय अर्थव्यवस्थेत नरमी असल्याची चिन्हे दिसतात विकासदर 5.7 शेकड्या पर्यंत घसरला आहे म्हणून भारतात GST मुळे महागाई वाढण्याची शक्यता कमी आहे असं मला वाटते. जीएसटीमुळे महागाई वाढण्याचा धोका हा दोन कारणामुळे असतो एक तर त्या प्रक्रियेत बऱ्याच वस्तुंचे करदर एक साथ बदलतात ज्या वस्तुंचे करदर घसरले आहेत त्यांच्या किंमता कमी व्हाव्यात, अशी अपेक्षा असली तरी किमतीचा एक खास गुणविशेष आहे. किरकोळ बाजारातल्या वस्तू आणि सेवांच्या किमती या अनेकदा वर चढायला आतुर पण खाली उतरताना जडशील असतात ग्राहक आणि विक्रेते यांच्या बाबतीत माहितीची जी दरी असते तीही अशा असमान बाजार प्रतिक्रियेला काही अंशी कारणीभूत असते. त्यामुळे करदरातले बदल खालच्या बाजूला कमी प्रमाणात पोचवले जातात तर वरच्या बाजूला पुरेपुर पोचवले जातात.

3) अर्थात जीएसटी मुळे महागाई वाढू नये यासाठी सरकारनेही मोठी फिल्डिंग लावली असल्याचं सांगितलं जातंय एकतर GST परिषदेने वेगवेगळ्या वस्तुंचे करदर ठरवताना बऱ्याचशा वस्तुवरचा करदर सध्याच्या अवकारी कराच्या आणि विक्री कराच्या बेरेजेपेक्षा कमी ठेवण्याचा प्रयत्न केला आहे. जीएसटी च्या बाबतीत सुरुवातीच्या काळात तज्ज्ञांच्या ज्या समित्या स्थापन झाल्या होत्या त्यांनी बहुतेक सर्व वस्तू आणि सेवा एकाच करपातळीवर आसाव्यात अशी सूचना केली होती. नंतरच्या सामित्यांनीही फार तर तीन करपातळ्या असव्यात असं सुचवलं होतं. त्या सगळ्या गुंडाळून ठेवून 0,5,12,18 व 28 टक्के असे पाच करदर (शिवाय काही उपकर!) ठरवण्यात आले आहेत. त्यातही अमूक

रकमेपर्यंतच्या हॉटेलच्या विलावर कमी दर असेही प्रकार करवर ठरवण्यात केले गेले आहेत. या तडजोडीमुळे करप्रणालीतली गुंतागुंत आणि विवादाचे शक्यता वाढण्याचा धोका पत्करूनही जीएसटी परिषदेने सर्वसाधारणपणे खिशावरचा अप्रत्यक्ष कराचा भार वाढू नये यासाठी नक्कीच प्रयत्न केलेले आहेत. सध्या लागू असणारे कराचे दर आणि जीएसटी परिषदेने जाहीर केलेले जीएसटीचे दर यांची तुलना केलेल्या अभ्यासकांच्या साधारण निरीक्षण असं आहे की, बऱ्याचशा जीवनावश्यक वस्तुंवरचा करभार कमी होणार आहे. तर बऱ्याचशा सेवांवरचा करभार वाढणार आहे. जपूत किंमत निर्देशांकात असणाऱ्या वस्तू आणि सेवांचे भाव करदराच्या वाढ बद्दलांमार्फत कमी जास्त झाले. तर एकादरीने निर्देशांक 0.33 टक्केचं खाली येईल, असं नोमुरा या संस्थेने केलेल्या आकडेवाडीत दिसून आलंय.

4) प्रश्न असा आहे की, जीएसटीचे फायदे उद्योग व्यवसायातून ग्राहकांपर्यंत पोचवले जातील का, उलट काहीना अशीही शंका आहे जी मोठ्या पावसात जसे ऑफिसात पोचू शकणारेही पावसाचं निमित्त संपून दांढी मारतात तसं आता जीएसटीच्या नावाखाली उत्पादन विक्री साखळीतली काही मंडळी संघी मिळेल तिथे नफेखोरी करून त्यांच वेळ जीएसटीच्या नावावर फाडू पाहतील! जीएसटी कायद्यात अशा तात्काळिक नफेखोरीविरुद्ध उपाययोजना करण्याची तरतूद आहे. करदरांमधलं बदलाचं किमतीमधलं संक्रमण आणि सरकारची नफेखोरीविरुद्ध उपाययोजना यांचा एकूणातला परिणाम होऊन महागाई दर कुठल्या दिशेने वळेल, त्याबद्दल सध्या तरी फार ठामपणे सांगता येणं कठीन आहे. महागाईच्या बाबतीत जीएसटीचा सुरुवातीचा कालखंड महत्वाचा ठरणार आहे. रिझर्व्ह बँकेने यापूर्वीच्या मुद्रांधोरणामध्ये जीएसटीमुळे महत्वाचं वाढण्याच्या जोखमीचा उल्लेख केला होता परंतु जून मध्ये मुद्रांधोरणात आपलं ते मत बदलून बँकेने असं म्हटलंय की जीएसटीचं अंमलबजावणीमुळे महागाई वाढण्याची शक्यता कमी आहे. सप्टेंबर RBI रिपोर्टमध्ये पुन्हा महागाई वाढण्याची शक्यता RBI ने वर्तवलेली आहे.

5) या संक्रमणकाळातली आणखी एक अनिश्चितता आहे. हे सरकारी महसुलाबद्दल विशेषतः राज्य सरकारांच्या महसुलाबद्दल जीएसटीच्या आगमनानंतर निवृत्त होणारे जुने कर हे केंद्र तसेच राज्य सरकारांच्या अखत्यारीतले होते. ते कर आकारण्याचे आपापले घटनात्मक अधिकार सोडून देवून केंद्र आणि राज्य सरकारांनी जीएसटीचे अधिकार जीएसटी परिषदेच्या माध्यमातून संयुक्तरीत्या राबवण्याचे मान्य केलं हे उदात्त संघराज्यीय तडजोड अनेक वर्षांच्या वाटाघाटींनंतर झाली राज्यांना यातून पहिल्यांदाच सेवांवरील कर आकारण्यात थेट वाटा मिळणार आहे. पूर्वी सेवांकर कर लादण्याचा अधिकार फक्त केंद्राला होता (केंद्राच्या एका करसंकलनातून वित्त आयोगाच्या समीकरणानुसार राज्यांना वाटा मिळत ती बाब निराळी) पण तरीही राज्यांना अशी शंका सतावत होती की जीएसटी साम्राज्यात त्यांच्यापैकी काहींचा महसूल बुद्धि शक्ती जीएसटीमध्ये ज्या राज्यांमध्ये उत्पादन विक्री साखळीच्या शेवटच्या टप्प्यावरचा अंतिम पुरवठा होईल म्हणजेच ज्या राज्यांमध्ये वस्तू अशी सेवांच्या ग्राहकांकडून उपभोग घेतला जाईल-त्या राज्यांना जीएसटीचे

राज्याच्या कराचा भाग मिळणार आहे. ज्या राज्यामध्ये साखळीतल्या आधीच्या टप्प्यांवरचा व्यवहारांचं प्रमाण तुलनेने मोठं आहे. (उदाहरणार्थ, महाराष्ट्र आणि गुजरात सारखी राज्य) त्यांचा जीएसटीतून घेणारा महसूल राज्याच्या साकल उत्पन्नाच्या प्रमाणात कमी राहण्याची शक्यता आहे. अशा साकल्या अनिश्चिततेच्या पार्श्वभूमीवर राज्य सरकारचं मत जीएसटीच्या प्रणालीला अनुकूल करून घेण्याकरता केंद्राने असं कबूल केलं की राज्यांना जीएसटीनेतरच्या काळात त्यांच्या कर उत्पन्नाच्या वाढीत खोट आली तर त्याची भरपाई केंद्राकडून पाच वर्षांपर्यंत मिळणार आहे. राज्यांना ही भरपाई देता यावी यासाठीची रक्कम केंद्र सरकार कोळसा, तंत्राखुजन्य उत्पादन, मोठ्या गाड्या आणि इतर काही चीनीच्या वस्तूवरच्या उपकरातून उभारणार आहे. राज्यांना जसं केंद्र सरकार भरपाई देणार आहे. तसेच जकात आणि इतर प्रवेश कर बंद केल्यामुळे स्थानिक स्वराज्य संस्थांचे जे उत्पन्न बुडेल त्याची भरपाई राज्य सरकार करणार आहेत.

6) GST अमलात आल्यापासून आजतागायत त्यात अर्धा इझनाडूनही अधिक मोठे बदल केले गेले. या प्रत्येक बदलानंतर संगणक प्रणाली ते करगणती यात प्रत्येक संबधितास सुधारणा कराव्या लागल्या त्यामुळे नव्या कायद्याने तयार झालेला गोंदळ अधिकच वाढतो. आताही वातानुकूलित आणि विंगर वातानुकूलित खारागृहे यांना दोन वेगवेगळ्या दर रचनेत ठेवल्याने झालेला गोंदळ दूर करण्यासाठी या करात पुन्हा बदल केला जाणार आहे. म्हणजे पुन्हा नव्याने मांडणी. बदलाची तयारी असणे तसे स्वागतार्हच, परंतु इतके सारखे बदलणे हे कृतीतील विचारांचा अभाव दर्शविते. विचारपूर्वक कृती ऐवजी कृतीनंतर विचार अशी टीका होणे हे काही शहाणपणाचे नाही.

अर्थ तज्ज्ञांचे मत :-

1) अलीकडे अर्थविषयक कोणतीही चिंता व्यक्त केली की सरकारचे उत्तर एकच असते.

These are all short term issues तात्पुरत्या असे योग्य असले तरी याचे उत्तर विख्यात अर्थशास्त्री प्रो. जॉन मेनॉई केन्स याने आपल्या "A Tract on Monetary Reform" या ग्रंथात देऊन ठेवले आहे.

"But this long run is a misleading guide to current affairs. In the long run we are all dead." दीर्घकालीन कायद्याचे या आश्वासनास अर्थशास्त्रात तसा अर्थ नाही. तसे म्हणणे ही दीर्घकालीन दिशाभूल ठरू शकते

2) भारतीय अर्थव्यवस्थेतील हा विरोधाभास सांगताना प्रख्यात अर्थतज्ञ जॉन रॉबिन्सन असे म्हणतात, "what ever you can rightly say about India the opposite is also true GST म्हणजे अर्थव्यवस्थेत लगेच अपेक्षित बदल होतील. हा दृष्टीकोन नक्कीच फलदायी नाही.

3) वस्तू व सेवा कर ज्या प्रकारे लागू करण्यात आला त्या संदर्भात

माजी पंतप्रधान व अर्थतज्ञ डॉ. मनमोहन सिंग यानी असे म्हटले की, हा कर म्हणजे संप्रति ठरवणूक तसेच कायदेशीरपणे केलेली लुटच आहे. भाड्यामते सरकारने पेट्रोल व डिझेलवरील कराबाबत जे घोरण ठेवले आहे, त्यालाही संप्रति व वैध मार्गाने केलेली लुटच म्हणावे लागेल.

4) जी माझी वित्तमंत्री व अर्थतज्ञ डॉ. पी चिदंबरम असे म्हणतात की, जीएसटी सारखी चांगली कल्पना प्रत्यक्षात आणताना मात्र विस विशीत कायदा आणि घाईघाईने त्याचा दोषपूर्ण अंमलबजावणी अशी गत होऊन उत्पादन क्षेत्रातील अनेक उद्योगांना फटका बसला आहे. बाळ सर जन्मले आहे. हे बाळ बाळसेदार नसेल जसट जन्मतःच काही दोष त्याच्यात आहेत. मात्र त्यामुळेच त्याची आता नोंद काळजी घेतली पाहिजे हे बाळ आमचे आहे आणि त्यामुळेच आम्ही या बाळाचे स्वागत करतो.

जीएसटीच्या संदर्भातल्या नजीकच्या काळातल्या अनिश्चितता वाजूला सारल्या तर दीर्घकालीन दृष्टीने ही करसुधारणा भारतीय अर्थव्यवस्थेला नक्कीच बळकटी देणारी ठरणार आहे. भारतीय उद्योगांच्या स्पर्धात्मकतेला आणि कार्यक्षमतेला ती लाभदायक ठरणार आहे. जीएसटी मुळे भाडवली वस्तूवरच्या करांचं क्रेडिट आता उद्योगांना मिळणार असल्यामुळे प्रकल्पांचं अर्थकारण सुधारेल त्यामुळे सध्या कुठलेला गुंतवणुकीचा प्रवाह वाहता होण्यात खारीचा का होईना पण हातभार लागणार आहे. असंघटीत क्षेत्र करसाखळीच्या व्याप्तीत आल्यामुळे सरकारचा महसूल वाढणार आहे. कदाचित सुरुवातीच्या अनुभवानंतर जीएसटीत सध्या घुसडलेल्या तडजोडी हळूहळू दूर करून जीएसटीचे फायदे आणखी निर्भळ बनवण्यावरही कालांतराने राजकीय मतैक्य घडायला लागेल. थोडक्यात जीएसटीमुळे अर्थिक वाढीच्या आणि महागाईच्या बाबतीत तात्कालिक प्रतिक्रियात्मक ताप घेण्याची शक्यता जरी असली तरी आपल्या अर्थकारणाच्या दीर्घकालीन स्वास्थ्यासाठी हे औषध फलदायी ठरेल, असा विश्वास बाळगायला हरकत नाही.

विदर्भ कनिष्ठ महाविद्यालयीन अर्थ-वाणिज्य शिक्षक मंडळ नागपूर
९ वे चर्चासत्र २०१७ ला
हार्दिक शुभेच्छा ।
श्री गजानन बहुउद्देशीय शिक्षण संस्थेचे
श्री गजानन विद्यालय व
कनिष्ठ महाविद्यालय
नवीन सुभेदार ले-आऊट, नागपूर
श्री विजय शहाकार
शुभारंभ
फोन : २७४१६६२

वर्तमानकालीन भारत आणि जीएसटी

फु. भारती सुरेश अंबुलकर
कनिष्ठ महाविद्यालयीन
शिक्षका (मराठी,
अर्थशास्त्र) एम. ए. मराठी
अर्थशास्त्र बी.एड.

भारत हे गणराज्य आहे. आणि या गणराज्यात बऱ्याच वाढतीत विविधता आढळते. तसेच काही राज्यात काही गोष्टी विपुल प्रमाणात आहेत. तर काही राज्यात त्याच गोष्टी अल्प प्रमाणात आहेत. एकंदरीत संपूर्ण भारत एकसंध आहे असे आपण मानतो तरीही विविध राज्यात आर्थिक विषमता फार मोठ्या प्रमाणात आहे. तसेच कर प्रणाली हे देखील वेगवेगळ्या राज्यांकरिता वेगवेगळी आहे. परंतु 2014 मध्ये संपूर्ण देशामध्ये 'एक देश एक कर' या गोष्टीने जोर धरला व संपूर्ण देशामध्ये वस्तू व सेवांसाठी एक करप्रणाली असावे असा विचारप्रवाह सुरू झाला.

19 डिसेंबर 2014 रोजी जीएसटी विधेयक लोकसभेत मांडले गेले व चर्चेअंती पारित झाले. त्यानंतर राज्यसभेचे शिक्षका मोर्तब आणि अनिवार्य 15 राज्यापेक्षा अधिक राज्यांनी विधानसभेत हे विधेयक पारित केल्यानंतर आता या विधेयकाचा मार्ग मोकळा झाला आहे.

अप्रत्यक्ष कराचे गेल्या बऱ्याच वर्षांपासूनचे स्वरूप पाहिल्यास राज्य सरकाराना साधारणतः 60 टक्के उत्पन्न हे अप्रत्यक्ष करपद्धती पासून मिळते. म्हणून जितकी चांगली पद्धती तेवढे राज्यसरकारचे जास्त उत्पन्न जी. एस. टी. ने अप्रत्यक्ष कराचे एकंदर स्वरूपच बदलून टाकले आहे.

वस्तुसेवा कराची व्याख्या:-

वस्तुसेवा कराची व्याख्या करतांना असे म्हटले आहे की, कोणताही माल पुरवठा केल्यामुळे तसेच सेवा दिल्याबद्दल दारू, गॅस, पेट्रोल व पेट्रोलजन्य पदार्थ सोडून त्या व्यवहारावर लागणारा कर अशी ही बहुसमावेशक व्याख्या आहे. याशिवाय सेवा या शब्दाचीही व्याख्या यामध्ये देण्यात आली आहे. वस्तुशिवाय जो काही व्यवहार केला आहे अशा व्यवहाराला सेवा असे म्हटले आहे.

रद्द होणारे कायदे :-

वस्तुसेवा कर (जीएसटी) जेव्हा लागू होईल त्यावेळेस साधारणतः पुढील 15 कायदे रद्द झालेले असतील 1) सेट्रल एक्साइज ड्युटी 2) अॅडिशनल एक्साइज ड्युटी 3) एक्साइज ड्युटी लेव्हीड अंडर दि मॅटिकल टॉयलेट प्रिपॅरेशन अॅक्ट 4) सेवा कर 5) केंद्रीय विक्री कर 6) अॅडिशनल कन्स्ट्रक्शन्स ड्युटी 7) स्पेशल अॅडिशनल ड्युटी ऑफ कन्स्ट्रक्शन्स

ऑल सरचार्जस अॅण्ड सेस रिलेटेड टु सप्लाय ऑफ गुड्स अॅंड सर्विसेस वरील सर्व आठही केंद्र सरकारचे अप्रत्यक्ष कर कायदे आहेत. हे वस्तुसेवा कर आल्यानंतर आपोआप रद्द होतील, याशिवाय राज्यसरकारचे खालील अप्रत्यक्ष कराचे कायदे सुद्धा या नवीन व्यवस्थेत रद्द होतील, ते पुढील प्रमाणे.....

1) मुख्यवर्धित कर कायदा (वॉट) विक्रीकर कायदा 2) इनटरेस्टेनमेंट टॅक्स 3) पर्वस टॅक्स 4) ऑक्ट्रॉय व एंट्री टॅक्स 5) लव्हररी टॅक्स 6) टॅक्स ऑन लॉटरी टॅडिंग अॅण्ड गॅम्बलिंग 7) ऑल सरचार्जस अॅंड से रिलेटिंग टु सप्लाय ऑफ गुड्स सर्विसेस

अशाप्रकारे केंद्र सरकारचे आठ व राज्य सरकारचे सात असे एकंदर पंधरा अप्रत्यक्ष कर कायदे नवीन व्यवस्थेमध्ये रद्द होतील.

यापूर्वीचा अनुभव असा आहे की, नवीन कर विषयक कायदा आला की जुना एखादा कायदा रद्द होईल असे पण तसे न होता नवीन कायदे येतच राहिले. व संबंधिताची कर विषयक देयता वाढतच जात होती. यालाच करावर कर म्हणजे लगेरी पद्धतीने एकावर एक असे पिरॅमिडीक कर वाढतच जात असे यालाच पिरॅमिडीकल इफेक्ट वा कार्स्केडिंग इफेक्ट म्हणतात. वस्तुच्या मूळ किमतीवर कराचे एवढे ओझे वाढत जाते की, वस्तुची किंमत बरेच वेळा त्यामुळे दुप्पट होत असे. याव्यतिरिक्त पंधरा कार्यालयामधिल विविध नोटिसेस करदात्याला येत असत व त्याचा संपूर्ण वेळ कर कायदांची पूर्तता करण्यात जात असे.

जीएसटी कौन्सिल :-

ही एक नवीनच संस्था या कायदांच्या योग्य अंमलबजावणीसाठी निर्माण करण्यात आली. या कौन्सिलमध्ये केंद्रीय अर्थमंत्री व राज्य सरकारची अर्थमंत्री होते. तसेच काही तज्ञव्यक्तींचाही यात समावेश होता. ही समिती विविध सुचना करेल सदयस्थितीत आज जी 10 लाखांच्या उलाढालीची मर्यादा आहे ती दुपटीने म्हणजे 20 लाख करण्यात आली आहे. विविध राज्यांच्या गरजा वेगवेगळ्या आहेत. या सर्वांवर विचार करून कौन्सिल याबाबत योग्य ते मार्गदर्शन करेल.

याशिवाय आज बघ्याच राज्यात करमुक्त वस्तुची यादी वेगवेगळी आहे. यामध्ये सुद्धा सुसूत्रता आणण्याचे काम ही कौन्सिल

करेल. वस्तुंच्या व्यवहारावाकताही ही कौन्सिल मार्गदर्शन करेल म्हणजे एखादा व्यवहार एकापेक्षा जास्त राज्यात झाल्यास त्याची करदरता काशी असावी यावर योग्य निर्णय घेण्यास मदत करेल. जेव्हा राष्ट्रीय आपदा येऊन राष्ट्रीय संकट येते तेव्हा कराचा विशिष्ट दर काय असावा ही बाब सुद्धा कौन्सिलच्या अखत्यारीत येईल.

काही राज्यां अगदी लहान व आर्थिक दृष्ट्या मागासलेली आहे. जसे की नाथ इस्टमधील राज्ये तसेच जम्मू व काश्मिर, हिमाचल प्रदेश, उत्तराखंड वगैरे यासाठी जीएसटी कासे असावे याबाबतचा निर्णय ही कौन्सिल घेईल. अशा प्रकारचे राष्ट्रीय स्तरावरील कौन्सिल अग्रत्याच कराचे वावट स्थापन व्हावी ही बाब अतिशय न्यायसंगत अशीच आहे. देशाचा आर्थिक विकास समान व्हावा हा सुद्धा यात उद्देश आहे.

राज्यांचे होणारे वित्तीय नुकसान व त्यांना देण्यात येणारे अनुदान

या नवीन पद्धतीमुळे राज्यांचे होणारे वित्तीय नुकसान भरून देण्याची जबाबदारी केंद्र सरकारने उचलली आहे. अर्थमंत्र्यांच्या म्हणण्यानुसार पहिल्या वर्षी राज्यांचे होणारे वित्तीय नुकसान भरून काढण्यासाठी 50 हजार करोड रु. विशेष निधी तयार करण्याचे केंद्राने ठरवले आहे.

वस्तु व सेवा कराचे दर

जीएसटी चे दर अखेर निश्चित झाले. आहे. 5 टक्के 12 टक्के, 18 टक्के आणि 28 टक्के अशा चार स्तरात जी. एस. टी. कौन्सिलने मंजुरी दिली. जी. एस. टीचे वार 5 टक्के व 18 टक्के दर हे सर्वसाधारण व नियमित असतील. ग्राहक महागाई दर व महागाईवर ज्यांचा परीणाम होतो. अशा 50 टक्के उत्पादनावर जीएसटी नसेल हा निर्णय एक मताने झाला.

जीएसटी चे चार स्तर

● 5 टक्के टॅक्स : साधारणतः सामान्य लोकांच्या दैनंदिन उपयोगाच्या वस्तुवर 5 टक्के टॅक्स लागेल. यामध्ये प्रोसेस्ड फुड याचा समावेश केला गेला. सोने यावर चार टक्के टॅक्स लावण्याचा प्रस्ताव आहे. परंतु यावर निर्णय होणे बाकी आहे.

● 12 टक्के टॅक्स : अर्थमंत्र्यांच्या म्हणण्यानुसार 12 टक्के हा एक प्रमाणित दर आहे. यामध्ये वायरिंग नेटवर्किंगच्या वस्तु, कम्प्युटर, लॅपटॉप, मोबाईल हॅडसेट या सारख्या वस्तुंचा समावेश अनु शकतो.

● 18 टक्के टॅक्स : सर्विस टॅक्स 15 ते 18 टक्के निश्चित झालेला आहे. साबण, तेल, शेविंग स्टीक, टुथपेस्ट, घडयाळ, भांडे, फर्निचर, मार्बल या वस्तुंचा समावेश यामध्ये होऊ शकतो. सध्या स्थितीत यापैकी काही वस्तुवर 30 ते 31 टक्के टॅक्स लागतो.

● 28 टक्के टॅक्स : कार, टी. व्ही, फिज, वाशिंग मशिन यावर 28 टक्के टॅक्स लागतो. सध्या या वस्तुवर 30 ते 31 टक्के टॅक्स लागतो. कार वर तर 37 टक्के टॅक्स सध्या लागतो. लाजरी गाडी, पान मसाला, कोल्ड ड्रिंक्स या वस्तुवर 28 टक्के टॅक्स लागेल, तसेच यावर सेस सुद्धा लागेल. यावर 40 ते 65 टक्के टॅक्स लागेल.

वित्तांती असून जेव्हाही म्णण्यानुसार याबाबतची जीवनावश्यक वस्तुवर कोणताही टॅक्स लागणार नाही. तसेच विना आरोग्य यावर 5 टक्के टॅक्स लागेल.

महागाईवरील परीणाम

जीएसटीमुळे महागाई वाढेल अशी रांका सर्वांच्या मतेच परंतु अर्थमंत्र्यांच्या म्हणण्यानुसार जीवनावश्यक वस्तुवर कोणताही टॅक्स लागणार नाही. तसेच ज्या वस्तु व उत्पादनाचा खर्च मोठ्या प्रमाणात होतो. त्यासाठी ग्राहकांना अधिक रक्कम मोजावी लागू नये याचा त्यावर जी. एस. टी. आकारने अवघ्या 5 टक्के दरानेच होईल. अर्थात वस्तु व सेवांवर 12 ते 18 टक्के टॅक्स लागू शकतो. परंतु सर्विस व वाढल्यामुळे सेवा महाग होईल.

● 28 टक्के टॅक्सेसचा परीणाम :- एवसाइज इयुटी अन् प्रक्रियेच्या वेगवेगळ्या स्तरावर लागू होत असे, परंतु जीएसटी मुळे अंतिम वस्तुवर म्हणजे जास्त मुल्यावर लागू होईल. त्यामुळे त्या टॅक्स किंमत वाढू शकते.

नवीन पद्धतीचे फायदे

साधारणतः या पद्धतीमध्ये राज्य व केंद्र सरकारला विस्तृत सेवा कर राबवावा लागणार आहे. (कॉन्क्रेट पावर) केंद्र सरकार खालील वस्तुंवरचा आपला एवसाइज इयुटी लावण्याचा अधिकार ठरवेल आहे. यात 1) पेट्रोलियम वलड 2) हायस्पीड डिझेल 3) पेट्रोल नॅचरल गॅस 5) एव्हीएशन टवाईन फ्युएल 6) तंबाखू व तंबाखूच्या उत्पादन अश्या वस्तुंचा समावेश आहे. पूर्वीच्या कायद्यामध्ये जे डिव्हाइस गुडस् नावाच्या नव वस्तुंची यादी होती. ती आता रट इन्टो नवीन व्यवस्थेत तीन प्रकारचे अग्रत्यक्ष कर लागणार असे एसजीएसटी म्हणजे राज्य शासनाने लावलेला गुडस् सर्विस टॅक्स सीजीएसटी म्हणजे केंद्र सरकारने लावलेला गुडस् सर्विस टॅक्स आयजीएसटी म्हणजे इंटिग्रेटेड गुडस् सर्विस टॅक्स असे त्याचे नव अंतर्गत राज्य व्यापारावर व सेवांवर कर लागणार आहे. याशिवाय 12 कर हा केंद्र सरकार दोन वर्षांपर्यंत वसूल करू शकेल व राज्य सरकार या नवीन व्यवस्थेमुळे काही हानी येत असेल तर पाच वर्षांपर्यंत भरपाई करून देण्याची यात व्यवस्था आहे.

विदेशातील स्वरूप :

आजच्या पद्धतीत विदेशात जर माल किंवा सेवा दिल्यात अग्रत्यक्ष कर लागत नाही. तशीच व्यवस्था या कायद्यातही आहे. देशात सर्वच वस्तुंवर कराचा एकच युनिफॉर्म असा आहे. जसे सिंगापुर, न्युझीलंड वगैरे इंडोनेशिया पाच प्रकारची कर दर आहे. जी 30 वस्तु करमुक्त आहे. तर अन्य काही देशात कर मुक्त वस्तुंची यादी नाही. न्युझीलंडने जेव्हा ही पद्धती स्विकारली तेव्हा त्या देशाचे उत्पन्न 45 टक्क्याने वाढले.

1) आस्ट्रेलियात हा कराचा दर 10 टक्के आहे. 2) फ्रॉन्समध्ये 19.6 आहे 3) कॅनडात 5 टक्के 4) जर्मनीमध्ये 19 टक्के कर 5) जपान

फक्त 5 टाके एवढा कमी कराचा दर आहे. 6) सिंगापूरमध्ये 7 टाके 7) तिबेटमध्ये 25 टाके 8) भारतात 20 टाके असण्याची शक्यता वर्तविली आहे. 9) न्यझिलँडमध्ये एकच प्रकारचा दर दर असून तो 15 टाके आहे. 10) पाकिस्तानात कराचा दर 18 टाके असून येथे सरकारला पाणसून चांगले उपन्न मिळते.

इनपुट टॅक्स क्रेडिट म्हणजेच भरलेल्या कराची वजावट ज्याला सेट ऑफ म्हणतात. अशी वजावट राज्य वस्तू सेवा कराची वजावट राज्यसेवा कराच्या वस्तुतूनच मिळेल. तसेच केंद्रीय सेवा कराची वजावट केंद्रीय व्यवहाराच्या वस्तुतूनच मिळेल. याशिवाय इंटिग्रेटेड जीएसटीची वजावट आंतरराष्ट्रीय व्यवहारावर फक्त मिळेल. अशी आज तरी व्यवस्था दिसते.

करदात्यांना जी नोंदणी घ्यावी लागते, ती पॅन (परमानंट अकॉउंट नंबर) बेसीसवर केली जाईल.

या पद्धतीमुळे होणारे तोटे

भारताच्या आर्थिक इतिहासात ही एक क्रांतीकारक घटना ठरली आहे. संपूर्ण भारत जरी एकसंध आहे असे आपण मानतो तरी विविध राज्यात आर्थिक विषमता फार मोठ्या प्रमाणात आहे. अशा आर्थिक दृष्ट्या मागासल्या राज्यात उत्पन्नाचे मोठे स्वरूप मिळेल. संपूर्ण भारत देश

प्रचंड मोठे बाजारपेठ ठरून वस्तुच्या किमती वाढत बराच ताकतवाढ वसेल. परीणामतः आजच्या मोठमोठ्या बाजारपेठा या खंदीत होण्याची शक्यता आहे. गेल्या अनेक वर्षांपासून स्थापन झालेल्या अशा बाजारपेठेचे स्वरूप एकदम वेगळेच झालेले असेल.

छोट्या छोट्या व्यापारांना नोंदणी घेणे कठीण होईल परीणामतः त्यांना खरेदी करताना कर हा तर लागेलच पण विक्री करताना त्यांचा सेटऑफ मिळणार नाही. त्यामुळे इतर मोठ्या व्यापार्यांसारखे त्यांना कर जास्त भरावा लागेल. छोट्या अनीदित व्यापार्यांना सेट ऑफला फायदा न मिळाल्याने छोट्यांना मोठा कर असे डिस्प्रोपोर्शनल टिब निर्माण होईल.

पक्षिक फायदानासही काही तत्वे म्हणजे कॅपिटल असेल. त्या तत्वांवरच कर रचना उभारली असले. या कॅपिटलमध्ये असे नटले जाते की, अर्धा इंची चार तोट्यांनी टाके भरावे. मात्र एकच दोन इंची तोटे लावली व टाकी भरण्याचा प्रयत्न केला व काही उद्योग आल्यास टाके रिकामे राहण्याची शक्यता असते. अर्धा इंची 4 तोट्यांपैकी एवढी तोटे विघडली तरी इतर तीन तोट्यांन मधून एक इंच पाणी घेतच राहिले. यावर तज्ज्ञांनी विचार करावयास पाहिजे. जुन्यापद्धतीत अनेक खर्चदे होते. म्हणजेच पाणीपुरवठा करणाऱ्या अनेक तोट्या होत्या. आज अशी व्यवस्था अयशस्वी झाल्यास फारच मोठे संकट येईल. असा हाका तज्ज्ञांच्या चर्चेचा सूर होता.

करेल. वस्तुच्या व्यवहाराबाबतही ही कौन्सिल मार्गदर्शन करेल म्हणजे एखादा व्यवहार एकापेक्षा जास्त राज्यात झाल्यास त्याची करद्वयता कशी असावी यावर योग्य निर्णय घेण्यास मदत करेल. जेव्हा राष्ट्रीय आपदा येऊन राष्ट्रीय संकट येते तेव्हा कराचा विशिष्ट दर काय असावा ही बाब सुद्धा कौन्सिलच्या अखत्यारीत येईल.

काही राज्ये अगदी लहान व आर्थिक दृष्ट्या मागासलेली आहे. जसे की नार्थ इस्टमधील राज्ये तसेच जम्मू व कश्मिर, हिमाचल प्रदेश, उत्तराखंड वगैरे यासाठी जीएसटी कसे असावे याबाबतचा निर्णय ही कौन्सिल घेईल. अशा प्रकारचे राष्ट्रीय स्तरावरील कौन्सिल अप्रत्यक्ष कराचे बाबत स्थापन व्हावी ही बाब अतिशय न्यायसंगत अशीच आहे. देशाचा आर्थिक विकास समान व्हावा हा सुद्धा यात उद्देश आहे.

राज्यांचे होणारे वित्तीय नुकसान व त्यांना देण्यात येणारे अनुदान

या नवीन पद्धतीमुळे राज्यांचे होणारे वित्तीय नुकसान भरून देण्याची जबाबदारी केंद्र सरकारने उचलली आहे. अर्थमंत्र्यांच्या म्हणण्यानुसार पहिल्या वर्षी राज्यांचे होणारे वित्तीय नुकसान भरून काढण्यासाठी 50 हजार करोड रु. विशेष निधी तयार करण्याचे केंद्राने ठरवले आहे.

वस्तु व सेवा कराचे दर

जीएसटी चे दर अखेर निश्चित झाले. आहे. 5 टक्के 12 टक्के, 18 टक्के आणि 28 टक्के अशा चार स्तरांना जी. एस. टी. कौन्सिलने मंजूरी दिली. जी.एस. टी.चे चार टक्के व 18 टक्के दर हे सर्वसाधारण व नियमित असतील. ग्राहक महागाई दर व महागाईवर ज्यांचा परीणाम होतो. अशा 50 टक्के उत्पादनावर जीएसटी नसेल हा निर्णय एक मताने झाला.

जीएसटी चे चार स्तर

● **5 टक्के टॅक्स :** साधारणतः सामान्य लोकांच्या दैनंदिन उपयोगाच्या वस्तुवर 5 टक्के टॅक्स लागेल. यामध्ये प्रोसेस्ड फुड याचा समावेश केला गेला. 'सोने' यावर चार टक्के टॅक्स लावण्याचा प्रस्ताव आहे. परंतु यावर निर्णय होणे बाकी आहे.

● **12 टक्के टॅक्स :** अर्थमंत्र्यांचा म्हणण्यानुसार 12 टक्के हा एक प्रमाणित दर आहे. यामध्ये वापरिंग नेटवर्किंगच्या वस्तु, कम्प्युटर, लॅपटॉप, मोबाईल हॅडसेट या सारख्या वस्तुंचा समावेश असू शकतो.

● **18 टक्के टॅक्स :** सर्विस टॅक्स 15 ते 18 टक्के निश्चित झालेला आहे. साबण, तेल, शेविंग स्टीक, द्रुपरेस्ट, घडयाळ, भांडे, फर्निचर, मार्बल या वस्तुंचा समावेश यामध्ये होऊ शकतो. सध्या स्थितीत यापैकी काही वस्तुवर 30 ते 31 टक्के टॅक्स लागतो.

● **28 टक्के टॅक्स :** कार, टी. व्ही, फिज, वाशिंग मशिन यावर 28 टक्के टॅक्स लागतो. सध्या या वस्तुवर 30 ते 31 टक्के टॅक्स लागतो. कार वर तर 37 टक्के टॅक्स सध्या लागतो. लजरी गाडी, पान मसाला, कोल्ड ड्रिंक्स या वस्तुवर 28 टक्के टॅक्स लागेल, तसेच यावर सेस सुद्धा लागेल. यावर 40 ते 65 टक्के टॅक्स लागेल.

वित्तमंत्री अरुण जेटलीच्या म्हणण्यानुसार घान्यावरील जीवनावश्यक वस्तुवर कोणताही टॅक्स लागणार नाही. तसेच शिक्षण आरोग्य यावर 5 टक्के टॅक्स लागेल.

महागाईवरील परीणाम

जीएसटीमुळे महागाई वाढेल अशी शंका सर्वांच्या मनात आहे परंतु अर्थमंत्र्यांच्या म्हणण्यानुसार जीवनावश्यक वस्तुवर कोणताही टॅक्स लागणार नाही. तसेच ज्या वस्तु व उत्पादनाचा खप मोठ्या प्रमाणात होतो. त्यासाठी ग्राहकांना अधिक रक्कम मोजावी लागू नये यासाठी त्यावर जी. एस. टी. आकारने अवघ्या 5 टक्के दरानेच होईल. जीवनावश्यक वस्तु व सेवांवर 12 ते 18 टक्के टॅक्स लागू शकतो. परंतु सर्विस टॅक्स वाढल्यामुळे सेवा महाग होईल.

● **28 टक्के टॅक्सेसचा परीणाम :-** एक्साइज ड्युटी उत्पन्न प्रक्रियेच्या वेगवेगळ्या स्तरावर लागू होत असे, परंतु जीएसटी मुळे अंतिम वस्तुवर म्हणजे जास्त मुल्यावर लागू होईल. त्यामुळे त्या वस्तु किंमत वाढू शकते.

नवीन पद्धतीचे फायदे

साधारणतः या पद्धतीमध्ये राज्य व केंद्र सरकारला मिळून सेवा कर राबतावा लागणार आहे. (कॉन्क्रेट पावर). केंद्र सरकार खालील वस्तुवरचा आपला एक्साइज ड्युटी लावण्याचा अधिकार एक ठेवला आहे. यात 1) पेट्रोलियम क्लड 2) हायस्पीड डिझेल 3) पेट्रोल नॅचरल गॅस 5) एव्हीएशन टबाईन फ्युएल 6) तंबाखू व तंबाखूच्या उत्पादन अश्या वस्तुंचा समावेश आहे. पूर्वीच्या कायद्यामध्ये जी. एस. डिव्हेअर्ड गुडस् नावाच्या नव वस्तुंची यादी होती. ती आता रद्द झाली आहे.

नवीन व्यवस्थेत तीन प्रकारचे अप्रत्यक्ष कर लागणार आहे. एसजीएसटी म्हणजे राज्य शासनाने लावलेला गुडस् सर्विस टॅक्स सीजीएसटी म्हणजे केंद्र सरकारने लावलेला गुडस् सर्विस टॅक्स आयजीएसटी म्हणजे इंटीग्रेटेड गुडस् सर्विस टॅक्स असे त्याचे नव अंतर्गत राज्य व्यापारावर व सेवांवर कर लागणार आहे. याशिवाय एअर कर हा केंद्र सरकार दोन वर्षांपर्यंत वसूल करू शकेल व राज्य सरकार या नवीन व्यवस्थेमुळे काही हानी येत असेल तर पाच वर्षांपर्यंत त्या भरपाई करून देण्याची यात व्यवस्था आहे.

विदेशातील स्वरूप :

आजच्या पद्धतीत विदेशात जर माल किंवा सेवा दिल्यास त्या अप्रत्यक्ष कर लागत नाही. तशीच व्यवस्था या कायद्यातही आहे. देशात सर्वच वस्तुवर कराचा एकच युनिफॉर्म असा आहे. असेच सिंगापुर, न्यूझीलंड वगैरे इंडोनेशिया पाच प्रकारची कर दर आहे. यामध्ये 30 वस्तु करमुक्त आहे. तर अन्य काही देशात कर मुक्त वस्तुंची यादी नाही. न्यूझीलंडने जेव्हा ही पद्धती स्विकारली तेव्हा त्या देशाचे उत्पन्न 45 टक्क्यांने वाढले.

1) आस्ट्रेलियात हा कराचा दर 10 टक्के आहे. 2) फॉन्समध्ये 19.8 टक्के आहे 3) कॅनडात 5 टक्के 4) जर्मनीमध्ये 19 टक्के कर 5) जपान

फक्त 5 टक्के एवढा कमी करावा दर आहे. 6) सिंगापूरमध्ये 7 टक्के 7) स्विझर्लंडमध्ये 25 टक्के 8) भारताने 20 टक्के असण्याची शक्यता वर्तविली आहे. 9) न्यूझीलंडमध्ये एकच प्रकारचा दर दर असून तो 15 टक्के आहे. 10) पाकिस्तानात कराचा दर 18 टक्के असून येथे सरकारला चापरासून वांगळे उत्पन्न मिळते.

इनपुट टॅक्स क्रेडिट म्हणजेच भरलेल्या कराची वजावट ज्याला सेट ऑफ म्हणतात. अशी वजावट राज्य वस्तु सेवा कराची वजावट राज्यसेवा कराच्या वस्तुनूतच मिळेल. तसेच केंद्रीय सेवा कराची वजावट केंद्रीय व्यवहाराच्या वस्तुनूतच मिळेल. याशिवाय इंटिग्रेटेड जीएसटीची वजावट आंतरराष्ट्रीय व्यवहारावर फक्त मिळेल. अशी आज तरी व्यवस्था दिसते.

करदात्यांना जी नोंदणी घ्यावी लागते, ती पॅन (परमानेंट अकाउंट नंबर) वेसीसवर केली जाईल.

या पद्धतीमुळे होणारे तोटे

भारताच्या आर्थिक इतिहासात ही एक क्रांतीकारक घटना ठरली आहे. संपूर्ण भारत अरी एकसंध आहे असे आपण मानतो तरी विविध राज्यात आर्थिक विषमता फार मोठ्या प्रमाणात आहे. अशा आर्थिक दृष्ट्या मागासल्या राज्यात उत्पन्नाचे मोठे स्वरूप मिळेल. संपूर्ण भारत देश

प्रचंड मोठे बाजारपेठ ठरून वस्तुच्या किमती वाढत वराच ताडमेळ वसेल. परीणामतः आजच्या मोठमोठ्या बाजारपेठा या खंडीत होण्याची शक्यता आहे. गेल्या अनेक वर्षांपासून स्थानन झालेल्या अशा बाजारपेठेचे स्वरूप एकदम वेगळेच झालेले असेल.

छोट्या छोट्या व्यापारांना नोंदणी घेणे कठीण होईल परीणामतः त्यांना खरेदी करताना कर हा तर लागेलच पण विक्री करताना त्यांचा सेटऑफ मिळणार नाही. त्यामुळे इतर मोठ्या व्यापार्यांपेक्षा त्यांना कर जास्त भरावा लागेल. छोट्या अनोदित व्यापार्यांना सेट ऑफचा फायदा न मिळाल्याने छोट्यांना मोठा कर असे डिसप्रोफोर्ननेट चित्र निर्माण होईल.

पब्लिक फायनान्सची काही तत्वे म्हणजे कॅम्पस आहेत. त्या तत्वांवरच कर रचना उभारली असते. या कॅम्पसमध्ये असे म्हटले आहे की, अर्धा इंचो चार तोट्यांनी टाके भरावे, मात्र एकच दोन इंची तोटी लावली व टाही भरण्याचा प्रयत्न केला व काही अडचण आल्यास टाके रिकामे राहण्याची शक्यता असते. अर्धा इंची 4 तोट्यांपैकी एखादी तोटी विपडली तरी इतर तीन तोट्यांन मधून एक इंच पाणी येतच राहिल. यावर तज्ञांनी विचार कराव्यास पाहिजे. जुन्यापद्धतीत अनेक फायदे होते. म्हणजेच पाणीपुरवठा करणाऱ्या अनेक तोट्या होत्या. आता अशी व्यवस्था अयशस्वी झाल्यास फारच मोठे संकट येईल. असा एका तज्ञांच्या चर्चेचा सूर होता.

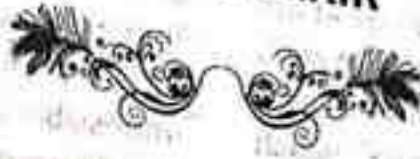
विदर्भ कनिष्ठ महाविद्यालयीन अर्थ-वाणिज्य शिक्षक मंडळ नागपूर
१ वे चर्चासत्र २०१७ ला हार्दिक शुभेच्छा !

डॉ. मिलिंद ए. बारहाते
प्राचार्य

सी.पी. अँड बेरार (ई.एस.) महाविद्यालया
तुळशीबाग, महाल नागपूर

GST an ELIXIR

Prof. Dr. Ashok Gavhankar

Introduction : The union finance minister in the budget speech has reiterated the resolve for the smooth introduction of goods and services then neigh effect from April 2010 however after many more exercised had taken place mean. While central govt. position ruled changed for and due to inadequate preparation of GST has delayed and finally bill regarding on GST was passed in both the houses and land employment. Since, 1st of July 2017 the journey of GST signify under the Chief person of Asim das Gupta who was leading the concept of GST from 2003 and it has slapped by announcing the exact ment in India set tax as unpleasant for all.

A major that inform initiative line the introduction of GST. however required considerable preparatory work. Although sustained progress has been made in refostery in central excise duties into a 'CENVAT' and the caseadiye type state sale tax in to an extra state VAT. Much more preparatory works needs to be done before moving over to a comprehensive GST. In India the introduction of (MODVAT) in 1986 of converting the Central excise duty with more than 20 rates without adequate preparation led to serious compliause problem with the manufactures claiming credit as Society refused for input tax. Which were paid and this Continues to play the tax system. SO, adequate and plenty expression had taken in regard the smooth separation of GST, still the many deficiencies sten

offer the implementation of GST in many manner. Since, its rate decided to various goods and services as tax an it Tax input credit system was also complicated and indeed govt. many times hold the meeting and with GST Council and restructerised its newly implemental GST tax structures still reseutarent among the producers, manufactures, a are going on and not stable.

Constitutional changes : The proposed dual GST requires both central and state govt. should have the power to tax both goods and services up to the retail stage. After the amend cent to the constitution a separate entry (q2c) was inserted in the Union list to employer it to heavy its tax on services. Prior to this the service tax was envied on the basis of residual power entrusted to the Union govt. in the constitution. However, the goods are concerned the Union govt. can levy (duties of excise on tub ace and other goods manufactured or produced in India (Entry 84)

Policy and Institutional Reforms : A number of Reforms measures have to se under taken by both Central and State govt. before implementing the GST and those should be initiated without any lost of time. In the case of tax on services the reform is even more fundamental. The Centre has continued the selective taxation of services in spite of the recommendation of the expert on Service Tax. In 2001 that the tax should be convert ted into a general tax with a small list of exemptions for equity as administrations seasons

and small negative list of services with significant externalities levying a general tax on services will obviate the need for designing each service only "Serene" will need to be designed reforms at state end. The reformed required to levy the GST at the state level are equally formidable. The state govt. should be empowered to levy taxes on services & comprehensive GST at the state level which provided complete input the tax credit and refunds the taxes on experts entirely required that the state should have a concurrent power to tax services. In they are assigned powers to levy taxes only on services falling within their geographical range then crediting input tax on with interstate span is simply not possible. It will who make the state GST extremely complicated and concurrent power to tax services to the states, however, creates to problem of assigning revenues from services the problem of assigning having interstate jurisdiction e.g. like Telecommunication the services are generated somewhere purchased somewhere use, Consulted in a different place and paid for in yet another place.

GST structures: It is also necessary to have a re-look at the structures of state GST. The empowered committee of state Finance Minister has been discussing this issue and the available information is that they are thinking its various tax structure rate link to 28% of cause the Central Govt. may provide comfort by stating that the losses to any state would be compensated to a certain number of years.

Revenue Neutral Rate and compensation payable – The report that the National Institute of public finance and policy has Mu determined the revenue neutral rate CRNR as 27% has unnecessary inflamed the debate. The present tax segimy generally levies exercise at 12.5% and value added tax (VAT) at 14.5 % leading to an aggregate of 27%. so the GST appeases to bring is write on ratio Cmstitution amendment bill (CAB) stew calmly provide that the RNR will hat

exceed 18 % but the debate had taken bleed and urgent the following issues water to RNR the RNR can be determined only if the tax base of GST, its liability thus had the exemptions and the rate structure is agued upon while computing the RNR for centre is relatively simple computing the RNR for state indindully is a difficult tool at best and impossible at lorry given difficulties in estimating the projected share of service tax state wise after alacrity for input tax credit at the RNR is objectively computed and the tax effectively collected by both the centre and the state theme allow be to weed for ostentation the RNR determination will thus essentially be a leap of faith in the first year.

GST Council and Government- Article 27 of the constitution amendment bill (CAB) provides the important manubstation of GST guild thud be to ability to enforce to its seeommandation in this seconds every decision of GST Council section 4 and 5 talk seeommawations of the GST council This ambivalent attitude to the Binding of the council tell'll derive it of much need strength while allowing free play to states to implement whatever brand of GST they wish further compounded by the definition of GST Proposed in the CAB as any tax on supply of good as searches the GST thuds should be animated based consumption type value added tax as recommended by the GST council at the GST council is only to wanes recommended does hat arise as the state need hat comply within them.

Under the GST native the burden of taxation will be allocated fluidly between manufacturing and services by lower tax rate resulting in increased tax base and unified exemption is anticipated to help in establishing effective and transfrant tax administration as expected to remove the cascading effects of tax and help in establishing of common National tax system would in urgent inviolate tax system centric tax (GST) is paid of on intrastate commerce

goods 2% standing rate of GST is levied and distributed to exporter state as its origin based tax. The input credit of GST cause offset with GST liabilities only but in proposed GST tax negative GST is levied on interstate commerce and supply both is goods and Services sue to this an effective politics system will come cap which will present the tax lading through alone housing by big corporate this will protect small and medium enterprises from unhealthy cooption of big corporations no GST unhealthy completion of big corporation No GST will be levied on exports because of which input credit of exporter will hat be affected and he/she can use those input credit in further

Concretion & GST reform is essential and it will be a land work in the history of tax reform in India in a open market economy in India it is necessary to minimize the distortions caused by tax policy

and simplify the tax to minimize compliance cors nevetthcess it is necessary that this mayer reform initiative should be proceed by sufficient preparation to ensure a smooth switch over considering the present state of puronedencess the prospect of making a smooth transition hopefully both centre and state governments will imitate it with very causefully eustead of chaufing tax rate structure frequently Reference –

1) Feasibility of introducing GST April 2010 – M-Gondia –Rao political and Economic Weekly July 18 2009

2) What is the implementation of the goods and devices tax political and economic weekly Sept-12-2015

3) GST in India A rep tax reform Monika – Sharwat Upaasana Dhoria JRE, Delhi-University-India

वस्तु व सेवाकर प्रणाली रचना व परिणाम (GST)

प्रा. विलीप एच. टेपलवार
इंदिरा गांधी कनिष्ठ महा.
येनापूर
सा. चामार्ली,
जि. गडचिरोली
मो. नं. 9423668374

सरकार व विरोधी पक्ष यांच्या मध्ये उत्तम संवाद असेल तर देशाच्या हिताची अनेक चांगली विषयवस्तू कायद्यात रूपांतरित होवू शकतात. त्याचे चांगले उदाहरण म्हणजे जीएसटी होय.

**"नही लगेगा अब एक्स्ट्रा टॅट,
पुरे देश मे अब एक ही रेट"**

"एक देश एक कर" हे जटिल लक्षात घेवून करण्यात आलेल्या स्वातंत्र्योत्तर काळातील अप्रत्यक्ष कर प्रणाली वाढतचच ह्य सर्वात महत्वाचा बदल आहे. वस्तु व सेवा कर ही एक सर्वात विशाल कर रचना आहे. ज्यामुळे देशातील आर्थिक विकासात पुढी करण्याच्या उद्देशाने उचललेले एक महत्वाचे व घाडसी पाऊल होय. जे 1 जुलै 2017 पासून पुर्ण भारतात या पुढे लागू राहणार आहे. जीएसटी लागू करण्यासाठी भारताच्या राज्य घटनेत दुरुस्ती करून नवीन कायदे करण्यात आले. "गुड्स अँड सर्व्हिसेस कॉन्जिनिसल" ही मध्यवर्ती वैधानिक संस्था जीएसटी चे नियमन करतो. को-ऑर्डिनेशन अथॉरिटी हे या कॉन्जिनिसल चे प्रमुख आहेत.

जीएसटी लागू करण्यासाठी 30 जून 2017 च्या राजी संसदेचे अधिवेशन झाले. त्यात राष्ट्रपतीने मध्यरात्रीच्या सुमारास जीएसटी लागू करण्याची अधिकृत घोषणा केली आणि 1 जुलै 2017 पासून संपुर्ण भारतात जीएसटी हा एकच अप्रत्यक्ष कर लागू करण्यात आला.

जगातील जवळजवळ 150 विकसीत देशात याच पध्दतीची कर प्रणाली कार्यान्वित आहे. त्यामुळे कर आकारणीत सहजता येणार आहे. व भारताची राष्ट्रीय व आंतरराष्ट्रीय बाजारातील प्रतिमा उंचावण्यास मदत होईल. व तसेच जीएसटी मुळे सामान्य उपभोक्त्यावरील कराचा भार पूर्वीपेक्षा नक्कीच कमी होईल असे आर्थिक तज्ञ मानतात.

काय आहे जीएसटी :-

जीएसटी हा एक अप्रत्यक्ष कर आहे, जो देशभरात कोणत्याही प्रकारच्या वस्तु व सेवांच्या निर्मिती, विक्री व उपभोगावर लावला जातो. केंद्र सरकार व राज्य सरकार निरनिराळे कर लावतात त्या सर्व कराची जागा जीएसटीने घेतली आहे. जीएसटी मुळे केंद्रीय अन्वयकारी कर, वॅट, करमणुक्त कर, जकात, प्रवेश कर, घनिच्या वस्तुवरील कर, केंद्रीय विक्री कर इत्यादी सर्व कर रद्द होणार आहे. व त्याऐवजी केवळ एकच कर जीएसटी लागणार आहे.

मात्र यात तंबाखू, मद्य, ई. सारख्या वस्तुंचा समावेश नाही. कच्चे तेल, पेट्रोल, डिझेल इत्यादी बाबींचा विशिष्ट काळावधीनंतर जीएसटी मध्ये समावेश केला जाईल. या कर प्रणालीद्वारे प्राप्त कर उत्पनात केंद्रशासन व राज्यशासन यांचा समान वाटा असणार आहे.

वस्तु व सेवाकराची आवश्यकता :-

भारतातील करप्रणाली अत्यंत गुंतागुंतीची आहे. भारतीय घटनेतील तरतुदी नुसार वस्तुच्या विक्रीवर कर लावण्याचा अधिकार राज्यशासनाला असतो व वस्तुच्या उत्पादन व सेवांवर कर लावण्याचा केंद्रशासनाकडे असतो. त्या मुळे भारतात द्वेन्द्राद्वारे व राज्यांद्वारे आकारल्या जाणाऱ्या करांमध्ये भिन्नता आहे. त्या मुळे देशातील जीएसटी पूर्वीची कर रचना अत्यंत गुंतागुंतीची व क्लिष्ट स्वरूपाची होती. त्यामुळे छोटे उद्योग व कंपनी साठी वेगवेगळ्या कर कायद्यांचे पालन करणे ही एक तारेवरची कसरत होती.

जीएसटी पूर्वीच्या अप्रत्यक्ष कर प्रणालीमध्ये करावर कराची आकारणी केली जात होती. उदा. केंद्रसरकार द्वारे उत्पादित वस्तुवर लावण्यात येणाऱ्या केंद्रीय उत्पादन करावर विक्री कराची आकारणी होत असे. म्हणजेच करावर कर (Cascading of Tax) आकारणी होत होती.

अप्रत्यक्ष कर केंद्रशासन व राज्यशासनाद्वारे आकारले जायचे व त्यामध्ये खालील घुटी होत्या -

1) मूल्यवर्धित कर राज्यशासना तर्फे व उत्पादन शुल्क व सेवाकर हे केंद्रशासनाद्वारे स्वतंत्रपणे लावले जात असल्याने एका कराची वजावट (क्रेडीट) दुसरा कर भरतांना दिली जात नव्हती.

2) पूर्वीच्या केंद्रीय विक्रीकर कायद्यानुसार आंतरराष्ट्रीय माल विक्रीवर ज्या राज्यातून मालाची विक्री झाली त्या राज्यावर 2 टक्के केंद्रीय विक्रीकर लावला जातो परंतु ज्या राज्यामध्ये वस्तुची खरेदी झाली त्या राज्यामध्ये आकारण्यात आलेल्या केंद्रीय विक्रीकराची वजावट मिळत नाही. त्यामुळे कराचा भार मूळ किंमतीत मिळून किंमत वाढते. वरील सर्व समस्येवर उपाय म्हणून जीएसटी कर प्रणालीकडे पाहिले जाते.

जीएसटीमुळे राज्याचे होणारे वित्तीय नुकसान व भरपाई :-
उत्पादन शुल्क, विक्री कर, सेवा कर ई. ला पर्याय ठरणाऱ्या

जीएसटीची कर आकारणी ही उत्पादन स्थळ अथवा सेवांच्या उगमस्थाना ऐवजी ग्राहकांच्या मागणीवर आधारित असणे हा एक मोठा फेरवदल यात आहे. त्यामुळे आजवर औद्योगिक दृष्ट्या प्रगत व मोठ्या असलेल्या महाराष्ट्र, तामीळनाडू, गुजरात, ई. राज्यांचा कर महसुलातील असलेला मोठा वाटा घोक्यात येणे स्वाभाविक आहे. बदललेल्या निकषाने औद्योगिक दृष्ट्या तुलनेने मागास असलेल्या उत्तरप्रदेश, केरळ, प.बंगाल ई. चा करातील वाटा मात्र वाढेल

सेवाकरावर केंद्राने कक्षा केल्यामुळे राज्यांच्या महसुलावर मोठा फटका वसणार आहे. महाराष्ट्राचे सेवाकरांपासून मिळणारे सुमारे 50 हजार कोटी रुपये, तसेच आंतरराज्य व्यापारातील कराचे सुमारे 60 हजार कोटी रुपये घेत केंद्राच्या तिजोरीत जाणाची शक्यता व्यक्त केली जाते. त्याच प्रमाणे इतरही प्रगत राज्यांचे वित्तीय नुकसान होण्याची शक्यता आहे. व त्यामुळे राज्यांची वित्तीय स्वायत्तता घोक्यात येण्याची भीती व्यक्त केली जाते. यावर उपाय म्हणून जीएसटी लागू झाल्यानंतर पहिले पाच वर्षे केंद्रसरकार कडून, कर बुडण्याची भीती असलेल्या राज्यांना महसुलातील तोट्याची भरपाई करून दिली जाईल, पहिली तीन वर्षे 100 टक्के भरपाई व चौथ्या वर्षी 75 टक्के व पाचव्या वर्षी 50 टक्के भरपाई दिली जाणार आहे.

जीएसटी नंतरही लागू राहणारे पुर्वीचे कर :-

जीएसटी लागू झाल्यानंतरही पुढील कर मात्र पुर्वीप्रमाणेच राहणार आहे :-

व्यवसाय कर, मुद्रांक कर, वाहतुक कर, वाहन खरेदी करतांना भरावा लागणारा कर, मालमता कर, स्थानीक स्वराज्य संस्थेकडून लावला जाणारा कर ई. प्रत्यक्ष कर असून ते दैनंदिन व्यवहारावर लागत नाही. आयातीवर पुर्वीप्रमाणेच वेसीक कस्टम ड्युटी भरावी लागणार आहे.

वस्तु व सेवा कर दर संरचना

प्रकार	कराचा दर	वस्तु व सेवा प्रकार
शून्यपारित	0%	जीवनावश्यक वस्तु (अन्नधान्यासंबंधित)
निम्नदर	5%	सर्वसाधारण कारणात असणाऱ्या वस्तु व सेवा
दोन प्रमाण दर	12%, 18%	प्रादेशिक वस्तु व सेवा (पोल्या जगात सामके)
उच्चतम दर	28%	लक्झरी मोटार, तंबाखू उत्पादने इतकेच इत्यादी
अतिरिक्त रीत		लक्झरी मोटार, तंबाखू उत्पादने इतकेच इत्यादी व इतर

जीएसटी अंतर्गत वस्तु व सेवांवर कर लावण्याची पध्दत :-

जीएसटी मध्ये वस्तु व सेवांच्या प्रत्येक पुरवठा व्यवहारावर (करमाफ वस्तु व सेवा व्यतिरिक्त) दोन कर लावण्यात येतील एक केंद्रशासनामार्फत त्यास केंद्रीय वस्तु व सेवा कर (GST) व दुसरा कर राज्यशासना मार्फत लावण्यात येतो त्यास राज्यवस्तु सेवा कर (GST) असे म्हणतात. तसेच आंतरराज्य वस्तु व सेवांच्या पुरवठ्यावर व आयातीवर सुद्धा केंद्रशासना मार्फत एकात्मिक वस्तु व सेवा कर (GST) लावण्यात येतो.

CGST Act, SGST Act, UTGST, GST

(Compensation of State) (राज्यांचा जर कर महसुल कमी झाल तर त्याची भरपाई केंद्रामार्फत या कायद्याद्वारे केली जाईल) ई. राज्य संसदेमार्फत पारित करण्यात आले आहेत. एसजीएसटी ऐवज हा राज्य विधी मंडळामार्फत पारित करणे आवश्यक असते.

सीजीएसटी (केंद्रीय वस्तु व सेवा कर)	एसजीएसटी (राज्य वस्तु व सेवा कर)	आयजीएसटी (आंतरराज्य वस्तु व सेवा कर)	जीएसटी कम्पेन्सिमेंट वस्तु
1) उत्पादन शुल्क	1) नुसतवर्षीत कर	1) केंद्रीय किडी कर	1) मद्य
2) आंतरराज्य उत्पादन शुल्क	2) एंटीरो डेटिंग व गॅम्बलींग कर	2) सीसीडी	2) कच्चेतेल, डीझेल, गॅस, इतके
3) सेवा कर	3) करमगुळ व मनोरंजन कर	3) एसाडी	3) नैवेद्य वैन, विधानवे इतके
4) अधिभार व उपाकर	4) ऐश, जागम कर		4) रिफ्लेक्टिंग इतके
	5) खरेदी कर		
	6) जकात, एलसीटी व इतर प्रवेश कर		
	7) जाहंगीत कर		
	8) अधिभार व उपाकर		

सीजीएसटी, एसजीएसटी व आयजीएसटी मध्ये अंतर होणारे कर पुढील कोष्टकात दर्शविले आहेत.

जीएसटी करप्रणालीचे फायदे :-

पुर्वीच्या विविध कर-आकारण्याच्या गुंतागुतीच्या पाध्दतीऐवज वस्तु व सेवा कर प्रणालीमुळे पुढील फायदे दिसून येतात.

- 1) जीएसटी करप्रणालीमुळे कर भरणे सोपे होईल व भरण्याच्या व आकारण्याच्या पध्दतीत सहजता व सुलभता येईल.
- 2) कराची घोरी, कर न भरणे किंवा कमी भरणे यावर जाब बसेल
- 3) भविष्यात देशाच्या जीडीपी (स्थूल देशांतर्गत उत्पादनात) वाढ होईल.
- 4) व्यापारी व उद्योजकाना विविध प्रकाराचे कर भरण्यावर सुटका मिळेल.
- 5) कर रचना सोपी व कार्यक्षम झाल्यामुळे सरकारचे कर उत्पन्न वाढेल व वस्तुच्या किंमती कमी होतील.
- 6) रिटेल क्षेत्रासाठी लिझ रेंटल आणि इन्व्हेन्टरी खर्च कमी होईल
- 7) भरलेल्या जीएसटी साठी सप्लाय चेन मधील घटकाना कोटि देणे सोपे होईल.
- 8) जीएसटी मुळे असंपटीत उद्योगही कराच्या जाळ्यात येईल. सरकारचे उत्पन्न वाढेल
- 9) भारतातील व्यापार व उद्योग व्यवसायांत एकसुत्रता येईल त्यामुळे उद्योग व्यवसायाच्या वाढीस मदत होईल व रोजगार वाढेल.

10) आर्थिक वर्षात 20 लाख रुपयापर्यंत एकुण जलादात असलेल्या करदात्यांना सूट देण्यात येईल.

11) जीएसटी मुळे चांगली उत्पादने देशात सर्वत्र उपलब्ध होतील व त्यामुळे ग्राहकांना वस्तू व सेवांच्या निवडीला वाव मिळेल.

12) कर विभाग अधिकारी वर्गाद्वारे करात हेराफेरीची शक्यता कमी होईल व भ्रष्टाचारात आळा बसेल.

वस्तू व सेवा कर प्रणालीचे तोटे

जीएसटी प्रणालीचे विविध फायदे असले तरी त्यांत काही दोष संभवतात ते प्रामुख्याने गरीबांच्या मुळावर येणार आहेत ते दोष पुढील प्रमाणे.

1) वस्तू व सेवा करावरील 18 टक्के कराची मर्यादा भविष्यात वाढणार नाही, असे सरकार द्वारे ठोस आश्वासन नाही त्यामुळे ही कर मर्यादा भविष्यात वाढल्यास महागाई वाढेल.

2) रिवल एस्टेट क्षेत्र जीएसटी मध्ये अंतर्भूत झाल्यास या क्षेत्राला मोठा फटका बसेल व घराच्या किंमती वाढतील आणि हे क्षेत्र अडचणीत येईल त्यामुळे मजुरांपासून तर तंत्रज्ञानापर्यंत बेकारी वाढेल.

3) केंद्र सरकारला भविष्यात देशातील 29 राज्ये व 7 केंद्रशासित प्रदेशांशी जुळवून घेऊन ही कर प्रणाली राबविणे तारेवरची कसरत ठरू शकते.

4) जीएसटी प्रणाली मोठ्या प्रमाणावर माहिती तंत्रज्ञानाच्या (IT) देशपातळी वरील सक्षमतेवर अवलंबून आहे, जी देशातील बऱ्याचशा भागात अजूनही कार्यक्षम नाही.

5) अशिक्षित व पुरेसे शिक्षण न झालेल्या व्यापार व व्यावसायिकांसाठी ही पध्दत डोक्रेदुखी ठरू शकते.

6) विविध राज्यांत भिन्न राजकीय पार्टीचे सरकार असल्यास केंद्र व राज्य सरकारच्या संबंधात कटुता निर्माण होण्याची शक्यता असते वस्तू व सेवा कर प्रणालीचे परिणाम

वस्तू व सेवाकर प्रणालीचे अनेक फायदे व तोटे आहेतच परंतु या प्रणालीचे अर्थव्यवस्थेच्या सर्व क्षेत्रावर पुढील प्रमाणे परिणाम दिसून येतील.

1) विविध राज्ये एकाच वस्तुवर वेगवेगळ्या दराने कर लावत असे त्यामुळे एकाच वस्तुची वेगवेगळ्या राज्यात वेगवेगळी किंमत असायची आता मात्र तसे होणार नाही.

2) आता राज्ये आकारत असलेले विविध कर रद्द झाल्यामुळे राज्यांच्या करापासून मिळणाऱ्या उत्पन्नात बरीच घट होईल असे राज्य सरकारांना वाटते त्यामुळे अशा राज्यांना सुरवातीच्या काळात बऱ्याच सवलती देण्यात येतील.

3) प्रत्येक राज्य सरकारला कराच्या उत्पन्नत येणारे नुकसान केंद्र सरकार 5 वर्षांपर्यंत राज्यांना देईल जीएसटी लागू झाल्यामुळे टॅजिस्टिक, इ-कॉमर्स, ऑटोमोबाईल एफएमजीची, एन्टरटेनमेंट या

क्षेत्रातील कंपन्यांना फायदा होईल.

4) ज्या कंपन्यांच्या मालाची आंतरराज्यीय वाहतूक होते आणि माल या गोदामातून त्या गोदामात किंवा एका शहरातून दुसऱ्या शहरात वाहतूक होते, त्यांच्या या वाहतूकीवर लागणाऱ्या करात बचत होईल.

5) कराची रक्कम ठरविणे, कर जागोजागी भरणे तसेच त्यांच्या पावत्या सांभाळून ठेवणे हे सर्व कागदपत्राचे काम कमी होईल.

6) प्रत्येक टोल नाक्यावर टोल भरण्यासाठी लांबच लांब रांग लागणे कमी होईल, वाहतूकीची कोंडी कमी होईल व वेळेची बचत होईल.

7) विविध क्षेत्रातील कंपन्यांना जीएसटीमुळे फायदा होईल त्या कंपन्या पुढीलप्रमाणे :

अ) टॉजिस्टिक :- TIC, VRL, SN, OWMAN डिस्ट्रीपार्क ALLCARGO कंटेनर कॉर्पोरेशन लॉजिस्टिक्चे ऑऊटसोर्सिंगकरणे फायदेशीर आणि सोपी होईल त्यामुळे लॉजिस्टी कंपन्यांचा व्यापार वाढेल.

ब) एफएमजीची :- ब्रिटिनिया, बाटा, एक्सईज, अमर राजा, हिमामी, डॉबर Godfrey आयटीसी, रिलॉक्सो Indag रबर ज्योती लॅब टाईल्स पेंट उत्पादन करण्याच्या कंपन्यांना जीएसटी मुळे थेट फायदा झाला नाही तरीही कमी वेअरहाऊस खर्च, अतिकार्यक्षम सप्लाय चेनचे नियोजन व योग्य इन्व्हेन्टरी नियोजन यामुळे अप्रत्यक्ष फायदा होईल.

क) प्लास्टिक उद्योग :- या उद्योगांत असंघटीत क्षेत्र जास्त आहे. त्यामुळे या क्षेत्रातील उद्योजक डीलर्सना जास्त मार्जिन देत असत. आता जीएसटी मुळे ते सर्व कराच्या जाळ्यात येतील व पुढीलकडे मार्जिन देऊ शकणार नाही. याचा फायदा PLASTBEND सारख्या कंपन्यांना होईल.

ड) ऑटोमोबाईल :- मारुती, महिंद्र, वीएसटी, एस्कार्टस या क्षेत्राला थेट फायदा होईल सध्या एक्सईज आणि व्हॉट मिळवून जेवढी रक्कम घावी लागते त्यापेक्षा कमी रक्कम जीएसटी मुळे घावी लागेल.

ई) एन्टरटेनमेंट :- Dish TV, PVR, INOX, LEISURE Box रेल्वेच्या प्रमाणे कर आकारत हा प्रत्येक राज्यात वेगवेगळ्या दराने आकारला जातो हा कर लावतांना 100 टक्के ऑक्स्युपन्ती गृहीत धरली आहे. त्यामुळे या कंपन्यांना जीएसटी मुळे फायदा होईल.

निकर्ष :- कोणत्याही देशातील कर प्रणाली हि त्या देशातील आर्थिक प्रणाली मुख्य आधार स्तंभ असते. हा आधार जितका मजबूत असेल तेवढीच त्या देशाची आर्थिक संरचना सुदृढ असते. या दृष्टीने वस्तू व सेवाकर वस्तू व सेवाकर या प्रणालीकडे पाहिले तर जगातील या कर प्रणालीचा अवलंब करणाऱ्या देशाचा अनुभव सकारात्मक व उत्साह जनक दिसून येतो.

भारतासारख्या उभरत्या आर्थिक शक्तीसाठी आर्थिक सुधारणा अनिवार्य आहे. व त्याचाच एक महत्वाचा भाग म्हणून जीएसटीचे स्वागत करणे गरजेचे वाटते म्हणूनच आंतरराष्ट्रीय मुद्रा कोष (IMF) ने जीएसटीला महत्वाचे करसुधारणा घोरण म्हटले आहे. ज्यामुळे

सुरुवातीला जरी आर्थिक वृद्धीदर कमी झाला तरीही भविष्यात मात्र भारताचा जीटीपी वाढणार आहे. व देश हितासाठी फायद्याचे ठरणार आहे. व त्यासाठी मात्र सम्पूर्ण देश पातळीवर माहिती तंत्रज्ञानाचे जाळे व्यापक व सक्षमतेने उभारणे अत्यंत आवश्यक आहे. त्याचप्रमाणे भविष्यात व्यावार, व्यवसाय, उद्योग क्षेत्र व सम्पूर्ण अर्थव्यवस्थेतील बदलांचा सुक्ष्मपणे अभ्यास करून त्यानुसार जीएसटी कार्यप्रणालीत लवचिकता आणणे गरजेचे वाटते सरकारच्या नोटबंदी धोरणाचे आपण स्वागत केलेच आहे. आता जीएसटी चे स्वागत करू या व आशावादी राहू या म्हणून म्हणे -

जीएसटी आया जीएसटी आया ।

पुरे देश में एक परिवर्तन लाया ।

जीएसटी बील करो स्वागत ।

इससे मिलेगी अर्थव्यवस्था को ताकद ।

References:-

- 1) The Economic Times
- 2) GST India (2015) Economic Policy
- 3) Citation - Dant S.A. Research paper on "An Impact of Goods & Services Tax
- 4) वस्तु व सेवाकर अहवाल (महाराष्ट्र राज्य)
- 5) आर्थिक तज्ञांचे लेख (लोकसत्ता वर्तमानपत्र)

जीएसटी अप्रत्यक्ष

प्रा. विद्वत्वरत्न मिश्र
नवप्रतिभा कनिष्ठ महाविद्यालय

देशात जीएसटी ची अंमलबजावणी झाल्यानंतर संपूर्ण अप्रत्यक्ष कराची संरचना केंद्र सरकार व राज्य सरकार द्वारे होत असलेल्या पद्धतीला पूर्ण विराम देण्यात आला. अप्रत्यक्ष रचना प्रत्येक राज्याची अशी स्वतंत्ररीत्या अंमलात आणल्या जाणारी होती. याचा परिणाम विविध वस्तुवरील कराचे दर भिन्न भिन्न ठेवण्यात येत होते व देशात 7 टक्के पेक्षा जास्त कर अप्रत्यक्ष कररचनेतून प्राप्त होत होता. जीएसटी ची अंमलबजावणी नंतर प्रत्येक वस्तुवरील कराचे निर्धारण हे वित्तीय मंत्रालय व जीएसटी परिषदेद्वारे निश्चित करण्यात आलेले आहे. म्हणजेच वस्तुची विक्री करीत असल्यानंतर कोणत्याही राज्यात निर्धारित केलेल्या करा नुसारच कराचे दर आकारे जातील म्हणजेच जोडल्यावर करचा आघात Tax INCIDENCE स्पष्टरेषीय स्वरूपात होतील. विविध वस्तुवरील प्रत्येक राज्याद्वारे आकारण्यात येणारे कराचे दर समाप्त होतील. यामुळे राज्य सरकारचे जे आर्थिक नुकसान होणार आहे ते आर्थिक नुकसान केंद्र सरकार द्वारे प्रत्येक राज्यांना केंद्राला प्राप्त होणाऱ्या महसुलातून देण्याचे आश्वासन राज्यांना दिले जाते जीएसटी ची अत्यंत बजावणी झाल्यानंतर सर्वच प्रकारचे कर उदा. Octrai पासून तर VAT पर्यंत हे जीएसटी मध्ये समाविष्ट करण्यात आले आहे. यामुळे व्यापारी वर्ग किंवा उद्योजक यांना विविध ठिकाणी जाऊन कराचा भरणा करावा लागणार नाही. जीएसटी कर हे याकरीता प्रत्येकाला नोंदणी क्रमांक घेणे अनिवार्य करण्यात आले आहे. नोंदणी क्रमांक घेतल्यावर त्याला जीएसटीचे लाभ उपलब्ध करून दिल्या जाणार आहे. दिल्लीत आयोजित केलेल्या बैठकीत जीएसटी ची न्यूनतम करभरण्याची सीमा दीडकोटी रुपयापर्यंत वाढविली आहे. व प्रत्येक महिन्याला भरावे लागणारे विवरणपत्र त्याची कालमर्यादा तीन महिने इतकी निश्चित करण्यात आली आहे.

कर आदान समायोजनचे नियम (Input Tax Credit) प्रत्येक करपात्र व्यक्तीला कमीत कमी दोन कायद्याखाली कर घावा लागणार आहे. आंतरराज्य पुरवठा केला असेल तर त्याला तिसरा कर घाव लागेल व त्यातून त्याला सप्लूट टॅक्स क्रेडीट प्राप्त होतील व्यवसायाकरीता आणि व्यवसायाशी संबंधीत जी आक्क असेल त्यावर जी कर दिला असेल त्याची वजावट घेण्याचा अधिकार करदात्याला आहे राज्यशासनाला

दिलेला हा SGST केंद्रशासनाला घाव्याच्या करातून SGST वजा करला येणार नाही.

आंतरराज्यीय पुरवण्यावर जो इंडिग्रेटेड-IGST घावा लागतो त्या करीता नियम स्वतंत्ररित्या तयार करण्यात आला आहे. IGST चा भरण्या करण्याकरीता IGST चे क्रेडीट त्यानंतर CGST चे क्रेडीट आणि नंतर SGST चे क्रेडीट या पद्धतीने वापरण्यात येतील. IGST चे इन्व्हेंटॉक्स क्रेडीट वापरूनही शिल्लक असेल तर प्रथम CGST कर भरण्याकरीता वापरले जाईल व त्यातूनही काही शिल्लक राहिले तर SGST चा कर भरण्याकरीता वापरले यातील राज्य कराप्रमाणेच केंद्रशासित प्रदेश कराकरीता नियम तयार करण्यात आलेले आहे.

आपसमेत कर - जीएसटीची कर भरण्याची न्यूनतम सीमा वाढविण्यात आली आहे. पूर्वी ही मर्यादा 20 लाख रुपये ऐवढी होती. अशाव्यापाऱ्यांना जीएसटी मध्ये नोंदणी घेणे बंधनकारक नसले तरी अनेक किरकोळ व्यापारी असे आहेत की, ज्यांना जीएसटी कायद्याप्रमाणे हिशोब व खर्च ठेवणे दुरापास्त आहे. कारण एकल व्यापारी वर्गाचे प्रमाण भारतात स्वतः जास्त आहे. कराप्रमाणे त्याची विक्रीकरणे अधिकोषीय व्यवहार ऋणकोकडून कर्ज वसूली यासर्वांचा हिशोब एकल व्यापारी एकठाव करित असतो अशा उपक्रमात घट पडू नये म्हणू जीएसटीच्या कर उरदरप्रमाणे कर भरण्याऐवजी एकूण उलाढालीच्या आधारावर कर भरण्यात सूट देण्यात आली आहे. अशाप्रकारची ही आपसीसमट योजना होय. याकरीता काही अटी खाली प्रमाणे आहेत. अटी (01) व्यापाऱ्याची वर्षातील उलाढाल अगोदर ह्या वर्षातील 75 लाखा पेक्षा कमी असावी.

(02) PAN धारण करणाऱ्या पण वेगवेगळी नोंदणी असणाऱ्या व्यापाऱ्यांचे एकूण व्यापारातील लेनदेन एकजीतपणे मोजली जाईल.

(03) आपसमेत योजनेचा फायदा घेण्याकरीता 1 जूलै 2017 पासून 30 महिन्याच्या आत त्याकरीता आवश्यक असलेला अर्ज भरावा लागेल.

(04) या योजनेनुसार करदेय विलमध्य, कर लावता येणार नाही व करआदान समायोजन देखील त्यात प्राप्त होणार नाही.

(05) 75 लाखापेक्षा लेनदेन किंवा उलाढाल झाल्यास या योजनेचा लाभ

प्राप्त होणार नाही.

काही राज्यातील ज्या अरण्याचलप्रदेश, आसाम, मणीपूर, मेघालय, मिझोरम, नागालँड, सिक्कीम त्रिपूरा व हिमाचल प्रदेश या करोता ही मर्यादा पन्नास लाखा एवढी निर्धारित केली आहे.

खालील स्थितीत या योजनेनुसार भरण्यापासून राबतत प्राप्त होणार नाही.

(01) सेवा पुरवठ्याचे (02) जीएसटी अंतर्गत कर लागत नाही अशा वस्तूचे व्यापारी (03) वस्तूचा आंतरराज्यीय पुरवठा केला असेल तर (04) इलेक्ट्रॉनिक्स, कॉमर्स ऑपरेटिंगच्या मार्फत जर वस्तूचा पुरवठा केला असेल तर (05) जीएसटी परिषद ने सूचित केलेल्या वस्तूची यादी. एकाच वेळी PAN असलेल्या परंतु वेगवेगळ्या दोन राज्यात किंवा एकाच राज्यात भिन्न भिन्न नोंदणी केली असेल तर या योजनेनुसार कर भरण्याचा पर्याय सर्व नोंदणी करिता आवश्यक राहिल. योजना पूर्वील प्रमाणे आहे व कर वसविले आहे.

ज.क्र.	विवरण	CGST	SGST	एकूण
(01)	(02)	(03)	(04)	(05)
अ	उत्पादक	01%	01%	2%
ब	होटल व रेस्टॉरंट	2.5%	2.5%	5%
क	अन्य	5%	5%	1%

या योजनेचा ज्यांना लाभ मिळणार नाही अशा व्यवसायाचा संपूर्णपणे CGST होत राहिल ते खालील प्रमाणे आहेत.

(1) आईस्क्रीम (2) पानमसाला (3) तंबाखू व तंबाखू जल पदार्थ.

टॅक्स इन्व्हाईस - या कायदाप्रमाणे नोंदणीधारक व्यक्तीने वस्तूचा पुरवठा करताना वस्तूचे वर्णन (नम, वजन, लिटर) त्याची किंमत आणि त्यावेळी कर याचा तपशील असलेले टॅक्स इन्व्हाईस दिले गेले पाहिजे. सेवेचा पुरवठा केल्यापासून नियमानुसार ठरविलेला मुदतीच्या आत संबंधी वर्णन किंमत आणि याची रक्कम असा तपशील टॅक्स इन्व्हाईस मध्ये असले पाहिजे याठिकाणी पुरवठ्याची वेळ याचा अर्थ वस्तू सेवा दिल्या अगोदर झाले आहे असे म्हणता येणार नाही. पुरवठा प्रत्यक्षात झाल्यावरच टॅक्स इन्व्हाईस दिला जाईल.

जीएसटी नुसार ज्या वस्तू किंवा सेवेचा पुरवठा केला जाईल त्याच्या बिलाच्या तपशील बाबत काही नियम स्पष्ट केले आहेत त्या नियमानुसार तपशील होणे बंधनकारक आहे. आपणास मोठे लाभ घेणाऱ्यांना टॅक्स इन्व्हाईस होता येणार नाहीत.

(1) PAN IN नंबर (2) टॅक्स इन्व्हाईसची तारीख (3) Accounting Code (4) वस्तू व सेवा पुरवठ्याचे वर्णन (5) बिलाची एकूण रक्कम (6) कराची एकूण रक्कम राज्याची (1) CGST (2) SGST

(3) IGST (4) आंतरराज्यीय पुरवठा अनेक तर पुरवठ्याचे ठिकाण आणि राज्याचा कोड नंबर (5) Reverse Charges पद्धतीने भराव्याचा असेल तर ते ममूद करावे. 200 रुपयापेक्षा जाही किंमतीच्या वस्तू सेवा किंवा धोन्हीचा पुरवठा केल्यास इन्व्हाईस होण्याची गरज नाही. परंतु उपयोगाताने मागणी केल्यास ते देणे अनिवार्य ठरेल. आंतरराज्य पुरवठा केंद्रशासनाने केंद्रीय जीएसटी कायदा केला आहे आणि प्रत्येक राज्याने स्वतंत्रपणे राज्य IGST कायदा अमलत आणला आहे. प्रत्येक करपात्र व्यक्तीला या कायदाखाली नोंदणी आवश्यक केली आहे. या व्यक्तीरिक्त IGST इंटिग्रेट जीएसटी चाप्रमाणे असले परंतु यांची नोंदणी घेण्याची तरतूद नाही. IGST कायदा अंतर्गत काही नियम तयार केलेले आहेत यावरून स्पष्टीकरण प्राप्त होते.

(01) वस्तूचा आंतरराज्य पुरवठा (02) राज्यांतर्गत पुरवठा (03) सेवेचा आंतरराज्यीय पुरवठा (04) राज्यांतर्गत पुरवठा (05) वस्तूची आयात व निर्यात (06) सेवेची आयात व निर्यात आंतरराज्यीय पुरवठा ओळखण्या करिता खालील काही स्पष्ट केल्या आहेत. नियम -

(1) वस्तूचा पुरवठा करणाऱ्याचे स्थान, आणि पुरवठा केलेले ठिकाण वेगवेगळ्या राज्यात दोन वेगवेगळ्या केंद्र शासित प्रदेशात किंवा एक राज्य किंवा एक केंद्रीय शासित प्रदेश असेल तर तो आंतरराज्यीय पुरवठा समजण्यात येतील अशा पुरवठ्यावर IGST कर लावल्या जाईल.

(2) सेवेचा पुरवठा करणाऱ्याचे स्थान आणि पुरवठा केलेले ठिकाण वेगवेगळ्या राज्यात असेल किंवा दोन वेगवेगळ्या केंद्रशासित प्रदेशात किंवा एक राज्य व एक केंद्रशासित प्रदेशात तर तो आंतरराज्यीय पुरवठा समजला जाईल. यावर IGST आकारण्यात येतील.

(3) एखादी वस्तू विदेशातून आणताना ती वस्तू या भारतातल्या कस्टम सीमेच्या आत येत नाही तोपर्यंत आंतरराज्य पुरवठा समजला जाईल.

(4) सेवेची परदेशातून आयात आंतरराज्य पुरवठा समजल्या जाईल.

(5) देशातून विदेशात पुरवठा करण्यात भारतीय असेल तर त्याला आंतरराज्यातील पुरवठा समजला जाईल.

(6) SEZ मधील पुरवठा आंतरराज्यीय पुरवठा समजला जाईल.

जीएसटी मधील हे नियम सरळ व सोपे नाही म्हणून ते प्रत्येकाने समजून घेणे अनिवार्य आहे.

जीएसटी संकमण काळ अनेक कायदे जीएसटी मुळे रद्द होणार व त्याऐवजी एकच कायदा येणार म्हणून व्यापार व्यवहार हे बंद होणार नाहीत. वस्तूची खरेदी अगोदर झाली असेल व विविध GST आल्यावर होणार असेल कोणाच्या बाबतीतही पडेल. ज्याच दिवशी जीएसटीची अंमलबजावणी झाली असे त्यादिवशी व्यापारी वर्षाकडे जून. स्कंध रोष असेल काही उत्पादन प्रक्रियेत अडकल असेल त्या अंतर्गत रद्द झालेले करांचा समावेश असेल अशा या गुंतागुंतीच्या प्रक्रियेमुळे अनेक समस्या निर्माण झाल्या असतील याकरिता GST मध्ये विरोध प्रवाधान आहे. यालाच संकमण तरतुदी असे म्हणतात. ज्या वस्तूच्या उत्पादनास

एकसाईज लागू आहे व ज्या उत्पादकांनी अगर सेवा होणाऱ्या व्यापाऱ्यातील सेंट्रल एक्साईसखाती नोंदणी केली आहे. अशा सर्व व्यापाऱ्यांना सिनडेंट चे नियम लागू राहिल या नियमानुसार अशा वस्तुवरील व सेवेवरील भरलेला एक्साईस अथवा सेवाकर घेत्यावर त्याचे जे टॅक्सइन्व्हाईस प्राप्त होते व त्याअंतर्गत जो कर दाखल असेल व त्याची हिशोब पुस्तकात नोंदणी असेल तर तो कर Cenvat Credit करीता वापरता येतो. 01 जूलै 2017 रोजी वापर न केलेला जो एक्साईज/सेवाकर असेल तेवढा रक्कम जीएसटी कर भरण्याकरीता वापरता येतील. जीएसटी कायद्यातील तरतुदीनुसार त्याचा उपयोग कर भरण्याकरीता वापरता येईल. म्हणजेच GST Input Credit नियमानुसार कर वापरता आल पाहिजे. उत्पादित माल जर दूसऱ्याच्या उत्पादनात वापरण्याचा असेल आणि उत्पादकाने माल व्यापाऱ्याला आधीच विकला असेल व त्या व्यापाऱ्याने दूसऱ्या उत्पादनाला विकत असेल तर पहिल्या उत्पादकाने झालेल्या एक्साईजचे क्रेडिट दुसऱ्या उत्पादकाने हस्तांतरित करण्याकरीता मध्यस्त व्यापाऱ्याला एक्सरसाईस कायदानुसार पहिला विक्रेता म्हणून नोंदणी करता येतील. त्याच्या कडील शिल्लक मालच्या किमतीत एक्साईजची रक्कम समाविष्ट केल्या जाते. अशा उद्योग किंवा व्यापाऱ्यांना शिल्लक मालात एक्साईजचे इनपुट टॅक्स क्रेडिट जीएसटी अंतर्गत वापरता येतील. याशिवाय ज्यांना कायदानुसार नोंदणी घेणे आवश्यक किंवा बंधनकारक नव्हते करमुक्त व्यापारी किंवा करमुक्त सेवा देणारे अशा आयातदार व्यापाऱ्यांना देखील दोष मालवरील टॅक्स क्रेडिट जीएसटीमध्ये वापरता येतील. याकरीता काही अटी आहेत

- (01) शिल्लक वस्तू जीएसटीमधील कारपात्र/सेवा पुरवठा करण्याकरीता वापरल्या पाहजेत किंवा तसा उद्देश असला पाहिजे.
- (2) जीएसटीच्या इनपुट क्रेडिट नियमानुसारही कर वापरता आला पाहिजे.
- (3) अगादरचे कागदपत्र व्यापाराकडे अक्षणे आवश्यक आहे.
- (4) सेवा देणाऱ्यास या नियमानुसार कमी करण्याचा तरतुदी लागू नसाव्यात.

भारतात असे असख्य व्यापारी वर्ग आहे की, त्यांनी खरेदी केलेल्या मालावर उत्पादनाकडे किती एक्साईज भरला आहे याची नोंद नाही. शिल्लक मालातील एक्साईज राशी कशी ठरवण्याची याकरीता GST अंतर्गत नियम तयार केलेले आहेत. त्यानियमाचा वापर करून व्यापाऱ्यांना त्यातून सूट प्राप्त होतील. सेवा ही शिल्लक माला सारख्या दृश्य स्वरूपात दाखवता येत नाही. परंतु सिनडेंट क्रेडिटच्या नियमानुसार सेवा देण्याकरीता घेतलेल्या वस्तू/सेवावरील क्रेडिट जमाखर्चात दाखविता येतो. असे जमा झालेले सर्व क्रेडिट जीएसटी कर मागण्याकरीता वापरता येतील. उपलब्ध पण न वापरलेले सिनडेंट क्रेडिट जीएसटी करीता वापरता येतील व त्याची तरतुद CGST अंतर्गत नमुद केली आहे. GST जून याची वजातूट प्राप्त होतील.

इमारती, रस्ते, फ्लायओव्हर घरणे, पाईपलाईन टाकणे अशा स्वरूपाची कार्ये बांधकाम कराचे म्हणून संघोद्यली जातात. त्यात रोजच्या

रोज काही कार्ये घालू असते म्हणजेच रोजच्या रोज पुरवठा होत असतो पण त्याचे देयक कार्याचे काही कार्य पूर्ण झाल्यावरच त्याचे शोधन होतो. जीएसटी अंमलत झाल्यावर त्या दिवशी देखील अशी कार्ये वेग वेगळ्या टप्प्यावर पूर्ण झाली असतील. जीएसटी योज्यापूर्वी अगोदरच कायदाप्रमाणे कर भरावा आणि जीएसटी लागू केल्याचा दिवसापासून जे पुरवठा झाला त्यावर जीएसटी नुसार कर भरावा लागेल अशी तरतुद या कायद्यात केली आहे. बांधकाम पुरवठा कधी झाला हे सिद्ध करणे कठीण कार्य आहे. अशा स्थितीत जीएसटी अमलत येतील त्याच्या पूर्वीच्या दिवशी नोंदकार्य पूर्ण झालेले असेल तेवढेच बिलिंग करणे उचित ठरेल.

अशा प्रकारे भारत सरकारने जीएसटी कायदा अस्तित्वात कराकरीता अंमलत आणला आहे आरंभीच्या काही काळात व्यापाऱ्यांवर उद्योजकाना, विक्रेत्यांना या सर्व बाबींचा आर्थिक त्रास जाणवेल. पण काही काळानंतर सर्वांनाच याचा सवय झाल्यास ते सर्वाकरीता भविष्यात फायद्याचे राहणार आहे.

संदर्भ :-

- (1) राजस्व - सु.रा. ओझरकर
- (2) जीएसटी कायदा अध्यायतल सुधारणा सह अॅड गोविंद पटवर्धन
- (3) Economic Times 11-10-17
- (4) Indian Express A Better GST Oct 9, 2017

विदर्भ कनिष्ठ महाविद्यालयीन अर्थ-वाणिज्य शिक्षक मंडळ
नागपूर द्वारा आयोजित द्वैवार्षिक चर्चा सत्र २०१७ ला
हार्दिक शुभेच्छा !

श्री. छत्रपती कनिष्ठ महाविद्यालय

चिटणविसपुरा नागपूर

सुरेश पांडुरंगजी अंधारे

प्लॉट नं. एन ४४, रेशीमबाग,
नागपूर मोबाईल नं. ९४०३८५२७७०

विदर्भ कनिष्ठ महाविद्यालयीन अर्थ-वाणिज्य शिक्षक मंडळ नागपूर १वे चर्चासत्र २०१७ ला आमच्या शुभेच्छा

वस्तु व सेवा कर प्रणाली रचना व परिणाम

प्रा. पंकज नरस

सारांश :

जीएसटी पूर्वी अस्तीत्वात जुन्या असलेल्या गुंतगुंतीच्या अप्रत्यक्ष करांच्या जाळ्यांचा अंत करण्यासाठी आणि त्यांच्या जागी एकच अप्रत्यक्ष कर लागू करण्यासाठी जीएसटी प्रणाली आणली गेली आहे. एक देश एक कर हे वस्तु आणि सेवा कराचे गुड्स अँड सर्विसेस टॅक्स जीएसटी हे कर आधुनिक जगात सर्वात प्रागतिक मानला जातो. जगभरात 160 पेक्षा जास्त देशांमध्ये जीएसटी कर अस्तीत्वात आहे 12 देश जीएसटी अमलबजावणीच्या प्रक्रियेत आहेत भारत हा देश 29 घटकराज्य व 7 केंद्रशासित प्रदेश एवढ्या मोठ्या विशाल विविधतेने नटलेला देश आहे. प्रत्येक राज्याची कर प्रणाली वेगवेगळी आहे. त्यावर वस्तु व सेवा कर प्रणाली मोठा पर्याय ठरू शकते.

घटनादुरुस्ती कायद्यासह 35 कायदे जीएसटी च्या पाठिशी उभे राहिले आहेत. 101 वा घटनादुरुस्ती कायदा, सीजीएसटी कायदा, 3 युजीएसटी कायदे, आईजीएसटी कायदे, 28 जीएसटी कायदे, आणि जीएसटी कायदा या 35 कायद्यांमुळे मात्र केंद्राच्या व राज्यांच्या शेकडो कायदांची गरज राहिली नाही. हे शेकडो कायदे आता बाद झाले आहेत. जीएसटी चे चार स्तर निश्चित केले आहे. 5% 12% 18% 28% वस्तु गट या स्तराबाहेर ठेवण्यात आले आहे. सोने व चांदी, मौल्यवान खडे, तयार हिरे व दागिन्यांवर 3% आणि न घासलेल्या हिऱ्यांवर 0.25% जीएसटी चा दर निश्चित झाला आहे.

विक्रय संहा :

- 1) GST (Goods & Service Tax) वस्तु आणि सेवा कर
- 2) CGST (Central GS + Act) केंद्रीय वस्तु व सेवा कर कायदा
- 3) SGST (State GST Act) राज्य वस्तु व सेवा कर कायदा
- 4) UTGST (Union Territory GST Act) केंद्रशासित प्रदेशासाठीचा वस्तु व सेवा कर कायदा

प्रस्तावना :

आपण आपल्या दैनंदिन जीवनात कोणत्या ना कोणत्या प्रकारे कराचा भरणा करीत असतो. सरकारच्या विविध योजनांना अर्थसहाय्य करण्यामध्ये आपण भरत असलेल्या कराची भूमिका महत्वाची असते. गेल्या काही वर्षात करांमध्ये अनेक प्रकारच्या सुधारणा झाल्या आहेत. विशेषतः अप्रत्यक्ष करप्रणालीमध्ये सरकारने बदलांची प्रक्रिया सुरु केली आहे. भारताला अधिक कर अनुकूल बनवण्याबरोबरच कर प्रणालीमधील गुंतगुंत आणखी कमी करण्याचा त्यामागे उद्देश आहे. यापैकी सर्वात मोठ्या सुधारणेसाठी केलेला पाठपुरावा म्हणजे वस्तु व सेवा कर (जीएसटी) होय.

स्वातंत्र्यप्राप्तीनंतरचे सर्वात महत्वाचे अप्रत्यक्ष कर सुधारण विधेयक म्हणून बोलवाला झालेले आणि संपुर्ण देशात एक कर प्रणाली आणण्याचे उद्दिष्ट असणारे 122 वे घटनादुरुस्ती विधेयक संसदेने मंजूर केले आहे. जवळपास 20 वर्षांचा प्रदीर्घ प्रतिकेनंतर 1 जुलै 2017 पासून जीएसटी प्रणाली म्हणजेच वस्तु व सेवा कर प्रणाली (Goods & Service Tax) अमलात आली. वस्तु व सेवा कर किंवा (Goods & Service Tax) हा अप्रत्यक्ष कर असून तो वस्तु किंवा सेवांच्या उत्पादन विक्री आणि वापरावर एकात्मक पध्दतीने आकारला जातो. यात सेंट्रल एक्ससाईज ड्युटी, सर्विस टॅक्स, सेंट्रल सेल्स टॅक्स, लक्झरी टॅक्स संपुष्टात येईल. जीएसटी मध्ये वस्तु आणि सेवांवर तीन प्रकारचे कर आकारले जाईल. पहिला म्हणजे सेंट्रल जीएसटी जे केंद्र सरकार आकारेल. दुसरा म्हणजे स्टेट जीएसटी जे राज्य सरकार त्यांच्याकडे होणाऱ्या व्यवहारावर आकारेल. जर कोणता व्यवहार दोन राज्यांमध्ये होत असेल तर त्यांच्यावर आईजीएसटी म्हणजे इंटिग्रेटेड जी. एस. टी. आकारला जाईल. हा कर केंद्र सरकार वसूल करेल आणि त्याचे दोन राज्यांमध्ये समान प्रमाणात वाटप करेल.

उद्दिष्टे - :

1. जीएसटी या नवीन कर प्रणाली संरचणेतील विविध तरतुदीच्या अभ्यास करणे.
2. जीएसटी कराची आवश्यकता अभ्यासणे.
3. जीएसटी पूर्व स्थितीतील करसंरचनेचे विश्लेषण करणे.
4. जीएसटी चा अर्थव्यवस्थेतील विविध क्षेत्रावरील संभावित

परिणाम अभ्यासणे.

गृहितके :

1. जीएसटी मुळे सर्वसामान्य उपभोक्तांना/ग्राहकांना लाभ होईल.
2. जीएसटी मुळे करसंरचनेतील क्लिष्टता दूर होवून कर प्रणालीमध्ये सुलभता येईल.
3. जागतिक पातळीवर बहुसंख्य राष्ट्रांच्या ओढा जीएसटी या कर प्रणालीकडे आहे.
4. जीएसटी मुळे करचुकवेगिरीला आळा बसेल व सरकारी महसुलांमध्ये वाढ होईल.

संशोधन पध्दती :

जीएसटी कर प्रणाली भारतीय अर्थव्यवस्थेच्या संदर्भात कशी राहणार यासाठी याविषयीच्या संदर्भातील विविध दुय्यम समकाचा वापर करण्यांत आला आहे. विषयाच्या अनुषंगाने विविध, मासिके, वर्तमानपत्रे, शोधग्रंथ, शोधनिबंध यामध्ये प्रकाशित तसेच अप्रकाशित साहित्याचा उपयोग करण्यांत आला आहे. विविध चर्चासत्रांमध्ये प्रकाशित संशोधन लेख, सरकाराकडून प्रकाशित साहित्य तसेच जीएसटी च्या अनुषंगाने होणाऱ्या तज्ञांच्या चर्चा यांचा दुय्यम समक म्हणून या शोधनिबंधात वापर करण्यांत आला आहे.

वस्तु व सेवा	दर	वस्तु व सेवा	दर
खाद्यपदार्थ	0%	आवडी	12%
शेती व पालतू प्राणी	0%	ऑटो	28%
मृदा व खनिज	0%	वहनियत	5%
मृदा व खनिज (संरक्षित)	0%	वहनियत	5%
मृदा व खनिज (संरक्षित)	0%	वहनियत	5%
मृदा व खनिज (संरक्षित)	0%	वहनियत	5%
मृदा व खनिज (संरक्षित)	0%	वहनियत	5%

वस्तु	दर	CGST	SGST/UTGST	IGST
मृदा, खनिज, पत्त, पत्र, पत्रिका, खेळणी, खेळणी, खेळणी, खेळणी	0%	0%	0%	0%
मृदा, खनिज, पत्त, पत्र, पत्रिका, खेळणी, खेळणी	0%	0%	0%	0%
मृदा, खनिज, पत्त, पत्र, पत्रिका, खेळणी, खेळणी	0%	0%	0%	0%
मृदा, खनिज, पत्त, पत्र, पत्रिका, खेळणी, खेळणी	0%	0%	0%	0%
मृदा, खनिज, पत्त, पत्र, पत्रिका, खेळणी, खेळणी	0%	0%	0%	0%
मृदा, खनिज, पत्त, पत्र, पत्रिका, खेळणी, खेळणी	0%	0%	0%	0%
मृदा, खनिज, पत्त, पत्र, पत्रिका, खेळणी, खेळणी	0%	0%	0%	0%
मृदा, खनिज, पत्त, पत्र, पत्रिका, खेळणी, खेळणी	0%	0%	0%	0%
मृदा, खनिज, पत्त, पत्र, पत्रिका, खेळणी, खेळणी	0%	0%	0%	0%
मृदा, खनिज, पत्त, पत्र, पत्रिका, खेळणी, खेळणी	0%	0%	0%	0%
मृदा, खनिज, पत्त, पत्र, पत्रिका, खेळणी, खेळणी	0%	0%	0%	0%
मृदा, खनिज, पत्त, पत्र, पत्रिका, खेळणी, खेळणी	0%	0%	0%	0%

कर कोणी भरायचा ?

1. ज्या पुरवठादारांची वार्षिक उलाढाल 20 लाख रुपये व त्याहून जास्त आहे त्यांना जीएसटी भरणे अनिवार्य आहे.
2. विशेष दर्जा राज्यांसाठी ही वार्षिक उलाढाल मर्याद 10 लाख रुपये ठेवण्यात आली आहे.

प्रमुख क्षेत्रात जीएसटीचे परिणाम

1. स्थावर मालमत्ता :

स्थावर मालमत्ता क्षेत्रात अनेक परिणाम होतील, जुन्या कायद्यानुसार सेवा कर मूल्यदर्शित कर मुद्रांक शुल्क बांधकाम कर व खरेदी कर, अवकारी कर यांचा समावेश आहे. त्यामुळे घराच्या किमती वाढतात. मात्र जीएसटीमुळे स्थावर मालमत्ता क्षेत्रात पारदर्शकता येईल व करचुकवेगिरी कमी होईल कारण करावर कर राहणार नाही एकच कर राहील.

2. आरोग्य क्षेत्र :

औषधी उत्पादन क्षेत्रावर चांगला परिणाम होऊन रुग्णा या क्षेत्रात आठ कर आहेत ते जातील व एकच कर असेल जीएसटीमुळे पुरवठा सुधारून औषध क्षेत्र दोन टक्कानी वाढेल. कराधारित पत वाढेल व अनुपालन चांगले राहील त्यामुळे कंपन्यांना समान संधी राहील या सर्वांचा फायदा ग्राहकांना मिळेल. आरोग्य विभा व निदान केंद्र यांना फायदा मिळेल की नाही हे अजून निश्चित नाही कारण ते सेवेशी निगडित आहेत. आरोग्य

Scanned by CamScanner

क्षेत्रातील करसवलतीचे फायदे राहतील की नाही हे समजलेले नाही.

3. बँकिंग व आर्थिक सेवा :

भारतात बँकिंग व आर्थिक सेवा यात आदि 14, 5 टक्के कर होता जीएसटी 18 ते 20 टक्के आहे तर नक्कीच सेवा महागणार आहे. कर्जावरील व्याज व रोख्यातील व्यवहार परदेशी चलन व किरकोळ सेवा जीएसटी मध्ये येतील. बँकिंग क्षेत्राने या सेवा जीएसटीत आणू नयेत असे सुचविले आहे. पण अजून शिफारशी स्विकारल्या नाहीत.

4. सामान्य नागरिकांवर परिणाम :

पूर्वी 12.5 टक्के अवकारी कर तसेच 5 ते 15 टक्के वॉट म्हणजे मुल्यावर्धित कर होता. जीएसटीमुळे 18 टक्के ही कराची मर्यादा राहिल, काही वस्तूंच्या किमती कमी होतील खरेदी किमती कमी होतील. कपडे, पुस्तक, स्वयंपाकाचा तेल महागणार बाहेरचे खाने महान पडेल, फोनचे विल वाढेल, रेल्वे, हवाई प्रवास महागेल. बॅंग, ज्युस, इलेक्ट्रॉनिक, ऑनलाईन खरेदी महाग होईल.

GST चे फायदे -

1. आदिच्या गुंतागुतीच्या करप्रणाली GST मुळे साधी-सोपी होणार आहे. आकरल्या जाणाऱ्या वस्तु व सेवांसाठीच्या वेगवेगळ्या व कित्येक अप्रत्यक्ष कराऐवजी ही एकात्मिक कर पध्दत नागरीकांसाठी सुलभ ठरणार आहे.

2. GST कर पध्दतीमुळे संपुर्ण देशातील बाजारपेठेचे एकत्रीकरण होणार असुन याद्वारे आंतरराज्य व्यवहारामध्ये वाढ होण्याची शक्यता वाढली आहे.

3. आधी वस्तु व सेवा व्यवहारातील विविध टप्यावर कर आकारणी केली जात होती. त्यामुळे करावर कर आकारला जायचा व आपोआप वस्तु व सेवांच्या किमतीमध्ये वाढ व्हायचा यामुळे करांवर कर आकारणीवर आळा बसणार असुन ही गोष्ट महागाई कमी करण्यास फायद्याची असू शकते.

4. GST कर प्रणालीतील कर माहिती तंत्रज्ञानाच्या वापरामुळे आकारणीस सुलभता येईल व त्यामुळे कर संकलनामध्ये वाढ होणे तसेच भ्रष्टाचारास आळा बसणे अपेक्षित आहे.

5. जगातील जवळपास 160 हुन अधिक देशांनी याआधीच GST कर प्रणाली आत्मसात केली असुन GST करप्रणाली आर्थिक सुधारणांचा अविभाज्य घटक ठरली आहे.

6. विविध करांमुळे जे गोंधळ सामान्य नागरिकांना सहन करावे लागत होते ते दुर होतील. जीएसटीमध्ये केंद्रीय, राज्य व एकात्म जीएसटी असे कर राहतील. त्यामुळे आंतरराज्य व्यवहार सुरळीत होतील.

GST समोरील आव्हाने, टिका, तोटे -

1. बहुतांश राज्यांना करामुळे आपल्या महसुली उत्पन्नावर पाणी पडण्याची भीती वाटत होती. म्हणुन ढँज विधेयकाला संसदेच्या मजुरीस उभार लागला होता.

2. GST विधेयकामध्ये पेट्रोलियम उत्पादने व मद्य या वस्तुना कर

प्रणालीच्या बाहेर ठेवले आहे. ही उत्पादने सरकारला भरपूर महसूल प्राप्त करुन देणारी असतांना त्यांना कर प्रणाली बाहेर ठेवण्यामागची सरकारची भुमिका स्पष्ट नाही.

3. तज्ञांच्या मते GST कर प्रणाली ही दीर्घ कालावधीनंतरच फायद्याची ठरणार आहे. त्यामुळे अंमलबजावणीनंतर काही कालावधीसाठी तरी जनतेला उच्च कर आकारणी सोसावी लागण्याची शक्यता आहे.

4. काही तज्ञांच्या मते GST विधेयकातील कर म्हणजे दुसरे - तीसरे कधी नसुन अनुक्रमे उत्पादन शुल्क व वॉट यांची नवी नावे आहेत.

5. GST अंमलबजावणीसाठी आय टी. सेवा पुरविण्याचे काम IT या खाजगी कंपनीकडे देण्यात आले आहे. संपुर्ण देशातील नागरीकांची संवेदनशील माहिती हाताळण्याचे काम खाजगी कंपनीकडे देणे सुरक्षेच्या दृष्टीने कितपत योग्य असल्याची टिका केली जात आहे.

6. करपात्र वस्तुंचे वर्गीकरण 5-12-18-28 टक्के असा कर आकारणीत केले जाणार आहे आणि हे वर्गवारी करण्याचा अधिकार सरकारी अधिकाऱ्यांना दिला गेला आहे. हा एका अर्थी विशेषाधिकार झाला आणि जेथे म्हणुन असे विशेषाधिकार असतात तेथे भ्रष्टाचारास हमखास वाव असतो.

निष्कर्ष :

1. कर संकलनात वाढ साधणारे हे पाऊल आहे. यामुळे वस्तु व सेवांच्या किमती घटणे निश्चित आहे.

2. आजही या कर प्रणालीबद्दल लोक अनभिन्न आणि संभ्रमात आहेत.

3. या कायद्यामुळे उत्पादक राज्य विरुद्ध लोकसंख्येने मोठी, ग्राहसंख्या अधिक असलेली राज्य यांच्यात सुरुवातीपासूनच संपर्क टिणगी दिसून येते.

4. भारतासारख्या विशाल लोकसंख्येच्या देशात GST अंमलबजावणी अशक्य.

5. अनेक वस्तु व सेवांवर या यंत्रणेच्या बाहेर असल्याने प्रकृती जाणवतात.

6. सध्याची GDP घट हि तात्पुरती असेल मात्र दीर्घकालीन विनाश करता GDP वाढ झालेली दिसेल.

7. GST हा अप्रत्यक्ष कर असून हा कर श्रीमंत आणि गरीब असा भेद करीत नाही. परिणामतः श्रीमंताना अधिक परवळतो गरीबांना मात्र जाचक ठरतो.

संदर्भ ग्रंथ सुची :-

1. देसले किरण - दिपस्तंभ (अर्धशास्त्र) 2017
2. व. लोकमत - 31 जुलै 2017
3. व. लोकसत्ता - 30 ऑगस्ट 2017
4. लोकशाभा (मासिक) 7 जुलै 2017
5. वृत्त परिक्रमा (मासिक)

जीएसटी - एक अर्थक्रांती

प्रा. प्रदिपकुमार एन. सोमकुमारे
डॉ. बी. आर. आंबेडकर
कनिष्ठ महाविद्यालय,
हिंगणघाट

माजी पंतप्रधान अटलबिहारी वाजपेयी यांनी जीएसटी संदर्भात 2003 मध्ये समिती स्थापन केली होती. डॉ. विजय केळकर हे या समितीचे अध्यक्ष होते त्यांनी जीएसटी संदर्भात अहवाल दिला होता. त्यानंतर 2006-07 च्या अर्थसंवत्सामध्ये तत्कालीन अर्थमंत्री पी. विदम्वरम यांनी जीएसटीची संकल्पना सर्वप्रथम मांडली होती. 2003 मध्ये समिती स्थापन झाल्यानंतर 2017 मध्ये 122 संशोधनानंतर 1 जुलै 2017 रोजी जीएसटी लागू करण्यात आला. म्हणजेच 14 वर्षांच्या प्रदीर्घ काळानंतर जीएसटी शब्द जनतेपर्यंत पोहचला. जीएसटी म्हणजे वस्तू व सेवा कर, देशभरात एकच कर प्रणाली, सर्व प्रकारच्या वस्तू आणि सेवांसाठी एकच करपध्दती लागू करणे असे या विधेयकाचे उदात्त स्वरूप आहे.

वस्तू व सेवा कर प्रणाली म्हणजे कोणत्याही वस्तूचे उत्पादन विक्री, आणि वापर यावर आकारला जाणारा एक व्यापक कर म्हणजे जीएसटी देशभरात सर्व वस्तूवर एकच कर असावा व देशभरात एकच बाजारव्यवस्था शक्य व्हावी हा प्रणालीचा हेतू आहे.

अप्रत्यक्ष करांच्या रचनेतील सर्वात मोठी सुधारणा म्हणजे जी. एस. टी. होय. जवळपास 165 देशांमध्ये जीएसटी लागू आहे. परंतु या देशांमध्ये भारताप्रमाणे वस्तू व सेवांवर अलग अलग दर नाहीत आस्ट्रेलियात 10%, न्यूझीलंड 15%, फ्रांस 19.6%, जर्मनी 19% स्वीडन व डेन्मार्क 25% जीएसटी आहे.

जीएसटी ची आवश्यकता:-

स्वातंत्र्य प्राप्तीनंतर सर्वात मोठी आर्थिक कर सुधारणा म्हणजे जीएसटी होय. यामुळे केंद्र व राज्यसरकार द्वारे लावण्यात येणारे वेगवेगळे कर संपुष्टात आणून पूर्ण देशाला एकच अप्रत्यक्ष करप्रणाली लागू करण्यात आली व जुलै 2017 पूर्वी केंद्र व राज्यसरकार वेगवेगळे कर लावत होते परंतु जीएसटी आल्यामुळे एकच कर लावल्या जातो. त्यामुळे 17 प्रकारचे कर व 23 प्रकारचे अधिभार रद्द झाले आहेत व त्याचा परिणाम वस्तूचे दर कमी होण्यात होईल. मे 2017 मध्ये जम्मू-काश्मिरमध्ये झालेल्या सर्व राज्यांच्या अर्थमंत्र्यांच्या बैठकीत विविध वस्तू आणि सेवांवरील करांच्या चौकटी निश्चित केल्या गेल्या त्यालाठोपाठ महाराष्ट्र सरकारनेही तीन दिवसाचे विशेष अधिवेशन बोलावून या कराच्या अंमलबजावणीस हिरवा झेंडा

दाखविला. देशातील जवळपास सर्वच राज्यांनी अशी अधिवेशने बोलावून या घटनादुरुस्तीस मान्यता दिली आहे.

राज्याचे होणारे वित्तीय नुकसान:-

जी. एस. टी. मूळे व्यापारी, उद्योगाइतकीच किंबहुना अधिकृत वेविलवाणी अवस्था राज्या-राज्याच्या मुख्यमंत्र्यांची होणार आहे. त्यातही भाजपशासित मुख्यमंत्र्यांची, उदा. देवेंद्र फडणवीस वस्तू आणि सेवा करामुळे देशातील सर्वाधिक नुकसान होणारे राज्य महाराष्ट्र आहे. आणि कायद्याचा सर्वाधिक लाभ होणारे राज्य बिहार असेल, हे असेच होईल याचे कारण या कराची रचना हा कर अंतीम उत्पादीत वस्तूवर आकारला जातो, परिणामी महाराष्ट्र हे आस्तीत जास्त कर मिळवून देणारे राज्य आहे परंतु तरीही त्यास वर्षाला किमान सात हजार कोटीचे नुकसान सहन करावे लागेल याचे कारण याकराचे संकलन केंद्रीय पातळीवर होतो आणि त्याच व्यवस्थेकडून त्या रकमेचे वितरण केले जाते. याचा अर्थ असा की महसूल मिळवायचा महाराष्ट्राने आणि तरीही त्यातील आपला वाटा मिळवायची वाट फाहावी लागणार आहे ती महाराष्ट्रालाच तसेच वस्तू व सेवा करामुळे मुंबईला सहा हजार कोटी मिळवून देणारी जकात बंद झाली.

वस्तू व सेवा कर लागू झाल्यानंतर राज्याचा विकास होईल, असे चित्र निर्माण केले जात असले तरी ही वस्तुस्थिती नाही. आधीच राज्याची आर्थिक परिस्थिती तेवढी चांगली नाही. गेल्या आर्थिक वर्षात 56 हजार कोटीची वार्षिक योजना सादर करण्यात आली होती प्रत्यक्षात 26 हजार कोटी खर्च झाले याचाच अर्थ सरकार विकास कामांवर खर्च करू शकत नाही किंवा सरकारजवळ तेवढे पैसे नाहीत. जीएसटी लागू झाल्यामुळे सर्वच आघाड्यावर त्याचा फटका बसणार आहे. जीएसटी कायद्यासाठी 'एक देश एक कर' अशी घोषणा करण्यात आली होती परंतु प्रत्यक्षात तशी परिस्थिती नसून 5, 12, 18 आणि 28 असे करांचे चार टप्पे करण्यात आले आहेत. 18 ते 28 या दोन टप्प्यांमध्ये देशातील 62% वस्तू कर रचनेत येणार आहेत. कर दराच्या बाबतीत आपण जगात प्रथम क्रमांकावर आहोत.

महाराष्ट्राला खिळखिळे करण्याचे काम कायम दिव्घीने केले आहे आताही या धोरणात कोणताही बदल नाही. राज्याचा आर्थिक वाटा

कधीही पूर्णपणे दिलीने दिलेला नसून जीएसटी मूळे साध्या नाड्या घाबुडे दिलीच्याच हाती राहणार आहे. जीएसटी लागू होण्यापूर्वी महाराष्ट्र सरकारने महानगरपालीकांमधील स्थानिक संस्था कर (एलबीटी) रा करण्याची घाई केली ही घाई केली नसती तर जीएसटी लागू झाल्यावर या कराची नुकसान भरपाई केंद्रसरकार कडून राज्याला मिळाली असती यातून राज्याचे मोठे नुकसान झाले. हे नुकसान जवळपास 25 हजार कोटी रुपये आहे. ज्या राज्यातील एकूण जास्त असतील त्या राज्यांना करात जास्त वाटा मिळेल हा निकस वाढता उत्तरप्रदेश, पश्चिमवंगाल, केरळ यांना करात जास्त वाटा मिळेल, तामिळनाडू, महाराष्ट्र व गुजरात या राज्यांना महसूल बुडण्याची भीती वाटते.

वस्तु व सेवा कराचे दर :-

वस्तू व सेवा कर आपल्या देशात एकाच्या ऐवजी चार टप्पे घेऊन सुरू झालेला आहे. 5% , 12% , 18% आणि 28% अशा कर आकारणी गटात सर्व वस्तू आणि सेवांचे वर्गीकरण केले गेले याच्या जोडीला 28% कर ट्याव्या लागणाऱ्या वस्तू आणि सेवांवर 5% ते 15% इतका अतिरिक्त अधिभार लावला जाईल याचाच अर्थ प्रत्यक्षात 28% वर्गावरील वस्तू आणि सेवा 33% ते 43% इतका कर देतील. व जवळपास 40 वस्तू व सेवांना कराच्या जाळ्यातून वगळण्यात आले आहे. याचाच अर्थ विविध राज्य सरकारे या 40 घटकांवर आपल्याला हवा तसा कर लावू शकतील. यातील सर्वात घबकादायक बाब म्हणजे पेट्रोल, डिझेल यांच्या जोडीला मद्याचा देखील यात अंतर्भाव करण्यात आला आहे. सध्या परिस्थितीत विविध राज्यात इंधनाचे दर वेगवेगळे आहेत त्यामुळे इंधनाची आंतरराज्यीय तस्करी मोठ्या प्रमाणात होते. तीच बाब मद्याकबतही आहे.

जीएसटीमूळे महागणाऱ्या वस्तू:-

अल्पमिनियम फॉइल, पॅकबंद जेवण, ब्रँडेड कडधान्ये, इन्स्टंट कॉफी, शुगर सिरप, प्रोटीन पॅक.

जीएसटीमूळे स्वस्त होणाऱ्या वस्तू:-

खेकरी उत्पादने, मिठाई, मांस, मासे यांचे पदार्थ, वनस्पती तूप, तेल, सोयाबिन, मुईमूंग

जीएसटी लागणार नसलेल्या वस्तू:- (कर मुक्त वस्तू)

ताजे किंवा गोठवलेले बटाटे, टोमॅटो, कांदे, लसूण, कोबी, कोलीफ्लॉवर, नवलकोल, ब्रोकोली, सॅलडची पाने, गाजर, बीट, मुळ, कावडी, सोंगा भाज्या, वाळवलेल्या भाज्या, पावडर स्वरूपातील भाज्या, रताळे इ.

राज्यांना देण्यात येणारे अनुदान:-

जीएसटी मूळे राज्यांचे जे नुकसान होईल ते भरून काढण्यासाठी केंद्र सरकारकडून पहिली पाच वर्षे राज्यांना नुकसान भरपाई मिळणार आहे. ही नुकसान भरपाई केंद्र सरकार 2015-16 या आधारे वर्षाच्या आधारे देईल. ही नुकसान भरपाई दरवर्षी 14% दराने वाढवून मिळणार. महानगरपालिका आणि नगरपालिकांचे अकाउंट, एलबीटी सह विविध

प्रकारचे कर रट झाल्यामुळे महानगरपालिकांचे किंवा स्थानिक स्वराज्य संस्थांचे जे नुकसान होणार आहे त्याची भरपाई महाराष्ट्र सरकार करणार आहे. 31 मार्च 2017 ही तारीख आधारे मानून दरवर्षी निरंतर 8% दराने घटवडीनुसार मदतीच्या रकमेत वाढ करण्यात येईल. असे अर्थमंत्री मुनगंटीवर यांनी जाहीर केले. जीएसटी मूळे होणारे नुकसान भरून काढण्यासाठी करमणूक/मनोरंजन कर वसुलीचे अधिकार महापालिकांना देण्यात आले असून मदत आणि इंधनावरील कर वसुलीचे अधिकार राज्य सरकारने स्वतःकडे घेतले आहेत. तसेच नैसर्गिक आपत्ती किंवा दुष्काळी परिस्थिती निर्माण झाल्यास जीएसटी कायद्याच्या 279-क तरतुदीनुसार विशेष कर लागण्याचा राज्याला अधिकार मिळाला आहे.

केंद्र सरकारवरील वित्तीय भार:-

अनेक ऐशारामी वस्तू तसेच सेवांवर 28% वस्तू व सेवा करसह 5% ते 15% अधिभार प्रस्तावित करण्यात आला आहे. यामुळे या माध्यमातून होणारे कर संकलन कमालीचे वाढणार आहे. केंद्रातील आर्थिक व्यवहार सूत्रानुसार ही रक्कम 55000 कोटी रुपयांहून अधिक असेल. कोळसा, सोने, वाहने आदी वस्तूवर अधिभार लागणार आहे. तसेच वाहतूक, आदरसिध्द आदी काही सेवांवरही अधिभार लागण्यात आला आहे. महसूल विभागाच्या अंदाजानुसार कोळसा आदी वस्तूच्या माध्यमातून 22000 कोटी रुपयांचा अधिभार जमा होईल. तर तंबाखूजन्य पदार्थांवरील अधिभारतून 16000 कोटी रुपये सरकारी तिजोरीत येतील. त्याचबरोबर पानमसाला, शीतपेय, महागडी वाहने याद्वारेही अधिभाराची मोठी रक्कम जमा होईल. हा वाढता अधिभारच सरकारचे नुकसान भरून वाढेल. असा विश्वास सरकारकडून व्यक्त करण्यात आला आहे. वस्तू व सेवा करामुळे राज्यांचे होणारे नुकसान सरकार सुरुवातीच्या काही वर्षात भरून काढणार आहे. वाढीव अधिभारामुळे या नुकसानीचा केंद्र सरकारवरील भार काहीसा कमी होईल.

जी. एस. टी चा महागाई वरिल परिणाम:-

आंतरराष्ट्रीय अनुभव असे सांगतो की, जीएसटी अंगतात आल्यानंतर काही महिने लघीकधी वर्षभरापर्यंतही महागाईत भर पडते व नंतर महागाई कमी होत जाते. कारण सुरुवातीला बांध्याच वस्तूचे करदर एकाच वेळेस बदलतात. ज्या वस्तूचे करदर कमी झाले आहेत त्या वस्तूंच्या किंमती कमी व्हाव्यात अशी अपेक्षा असली तरी किंमतीचा एक खास गुणविशेष आहे की, किंमती वाढायला आतूर पण खाली घालायला जडशील असतात. त्यामुळे सुरुवातीला महागाई दिसून येते व नंतर किंमती कमी होण्याची प्रक्रिया सुरू होते. तसेच अनेक वस्तू व सेवांच्या किंमती जीएसटी मूळे कमी झालेल्या आहेत व अनेक वस्तूंच्या किंमती स्थिर आहेत त्यामुळे महागाई वाढण्याचा प्रश्न उद्भवत नाही. ज्येष्ठमाणे बरेचदा डॉक्टर रोग्याला इलेक्शन किंवा औषधी दिल्यानंतर असे सांगतात की याच्यामुळे एक दोन दिवस ताप येऊ शकतो व नंतर रोग पूर्णपणे नाहिता होईल. त्याचप्रमाणे जीएसटी चे आहे.

जी. एस. टी. चे लाभ किंवा फायदे:-

- 1) भारतीय अर्थव्यवस्थेला वेग येईल.
- 2) जी. एस. टी लागू झाल्याने कर भरण्याचे प्रमाण वाढून महसुलात वाढ होईल आणि भारताची प्रगती होईल.
- 3) कर चुकविण्याचे प्रमाण कमी होईल.
- 4) जीएसटी लागू झाल्याने व्यवसाय आणि कारभारांमध्ये सुलभता येईल.
- 5) विदेशी गुंतवणुकीचा ओघ वाढेल.
- 6) वित्तीय तुट नियंत्रणात राहिल.
- 7) जीएसटी मध्ये कराची साखळी एकसंध असल्याने मूल्यवर्धीत कर जाकारणी आणखी परिपूर्ण आणि अखंड व्हेल.
- 8) जीएसटी मुळे असंपटीत उद्योगही कराच्या जाळ्यात येईल.
- 9) कल्पनाती सोपी झाल्यामुळे कराचे प्रशासन सोपे आणि पारदर्शक होईल.
- 10) जीएसटीच्या प्रणालीमध्ये आधीच्या टप्प्यावरच्या कराचे पूर्ण क्रेडिट मिळाल्यामुळे देशी उद्योगांचे लंगडेपण नाहिले होईल व स्पर्धा क्षमता वाढेल.
- 11) केंद्रीय विक्रिकर व प्रवेश कर रद्द झाल्यामुळे आंतरराज्य व्यापारात वाढ होऊन एकाच वस्तूची सगळीकडे किंमत सारखी होण्यास मदत होऊन ग्राहकांना वस्तू निवडण्यास वाव मिळेल.
- 12) देशाच्या सकल राष्ट्रीय उत्पन्नत वाढ होईल.
- 13) जीएसटी मुळे वेगवेगळ्या प्रकारचे कर भरण्याची गरज राहणार नाही.
- 14) संपूर्ण देशात वस्तू खरेदी करण्यासाठी एकच कर आणि एकाच दराने कर द्यावा लागेल. पूर्ण देशात एकाच किंमतीला एक प्रकारचे सामान खरेदी करता येईल.

जी. एस. टी. चे तोटे किंवा नुकसान:-

- 1) जगातील कोणत्याही संघराज्यीय देशाने वस्तू आणि सेवा कर आणला नाही. याचे कारण राज्यांच्या उत्पन्न आणि उत्पादन व्यवस्थेवर गदा येते.
- 2) या कायद्याने सर्व अर्थाधिकार केंद्राच्या हातात जातात आणि राज्यांना केंद्राच्या तोंडाकडे पाहात बसावे लागते.
- 3) एक देश एक कर या तत्वाला बगल देऊन कराचे चार टप्पे करण्यात आले.
- 4) 40 वस्तूंना वस्तू व सेवाकराच्या जाळ्यातून वगळण्यात आले आहे. हे सुध्दा या कराच्या मुळ तत्वाच्या विरुद्ध आहे. यामुळे राज्य सरकारे या 40 वस्तूवर आपल्याला हवा तसा कर लावू शकतील त्यामुळे एकाच वस्तूची किंमत वेगवेगळ्या राज्यात वेगवेगळी राहिल. व तत्करीचे प्रमाण वाढेल. उदा. मद्य व इंधन. यांचा परिणाम म्हणून आपल्या देशात 1 जुलै 2017 पासून एखा देश एक कर कायदा नव्हे तर किमान 36 कायदे अस्तित्वात

- 5) आलेत केंद्र सरकारचा मुख्य वस्तू आणि सेवा कायदा अधिक 35 राज्यांचे 35 कायदे अस्तीत्वात आले.
- 6) जीएसटी 20 लाख रुपये वा अधिक उत्पन्न असलेल्या आस्थापनांनाच लागू आहे त्यामुळे 20 लाखापेक्षा कमी उत्पन्न दाखविणाऱ्या आस्थापनांची संख्या वाढू शकते. त्यामुळे करचुकवे पणा वाढू शकतो.
- 7) या कराने केंद्राच्याच हाती सर्व महसूल जमा होतो. आणि त्याच्या वाटपातून राज्यांवर अन्याय होण्याचा धोका असतो.
- 8) आहे त्या व्यावसायीकाला महिण्याला तीन आणि वर्षाला 36 व त्याच्या जोडीला एक वार्षिक असे एकूण सवतीस परतावे भरावे लागतील ही कृती व्यापारसन्ही नाही.
- 9) एक देश एक कर हे वस्तू व सेवा कराचे तत्त्व परंतु मागील वर्षी मोदी सरकारने घटनादुरुस्ती करून 246-अ या कलमाचा अंतर्भाव केला परंतु त्याच वेळी राज्यांचा वस्तू आणि सेवा कर आकारण्याचा अधिकारही अज्ञाधीत ठेवला. व कराचे चार टप्पे यामुळे एक देश एक कर या तत्वाला हरताळ फासला गेला.

बरीलप्रमाणे जीएसटीचे तोटे असेल तरी जीएसटी अनेक सेगावर एकच औषध आहे. आपल्या अर्थकारणाच्या दीर्घकालीन स्वास्थासाठी हे औषध फलदायी ठरेल म्हणून जीएसटी ही एक अर्थक्रांती आहे.

जीएसटी वील पारीत करणे, निश्चलीकरण, घरघुती गॅस सिलेंडरवरील अनुदान टप्प्या टप्प्याने शुन्य करणे, बँक खात्यासी आधार नंबर जोडणे व सरकारच्या कोणत्याही योजनावरील लाभार्थ्याला मिळणारा पैसा बँक खात्यात जमा करणे इत्यादी घाडसी निणन्य मोदी सरकारने विविध राज्यांच्या निवडणुका समोर असतांना सुध्दा घेतले. यावरून त्यांच्यात देशाच्या महसुलात वाढ करून देशाचा आर्थिक विकास करण्याची जीव व खंबीरपणा दिसून येतो. यावरून भविष्यकाळात भारत एक मोठी आर्थिक महासत्ता म्हणून उदयास येईल असे स्वप्न पाहण्यास काहीच हरकत नाही.

जीवनविकास एज्युकेशन सोसायटी, नागपुर द्वारा संचालित, सरकारमान्य

नवप्रतिभा अध्यापक विद्यालय
हिन्दी/मराठी माध्यम

श्री देवेन्द्र काळवांडे
हार्दिक शुभेच्छा !

श्रीधणिक संकुल उमरेड रोड, सक्करदरा, बस-स्टॉप जवळ, नागपुर
फोन : ०७१२-२७४४९६५, मो. : ९४२२१०००२८

वस्तु व सेवाकर प्रणाली रचना व परिणाम जीएसटी

प्रा. रोहीणी अलोनी

प्रस्तावना :-

प्राचीन काळी, वैभवशाली, संपन्न अशी राज्ये होती. उदा. अयोध्या, द्वारका, इंद्रप्रस्थ, मोहनजोदरो, हरप्पा, मौर्य शासन काल, मौर्य शासन काल, ब्रिटीश शासन इ. कर आकारणी प्रत्येक शासन काळात झालेली दिसून येते. राज्य कारभार चालवायला निधी हवा असतो. आणि कर हे निधी गोळा करण्याचे सर्वात मोठे स्रोत आहे. त्यामुळे प्रशासन चालवायचे असेल तर कर गोळा करणे अनिवार्य आहे.

व्याख्या :-

कर (Tax) म्हणजे निधी गोळा करण्याचा सरकारचा सर्वात मोठा स्रोत आहे.

भारतीय संविधानानुसार कर वसूल करण्याचा अधिकार केंद्र आणि राज्य सरकार असा दोघांमध्ये विभागून दिलेला आहे. याशिवाय काही कर वसूल करण्याचा अधिकार स्थानिक प्रशासन म्हणजेच नगरपालिका, ग्रामपंचायत यांना दिलेला आहे.

करांचे प्रकार :-

- 1) प्रत्यक्ष कर (Direct Tax)
- 2) अप्रत्यक्ष कर (Indirect Tax)

1) प्रत्यक्ष कर (Direct Tax) :-

जे कर सरळ सरकारकडे द्यावे लागतात त्या करांना प्रत्यक्ष कर असे म्हणतात.

उदा :- प्राप्तीकर Income Tax

ज्या व्यक्तीचे उत्पन्न जास्त त्याला जास्त कर आणि ज्या व्यक्तीचे उत्पन्न कमी आहे त्याला कमी कर द्यावा लागतो. यामुळे श्रीमंत गरीब ही दरी कमी करण्यासाठी या कराचा उपयोग होतो पर्यायाने भांडवलदारांना खीळ बसते.

2) अप्रत्यक्ष कर (Indirect Tax) :-

जे कर सरळ सरकारकडे जमा न करता ग्राहकांकडून मध्यस्थां मार्फत सरकारकडे जमा होतात त्यांना अप्रत्यक्ष कर असे म्हणतात.

उदा :- विक्रीकर, सेवा कर, उत्पादक शुल्क.

अप्रत्यक्ष कराची माहिती :-

ग्राहकांच्या दृष्टिकोनातून विचार केला तर अप्रत्यक्ष कर हा एक प्रकारचा ग्राहकावर लादलेला बोजा आहे आणि सरकारच्या दृष्टिने विकत केला तर अप्रत्यक्ष कर हा सरकारी उत्पन्नाचा महत्त्वपूर्ण स्रोत आहे. त्यामुळे सरकारी तिजोरीत पैसा जमा होऊन समाजाच्या कल्याणाचे कार्य चांगल्या प्रकारे होऊन देशाची प्रगती साधता येते. (हा अप्रत्यक्ष कर उदाहरणाद्वारे अधिक स्पष्ट करू या)

उत्पादक वितरक घाऊक व्यापारी किरकोळ व्यापारी ग्राहक
कर
सरकार

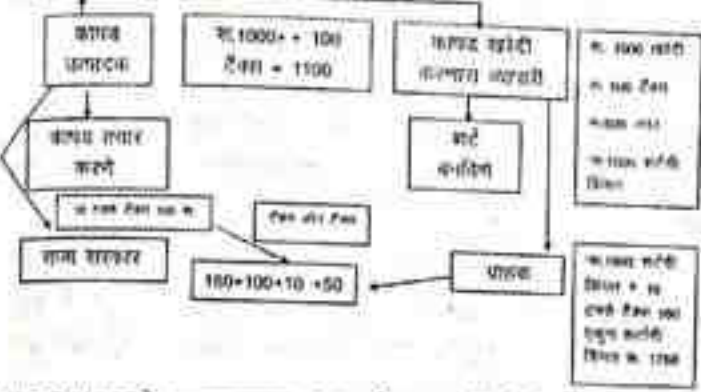
ज्या ज्या वस्तूचा आपण झोपेतून उठल्यापासून ते पुन्हा झोपेपर्यंत वापर करतो त्या त्या सर्व वस्तूंवर टॅक्स द्यावा लागतो. व टॅक्सला अप्रत्यक्ष कर असे म्हणतात हा अप्रत्यक्ष कर आपण कसा देतो हे लक्षात घेयत नाही

स्पष्टीकरण :-

उत्पादकाने वितरकाला वस्तू विकल्या व सरकारला कर दिला. उत्पादकाने वितरकाकडून वस्तूची किंमत कर सरकारला दिलेला व वसूल केला. वितरकाने वस्तू घाऊक व्यापाऱ्याला विकल्या व घाऊक व्यापाऱ्याकडून वितरकाने वस्तूची किंमत उत्पादकाला दिलेला कर दिला. घाऊक व्यापाराने किरकोळ व्यापाऱ्याला वस्तू विकल्या व किरकोळ व्यापाऱ्याकडून घाऊक व्यापाऱ्याने वस्तूची किंमत वितरकाकडे दिलेला कर वसूल केला. किरकोळ व्यापाऱ्याने वस्तू ग्राहकाला विकल्या आणि ग्राहकाकडून वस्तूची किंमत घाऊक व्यापाऱ्याला दिलेला कर दिला. म्हणजेच या व्यवहारात उत्पादकाला कर भरावा लागला नाही कारण त्याने तो वितरकाकडून वसूल केला. वितरकालाही कर भरावा लागला नाही कारण त्याने तो घाऊक व्यापाऱ्याकडून वसूल केला. घाऊक व्यापाऱ्यालाही कर भरावा लागला नाही कारण त्याने तो किरकोळ व्यापाऱ्याकडून वसूल केला. किरकोळ व्यापाऱ्यालाही कर भरावा लागला नाही कारण त्याने तो ग्राहकाकडून वसूल केला.

नाही कारण त्याने घाऊक व्यापाऱ्याकडून वसूल केला. घाऊक व्यापाऱ्यालाही कर भरावा लागला नाही कारण त्याने किरकोळ व्यापाऱ्याकडून वसूल केला. किरकोळ व्यापाऱ्यालाही कर भरावा लागला नाही कारण त्याने ग्राहकाकडून वसूल केला अशा प्रकारे या मध्यस्थामार्फत उत्पादकाने सरकारला व्यावधाचा टॅक्स हा सरतेशेवटी ग्राहकाच्या शिष्टांतून वसूल केला. ग्राहकाने हा कर अप्रत्यक्षरित्या सरावाला दिला म्हणून याला अप्रत्यक्ष कर म्हणतात. या अप्रत्यक्षकरामध्ये अनेक दोष होते.

उदा - सेल्स टॅक्स - या करारचनेत Tax वर Tax लागत होता. हे खालील उदाहरणाने स्पष्ट होईल.

कापड उत्पादकाने व्यापाऱ्याला 1000 ची कापड विक्री केली त्यावर 10 टक्के सेल्स टॅक्स लावला म्हणजे ₹ 100. उत्पादकाने हा टॅक्स राज्य सरकारला दिला. व्यापाऱ्याने त्या कापडापासून शर्ट तयार केले कापडाची बांदी किंमत 1000 टॅक्स 100 व्यापाऱ्याला नफा 500 व 1600 शर्टाची किंमत लावली हा शर्ट ग्राहकाजवळ येई पर्यंत पुन्हा 10 टक्के कर लागला म्हणजे 160 ₹. त्यामुळे तो शर्ट ग्राहकाला ₹. 1600/160 व 1760 ₹ हा वटा या ठिकाणी Tax वर Tax लागत असल्यामुळे किरकोळ व्यापाराचे ग्राहकाला रसीद देणे बंद झाले. त्यामुळे काळा पैसा वाढत गेला.

2) यावर उपाय म्हणून Vat कर प्रणाली अस्तित्वात आली यात ही दोष आडून आले. प्रत्येक कर पध्दतीत अंतीम करांचा बोजा ग्राहकास. भोगावा लागायचा कर आकारणी करून अनेक काद न्यायालयात येत असत त्यामुळे वेळ, पैसा आणि शक्ती यांचा अपव्यय होत असे.

सदोष अप्रत्यक्ष कर प्रणालीचा भारतीय अर्थव्यवस्थेवर जागृदारावर तसेच वस्तु व सेवांच्या किंमत निर्धारणावर सखोल परिणाम झाला प्रत्येक राज्याचा कर कायदा वेगळा असणे व त्यामुळे प्रत्येक राज्यात वस्तुवर कराचा दर वेगळा असणे इत्यादी कारणांमुळे कुठल्या राज्यात उद्योग वा व्यवसाय करावा किंवा करू नये हे ठरवितांना साधनसंपत्ती व मनुष्यबळापेक्षा जास्त महत्त्व त्या राज्याची कर रचना तसेच कराचे दर याला देण्यात आले व त्यामुळे सामाजिक अर्थव्यवस्थेकडे दुर्लक्ष झाले आणि एकच देश असूनही राज्या राज्यांमध्ये वेगवेगळी परिस्थिती निर्माण झाली करांवर कर लागणे, प्रत्येक टप्प्यावर कर आकारल्यामुळे वस्तुच्या शेवटच्या किमतीवर विपरित परिणाम होणे यामुळे खरेदीदाराला जास्त पैसे मोजावे लागत होते या शिवाय भारतीय उत्पादने

आंतरराष्ट्रीय ताजारपेठेत सुध्दा महाम होत होती.

ही सदोष कर प्रणाली (Reform) करण्यासाठी 1999 मध्ये वाजपेयी सरकार असताना GST ही संकल्पना मांडण्यात आली त्यावर अभ्यासही झाला पुढेही संकल्पना रखटल्या गेली. मात्र मोदी सरकारच्या काळात ही कर प्रणाली लागू करण्यात आली. भारतात GST कर प्रणाली लागू GST एक महत्वाचा Tax Reform त्पवितत भारतात 1 जुलै 2017 पासून वस्तु व सेवांवर कॅज हा एकच अप्रत्यक्ष कर लागू करण्यात आला ' एक देश एक कर' ही आदर्श कर प्रणाली लागू करणे असा उद्देश यामागे होता. त्यानुसार केंद्र आणि राज्य सरकारद्वारे त्यापूर्वी लागू असलेले अनेक अप्रत्यक्ष कर रद्द करून ही करप्रणाली भारतात लागू करण्यात आली.

ही करप्रणाली लागू करण्यासाठी भारताच्या राज्य घटनेत दुरुस्ती करून नवीन कायदे करण्यात आले या कर प्रणालीच नियमन गुडस् अँड सर्विसेस काउन्सिल ही मध्यवर्ती संस्था करित असते. केंद्रीय अर्थमंत्री हे या काउन्सिलचे प्रमुख असतात.

GST लागू करण्यासाठी 30 जून 2017 ला रात्री संसदेचे विशेष अधिवेशन घोलवण्यात आले त्या अधिवेशनात मध्यरात्रीच्या सुमारास राष्ट्रपतींनी जीएसटी लागू झाल्याची अधिकृत घोषणा केली.

GST ची व्याख्या

GST म्हणजे वस्तु व सेवा कर होय. हा एक अप्रत्यक्ष कर आहे.

GST ची वैशिष्ट्ये

- 1) सर्व वस्तु आणि सेवांवर एक समान कर
- 2) विविध कर संपुष्टात येऊन एक कर प्रणाली लागू
- 3) देशभरात वस्तुची किंमत एक समान
- 4) व्यवहारात पारदर्शकता
- 5) Tax Online भरण्याची सोय
- 6) 0%, 5%, 12%, 18%, 28% असे कर दर वस्तु व सेवांमधील फरक वस्तु व सेवांमध्ये नेमका काय फरक आहे?

वस्तु	सेवा
कच्चा मालाची किंमत	कच्चा मालाची किंमत
मजुरी	मजुरी
+ इतर खर्च	इतर खर्च
+ नफा	नफा
= विक्री किंमत	प्रविक्री किंमत

सेवांना कच्चा मालाची आवश्यकता नाही त्यामुळे वस्तुच्या तुलनेत सेवा स्वस्त होत्या परंतु GST लागू झाल्याने वस्तु व सेवांवर एकासमान कर आकारण्या जाईल आणि त्यामुळे सेवा महाम होतील. GST मध्ये उत्पादन, विक्री आणि सेवा या तिघांना बाजुला सासून वस्तु व सेवांसाठी एक शब्द आला तो म्हणजे पुरवठा 1) वस्तुचा पुरवठा 2) सेवांचा

पुरवठा

Dual Control Tax System

आतापर्यंत वस्तूवर तिन टॅक्स लागत होते.

1) उत्पादन शुल्क

2) वॅट

3) CST

यात उत्पादन शुल्क केंद्राकडून आकारले जाईल. वॅट राज्यांकडून तर Cenvat केंद्राकडून आकारल्या जात असे. सेवेवर मात्र केंद्राकडूनच कर आकारल्या जात असे. GST मुळे यात बदल झाला आहे. केंद्राखरोबर राज्यालाही सेवेवर कर आकारता येणार आहे. म्हणजेच सेवांवर Goods of Services Tax राहील.

उदा. 1) एखाद्या व्यक्तीची उलाढाल (Turnover) 1.5 करोड पर्यंत आहे. यावर 90 टक्के राज्याचे तर 10 टक्के केंद्राचे नियंत्रण राहणार आहे.

उदा. 2) एखाद्या व्यक्तीचा Turnover 1.5 करोडपेक्षा जास्त आहे अशा परिस्थितीत त्यावर 50 टक्के राज्याचे नियंत्रण व 50 टक्के केंद्राचे नियंत्रण राहणार आहे.

याकरीता दोन प्रकारचे कायदे पास झाले.

कायदे.

1) केंद्राचा GST 2) राज्याचा GST

म्हणजेच GST म्हणजेच SGST यानुसार

- 1) CGST - Central Goods & Services Tax
- 2) SGS - State Goods & Services Tax
- 3) IGST - Integrated Goods & Services Tax
- 4) UGST - Union Territories Goods & Services Tax

तयार झाले. जर व्यापार Intra State trade म्हणजेच CGST + SGST/UTGST राज्यातल्या राज्यात होत असेल तर IGST म्हणजेच एका राज्याचा दुसऱ्या IGST त्यात म्हणजे राज्याशी व्यापार होत असेल तर Integrated Goods & Services Tax) (म्हणजेच केंद्र व राज्य मिळून तयार झालेला टॅक्स)

राज्यानुसार GST ची विभागणी

भारतात एकूण 29 राज्य आणि 7 केंद्रशासित प्रदेश आहेत. म्हणजे एकूण 36 जागा आहेत.

29 राज्यात GST लागू होईल 7 केंद्रशासित प्रदेशांपैकी दिल्ली आणि पॉन्डिचेरी येथे विधान सभा असल्यामुळे या दोन केंद्रशासित प्रदेशांना CGST लागू होईल व उर्वरित 5 केंद्रशासित प्रदेशांना CGST म्हणजे CGST लागू होईल.

GST कायदे

सर्व राज्य व केंद्र शासित प्रदेशांना GST व UGST लागू करण्यासाठी

GST अंतर्गत पुढील कायदे लागू करण्यात आले.

- 1) CGST ACT 2017
- 2) SGST ACT 2017
- 3) UTGST ACT 2017
- 4) IGST Act 2017
- 5) GST compensation Act

वरील नियमानुसार 20 लाख पर्यंत टर्नओवर असलेल्या छोट्या व्यापारी वर्गाला संरक्षण म्हणून GST मधून वगळण्यात आले आहे.

त्याचप्रमाणे नॉर्थ इस्ट मधील 11 राज्यांना 10 लाखापर्यंत टर्नओवर असलेल्या व्यापाऱ्यांना GST मधून वगळण्यात आले आहे. ही 11 राज्य पुढील प्रमाणे

- 1) अरुणाचल प्रदेश 2) आसाम 3) नागालॅन्ड 4) सिक्कीम 5) त्रिपुरा 6) मिझोराम 7) मेघालय 8) मणिपूर 9) हिमाचल प्रदेश 10) उत्तराखंड 11) जम्मू आणि कश्मिर

GST लागू होणासाठी ज्या व्यापाऱ्यांचा टर्न ओवर 50 लाखापर्यंत आहे त्यांना GST रजिस्ट्रेशन करणे अनिवार्य आहे. हे करत असतांना त्यांना कर्मांडींग स्कीमचा लाभ मिळणार आहे याने एका ठराविक रकम टॅक्स म्हणून भरावी लागेल.

ज्या व्यापाऱ्यांचा टर्न ओवर 1 करोडच्यावर आहे त्यांना GST अंतर्गत ऑडिट करणे अनिवार्य आहे हे ऑडिट CA किंवा Cost Accountant यांच्या कडून करावे लागेल.

GST चे फायदे

- 1) कर भरणे सुलभ 2) कर आकारणे सुलभ 3) कर चोरीचे प्रमाण कमी 4) कर द्याऱ्यांच्या संख्येत वाढ 5) देशभरात वस्तूचे दर समान 7) देशात जी डी पी वाढण्यात मदत 8) संपूर्ण देशात एका वस्तू साठी एकच कर 9) वेगवेगळे कर भरण्यातून सुटका 10) वस्तूची किंमत कमी होण्यास मदत 11) टॅक्स रचनेत पारदर्शकता 12) असंधारित उद्योग करारध्या जाळक्यात 13) विदेशी कंपन्यांना व्यापार करण्याकरीता आकर्षित होतील. 14) विदेशी चलनात वाढ

तोटे

- 1) राज्यांच्या उत्पन्नात घट 2) केंद्र सरकारवर आर्थिक बोझ 3) सेवा महामणार 4) ग्राहक व व्यापारांमध्ये संभ्रम 5) इंटरनेटची सर्व ठिकाणी सोय नसणे 6) कॉम्प्युटर शिक्षणाचा अभाव 7) क्लिंटिक ठिकाणी डिजिटल सोय उपलब्ध नसणे 8) वीज प्रवाह वारंवार खंडीत होणे 9) छोट्या व्यापाराकडून ग्राहकांची फसवणूक 10) सरकारी अधिकार्यांना विशेषाधिकार 11) अनेक वस्तूंना केंद्रिय आकारणी सुट 12) पेट्रोल डिझेलवर समान कर नाही.

परिणाम

- 1) एक देश एक कर हे तत्व असले तरी 4 पातळ्यांवर या कराची अंमलबजावणी होणार असल्याने एक देश चार कर अशी स्थिती राहील. कर पात्र वस्तूचे वर्गीकरण 5 टक्के, 12 टक्के, 18 टक्के आणि 28

टक्के अशा कर आकारणीत केले गेले आहे. त्यामुळे एक देश एक कर हे सूत्र काजुस ठेवण्या गेले आहे.

2) देशात कराची सुरवात चार विविध कर दरांनी होणार आहे. पण चैनीच्या वस्तूवर 28 टक्के कराची आकारणी होणार आहे. तर दैनंदिन गरजेच्या वस्तूवर 5 टक्के इतकाच कर आकारला जाणार आहे हे चुकीचे आहे कारण अ) वस्तुंची वर्गीवारी करण्याचा विशेषाधिकार सरकारी अधिकार्यांना प्राप्त झाला आहे. व जेथे असे अधिकार प्राप्त होतात तेथे प्रदाचारास वाव मिळतो.

ब) जीवनावश्यक वस्तु ठरविणे कठीण आहे कारण एखाद्या राज्याला ज्या वस्तु चैनीच्या वाटतात त्याच वस्तु दुसऱ्या राज्यात जीवनावश्यक वाटू शकतात. उदा. मद्य ही चैनीची वस्तु आहे असे विहार राज्याला वाटत असेल, तर गोवा सरकारला ती जीवनावश्यक वाटेल. त्यामुळे एकाच वस्तुची किंमत दोन राज्यात वेगळी असेल त्यामुळे अश्या वस्तु कमी कर असलेल्या राज्यातून जास्त कर असलेल्या राज्यात आणल्या जातील आणि त्यामुळे ही योजना अपयशी ठरेल.

3) ज्या प्रगत देशात जीएसटी लागू झाला आहे तेथे कोणत्याही वस्तुला कराच्या कक्षेच्या बाहेर ठेवलेले नाही. पण आपल्या देशात जवळपास 40 वस्तु अशा आहेत की ज्यांना करातून वगळण्यात आले आहे. क्व वर्षासाठी का होईना पण पेट्रोल डिझेल यांनाही करातून सुट मिळाली आहे.

4) प्रत्येक राज्य पेट्रोल डिझेलवर आपली स्वतंत्र कर आकारणी

करीत असेल तर वस्तुच्या किंमती निश्चित करीत असताना हा खर्च महत्वाचा असतो. तोच नेमका वेगवेगळा असल्याने वस्तुच्या किंमतीतही तफावत राहणार आहे. याशिवाय इंधनाचा दर कमी असलेल्या राज्यातून जास्त दर असलेल्या राज्यात पेट्रोल डिझेलची तस्करी होण्याची शक्यता नाकारता येत नाही.

5) वस्तु व सेवाकराने राज्याचा कर आकारण्याचा अधिकार काढून घेतल्याने राज्यांच्या उत्पनावर गदा येणार आहे. त्यामुळे राज्य सरकार अधिकाधिक नुकसान भरपाई मागतील आणि केंद्रावर त्याचा आर्थिक बोझा वाढेल. केंद्रानेही पाचच वर्ष नुकसान भरपाई देण्याचे आश्वासन दिलेले आहे. या प्रकारात केंद्राजवळ सर्व उत्पन्न येवून त्याच्या वाटपातून राज्यांवर अन्याय होवू शकतो. आता हा घोका आपण पत्करणार आहोत.

6) प्रगत आणि छोट्या देशांमध्ये जीएस टी लागू आहे आणि यशस्वीरित्या त्याची अंमलबजावणी होत आहे.

बरील त्रुटी जर टाळता आल्या तर जीएसटी कर प्रणाली अधिक स्वागतार्ह ठरू शकेल.

संदर्भ :-

- 1) विविध वृत्तपत्रातील संकलन
- 2) दूरदर्शनवरील केंद्रीय अर्थमंत्री श्री अरुण जेटली यांची भाषणे
- 3) इंटरनेटवरील जीएसटी इंफॉर्मेशन प्रोग्राम
- 4) तरुण भारत दिवाळी अंक दिपोत्सव 2017
- 5) दूरदर्शनवरील जीएसटी वर तज्ञांच्या चर्चा

अप्रत्यक्ष करप्रणाली व GST अंमलबजावणी

प्रा. मन्त्रिष संस्थे
मो. 9371809000
श्री गजानन कानिष्
महविद्ययालय
नागपूर

भारतातील अप्रत्यक्ष करप्रणालीत सुधारणा व्हावयास व कररचना सर्वाना सुलभ व सहज वाटणारी असावी, याबाबत अनेकवर्षांपासून या विषयावर विचारमंथन सुरु होते. भारताने या बाबीकडे लक्ष देण्यास फार वर्षापूर्वीपासूनचे प्रयत्न सुरु केले होते. सन 1947 च्या स्वातंत्र्य प्राप्ती नंतर भारतातील प्रत्यक्ष कर व अप्रत्यक्ष करांचा डाका कसा असावा यावर अनेक मते नोंदविली गेल्याचे स्पष्ट आहे. कारण कर रचणानु राज्य सरकार व केन्द्र सरकार यांना महसूल प्राप्त होतो, व या महसूलातुनच केन्द्र व राज्ये खर्च करित असतात. भारताच्या त्रिविधानातही याबाबत तरतुद केली आहे. केन्द्र सरकार कोणते कर आकारते व राज्याचा अधिकार कोणत्या वस्तुवर किती लावणार हे ठरविण्याचे हक्क राज्यांना दिलेले आहे. विविध वस्तुच्या प्रत्यक्ष उपभोग्य वस्तुवर अप्रत्यक्ष रूपाने सरकारे (राज्य) कर लावीत आले परंतु प्रत्येक राज्यांची स्थिति वेगवेगळी आहे. काही राज्ये अतीप्रगत तर काही राज्यातील आर्थिक प्रगती सावकाश होती यातुनच कर लावण्याचा पध्दतीतील भिन्नाता प्रत्येक राज्या-राज्यात दिसून येत होती. यातुनच एक देश एक कर या बाबीवर शासन स्तरावर व जनप्रतिनिधी स्तरावर विचार विनीमय सुरु होता. सन 2000 मध्ये सर्व प्रथम GST च्या बाबत असीमदास मुप्ता यांनी प्रस्ताव ठेवला होता. या प्रस्तावावर चर्चाकरण निर्णय घेण्याकरिता संसदीयपण दर्शविण्यात आली होती. व GST एप्रिल 2010 पासून लागू करण्याविषयाचा विचार 2007 मध्ये अंदाजपत्रकीय विश्लेषणात ठेवण्यात आला होता. GST विषयीची सखोल चौकशी त्याची उद्दीष्टे, व्याप्ती, रचना, या करिता केन्द्रसरकारद्वारा एका समितीची स्थापना करण्यात आली होती. मार्च 2011 मध्ये GST लागू करण्याकरिता घटनेच्या 115 व्या कलमाबद्दल सुधारणा विधेयक बिल मंजूर करण्याकरिता संसदेसमोर ठेवण्यात आले. व ते संमत करून घेण्यात आले. सर्वाप्रथम GST ची अंमलबजावणी फ्रान्स या देशात 1954 साली सुरु करण्यात आली व आज एकुण 132 देशात GST चा वापर केला जात आहे. हंगेरी मध्ये 2014 पासून GST अंमलात आणण्यात आला आहे. अप्रत्यक्ष करतुन शासनाला जो महसूल प्राप्त होतो तेवढा महसूल GST च्या दरापासून प्राप्त व्हावा जेणेकरून शासनावर अतिरिक्त खर्चाचा

भार पडणार नाही, त्यामुळे कराचे दर अशा संरचनेत असावे की जेणेकरून ते उपभोक्त्याला पण सुसाहय होईल. व शासन कार्यास देखील योग्य व विवेकी राहील. याचा Revenue NEUTRAL RATE (RNR) म्हणतात. वॉडव्यात RNR म्हणजेच RNR

“RNR is the rate which Neutralize revenue about of state and central govt due to change in tax system, means. The rate of GST which will give at least the same line is revenue that to by state and central govt from indirect taxes is known as RNR. As per the thirteen finance comission the RNR.

स्पष्टीकरण:-

थोडक्यात RNR म्हणजे GST ची अंमलबजावणी सुरु झाल्या नंतर GST प्रमाणे निश्चित करण्यात आलेले विविध वस्तुंवरील कराचे दर व GST अगोदर शासनाला प्राप्त होणारा महसूल या नविन करदरांमुळे कमी होऊ नये तो सांरखा राहावा ज्यामुळे शासनाला आपला खर्च चालविणे शक्य होईल. देशात आज 7 % ऐवढी महसूलाची रक्कम अप्रत्यक्ष कर 5% प्रत्यक्ष कर व उरलेली रक्कम पेट्रोल, अल्कोहोल व शासनाचे विडीला ठेवलेली स्टॅम्प पेपर यातुन प्राप्त होते, व या सर्व प्रतीत शासन आपला खर्च पूर्णकरण्याचा प्रयत्न करते. भारतात GST चे दर निश्चित करित असतांना सरकारने GST Councilor ने ठरवून दिलेले दर विचारात घेतले व त्यानुसार विविध टप्प्यातील कराचे दर निश्चित केले. अन्नधान्याक वस्तु, अन्नब्रीन्डे मिठ, दही, दुध यातुन वगळण्यात आले. नंतरच्या वस्तु करिता कराचे दर 5% 12% 18% व 28% इतके ठेवण्यात आले. याचा परिणाम असा झाला की, काही वस्तुंवर राज्याद्वारे लावण्यात येणारा कराचा अप्रत्यक्ष दर हा 5% असतांना तो नविन कर रचना प्रणालीत 28% ऐवढा झाला. ज्या. मार्चलवर आचारलेला नविन कर रचना प्रणालीनुसार दर यामुळे मार्चलच्या किंमतीत वाढझाली व मागाशीत कमी झाली. यामुळे राज्यस्थान मधील घालपुर व अन्य अनेक ठीकाणच्या

लोकाना बेरोजगार व्हावे लागले. GST तुन बेकारी निर्माण होऊ नये. बाबत शासनाद्वारे सर्व काळजी घेतली गेली परंतु कायदायोग, मार्गलचा व्यवसाय करणारे किंवा मोठ्या उद्योगांना कच्च्यामात पुरविलेले उद्योगांच्या वस्तुवरील GST मधील करदरानुसार कर वाढवल्यामुळे उद्योगात तात्पुरती तरी बेरोजगारी निर्माण झालेली दिसून येते. वर्तमान स्थितीत GST बाबत असलेली उपभोक्ता वर्ग व उत्पादक वर्गातील गोंधळाची स्थिती ही GST तीलसुधारणा करून दूर करणे शक्य होईल. GST सर्व सामान्यांना समजेल व त्यातील क्लिष्टता काढून टाकण्याकरिता शासनस्तरावर प्रयत्न सुरु आहे. दिल्लीत आयोजित बैठकीत यात बऱ्याच सुधारणा घडवून आणण्याचा प्रयत्न केलेला दिसून येतो. लहान उद्योग व व्यापाऱ्यांकरिता एका महिन्यात परतावा भरण्याऐवजी ती मुदत वाढवून तिन महिने करण्यात आली आहे. 70%पेक्षाजास्त कर देणारे एकूण करत त्याचा वाटा 2 % पेक्षा जास्त नाही फक्त ते करदेयप्रणालीशी जुळलेले आहे. यातून मोठ्या उद्योगांना व व्यापाऱ्यांना सवलत प्राप्त झाल्याचा त्याचा लाभ अर्थव्यवस्थेला होईल. या शिवाय प्रत्येक कंपनीला ज्या ज्या राज्यांत त्यांचा व्यवसाय आहे त्या ठिकाणी एकदा पंजियन झाल्यावर पुन्हा-पुन्हा पंजियन करणे अनिवार्य करू नये, यात त्यांच्या करिता सुविधा निर्माण करणे गरजेचे आहे. यातून कर आदान समायोजन ला बाधा निर्माण होण्याची शक्यता दिसून येते असे होऊ नये याकरिता यात सुधारणा करणे आवश्यक आहे. GST च्या संपुर्णसरचनेत बाजारातील कार्यप्रणालीतील क्लिष्टता सरळ करण्याकरिता प्रयत्न व्हावे. आर्थिक समतेद्वारे प्राप्त होणारे GST चे लाभ लक्षात घेता GST परिषदेने या सर्व बाबीनास्थिर करण्याकरिता प्रयत्न करावे. एकुण 27 वस्तुवर्गाचा GST चा पूर्वीचा कर दर कमी केला आहे हे स्वागताई आहे. असाच जर बदल करवार करण्यात येत असेल तर तो पण उपभोक्त्यांच्या व विक्रेतांच्या विश्वासाकरिता योग्य होणार नाही याची काळजी GST परिषदेने घेणे गरजेचे आहे. GST चे सर्वाना समांतर फायदे उपलब्ध करून देण्याकरिता हे आवश्यक आहे. भारतात GST ची अंमलबजावणीनंतर व ती सुरळीत होऊन बाजारातील प्रकिया सरळ व सुलभ झाल्यास त्याचा लाभ जवळपास भारतातील सर्व लोकांना होईल हे स्पष्ट आहे परंतु ती आंतरराष्ट्रीय बाजाराकरिता विदेशी गुंतवणूक जर देशात अधिक आणण्याची व आकर्षित करण्याकरिता कर सुधारणा करणे अधिक गरजेचे आहे. या करिता हे गरजेचे आहे कारण भारत देश वैश्विक अर्थव्यवस्थेचा एक पैलू आहे. व जगात आर्थिक विकासाचा दर हा भारताचा दुसऱ्या क्रमांकावर आहे. जगात सर्व व्यवस्थेकडून आपापसात स्पर्धा वाढत आहे. देशी विदेशी बाजारपेठेतून वस्तु विक्री करण्याकरिता एका ठिकाणातून दुसऱ्या ठिकाणी प्रवेश करणाऱ्याची संख्या अधिक गतिमान होत आहे. यातूनच नवप्रवर्तनातून निर्माण झालेल्यावस्तु बाजारपेठा काबीज करण्याचा सतत प्रयत्नात आहे. ही वाढती आकाने पेलण्याकरिता जागृतीक स्तरावरील उद्योगात आणल्या जाणाऱ्या कररचनेत भारताने सुधारणा घडवून आणणे आवश्यक आहे. पारदर्शकता व सरळ भरणा याकडे अधिक लक्ष

देणे गरजेचे आहे. व आज जगातील सर्व देश कररचना अधिक कमी सुलभ होईल याकडे अधिक लक्ष पुरवित आहे. यातूनच भारतीय कंपन्यांचा ओष विदेशाकडे वळण्याचा इशारा प्राप्त होतो. अर्थव्यवस्था एकदा सर्वाकरिता आकर्षणाचा केंद्रबिंदू ठरत असेल तर आर्थिक विकासादर उत्र करण्याकरिताचा मार्ग मोकळा होतो व नव नवीन कंपन्या अशा बाजारपेठेत वस्तु विक्री करण्याकरिता आकर्षित होतात व बाजारपेठेतील नवीन गुंतवणुकीमुळे देशाच्या अर्थव्यवस्थेतील रोजगाराची पातळी वाढून बेकारी व विषमता कमी होण्यास मदत होते या करिता नविन येणाऱ्या कंपन्यांचा कर दर कमी ठेवणे नविन करसुधारनेत आवश्यक आहे. जगातील विकसीत व विकसनशील देश या करिता प्रयत्न करीत आहे. OECD देशात हा कराचा दर 2005 ते 2015 पर्यंत 28.2% पासून 25 : कमी करण्याकरिता प्रयत्न केले. ब्रिटनचा दर 20% पासून 17 % पर्यंत कमी करण्याचा प्रयत्न सुरु आहे. फ्रान्सने हादर 33 : पासून 25 : कमी केले आहे. अमेरिका देखील हादर 33 % वरून 15% पर्यंत कमी करण्याकरिता प्रयत्नशील आहे. अशाच प्रकारचा कर दर कमी करण्याकरिता कॅनडा, पेरू, इन्डोनेशिया, फिलीपीन्स या देशात घडून आणण्याचे प्रयत्न सुरु आहे. नविन कर सुधारणा घोरणात कंपन्यांचे कर कमी करणे यामागील महत्वाचा उद्देश म्हणजे विदेशी गुंतवणुकीत वाढ करून आणणे विदेशी गुंतवणुकीत आकर्षित करणे व नविन पर्यायी बाजारपेठेचा यातून विकास करणे होय. अशा करपधतीतील सुधारणा भारतासारख्या मोठ्या देशात सहज गतीने होऊ शकणे शक्य नाही तरी कंपन्यांवर आकरणात येणारा भारतातील कराचा हा 25% हा स्पर्धाक्षम आहे असे म्हणता येईल. यामुळे या सुधारणांचा फायदा दुसऱ्याही क्षेत्रात जाणवतो तो म्हणजे अंशधारकांना वितरीत करण्यात येणारा लाभानस ... कर एकुण करविलातून याची रक्कम वाढलेली दिसून येते. जागृतीक कर सुधारणा मोहिमेतून अर्थव्यवस्था अधिक गतिमान करण्याकरिता प्रेरणा प्राप्त होत आहे. यातून प्रत्येक देश नविन सुधारणांना गति देत आहे उदा. नवप्रवर्तन, नविनबाजारपेठ, स्पर्धाक्षमता यातील वाढ व बदल होय. यातील एक आणखी महत्वाची संघी म्हणजे ज्या भूप्रदेशात कंपनी कार्यकरित असेल त्या कंपनीला तेथील घावा लागणारा कर होय. या बाबतीत OECD कंपनीने सुधामान्यता प्रदान केली आहे. युएस,कॅनडा, व ब्रिटनने एखादया संशोधन व विकास कार्यात कार्य करणाऱ्याकंपन्यांना करदारातून सवलत दिली आहे. विदेशीकंपन्यांना आकर्षित करण्याकरिता भारताद्वारे देखील करांचे जाळे सुलभ करण्याचा प्रयत्न करित आहे. ज्यांचा फायदा अर्थव्यवस्थेतील आर्थिक विकासादरत वाढ घडून देशातील मुलभुत समस्या कमी करण्यामध्ये होईल. वास्तविक कर सुधारणा घोरणा अंतर्गत एकूण कर विलातून प्राप्ती व स्पर्धाक्षमता एकूण अर्थव्यवस्थेतून तपासल्या जाते. या दोन्ही घटकातील बदल वास्तविक कर सुधारणेतून तपासून घाहणे आवश्यक आहे. यातील सर्वात महत्वाचे म्हणजे कर सुधारणा करित असतांना सरकारपती असलेली विश्वासाची पातळी जनसंख्येत, प्रवर्तक, व नियमक यामध्ये कायम असणे महत्वाचे आहे. या करिता अमेरिका हे उदाहरण होय भारताच्याही संदर्भात

असे घडू नये या करिता आवश्यक ती धोरणे राबविणे गरजेचे आहे. या करिता देशात संख्यागत व्यवस्थेने सरकार व उद्योजक यांच्यात मध्यस्थाची भूमिका बळविणे अतिशय गरजेचे आहे. भारतातील कर सुधारणा व कर सुधारणेतील दर यक्षुण भारताचा आर्थिक विकास दर व वैश्वीक विकाससाचा दर कीती वाढून गतिमान होतो हे या कर सुधारणेचे संकेत ठरू शकेल.

भारतातील अग्रत्यक्ष कराच्या रचनेत सुधारणा घडुन आणल्यामुळे दिर्घकाळावधीत त्याचा परिणाम सर्वच ठिकाणी अर्थव्यवस्थेतुन दिसुन येतील. यातील सर्वात महत्वाची बाब म्हणजे आंतरराष्ट्रीय गुंतवणुकीकरिता या सुधारणाचा सकारात्मक फायदा झाल्यास आज चीनच्या तुलनेत भारताची जी विदेशी गुंतवणुक किती तरी कमी आहे त्यात वाढ होऊन व निर्यातीचे क्षेत्र अधिक सुलभ करून निर्यातकर दर स्पर्धात्मक ठेवल्यास विदेशी गुंतवणुक व व्यापार सुधारणेस मदत होईल. विदेशी व्यापार अधिक स्पर्धात्मक झाल्यास त्याचा परिणाम शोधन योजनेवर होऊन विदेशी व्यापारातील तुट व अंदाजपत्रकीय तुट कमी होण्यास मदत होईल.

GST सुधारणेतील महत्वाची अडचण म्हणजे व्यापारी उद्योजक किंवा उपभोक्ता यांची असलेली मानसीकता व विचार होय. परंपरागत पध्दतीने विचार करण्याचा व कराची भिती बाळगणारा व्यापारी वर्ग या नविन पध्दतीला अजुनही समोर जाण्यास धजतनाही. या नविन कररचना प्रणालित CA सररखा व्यक्ती नेमावा लागेल. विवरण पत्र भरची लागतील आणि बऱ्याच अशा बाबींची अगदी सविस्तर माहीती ठेवावी लागेल. याचीच जास्त विवंचना त्याला सातावणारी ठरत आहे. विविध वस्तुकरिता विविधदर व त्याकरिता आज बाजारात GST दर ठरविण्याकरिता उपलब्ध असलेले स्वाफवेअर बाजारात उपलब्ध आहे परंतु याची कीमतही लहान व्यापारी वर्ग देऊ शकत नसल्यामुळे ग्रामिण अर्थव्यवस्थेत याचा अधिक बोजवारा उडालेला दिसुन येतो. अर्थातच निर्यात करदेय निश्चितीची सीमा वाढविल्यामुळे काही कालावधीकरिता व्यापारीवर्गाला दिलासा प्राप्त झाला आहे. असेच म्हणता येईल. सर्व जगातील कररचना पध्दतीत आमुलाग्र बदल होत असत तर परंपरागत चालत आलेली कररचना भारतात देखील बदलविणे गरजेचे होते व तो बदल घडुन याचा या करिता अनेक वर्षांपासुनचे सरकारचे प्रयत्न सुरु होते. या नविन कररचना पध्दतीत व्यापारी किंवा उद्योजक कर न चुकवण्याकरिता विविध उपलब्ध असलेल्या त्यांच्याकडील कागदपत्राने तो जोडला गेला आहे. याचाच अर्थ आरंभीच्या काळात व्यापारी किंवा उद्योजक ऐषदया विविध बाबींनी तो जोडला गेला नव्हता त्यामुळे कर भरणाकरित असतांना कर चुकविण्याकरिताजे विविध मार्ग उपयोगात आणले जात होते. ते सर्व मार्ग नविन कर धोरणा अंतर्गत बंद झालेले आहे. यातुन एकुणच अर्थव्यवस्था अधिक पारदर्शक होतील. व अर्थव्यवस्था मोजमाप देखील सहज करणे शक्य होईल. नविन कररचनेचा स्वीकार झाल्यानंतर व्यवसायातील एकुण स्थिरावलेली श्रृंखला तुटलेली असली तरी काळांतराने ती पुर्वत्तरावर येईल कारण याचा अर्थव्यवस्थेवर तिहेरी प्रभाव व परिणाम झाला म्हणजे एस.एम.ई.एस. लहान व मध्यम गटात काम करणारे उद्योजक जवळपास बंद झाले त्याचा परिणाम त्या

उद्योजकाद्वारे होणाऱ्या पुरवठ्यात झाला या कारणाने बाजारातील पुरवठा संकुचित झाला. उद्योग बंद पडल्याने बेरोजगारी निर्माण झाली GST मूळे वर्तमान आकडेवारी नुसार 5 लाख लोकांपेक्षा अधिक बेरोजगार निर्माण झाले, लहान व मध्यम उद्योगातुन जी आयात करून निर्यात होत होती तिचाही दर मंदावला अशा तिहेरी सापळ्यात सध्या भारताची अर्थव्यवस्था सापडलेली आहे. म्हणुनच आर्थीक विकासाचा दर 7.5 % वरून 5.4 % इतका झाला. भारताच्या अर्थव्यवस्थेचे तिमाही पतधोरण 4 आक्टोबरला जाहीर झाले, तेव्हा आर.बी.आय. गव्हर्नर यांनी भारताचा आर्थीक विकास दर 2017-18 करिता 6.7 : इतका वर्तविला आहे. 12 आक्टोबरला विविध संघीय एजन्सीने देखील भारताचा आर्थीक विकास दर 7: पेक्षा जास्त राहणार नाही. हे स्पष्ट केले आहे. IMF व वर्ल्ड बँक यांनी देखील ही संभाव्यता राहिल याला दुजोरा दिला आहे.

अर्थातच आज जगाच्या पातळीवर भारताचा विकास दर जास्त आहे. पण या विकासादरचा फायदा भारतातील तळागाळात राहणाऱ्या लोकांना किती झाला आहे हे पाहणे महत्वाचे आहे. थॉमस पिकेटी यांचा चालू लिखाणातुन असे दिसुन येते की, From British era to licenece raj भारतातील स्वातंत्र्यानंतरच्या कालावधीत वाढलेली आहे. याचा अभ्यासाचा महत्वाचा घटक म्हणजे यांनी विषमतेचा अभ्यास करित असतांना वरून खाली असे संशोधन करित असतांना विविध उत्पन्न पातळी व त्यातील लोकसंख्या या पध्दतीने केलेला दिसुन येतो. त्यांचा लिखाणातुन असे स्पष्ट होते की, भारतातील 1 % लोकांजवळ 22 % पेक्षा अधिक संपत्तीचा संग्रह झालेला आहे. यावरून भारतातील उत्पन्नाचा विषमतेतील तफावत कशी वाढत आहे, हे दिसुन येते. अर्थातच नंतर लगेच स्वामीनाथन अंकरचनेवर अध्दर.यांनी पिकेटी यांचे म्हणणे कसे दुर्बीचे आहे. हे त्यांनी जीनी सहगुणाचा वापर करून स्पष्ट केले आहे.

सर्व बाबींचा सारांश रचाने अभ्यास केल्यास भारताच्या अर्थ विकासातील वाढचालीत आर्थीक विकास हा अधिक पुढे ठेवायचा असेल तर त्यात नवप्रवर्तनाद्वारे व विदेशी गुंतवणुकीला आकर्षित करून अधिक स्पर्धात्मक होऊन साध्य करता येईल. हे सर्व करण्याकरिता योग्य मनुष्यबळाची देशाला गरज असते व ते मनुष्यबळ शिक्षण पध्दतीतुन व संशोधनाच्या मुलभूत प्रकृतीतुन तयार होते म्हणुन आधुनिक शिक्षणाची पध्दती हि संशोधन समावेशक असावी ज्यामुळे अर्थ व्यवस्थेत नविन व उमदेपणा निर्माण होऊन जुन्या विचारा ऐवजी नविन पारदर्शकता व सर्वांग कार्यची समान संधी उपलब्ध करून देणे शक्य होईल. व देशातील कोणतीही नविन कार्यपध्दतीसर्वांना सहज स्वीकारणे शक्य होईल.

संदर्भ :-

- 1) Economic Times 13/7/2017 Mara Weinberger.
- 2) Times of India 11/09/2017 the times news Network
- 3) Times of India Editorial - 10/10/2017 Simplilly G.S.T.

विदर्भ कनिष्ठ महाविद्यालयीन अर्थ-वाणिज्य शिक्षक मंडळ नागपूर १९वे चर्चासत्र २०१७ ला आमच्या शुभेच्छा

अप्रत्यक्ष कर, वस्तु व सेवाकर व रचना

प्रा. नामदेवराव घोडगे

भारतात अनेक वर्षांपासून जीएसटीचा उपयोग अप्रत्यक्ष कर रचना अधिक पारदर्शक व्हावी याकरिता विचारमधून सुरू होते. प्रत्यक्षात अप्रत्यक्षकर वसूल करणे ही राज्यातील सरकारांची जबाबदारी होती. अप्रत्यक्ष कराला जो महसूल प्राप्त होईल तो राज्याच्या विकासाकरिता वापरण्यात येतो. परंतु अप्रत्यक्ष कर प्रत्येक राज्यांचा अधिकार असल्यामुळे राज्यांतर्गत तो भिन्न-भिन्न होता. आंतरराज्य व्यवहारावर त्याचा परिणाम होऊन वस्तुच्या व सेवांच्या किंमतीतील बदलाचा परिणाम उपभोगत्यांच्या शक्तीवर दिसून येत होता. अर्थातच कराचे निर्धारण करणे व त्याची अंमलबजावणी करणे हे शासन स्तरावर निश्चित होते. तर रूमी प्राप्त उत्पन्नतून शासनाचा महसूल तयार होतो. व तो नागरिकांच्या कल्याणार्थ वापरल्या जातो. आरंभीच्या काळी म्हणजे शासन लोकशाही प्रणेत होण्याच्या पूर्वी राजे, महाराजे, सम्राट किंवा नागरीकांचे काम करणारे शासनातील दरबारी लोक कर आकारणी करीत होते. परंतु या कर आकारणीत सुलभता, एकवाक्यता, नियम, करालासुट अशा कोणत्याही प्रकारच्या नियमांच्या बाबीची लेखी वास्तविकता नव्हती. परंतु लोकशाही शासन प्रणालीत कर हे कसे असावे व कराचे दायित्व एका कायद्याच्या चौकटीत बसवून कोणत्याही नागरीकांवर अन्याय होणार नाही याची दक्षता घेऊनच कराचे दर निश्चित केले जातात.

शासनाला व स्थानीक स्वराज्य संस्थेला कर देणे हे कायद्यानुसार प्रत्येक नागरीकांचे कर्तव्य आहे. व दायित्व देखील आहे. परा भारतीय उत्पन्न-प्राप्त करणाऱ्या नागरीकात कर देणे हे दायित्व किंवा कर्तव्य याबाबतीत पाहिजे तेवढा आधुनिक विचार पसरलेला नाही. आणी कदाचित याचा परिणाम आद्यकर संकलनात दिसून येतो. शासनाच्या मागील कित्येक वर्षांच्या अनुभवावरून असे दिसून येते. प्रत्यक्ष करांचे संकलन केंद्रसरकार द्वारा केल्या जाते. तर अप्रत्यक्ष करांचे संकलन राज्य व केंद्र यांचे द्वारे केले जाते. प्रत्येकवर्षी अर्दाजपरिवेकत विशेषणाचे प्रत्यक्ष व अप्रत्यक्ष करांचे शासनाकडे झालेले संकलन यात अप्रत्यक्ष करांची रक्कम प्रत्यक्ष कराच्या रकमेपेक्षा जास्त असते. म्हणजे करातील संकलनातील तफावत दिसून येते. अप्रत्यक्ष करांची रचना व अप्रत्यक्ष करांचे निर्धारण करीत असताना अनेक प्रकारच्या बाबींचा अंतर्भाव होत असल्यामुळे कर आकारणीतील क्लिष्टता व वस्तुंची अधिक किंमत यामुळे किंमतीतील

वाढीचा परिणाम उपभोगत्यावर होणे निरपेक्ष होते. यालाच भार सरकारने जीएसटी सारख्या कर प्रणालीची व्यवस्था अनेक आणण्याकरिता प्रयत्न केले. भारत स्वतंत्र झाल्यानंतर, लगेच जीएसटी वस्तु व सेवाकर म्हणून उपयोगात आणण्याचे प्रयत्न झाल्याचे दिसून येते परंतु ते शक्य न झाल्यामुळे अप्रत्यक्ष करांची रचना बदलविण्याकरिता जवळपास 70 वर्षांचा कालवधी संपल्यावर अंमलबजावणी करणे सुरू झाले. जीएसटीचे दायित्व शेती हा व्यवसाय आहे. जीएसटीच्या अंतर्गत असे स्पष्ट केले आहे की, शेतकरी हा करपात्र व्यक्ती नाही. यात शेतकरी कोणाला म्हणजे हे स्पष्ट केले आहे. "शेतकरी म्हणजे जी व्यक्ती स्वतः जमीन कसाते ती व्यक्ती म्हणजे शेतकरी म्हणून संबोधण्यात यावे" स्वतःहा अंग मेहनत करून, कुंदूबांतील व्यक्तीद्वारे अंगमेहनत करून किंवा तिच्या स्वताच्या किंवा कुंदूबांतील कोणत्याही सदस्यांच्या प्रत्यक्ष देखरेख खाली रोखीने किंवा वस्तुच्या स्वरूपात देय असलेल्या मजुरीवर नोकरीने किंवा भाड्याने मजुरांची नियुक्ती करून जमीन कसतो अशी व्यक्ती अथवा हिंदु अविभक्त कुटुंब म्हणजे शेतकरी होय.

स्पष्टीकरण:- स्वतःहा शेती कसणारा अन्य काही व्यवसाय करीत असेल त्याला त्या व्यवसायाबाबत करपात्र समजले जाईल. दुसऱ्याच्या शेतीतील माल विकणारी व्यक्ती शेतकरी समजल्या जाणार नाही तर त्याचा दर्जा व्यापाराचा राहिल अशा स्थितीत जर शेतकरी करपात्र नसेल तर तो करपात्र समजल्या जाईल असा व्यवहार करणाऱ्या व्यक्तीचा समावेश करपात्र व्यक्तीमध्ये केल्या जाईल. कंपनी, विश्वस्तनिधी, कॉर्पोरेशन, शासन इत्यादी मालकीच्या शेतजमीनी असल्यातरी त्यांना शेतकरी समजले जाणार नाही. ते करपात्र व्यक्ती समजले जातील.

अन्नधान्ये, कडधान्ये, भाजीपाला, फळे-फुले, गवत या स्वस्वाचे शेतातून घेतले जाणारे पीक शेतमाल समजले जाईल. चारापान, पशुपालन, दुध उत्पादन, कुकुटपालन, प्राणीपालन, बी-बीयाने, गवत-फळे, झाडे तोडणे, जंगल निर्मिती हे उद्योग सामान्यतः शेती व्यवसायाच्या कक्षेत येत असले तरी कायद्याने ते शेतीच्या व्याख्येतून वगळण्यात आले आहे. या सर्व व्यवसायांना जीएसटीच्या कराच्या तरतुदी लागू असेल.

कलम 7 (2)ख यानुसार जीएसटी परिषदेच्या शिफारशीप्रमाणे केंद्र शासन, राज्य शासन अथवा स्थानात्मक प्राधिकरण, सार्वजनिक प्राधिकरणे व त्यांनी हाती घेतलेले सर्व कार्य, अधीसूचित उद्योगावर जीएसटी चे निर्धारण होईल. शासनातर्फे दिल्या जाणाऱ्या बहुतेक नागरी सुविधा जीएसटी करच्या कक्षाच्या बाहेर ठेवण्यात आले आहेत. परंतु खालील सेवांचा अंतर्भाव जीएसटी अंतर्गत करण्यात आला आहे.

1. पोस्ट विभागाच्या रिपडपोस्ट, एक्स्प्रेसपार्सल, आयुर्विमा आणि एजन्सी सेवा.

2. विमान, जहाजाच्या आत अगर बाहेर तसेच विमानतळ, बंदराशी संबंधित दिल्या जाणाऱ्या सेवा.

3. प्रवासी अथवा माल वाहतुक सेवा.

केंद्रशासन, राज्यशासन आणि स्थानीक स्वराज्य संस्था, या तिन्ही शासनातर्फे वेगवेगळ्या नागरी सुविधा दिल्या जातात. शासनातर्फे दिल्या जाणाऱ्या सेवा ज्यांचा मोबादल 5000 रुपया पेक्षा कमी आहे. ही रक्कम करपात्र समजली जाणार नाही. ज्या सेवेकरीता 5,000 रुपयापेक्षा जास्त आकारणी केली जाते. अशा दिलेल्या सेवेवर जीएसटी करप्रमाणे कर आकारण्यात येईल. व्यवसाय या व्याख्येत बसणाऱ्या प्रत्येकाला जीएसटी कर प्रणालीत अमलात आनावी लागेल. शासनाने काही वस्तु जीएसटी बाहेर ठेवल्या आहेत. धान्य, पीठ, अंडी, मांस, नॉन-ड्रिड सॉल्ट, शेतीची अवजारे, वर्तमानपत्रे, गुळ, पाव, दही, मासे, सेंदीय खते, भाजी व फळे, इत्यादी तसेच रुग्णालये, शाळा या समाजास आवश्यक सेवा देणाऱ्या संस्थानां कर लागणार नाही. मात्र याकरिता काही अटी निश्चित केलेल्या आहेत. मद्य किंवा दारू घाला जीएसटी मधुन वगळण्यात आले आहे. कारण राज्य सरकारांना अधिक महसूल मद्य परवाने व विक्रीपासून प्राप्त होते.

कराचे केंद्रीयकरण वस्तु आणि सेवा करात सर्व महसूल कर्देसरकाराच्या संकलन व्यवस्थेत जमा होईल कारण अनेक वस्तुवर कर लावण्याची राज्य सरकारचा अधिकार यात समाप्त होतो. अशास्थितीत कर्देसरकार सर्व कर जमा करणार आणि राज्यसरकारांना त्याप्रमाणे त्यातून वाटा त्यांचा देणार हे दिसण्यात सहज वाटत असले तरी ते अतिशय क्लिष्ट व क्लेशदायक आहे. आजपर्यंत राज्यसरकार याचा स्वतंत्र पणे उपयोग करित होता. वस्तु आणि सेवा करात सर्व महसूल केंद्राकडे जमा होत असल्याने प्रचंड आकाराच्या संपराज्यीय व्यवस्थेत यामुळे नाराजगी व असंतोष निर्माण होणे संभवणीय आहे. केंद्रकाढून महसूलाचे राज्यपातळीवर वितरण न झाल्यामुळे जम्मू आणि काश्मीर या राज्यात महसूलाचा प्रश्न-निर्माण झाला आहे. पंजाब व हरीयाणा सरकारला देखील महसूलाचा प्रश्न जाणवत आहे. जीएसटी मधील दुसरे मोठे व महत्वाचे आरीष्ट म्हणजे वितरणपत्रे, आवश्यक कागदपत्रे, व्यापारी, उद्योजक, निर्माता यांना 3 महिन्यातून एकदा जीएसटी भरणे अनिवार्य केले आहे. ज्याची वार्षिक उलाढाल 1 कोटी रुपया पेक्षा कमी आहे. व यापेक्षा जास्त असणाऱ्यांना जीएसटीच्या निवमाप्रमाणे कर वितरणपत्रे आदान कर पध्दत (Input Tax Credit From) अर्ज भरणे आवश्यक व अनिवार्य करण्यात आले आहे. हे सर्व कर वितरणपत्रे ऑनलाईन भरण्याची सक्ती केली आहे. आज भारतात अनेक मागासलेल्या जिल्ह्यात इंटरनेट सुविधा

उपलब्ध नाही आणि असल्यास त्यावरील भार वहन क्षमतेच्या बाहेरचा आहे. अशा स्थितीत दिलेल्या तारखांना कर विवर पत्र सादर न केल्यास वंडाची कार्यवाही केल्या जाऊ शकते असे जीएसटी कायद्यात प्रावधान करण्यात आले आहेत. वस्तु व सेवा कर प्रणाली अर्थात जीएसटीच्या अमलबजावणीने निर्मित उद्योगावर विपरीत परिणाम झाला खाजगी क्षेत्रातील गुंतवणुक कमी होऊन त्याच्या परिणामाने गुंतवणुकीत वाढ करून रोजगार निर्मिती करणे वर्तमानात शक्य दिसत नाही. यांचे स्पष्टीकरण स्वतः आरबीआय गव्हनरनी ऑक्टोबर 04 ला घोषित केलेल्या पतघोरणातून दिसून येते. जीएसटीच्या अंमलबजावणीतून अर्थव्यवस्थेपूढे सध्यातरी समस्या निर्माण झाल्याचे पतघोरणातून स्पष्ट होताना दिसते. पतघोरण जाहीर झाल्यानंतर गव्हनर उर्जित पटेल म्हणाले की, औद्योगिक उत्पादन निर्देशांक अधिच्या वर्षाच्या तुलनेत जुलैमधील 4.5 टक्के तुलनेत यावर्षाच्या जुलैमध्ये 1.2 टक्के एवढा झाला. निर्मित क्षेत्रातील मुख्यतः भांडवली वस्तु उत्पादकांच्या अनुउत्पादकीय कामगिरीचा हा परिणाम आहे. छोटे व्यावसायिक आणि निर्यातदारही जीएसटीच्या अंमलबजावणीने अशक्त झाले आहे. व त्यातूनच रोजगाराचा प्रश्न-निर्माण होतो आहे. जीएसटी बाबत भारतात जी खरी समस्या लोकांच्या मनात निर्माण झाली आहे. त्यातील विविध वस्तुच्या विक्रीकरीता व सेवेकरीता व काहीना जीएसटी मधुन सुट या चक्रीय दरातून झालेले आहे. यामुळे व्यापारी वर्ग व उपभोक्ता वर्ग या दोघांचाही गोंधळ उडतो आहे. जीएसटीचे दर रोज बदलताना दिसतात. सप्टेंबरमध्ये हेद्राबादेत जीएसटी कौन्सिलने निश्चित केलेले दर दिल्लीत घेण्यात आलेल्या सभेमध्ये बदलविण्यात आले. वितरणपत्राचेही वेळापत्रक बदलविण्यात आले. जीएसटीची सीमा पण बदली. यावरून हे स्पष्ट होते की सरकार जीएसटी बाबत जुलैपासून आजपर्यंत निश्चित असे घोरण राबवू शकले नाही. कराचे दर विविध ठेवल्यामुळे एक देश एक कर हे घोरण साध्य करता येऊ शकले नाही. सोन्याचे उदाहरण द्यावयाचे झाल्यास सोन्यावर जीएसटी आकारणी-28 टक्के इतकी पूर्वी ठेवण्यात आली होती. नंतर ती कमी करून 3 टक्के इतकी निश्चित करण्यात आली. कारण सोन्याच्या विक्रीवर किंवा मौल्यवान धातुवरील कराचे दर जास्त राहिले असते. तर त्याची तस्कारी मोठ्या प्रमाणात होणे संभवनीय होते. म्हणून नंतरच्या कालवर्षात हा जीएसटी कमी करण्यात आला.

जीएसटीचा सर्वात मोठा धक्का राजस्थान मधील मार्बल विक्रेत्यांना झाला पूर्वी राज्याचा अप्रत्यक्ष कर मार्बलच्या विक्रीवर 5 टक्के इतका होता तो जीएसटी मध्ये 28 टक्के इतका ठेवण्यात आला आहे. त्यामुळे राजस्थान राज्यातील संपूर्ण मार्बल विक्री ठप्प झाली आहे. त्याचबरोबर कपडा व्यापारी जीएसटी मुळे जस्त झालेले दिसून येत आहे. सुरत मधील कपडा व्यापारी यांनी आपली कपड्याची विक्री अनेक दिवसापासून बंद ठेवली आहे. याचा परिणाम निदर्शनामध्ये झाला. कापड व्यवसायात कामकरणारे हजारो श्रमीक बेकार झालेले आहेत. इचलकरजी, भिवंडी येथील हातमाग तर येवला येथील साडयांचा उद्योग बंद होण्याच्या मार्गावर आहे. यातून कापड व्यापारात मंदीचे व व्यापारी वर्गात संभ्रमतेचे वातावरण निर्माण झाले आहे. जीएसटी बाबत उद्योग व व्यापारी वर्गात जी संभ्रमता आहे. त्यातूनच व्यापार करण्याची भिंती

त्यांच्यात निर्माण झाली आहे. यातूनच भारतीय अर्थव्यवस्थेत मंदी सदृश्य स्थिती निर्माण झालेली दिसून येते. आर्थिक व्यवहाराची मती मंद झाल्यामुळे आर्थिक विकासाचा दर 5.7 टक्के वर आला जगातील जेडीपी चा दर 3.5 टक्के वरून 3.6 टक्के होण्याचा कल दिसतो आहे. चिनची अर्थव्यवस्था 6.5 टक्के पेक्षा जास्तीच्या दराने वाढचालू करित आहे. युरोप, अमेरिका मंदीतून बाहेर येत आहे. अशास्थितीत भारताचा विकास दर कमी होणे म्हणजे हा आर्थिक विरोधाभास होय.

जीएसटी भारताकरिता आज जरी नवप्रयोग असला तरी भविष्यात व्यापारी व उद्यमी यांना एकदा जीएसटी परिचित झाल्यावर त्यांच्यावरील समस्येचे ओझे हलके होण्यास मदत होईल प्रत्येक कार्याकरिता आज व्यापारी वर्गाना संर्ष करावा लागत आहे. व 01 जुलै पासून जीएसटी लागू केला असल्याने Input Tax Credit From ची रक्कम परत करण्यात यावी अशी मागणी व्यापारी वर्गाद्वारे होत आहे. दिल्लीत झालेल्या बैठकीत एकूण 27 वस्तुवरील कराचे दर कमी करण्यात आले. यात गुजरातमधील लोकप्रिय खाक्याच्या दरात विशेष लक्ष ठेवून कपात करण्यात आली आहे. विविध वस्तुवरील कराचे दर कमी केले असले तरी चीनी वस्तुवरील जीएसटीचा दर कमी होण्याऐवजी वाढविण्यात आला याचा परिणाम भविष्य कालवधीत कार विक्रीवर होणे संभव आहे. कोल्हापुरमध्ये शेतकऱ्याने निदर्शने करून लालमिरची व खडी हळद, यांचेवरील जीएसटी चे दर कमी करावे याची मागणी केली आहे. याचाच अर्थ जीएसटी मध्ये विविध वस्तुच्या विक्रीवर ठेवलेले विविध दर हे एकतर जास्त आहे. त्यामुळे किंमतीतील वाढीचा परिणाम मागणीवर होतील. जीएसटी मुळे अनेक लहान मोठ्या उद्योगासमोर वस्तु विक्रीची समस्या निर्माण झाली आहे. मागणीवर अशा वस्तुच्या विक्रीचा परिणाम झाल्यामुळे जावळपास 15 लक्ष टोक दोन्ही प्रभावाने प्रभावी झाले आहे. जीएसटी चा परिणाम दिर्घकालवधीत राहिल्यास पुढील वर्षी भारताचा आर्थिक विकासाचा जागतिक क्रमांक 74 व्या स्थानापेक्षा जास्त राहणार नाही हे IMF ने स्पष्टकेले आहे. विविध विकासदर निर्धारण कंपन्यांपैकी Standard and Poor या विकासदर निर्धारण खाजगी एजन्सीने देखील भारताच्या आर्थिक विकासाबाबत चिंता व्यक्त केली आहे. जीएसटी बाबत अनेक मते बाहेर येत असली तरी त्याबाबत असलेले फायदे व दोष यांचे विवेचन पुढील प्रमाणे केले आहे.

1. जीएसटी कजरचना अंमलत आणल्यामुळे सरकारच्या महसूलात वाढ होईल.
2. प्रत्येक उद्यमी व उत्पादकाला, विवरणपत्रे वेळेनुसार भरण्याचा फायदा शासन व उद्यमांना होईल.
3. सर्वत्र किंमत सारखी होण्याचे किंमतीतील विषमता कमी होईल.
4. CGST व SGST चे दर निर्धारण केल्यामुळे महसूलाचे वितरण सरळ व सोपे होईल.
5. कायद्यातील पळवाट प्राप्त करून जीएसटी चुकविणे शक्य होणार नाही.

6. Input Tax Credit चा फायदा व्यापारी वर्गाना होईल.
जीएसटीचे दोष:-

1. सद्व्यातरी किचकट व क्लिष्ट वाटणारी पध्दत.
2. सर्व उद्यमांना Software व CA चा वापर करणे कठीण.
3. प्रतिमाह किंवा तिमाहीतून विवरण सादर करणे हे कठीण कार्य ठरेल.
4. जीएसटी पंजीयन क्रमांक घेणे अनिवार्य.
5. विविध वस्तुवरील करांचे भिन्न दर यामुळे विक्रीतील क्लिष्टता.

वरील फायदे व दोष दिसत असले तरी भविष्यात व्यापारात पारदर्शकता आणण्याकरिता जीएसटी चा उपयोग होईल.

संदर्भ:-

1. राजस्व - सु.रा. ओझरकर
2. जीएसटी कायदा- अॅड. गोविंद पटवर्धन
3. लोकसत्ता 11/09/2017
4. महाराष्ट्र टाइम्स 08/09/2015
5. लोकसत्ता 05/10/2017
6. इंडियन एक्सप्रेस 11.10.2017

विदर्भ कनिष्ठ महाविद्यालयीन अर्थ-वाणिज्य शिक्षक मंडळ,
नागपूर द्वारा आयोजित द्वैवार्षिक चर्चा सत्र
२०१७ ला **हार्दिक शुभेच्छा !**

Pro. Vinod Lanjewar

Lanjewar
Cycle Agency

Dealers of Cycle:

HERCULES BSA, HERO ATLAS,
Spare Parts And All Types
Of Tyers & Tube Available Here

Ayodhya Nagar Chowk, Nagpur-24
Cell: 9423054405

वस्तु एवं सेवा कर और रचना

प्रा. विजय ल. बालपांडे
एस. एम. वंडे कनिष्ठ
महाविद्यालय,
नागपुर.

प्रस्तावना

भारत सरकारने GST को प्रारंभ करने की प्रक्रिया को गती देने का कार्य 2003 के बाद करना शुरू किया। GST यह एक अप्रत्यक्ष करप्रणाली का हिस्सा है, जिसके अंतर्गत वस्तु और सेवाओं को करदा एकही व्यवस्था के अंतर्गत निश्चित करने का प्रयास किया जाता है। हेतु यह है की वस्तु एवं सेवाओंका जो विनिर्णय होता है जिसके अंतर्गत अंतिम वितरक या विक्रेता और द्वारा बेची और क्रय का व्यवहार होता है उन शृंखला के अंतर्गत एकही वस्तु पर कई बार कर की अवधारणा को निश्चित किया जाता है और शृंखला से बाहर आते आते उपभोक्ताओंको एकही वस्तु के निश्चित किंमत के लिए कई बार कर Tax दिये जाते। परिणामता वस्तु की किंमत और सेवाओं किंमत में इजाजत होना और वस्तु तथा सेवाओं के दाय मंहंगाई तौरपर उपभोक्ता को क्रय करना होता है। इसतरह महत्वपूर्ण किंमत संदर्भ संघर्ष भारत वर्ष में यह रहा है की असीमित विदेशीया का विक्री शृंखला में मौजूद होने से वस्तु और सेवाओं की किंमते अधिक होती है और वस्तु और सेवाओं के कर का जो महान शासन को प्राप्त सेवा चाहिए वह इसके अंतर्गत अनेक त्रुटियों के कारण नहीं होता था और कर की राशी को छीपाया जाता था। ऐसा होनेसेही भारत में अनेक वस्तुओंको विदेशसे वस्तु की छुपी आयात कर के तस्करी कियी जाती थी। विशेषताह सोने की अर्घ्य आयात काँकरी, ज्वेलरी परिणामता सरकार का कर प्राप्त न होनेसे नुकसान होता रहा और अर्थव्यवस्था पर उसका प्रतिकूल परिणाम दिखाई देखने लगा। इस सारे अस्थावस्था धिजो को समाप्त करने के लिए GST प्रणाली का विचार भारत में किया गया।

संक्षिप्त अवधारणाएं -

इस अधिनियम का संक्षिप्त नाम केंद्रीय माला और सेवा कर अधिनियम 2017 है। इसका विस्तार जम्मू-काश्मीर राज्य के सिवाय संपूर्ण भारत में है। यह उस तारीख को लागू होगा जब केंद्रीय सरकार राजपथ में अपने अधिसूचना द्वारा नियमित होगी।

परिभाषा:-

- 1) 'अनुयोग्य दावे' हावे का वही वह अर्थ होगा जो संपत्ती अंतान अधिनियम को धारा 3 के तहत हो।
- 2) 'परिक्षण पत्ता' से वस्तु या सेवाओं या दोनो के पाने वाले का ऐसा पता अभिप्रेत है जो ऐसे वस्तु या सेवाओं का को दोनो के परिक्षण के

लिए किसी पंजिवर व्याकी द्वारा जारी का बोजक पर निर्देशित है।

3) न्याय निर्णायक प्राधीकारी से अधिनियम के अधीन कोई आदेश या विनिश्चय देने लिए नियुक्त प्राधीकृत कोई प्राधीकारी अभिप्रेत है किन्तु इसके अंतर्गत केंद्रीय उत्पादन शुल्क और सीमा शुल्क बोर्ड पुर्णनिरीक्षण प्राधीकारी अप्रीम विनिर्णय अपील अधिकारी और अपील अधिकरण नहीं है।

4) अधिकर्ता, इसका अर्थ, दलाल कमिशनर एजेंट, अड्डतिया, प्रायायक अभिकर्ता, निलामकर्ता, या कोई अन्य पाणिजल अभिकर्ता, चाहे जिस नाम से रात हो, ऐसे अभिकर्ता अभिप्रेत है। जो किसी अन्य व्यक्ती और से वस्तु और सेवाओं या दोनो का प्रदान या प्राप्ती का कारोबार आता है।

व्याख्याओंका स्पष्टीकरण इसले अंतर्गत प्रयोजन हेतु ऐसे कारक जिस पर यह अवधारणा करने के लिए विचार किसको जाना चाहिए जिसके अंतर्गत वस्तु और सेवाओं का अंतर्गत इसके अंतर्गत समावेशित निम्न-प्रकारके हैं।

- अ) वस्तु और सेवाओंकी प्रकृती
- ब) उत्पादन प्रक्रियाओंकी प्रकृती
- क) वस्तु और सेवाओं के ग्राहक के प्रकार का वर्ग
- ड) माल के वितरण या सेवाओंके प्रदाय में प्रयुक्त पध्दतीया
- ई) विनिर्मायक पर्यावरण की प्रकृती इसके अंतर्गत बैंककारी विमा या लोक उपयोगीता है।

इसप्रकार प्रशासकीय व्यवस्था और GST द्वारा घर का सकलन अंतिम व्यक्ति द्वारा प्राप्त होने से परिभाषा का दौर अधिका विस्तृत किया गया है।

GST रचना

केंद्रसरकार और राज्यसंस्थाओंके अंतर्गत GST का वितरण करना होता है। इसका अर्थ यह है वस्तु और सेवाओं पर जो करदायीत्व निश्चित किया जाएगा उसका वितरण (GST और SGST द्वारा विभाजन होना यह निश्चित करने के लिये, राज्यसरकारके सभी वित्तीय मर्माद्वारा एक समीती का गठन किया है जो सार्व संपत्तीचे करदर रचना प्रशासन,

करसंकलन और कर वितरण और GST से प्राप्त क्षतिपूर्ती का तप करना इसके अंतर्गत निश्चित किया हुआ है। अप्रत्यक्ष कर आदान होने के बावजूदभी अनेक राज्यों की स्थिति अच्छी नहीं होने से ऐसी राज्योंकी स्थिति की सुधारणा होना जरूरी था। परंतु ब्रेंट के अंतर्गत करनिर्धारण होनेपर राज्योंकी स्थिति में आप अप्रत्यक्ष कर द्वारा अधिक होने में साहयता हुआ और छोटे राज्य के आय में बढ़ोतरी होने से विकास करने के लिए अधिक राशी का उपयोग होना आरंभ हुआ राज्य और केंद्र के अंतर्गत GST का संतुलन बनाए रखने के लिए एक संत्याग्रह व्यवस्था का निर्माण होना आवश्यक समझा गया और उसी हेतु प्रयास भी किये गये। कर पद्धतीको अधिक साल स्पष्ट बनाने के लिए और मूल्य अधिक निश्चित हेतु प्राप्त करने के लिए संसिगत रचना अनिवार्य हुयी। GST का संपूर्ण नियमन केंद्र सरकार का है क्योंकि विभिन्न राज्योंके अंतर्गत विभिन्न प्रशासकीय समस्या के कारण अप्रत्यक्ष कर रचना प्रणाली समस्याओंसे बाधित थी। राज्यों द्वारा गणीत की गई, प्राधिकृत कमीत जोसके अंतर्गत सभी वित्त मंत्रियों का अंतर्भाव यह एक अनौपचारिक सुविधा के तौरपर निर्माण किया गया इसलिये यह स्पष्ट नहीं हुआ की सनीतीका कार्य और उसका प्रभाव क्या रहेगा इसलिये GST की सभी धाराओंको और केंद्र राज्य के अंतर्गत प्रशासकीय संतुलन प्राप्त करने के लिए GST परिषद का आयोजन किया और परिषद हा वैधानीक व्यवस्था का स्तर माना गया है।

कर का पदग्रहण और संग्रहण प्रदाय कि परिधि अधिनियम के अंतर्गत प्रदाय पद में निम्नलिखित घटकों का अंतर्भाव किया गया है।

1) किसी व्यक्तीद्वारा कारोबार के दौरान या उसे अग्रेसर करने में किसी प्रतिफल के लिये किया गया या किया जाने के लिये करार पाया गया। विक्रय अंतरण वस्तुविनिमय, विनिमय, अनुश्रुपी, भात, या व्ययन जैसे वस्तु या सेवाओंके दोनो के प्रदान सभी प्रारूप का अंतर्भाव किया गया है।

2) किसी प्रतिफल हेतु सेवाओं का आपात, चाहे वह कारोबार के दौरान या उसे अग्रेसर करने के लिये हो या नही।

3) किसी प्रतिफल के बिना किये गए या किये जाने के लिए करार पाए गए अनुसूची में विनिर्दिष्ट कियाकल्प है।

संयुक्त और विभिन्न प्रदायों पर Tax का अस्तित्व किसी संयुक्त या मिश्रीत प्रदाय पर Tax के दायीत का अवधारण निम्नप्रकार किया जाता है।

1) होय यह अधिक प्रदायों को समाविष्ट करके किये गए किसी संयुक्त प्रदान जिसमें एक मुख्यप्रदान है। ऐसे मुख्य प्रदान की अपूर्ती के रूपमें जाएगा।

2) हो यह अधिक प्रदायों का समाविष्ट करने के लिए किए गये मिश्रित प्रदाय को विशिष्ट प्रदाय की आपूर्ती के रूपमें माना जायेगा।

उदग्रहण और संग्रहण

1) उपधारा (2) के अधिन रहते हुये मानविय उपभोग के लिये महासारिकपान के प्रदाय को छोडकर वस्तु और सेवाओं या दोनो के सभी अंतरराज्यीय प्रदायों पर धारा 15 अनुसार आधारीत मूल्य पर और बिस प्रतिशत से अधिक ऐसे दोपर सरकारद्वारा परिषद परिषद की शिफारशीपर अधिसूचीत किये गये केंद्रीयमाक और सेवाकर नामक कर का ऐसे रीती से जो जो विहित की जाए उदग्रहण और उस संग्रहण किया जाएगा और जो

करपाए व्यक्ती द्वारा संदत किया जाएगा।

2) उपधिकृत पेट्रोलियम, हाईस्पीड डिसल, मोटर टिप्ट (सामान्यतः पेट्रोल) प्रकीक जैसे और विमान टर्बाइन इंजन के प्रदत्त पर केंद्रीय कर का उदग्रहण तारीख से लीया जाएगा। जो सरकारद्वारा परिषद की शिफारशी पर अधिसूचीत की जाए।

3) सरकार परिषद की शिफारशीपर अधिसूचना द्वारा वस्तु और सेवा या दोन प्रदाय के ऐसो प्रवर्ग विनिर्दिष्ट कर सकेगी जिस पर कर के संदाए ऐसे वस्तु और सेवा या दोनो के प्राप्तीकर्ता द्वारा विपरीत प्रधार के आधार पर किया जाएगा और इस अधिनियम के सभी उपबंध ऐसे प्राप्तीकर्ता को इस प्रकार लागू होंगे मानो वह ऐसा व्यक्ती है जो ऐसे वस्तु या सेवाओं या दोनो के प्रदान के संबंध में कर के संदाय का दायी है।

4) सरकार परिषद की शिफारशी पर अधिसूचना द्वारा संकेतित प्रवर्ग विनिर्दिष्ट कर सकेगी। जिसके अंतरराज्यीय प्रदायों पर कर के सेवाओं का प्रदाय इलेक्ट्रॉनिक वाणिज्य प्रचालक के माध्यम से किया जा है। जो उसके द्वारा संदत किया जाएगा और इस अधिनियम के सभी उपबंध ऐसे इलेक्ट्रॉनिक वाणिज्य प्रचालक को इस प्रकार लागू होंगे वह ऐसा व्यक्ती है जो ऐसे वस्तु यह सेवाओं या दोनो के प्रदाय लागू होंगे और प्रदान के संबंध में करके संदाय का दायी माना जायेगा।

कर से छुट देने का अधिकार

1) जहाँ सरकार का यह समाधान हो जाता है की लोकहित में कर करना आवश्यक है। जैसे स्थिति में GST परिषद के शिफारशीपर अधिसूचनाद्वारा साधारणतः पूर्ण रूप से या ऐसी शर्त के अधिन रहते हुये उसे विनिर्दिष्ट किया जायेगा। उस तारीख से जो ऐसी अधिसूचना विनिर्दिष्ट की जाए कीसी विनिर्दिष्ट विवरण के वस्तु या सेवाओं या दोनो को उस पर उदग्रणीय संपूर्ण कर ले या उसके किसी भाग से छुट दी जायेके।

2) जहाँ सरकार का यह समाधान हो जाता है की लोकहित में लेखा करना आवश्यक है। वहाँ परिषद की शिफारशीपर प्रत्येक वर्ष में विशेष आदेश द्वारा ऐसे आदेश में कथीत अप्रत्याशित प्रकीक परिस्थियों के अधिन ऐसे किसी वस्तु तथा सेवाओं या दोनो को जनेरल उदग्रणीय है कर के ये संदाय से छुट दे सकेगी।

स्पष्टीकरण धातू प्रयोजन के लिये किसी वस्तु या सेवा या दोनो के संबंध में इस पर उदग्रणीय संपूर्ण कर से यह किसी भाग से पूर्ण रूप से छुट दे है। वहाँ ऐसे वस्तु या सेवाओं या दोनो का Tax प्रदान करनेवाला व्यक्ति ऐसे वस्तु या सेवाओं या दोनो के प्रदान पर प्रभावी हर से अधिक कर संग्रहण नहीं कर सकेगा।

इनपुट Tax प्रत्यय

1) इनपुट Tax प्रत्यय निम्नलिखित द्वारा स्पष्ट कीया गया है। पात्रता और शर्त प्रत्येक पंजीकृत व्यक्ती ऐसे निबंधनों और शर्त अधिन रहते हुये, जो विहित की जाए और धारा 49 में विनिर्दिष्ट रीत से उदग्रण किये गये ऐसे वस्तु या सेवाओं या दोनो के प्रदाय पर प्रभावित इनपुट Tax प्रत्यय या 'आदान कर प्रत्यय' लेने का हकदार होगा। जिसका उपयोग कारोबार के दौरान या उसे अग्रेसर करने के उपयोग किया जाता है। उपयोग किया जाता है। ऐसी उक्त रकममें ऐसे व्यक्ती के इलेक्ट्रॉनिक खाते में जमा किये जाएगी।

2) उक्त धारा में अंतर्विष्ट किसी बात के होते हुए भी कोई पंजीकृत व्यक्ति उसको किए गए किसी माल या सेवाओंके या दोनों के प्रदान के संबंध में इनपुट (प्रदान) का प्रत्यय प्राप्त करने का तब तक हकदार नहीं होगा जबतक उसके कब्जे में इस अधिनियम के अधीन किसी पंजीकृत प्रदायकर्ता द्वारा जारी कोई कर बीजक या नामे नोट (डेबीट नोट) या कोई अन्य ऐसा का संदाय दस्तावेज जी विहित किया जाए न हो।

3) वह वस्तु या सेवाओं या दोनों प्राप्त नहीं कर लेता।

स्पष्टीकरण इसके अंतर्गत जो प्रयोजन के लिये यह समझा जायेगा की पंजीकृत व्यक्ति ने वस्तु प्राप्त कर लिया है। जहाँ प्रदायकर्ता द्वारा किसी प्राप्तकर्ता को या ऐसे पंजीकृत व्यक्ति के निर्देश पर किसी अन्य व्यक्ति को चाहे वह अभिकर्ता के रूपमें कार्य कर रहा हो या नहीं वस्तु के संचालन पूर्व या उसके दौरान वस्तु पर हक के दस्तावेजों के अंतरणद्वारा या अन्यथा आय परिहता किया जाता है।

1) धारा 54 के उपबंधों के अधीन रहते हुये ऐसे प्रदाय के संबंध में प्रभारी कर का नगद में या उक्त प्रदाय के संबंधमें अनुज्ञेय इनपुट कर प्रत्यय का उपयोग करके वास्तविक रूप से सरकार को संदाय न कर दिया जाए।

2) वह धारा 39 के विवरण न दे - परंतु जहाँ वस्तु बीजक के विरुद्ध एक संघ या किस्तों में प्राप्त होता है। वही पंजीकृत व्यक्ति अंतिम संघ या किस्त की प्राप्ति पर प्रत्यय लेने का हकदार होगा। परंतु यह और भी जहाँ कोई प्राप्तिकर्ता ऐसे प्रयोगों से भिन्नजिन पर विपरीत प्रभार के आधार पर कर संदेश है। वस्तु या सेवाओं या दोनों के प्रदायकर्ता, ऐसे प्रदाय प्रदायकर्ता को प्रदान के मूल्य के साथ उस पर सहै व्याज के रकमों का प्रदायकर्ता द्वारा वाजिक जारी करने की तारखी से एक सौ अस्सी दिन की, अवधी के पश्चात भी संदाय करने में असाफल रहता है। वही प्राप्तिकर्ता द्वारा उपभोग किए गये इनपुट का प्रत्यय के बराबर रकम को उस पर के व्याज के साथ ऐसी रीती में जो विहित की जाए उसके आऊटपुट कर दायित्व में जोड़ दिया जायेगा। परंतु यह भी प्राप्तिकर्ता वस्तु या सेवाओंमें या दोनों के प्रदान मूल्य के साथ उस पर संदेह के मुद्दे रकम का उसके द्वारा किए गए संदाय पर इनपुट का प्रत्यय का उपभोग करने का हकदार होगा।

छोटे काम के लिए किए गये निवेशों और भेजे गए पुंजी वस्तु के संबंध में

1) प्रधान ऐसी शर्तों और निबंधनों के अधीन रहते हुये जो विहित किए जाए छोटे छोटे कार्यों के लिये व्यक्ति को भेजे गये निवेश पर इनपुट कर प्रत्यय अनुज्ञात होगा।

2) धारा 16 की उपधारा (2) के खंड में अंतर्विष्ट किसी बात के होते हुये भी प्रधान निवेशों को पहले उसके कारोबार के स्थान पर जाए बिना झुटपुट कार्य के लिए किसी छोटे छोटे खर्च करनेवाले व्यक्ति को सिधे भेजे जाने पर भी निर्देशोपर भी इनपुट का प्रत्यय लेने का हकदार होगा।

वितरण की नीती :

इनपुट सेवा वितरक ऐसी रीती से जो विहित की जाए कोई ऐसा दस्तावेज जारी करके जिसमें वितरण किए जाने वाले इनपुट कर प्रत्यय की रकम अंतर्विष्ट हो। केंद्रीय कर के प्रत्यय का केंद्रीयकरण या एकीकृत कर के रूप में और एकीकृत कर का एकीकृत या केंद्रीय कर के रूप में वितरण करेगा।

आधीक्य में वितरीत प्रत्यय के वसुली की रीती:

जहाँ निरीय सेवा कर वितरक धारा वीस में अंतर्विष्ट उपबंधोंक अंतर्गत प्रत्ययका ऐसा वितरण करता है जिसके परिणाम स्वरूप प्रत्यय के एक या अधीक प्राप्तिकर्ताओं का आधीक्य में प्रत्ययका वितरण हो जाता है। वहाँ ऐसे प्राप्ति करताओंसे इस प्रकार वितरीत अधीक्य प्रत्यय व्याज के साथ वसूल किया जाएगा और यथास्थित धारा 73 और 74 के उपबंध वसूल किए जाने वाली रकम के अवधारण के लिए यथा आवश्यक लागू होंगे।

इसप्रकार इस्ट शोध निबंध के अंतर्गत मेरे द्वारा कुछ धाराओंको जो GST के अंतर्गत भिन्न हेतु हीचे गये है। उसको संक्षिप्त में स्पष्ट करने का प्रयास किया है। GST यह अप्रत्यक्ष कर संरचना का मुलाधार है और इससे अंतर्गत ऐसी सती कानुनो व्यवस्था की संक्षेप किया गया जास्त तहत कर देना सबको अनिवार्य हुआ है और इसका परिणाम वस्तु और कीयाको मुल्य में समानता रखना कीया जाएगा।

संदर्भ:-

- 1) GST - 'वस्तु एवं सेवाकर', मार्गदर्शिका - रूपेशकुमार
- 2) Economic Times 09/10/17
- 3) Indian Express 09/10/17
- 4) GST Various Papers Delhi University Delhi

विदर्भ कनिष्ठ महाविद्यालयीन अर्थ-वाणिज्य शिक्षक मंडळ,

नागपूर द्वारा आयोजित द्वैवार्षिक चर्चा सत्र

२०१७ ला

हार्दिक शुभेच्छा !

नाजुकभाऊ भैसारे

माजी, सरपंच ग्रामपंचायत मोरगाव

तथा

संचालक, कृ. उ. खा. समिती, लाखनी,

ता. लाखनी, जि. भंडारा

अप्रत्यक्ष कर रचनेतील बदल

प्रा. संजय ठाकरे
भागवती गर्ल्स ज्यु. कॉलेज,
नागपूर

प्रस्तावना:- भारतात राजस्व गोळा करण्याच्या व करण्याच्या निरनिराळ्या संस्था शासन स्वरूपात प्राधिकृत केल्या आहे. भारतात आयकर प्रत्यक्ष कर होय परंतु विक्रिकर अप्रत्यक्ष कर होय आयकर मध्यवर्ती सरकारद्वारा गोळा करण्यात येतो तर विविध राज्यांना त्याच्या अखत्यारी विविध वस्तुवर विक्रीकर लावण्याचे अधिकार घटनेने वहाल केले आहेत. ब्रिटीशकालावधीत जनतेकडून कर वसूल करण्यात येत होता. तेव्हा राज्यसरकार केंद्रसरकार असे विभाजन नव्हते इस्टइंडिया कंपनीच भारतात सर्व आर्थिक व्यवहार व आर्थिक व्यवहारात नियंत्रण ठेवत होती. मोगल काळात किंवा चाणक्य कालावधीत स्वतःच्या राज्या करीत महसूल गोळा करण्याकरीता चाणक्य नितिचा वापर केला जात होता. भारत स्वातंत्र्य झाल्यावर देशाच्या सरकारचे व जनतेचे महसूल संदर्भात घटनात्मक तरतुद करून सरकार - जनता यांचे दायित्व व जबाबदाऱ्याची चौकटी राहून जबाबदारी निश्चित करण्यात आली. ब्रिटीश जूलमी हुकूमशाही पुढे जनता महसूल स्वरूपात ब्रिटीश शासनाला उपलब्ध करून देत होती ती कर आहे, की लादलेला एखादा आर्थिक भार आहे हे समजावण्याच्या धिकडवे होते. ब्रिटीशांच्या या धोरणासंदर्भात डॉ. आंबेडकरांनी मार्मीक विचार प्रस्तुत केले होते ते म्हणजे एखाद्या वर्षी अवर्षण झाले व शेतकऱ्यांची शेती धिकली नाही तरी ब्रिटीशांद्वारे नेमलेले जमीनदार एजंट शेतसारा याची रक्कम कमी करत नसत परंतु उद्योजकांना भराव्या लागणाऱ्या करानून अवर्षण स्थित सुट देण्यात येत होती. यावरून हे स्पष्ट होते की, भारतातील कर रचना व करण्याची क्वी शोषण करणारी की ज्यामुळे आर्थिक विषमता व देशात गरिबी निर्माण करण्यात त्याचा वाटा सिंहाचा ठरला.

कर देणे ही संकल्पनाच पूर्वीपासून शोषण करणारी व्यवस्था होय असे भारताच्या संदर्भात जनतेचे मत तयार झाले. नागरीक सुधित असो असुधित असो कर हा शब्द त्याच्या करीता भीती निर्माण करतो. कराचे जाळे, कर वसूल करण्याच्या संस्था, कर भरण्याची क्रिष्टपध्दत, प्राप्त उत्पन्नतून कर रकमेचे समायोजन, भारतातील अनेक येतन भोगी असे आहे की, आयकर भरण्याकरीता वर्षाच्या शेवटी कर्ज काढून आपकराचे शोधन करतात. धोडक्यात स्पष्ट करावयाचे झाल्यास परंपरील स्थानिक कर भरण्यापासून तर खरेदी केलेल्या विविध वस्तु

वरील कर जो आपणाला माहित होत नाही पण जो आपण रोज विक्रेत्याला त्याची राशी किंमतीत समाविष्ट असल्यामुळे कित्येकवेळा त्याचेकडे कराचा भरणा न चुकता करीत असतो प्रत्यक्ष स्वरूपात असलेले आयकर सेवाकर, उत्पादन कर इत्यादी देखील भरणा ठरून दिलेल्या कालावधीत शासन दरवारी होतो. कर प्रणाली क्रिष्ट, जाचक, नौकरशाहीत गुढाळलेली विविध वागद पत्रे या चौकटीतून जाऊन ते शासनदरवारी जमा होतात. ही पध्दतच नको या अपेक्षेने किमान रक्कम सरकारला सनदी अधिकाऱ्याच्या मार्फत औपचारीकता पूर्ण करून भरून घ्यावयाची व त्यापेक्षा कमी तरी रक्कम कर स्वरूपात न देता तरलतेच्या स्वरूपात संग्रहण करून ठेवायची व संग्रहणाचा स्तर वाढवत ठेवायचा याचेच रूपांतर कालावधीने काळ्यापैशात होतो, महागाई वाढवण्यात होतो, सरकारच्या अवाजपत्रकातील सुट वाढवण्याकरीता होतो व वेनामी सारखी संपतीत वाढ करण्यात याचा मोठा वाटा असतो.

म्हणून शासनाने कर प्रणाली सरळ असावी, सामान्यांना समजावारी असावी कराचेदर विवेकी असावे, सरकारचे खर्च करानून प्राप्त होणाऱ्या राशीतून पूर्ण करावे, याकरीता शासन स्तरावरील खर्च जाहिर करून प्रतिबंधित असावे या बाबींचा सखोल विचार झाल्यावरच कर प्रणालीतील पारदर्शकता किंवा पारदर्शक कर प्रणाली अमलात येणे शक्य होईल याकरीता भारतात नियोजन पूर्वाच्या 1991 नंतर कर प्रणालीतील सुधारणा करून कररचनेचा पाया भक्कम करणे यासाठी प्रयत्न सुरू आहे. केंद्र व राज्याचे संबंध सलोख्याचे व आत्मनिर्भरतेचे असावे अशी शिफारस सरकारी आयोगाने आपल्या अहवालात स्पष्ट केले आहे. 2009 साली तत्कालीन केंद्रीय अर्थमंत्री यांनी PAN सारखी योजना आणून अनेक वर्षांपर्यंत ज्यांनी शासनदरवारात कर जमा केला नव्हता तो वसूल करण्याचा प्रयत्न केला.

अप्रत्यक्ष कराचे जाळे एकरुवरूपी व्हावे याकरीता बाज्याच अधिपासूनचे प्रयत्न सुरू होते याकरीता 2004 मध्ये विक्री करा ऐवजी VAT चा वापर करून कार्यप्रणालीत बदल करून नविन पध्दतीचा स्विकार केला गेला VAT मध्ये कर गोळा करण्याचे अधिकार राज्य सरकारांनाच होते. GST कार्यप्रणाली अस्तित्वात आल्यावर हा कर केंद्रसरकारच्या

अखत्यारीतील विषय झाला. मध्यवर्ती सरकारद्वारे यावर विधि सल्लामसलत झाल्यावरच 1 जुलै 2017 पासून उपत्यक्षकराचे घोरण बदलून GST पारदर्शक कर प्रणाली लागू करण्यात आली. या कर दर पाठवीत जगातील अनेक देशात एकच कर दर लागू केला जातो. परंतु भारतात त्याची विभागणी वेगवेगळ्या कर दरात करण्यात आली आहे. याचे कारण म्हणजे उपभोक्त्यांच्या कल्पशक्तीतील असलेले भिन्नता होय. गरिबी, आर्थिक विपत्ता, उत्पन्नप्राप्तीतील सातत्यता, वेरोजगारी व त्याचा उपभोगावर व जीवनमानावर होणारा परिणाम हे महत्वाचे विविध कारणे भिन्न दर ठेवण्याकरिता गृहीत धरले आहे.

भारतात विडीकर, केंद्रशासनाचे सर्व कर यांचा समावेश जे उपत्यक्ष स्वरूपात संकलीत केले जाते त्याचा अंतर्भाव GST मध्ये करण्यात आला आहे. या प्रणालीच्या अंतर्गत प्रत्येक वस्तु व सेवेकरिता कायद्याची सूची तयार करण्यात आली आहे. IGST, CGST, SGST, Whibide GST, Dual GST, Input Tax Credit विवरणपत्रे भरणे, विवरणपत्रे भरण्याच्या मुदतीतील बदल, GST देण्याकरिता नोंदणी किंवा त्महोर्जतजपवटए घाछ ची आवश्यकता, बँक लेखा/अकाऊंट्स, व्यवसाय किंवा निर्माणी/उद्योगाचा परवाना याचे विद्युपण सादर करणे अनिवार्य करण्यात आले आहे. अर्थातच या सर्व बाबींची संघ व्यापारी वर्ग, उद्योजक वर्ग, किंवा निर्माणी वर्गाला नाही म्हणून GST बाबत व्यापाऱ्यांचा व ग्राहकांचा असतोप दिवसेदिवस वाढत असतांना दिसतो आहे. या संदर्भात पं. बंगाल सरकारने व तेलंगाणा सरकारने केंद्राकडे या बाबींची विचारणा केली आहे. व याचा संबंध GST शी आहे. याचे महत्वाचे कारण म्हणजे केंद्रसरकारकडून नियमीतपणे राज्य सरकारंना दिल्या जात असलेल्या महसूलातील वाटा होय. वस्तु आणि सेवा कर कायदा अमलात आल्यापासून राज्यसरकारच्या महसूलाचे स्रोत कमी झाले. यापूर्वी राज्य सरकारंना विक्री कर व नंतर VAT अवकारी कर या साधना पासून भरपूर कर प्राप्ती होत होती. आपआपल्या राज्यातील पायाभूत सोयीसुविधा करिता लागणारा निधी, राज्यसरकारद्वारे या मार्गाने प्राप्त करीत असे, परंतु GST च्या अंमलबजावणीनंतर सरकारचे प्राप्त आर्थिक स्रोत कायमचे बंद झाले. अन्य सर्व कर कालबाहय झाल्याने त्याची जागा GST कररचनेद्वारा व्यापल्या गेली. वस्तु आणि सेवा कर हा सर्वसमावेशक असल्याने त्यात अनेक करांचा अंतर्भाव होतो. व हा पूर्णपणे केंद्रशापीत कर होय. आणि त्याचा परिणाम GST कराद्वारे जी रक्कम प्राप्त होते ती संपूर्णता केंद्र शासनाकडे जमा होते. व केंद्राद्वारे राज्यसरकारंना त्याचे वितरण केले जाते म्हणून ही कल्पणाली संघराजीय व्यवस्था असलेल्या देशात उपयोगत आणलेली नाही. कारण घटनेद्वारा राज्य सरकारंना कर मोठा करण्याचे अधिकार या प्रणालीतून समाप्त होतात. म्हणून अमेरीका सरकारने ही प्रणाली स्विकारली नाही. असे असले तरी भारताच्या संदर्भात लक्षात घेण्यासारखे म्हणजे नविन कल्पणाली GST आणि राज्यांच्या महसूल यामध्ये संतुलन साधणे महत्वाचे होय. आजतागायत केंद्राकडून राज्यांना दिला जाणारा त्यांचा आर्थिक वाटा महिन्याच्या

सुरुवातीला देण्यात येते. राज्य सरकार यातून कर्मचाऱ्यांचे वेतन, व्याजापोटी द्यावयाची रक्कम, अन्य बाबींवरील खर्च यातूनच पूर्ण केले जात असे. परंतु ही देय रक्कम आता केंद्राद्वारे राज्यांना महिन्याच्या पंधरा तारखेनंतर देय होणार आहे. मार्च नंतर मात्र हे शोधन राज्य सरकारंना तिन महिन्यांनंतर देय होईल. म्हणजेच GST द्वारा प्राप्त झालेला महसूल सर्वच राज्यांना तिन महिन्यांनंतर देण्यात येईल. या निष्पत्त्यामुळे देशातील सर्वच राज्य सरकारे अडचणीत आली आहे. मागील वर्षी केंद्राकडून राज्यांस दिल्या जाणाऱ्या महसूलात मोठ्या प्रमाणात वाढ केली केंद्राने एकत्रीत केलेल्या एकूण करातील 32 टक्के वाटा राज्यांना दिला जात होता आता तो 42 टक्के इतका दिला जातो. घालाच सरकारी संघ राज्य व्यवस्था असे म्हणून संबोधल्या गेले होते. एवढा निधी वाटून दिल्यावरही राज्य सरकारंची आर्थिक स्थिती मजबुत होयिल असे वाटत नाही. विक्रीकर संपल्या नंतर VAT GST मध्ये समाविष्ट झाला अवकारी करात घट झाली पेट्रोल, डिझेल पासून मिळणारा कर कमी करण्यात येत आहे. तर संपूर्ण ठिकाणाहून मागणी येत आहे की पेट्रोल, डिझेल यांचाही समावेश GST मध्ये करावा असे झाल्यास राज्य सरकार समोर मोठ्या प्रमाणावर आर्थिक प्रश्न निर्माण होयिल राज्यांची हलाखीची स्थिती निर्माण झाल्यास पुन्हा एकदा वस्तु आणि सेवा कराच्या रचनेत दुरुस्तीचा विचार केंद्र सरकारला करावा लागेल. GST मध्ये आतापर्यंत कायद्याच्या चौकटी बदलविल्या गेल्या आहेत प्रत्येक बदलानंतर संगणक प्रणाली ते करआकारणी यात प्रत्येक संबंधितास सुधारणा कराव्या लागलेल्या आहेत. अशाप्रकारची अजपर्यंतची GST प्रणाली कार्यान्वीत होत आहे. GST प्रणाली अंतर्गत घोरणातील स्थिरता असणे अधिक महत्वाचे आहे. कारण रोज GST दरातील घोरण व कर दर यांच्या रचनेमध्ये बदल होत असेल तर शेवटी जनतेच्या विश्वासाचाही प्रश्न महत्त्वपूर्ण ठरेल. म्हणून करविषय मार्गदर्शक तसे किंवा करसंरचनेनिश्चित करीत असतांना जी वापरावयाची (Principles of Cannon) आहे त्याची अमलबजावणी गरजेचे आहे. तरच वापरात येणारी कोणतीही कर प्रणाली आदर्श ठरू शकेल.

GST भारतात अंमलबजावणीला सुरुवात झाल्यावर 30 जून पर्यंत ज्याच्याकडे जूना रकम होता तो विक्रीकरण्यास सुरुवात करण्यात आला होता जवळपास सर्वच उद्योग व निर्माणी व्यावसायीकांनी (Inventory) रकम शून्यापर्यंत कमी करण्याचा प्रयत्न केला. बांधकाम व्यवसाय, पायाभूत सुविधा तयार करण्यात गुंतलेले उद्योग, खणन व खणीज कार्य करणारे उद्योग, घाऊक व्यापारी, किरकोळ व्यापारी व वितरक यांच्यातील GST बाबत असलेली शंका अजूनही दूर झालेली नाही. याचा परिणाम उद्योजक ते घाऊक व्यापारी व वितरक यांच्या एकूण मूखलेवर झाला आहे. मूखला ही जर वारंवार विचलीत होणारी असेल तर व्यापार करण्याकरिता जे शांततेचे व सलोख्याचे एक दूसाऱ्यांचे संबंध जोपर्यंत असणार नाही तो पर्यंत व्यापार व्यवसाय उपभोक्त्याला न्याय प्राप्त करून देणार नाही आणि म्हणूनच GST नंतर व्यापारी वर्गात जे असंतोष निर्माण झाला त्यातून बेकारी निर्माण झाली. जवळपास अनेक

व्यापाऱ्यांनी अनेकांना रोजगारातून मुक्त केले. 5 लक्षा पेक्षाही जास्त कामगार बेकार झाले. सुरतमधील कपडा व्यापारी व उद्योजक जे कॅम्पटावर नक्षी कार्य ओरीसाठी श्रमीकाकडून करून घेत होते ते GST मुळे बेकार झाले. एल अॅन्ड टी, टाटा कन्सल्टन्सी, इनफोसीस सारख्या मोठ्याप्रमाणावर व्यवसाय करणाऱ्या कंपन्यांनी जवळपास दिडलाख ते दोन लाखापर्यंत कामगारांची कपात केली आहे. अे.सी.सी. सिमेंट कंपनी अल्ट्राटेक सिमेंट कंपनीत, समाविष्ट होणार आहे अल्ट्राटेक कंपनी अमेरिकेच्या लाफार्ड कंपनीत समाविष्ट होणार आहे. आज अनेक कंपन्यांचे दिवडे निघालेले आहे. GST च्या परिणामाने मध्यम व लहान उद्योग बंद झाले आहे. त्यातून रोज बेरोजगार निर्माण होत आहे. बाजारावर त्यातील घुसठ्याचा परिणाम झाला व विदेशी व्यापारावरही घुसठ्या तिमाहीत आर्थिक संतुलन राखणे शक्य झाले नाही तर त्याचा परिणाम संचित आर्थिक असंतुलनातून आर्थिक आरीष्ट निर्माण होण्यामध्ये झाल्याशिवाय राहणार नाही. बाजारपेठेत वर्तमान स्थितीत GST मुळे घरवाटीचे वतावरण आहे. त्यातच मागणी घुसठ्यातील असंतुलन (समग स्तरावर) संतुलीत नाही. कृषी मालावर GST असल्यामुळे अनेक शेतकरी नाराज आहे. हळद, धणे अशा सारख्या पदार्थांवर GST चे कर हा लागू करणे त्यातूनच शेतकरी असंतोषमार्गाकडे बळका आहे. घरबांधणी उद्योगात तर GST व RERA ह्या दोन कार्यप्रणाली एकाच वेळी कार्यरत आहे. मुंबई सारख्या शहरात लाखो घरे विना विक्रीची तशीच पडून आहेत. पुण्यातही रिथती यापेक्षा भिन्न नाही नामनूर सारख्या शहरातही रोज घरविक्रीची जाहीरात देऊन ग्राहक घर घेण्यास तयार नाही. घरबांधकाम कार्यात गुतलेल्या लोकाकडे अधिकोषाचे लाखो जबाबदारीचे ऋण देय आहे. यातूनच बँकेची हालत खस्ता होत आहे. निश्चितीकरणाने मुद्रेशा संचय अधिकोषात वाढला परंतु मागील दोन वर्षात बाजारातील मागणी कमी झाल्यामुळे अधिकोष प्रत्ययाच्या दरात मोठी घसरण झाली भारतीय उद्योग जगतातील संघर्ष कामगारांच्या छटाणीत होत आहे. बेकारीचे तांडव व तरुणांची रोजगारासाठी मागणी यातून अपूछ्या रोजगारामुळे तरुणात नैराश्याचे वतावरण निर्माण होत आहे. स्टार्टअप इंडिया मेक इन इंडिया या रोजगारा क्षम व रोजगार निर्माण करणाऱ्या संस्थांना पाहिजे त्या प्रमाणात अनुकूल प्रतिसाद मिळत नाही. एकूणच अर्थव्यवस्था GST प्रणालीचा प्रभाव असो. निश्चितीकरणाचा प्रभाव असो Gross Fixed Capital Formation प्लॉट घट होत आहे. भारतीय अर्थव्यवस्थेची गुंतवणूक एकेकाळी जी 35 टक्के पुढे होती त्यात घट होऊन 29-5 टक्के इतकी राहिली आहे. जवळपास मुल्यांकनाच्या विविध संस्थांनी भारतीय अर्थव्यवस्था पुढील वर्षात संव्यगतिने प्रवास करेल असे स्पष्ट केले आहे. शासनातील समाजसेवात झालेली घट, शिक्षण, आरोग्य, रस्ते बांधी गृहकार्य, आघात निर्माण यांच्या विकास कार्यात शासनाचे अधिक खर्च करून त्याचे मुल्यापण करणे गरजेचे आहे. याशिवाय भारतीय भांडवल बाजारातील

स्थिरता कायम राखण्याकरीता विदेशी गुंतवणूक वारांची विषयसंनियता संवर्धित करणे आवश्यक आहे.

GST चा प्रयोग नविन आहे. सरकारे उत्पादक, उपभोक्ता बाजारयंत्रणा यांना GST चा पाहिजे तेवढा अनुभव नाही. ती राबविण्यात आली असली तरी तीव्र्या यश प्राप्ती करीता वाट पाहणे गरजेचे आहे. अर्थातच सर्वांचे याकरीता योगदान व परिश्रम आवश्यक आहे जर GST करप्रणाली कायद्याच्या स्वरूपात विदेशात सुरळीत कार्यान्वीत होत आहे तर भारतात का नाही ? यातूनच अर्थव्यवस्थेत पारदर्शकता व समान न्याय सर्वांपासून प्राप्त होतील अशी आपण आशा करू या.

संदर्भ:-

- 1) राजस्व - सु. रा. ओझारकर
- 2) GST - कायदा - अॅन्ड. गोविंद पटवर्धन
- 3) GST - डायमंड प्रकाशन, राकेश कुमार
- 4) लोकसत्ता - संपादकीय - दि. 17/10/2017

विदर्भ कनिष्ठ महाविद्यालयीन अर्थ-वाणिज्य शिक्षक मंडळ, नागपूर द्वारा आयोजित द्वैवार्षिक चर्चा सत्र २०१७ ला हार्दिक शुभेच्छा !

भगवती गर्ल्स ज्यु. कॉलेज

नंदनवन, नागपूर

संजय पिलाजी ताको

मो. नं. 9923701811

प्लॉट नं. ८५, डायमंड नगर, गजानन मंदिर जवळ, नागपूर

वस्तु व सेवाकर प्रणाली रचना व परिणाम(GST)

प्रा. श्री दिनकर के. झाडे
सावित्रीबाई फुले क. महा.
गडचांदुर ता. कोरपना जि. चंद्रपुर

प्रस्तावना :-

प्रस्तुत शोध निबंधामध्ये वस्तु व सेवाकर प्रणाली (GST) चे धिकित्सक विश्लेषण करण्यात आले आहेत. सद्यस्थितीत आपण टिळी, बातम्या तसेच वर्तमानपत्रातून GSTविषयी बरेच काही ऐकत असतो. तब्बतच कुठलेही आर्थिक व्यवहार करित असताना GST विषयी आपण ऐकत असतो, किंवा विक्रेता आणि ग्राहक यांच्यात घर्षा होतांना दिसतात. तर मग जि.एस.टी म्हणजे नेमके काय असतं ? त्याची आवश्यकता आहे का ? जीएसटी चे फायदे तोटे काय असते ? सामान्य मागसाला या जीएसटी मुळे काय फरक पडणार आहे ? अशा विविध प्रश्नांचा उद्गापोह या शोधनिबंधात करण्याचा प्रयत्न केला आहे.

विषयाची गृहितके :-

- 1) जीएसटी विषयी सर्वसामान्यांना माहिती आहे काय ?
- 2) जीएसटी ची आवश्यकता आहे ?
- 3) जीएसटी चा केंद्र तथा राज्यांवर काही फरक पडतो.
- 4) त्यातून काही समस्या उदभवतात.
- 5) जीएसटी चे परिणाम सांगून त्याचे निराकरण केले आहे असे गृहित घरणे.
- 6) जीएसटीचे अनुकूल / प्रतिकूल परिणाम व त्यावरील उपाययोजना केली आहे. त्याचा परिणाम देशाची अर्थव्यवस्था सुधारली आहे व व्यवहारात पारदर्शकता राहिल.

शोध निबंधाची उद्दिष्ट्ये :-

- 1) प्रस्तुत शोधनिबंधाची उद्दिष्ट्ये पुढील प्रमाणे सांगता येतील.
- 1) जीएसटी म्हणजे वस्तु व सेवांवरील कर या संकल्पनेचा अर्थ समजावून सांगणे.
- 2) अर्थशास्त्र व वाणिज्य विषय शिक्षकांच्या ज्ञानात भर घालणे.
- 3) जीएसटी विषयी सर्वसामान्यांमधील संभ्रम दूर करणे.
- 4) जीएसटी (वस्तु व सेवा कर) याची आवश्यकता काय ? या विषयी माहिती देणे.
- 5) वस्तु व सेवा कर यांमुळे होणाऱ्या फायद्या तोंट्याची, केंद्र व राज्य सरकारला जाणिव करून देणे.
- 6) जीएसटीच्या परिणामांची घर्षा करून त्यावर उपाययोजना सुचविणे.
- 7) जीएसटी चे महत्त्व जनतेला कळविणे.
- 8) व्यापार व उद्योग, केंद्र व राज्य सरकार आणि उपभोक्त्यांसाठी कशी महत्त्वाची आहे ? या विषयी घडविणे देणे.
- 9) देशाची अर्थव्यवस्था सुधारणे.
- 10) आर्थिक व्यवहारात पारदर्शकता आणणे.
- 11) भ्रष्टचाराला आळा घालणे.
- 12) जीएसटी चे देशाच्या अर्थव्यवस्थेवर होणारे अनुकूल व प्रतिकूल परिणाम तपासणे.

तथ्य संकलन व संशोधन पध्दती :-

वस्तु व सेवा कर प्रणाली वरील प्रस्तुत शोधनिबंध दुय्यम तथ्यांवर आधारित आहे. या विषयाच्या अभ्यासासाठी आवश्यक माहिती व तथ्ये वस्तु व सेवा कर प्रणाली व रचना यावर लेखन करण्यात आलेल्या साहित्याचा आधार घेण्यात आला. या साठी अॅट. गोविंद पटवर्धन यांच्या 'असा आहे जीएसटी कायदा अद्यावत सुधारणांसह' तसेच Google वर्तमानपत्रे, मासिके आणि Net (Online) वरील माहिती यांचा आधार घेण्यात आला; आणि वस्तु व सेवा कर प्रणाली व रचना यावर शोधनिबंध लिहीताना गोळा केलेल्या माहितीचे वर्गीकरण व विश्लेषण केले आहे. सारणी तयार करताना संख्याशास्त्राचाही आधार घेण्यात आला आहे.

शासनालाही सर्वसामान्य व्यापार्यांना भेडसावणाऱ्या अडचणीची जाणिव होती. त्यामुळेच शासनाने किचकट कर प्रणालीत सुधारणा सुचविण्यासाठी समित्यांची नेमणूक केली. केंद्र शासनाच्या पुढाकाराने 1998 मध्ये केंद्रशासनातील सुधारणा करण्यासाठी एम्पॉवर्ड कमिटीची स्थापना झाली. या समितीच्या अनेक बैठका झाल्या. विचार विनिमय करून वस्तु आणि सेवा यांचे वर्गीकरण आणि त्यावरिल करदर ही किचकट आणि अवघड बाब त्यावरही केंद्र आणि राज्य यात एकमत घडवून आणत व 1 जुलै 2017 पासून जीएसटी कर लागू केला आणि तोही देशभर एकच कर !

जीएसटी ची मूलभूत संकल्पना :-

सद्यस्थितीत टिळीवर, बातम्यांमधून आणि वर्तमानपत्रांतून जीएसटी विषयी बरेच काही ऐकत असतो जीएसटी म्हणजे नेमकं काय असते ? ते आपण पुढील प्रमाणे सविस्तर पाहू या .

GST म्हणजेच Goods & Services Tax. इथे Goods म्हणजे वस्तु, Service म्हणजे सेवा आणि Tax म्हणजे कर असा अर्थ घेतला जातो. याचाच अर्थ Goods & Services Tax म्हणजे वस्तु व सेवांवरील कर होय. ते संपूर्ण देशात एक समान असतो. हा एक प्रकारचा Indirect Tax म्हणजेच अप्रत्यक्ष कर आहे. या कराचे चार प्रकार पडतात.

कराचे प्रकार :-

- 1) केंद्रशासनाचा कर (Central Goods & Services Tax) (CGST)
- 2) राज्य शासनाचा कर (State Goods & Services Tax) (SGST)
- 3) आंतर राज्य पुरवठ्या साठी (Intergrated Goods & Services Tax) (IGST)
- 4) केंद्रशासित प्रदेशासाठी (UTGST)

भारतात GST केंद्रशासनाची व्दिस्तरीय आहे म्हणजेच केंद्रशासनाचा कर CGST आणि राज्यशासनाचा कर SGST नावाने ओळखला जातो. GST मध्ये वस्तु व सेवांवर एकसमान कर लावला जातो. यापुर्वी आपण वस्तु व सेवांवर वेगवेगळे कर भरत आलो आहे. GST बिल पास झाल्या नंतर सर्व वस्तु आणि सेवांवर एकच कर लागू करण्यात आला आहे. म्हणजेच वॅट, एक्साईज, सर्व्हिस टॅक्स असे विविध कर संपुष्टात येऊन त्या जागी एकच केंद्रशासनाला लागू होईल. भारताच्या सर्व राज्यात समान टॅक्स लागू होईल. त्यामुळे संपूर्ण देशात कोणत्याही वस्तुची किंमत एकच राहील. GST सुरु झाल्या मुळे केंद्रसरकारला मिळणारा एक्साईज आणि सर्व्हिस टॅक्स संपेल. राज्यसरकारला मिळणारा वॅट, एंटी टिकीट, लॉटरी टॅक्स, मनोरंजन व इत्यादी सर्व टॅक्सेस संपुष्टात येतील. आणि त्याच्या ऐवजी GST हा एकच टॅक्स (कर) लागू होईल.

आता आपण जो एक्साईज भरतो, त्यालाच केंद्रीय जीएसटी म्हणावचे आणि मूल्यवर्धित कराऐवजी (वॅट) राज्य जीएसटी म्हणावचे, एवढेच ना ?

एवढेच नाही. हे समजून घेण्यासाठी कोणते कर कोणत्या व्यवहारांवर लागतात ? कोणत्या करांची वजावट मिळते आणि कोणत्या करांची नाही, त्याचा परिणाम किंमतींवर कसा होतो ? हे पाहिले पाहिजे. एक उदाहरण घेऊन हे समजून घेऊया. सर्वसाधारणपणे खाणीतून अथवा शेतमालापासून हजारो पदार्थांची निर्मिती होते, असे म्हणतात. खाणीतून खनिज अथवा शेतमाला शेतमाल उत्पादन स्थळापर्यंत आणणे ही पहिली पायरी असते. जमिनीतून खनिज काढतांना शासनाला रोखटी द्यावी लागते. शेतमाल बाजार समिती (एपीएमसी) द्वारा विकावा लागतो. यासाठी 'सेस' लागतो. इथपासून विविध कर व सुरुवात होते. विक्री कर, प्रवेश कर, उत्पादन कर, सेवा कर, आयात कर हे वेगवेगळ्या टप्प्यांवर भरावे लागतात. त्याच वस्तुच्या किंमतीवर परिणाम होतो.

उत्तरी : करांची जीएसटी योग्यापूर्वीची स्थिती :-

वस्तु	राज्यातील कर	केंद्राचे कर	आयात - केंद्राचे कर
कच्चा माल	रॉयल्टी + व्हॅट	केंद्रीय विक्री कर	करंटम ड्यूटी + सीसीडी + एसएसी
वाहतूक	—	सेवा कर	—
उत्पादक	व्हॅट	एक्साइज	—
घाऊक विक्रेता	प्रवेशकर + व्हॅट	केंद्रीय विक्री कर	—
किरकोळ विक्रेता	व्हॅट	केंद्रीय विक्री कर	—
ग्राहक	व्हॅट	—	—

यरील तक्त्यात दाखवलेली रॉयल्टी, करंटम ड्यूटी, सेवा कर, एक्साइज, प्रवेश कर, केंद्रीय विक्री कर या करांची वजावट व्हॅट भरण्यासाठी वापरता येत नव्हती. तसेच एक्साइज, सेवा कर भरताना व्हॅट, प्रवेश कर, केंद्रीय विक्री कर यांची वजावट मिळत नव्हती. त्यामुळे हे कर खर्च घरले जाऊन कराच्या रकमेवर कर लागतो. परिणामी, वस्तूची किंमत वाढत होती.

पूर्वीची स्थिती (उदाहरणासाठी)

वस्तु	राज्यातील कर	केंद्राचे कर	आयात - केंद्राचे कर
कच्चा माल	₹ 900 + रॉयल्टी ₹ 100 + व्हॅट ₹ 50	परप्रांत खरेदी ₹ 1000 + केंद्रीय विक्री कर ₹ 20	आयात ₹ 1000 + करंटम ड्यूटी ₹ 125
वाहतूक	—	₹ 500 + सेवाकर ₹ 75	—
उत्पादन विक्री किंमत ₹ 5000	₹ 5000 + व्हॅट ₹ 703	एक्साइज ₹ 625	—
घाऊक विक्रेता विक्री किंमत ₹ 7000	प्रवेश कर 21 + व्हॅट ₹ 875	—	—
किरकोळ विक्रेता ₹ 8000	व्हॅट ₹ 1000	—	—
ग्राहकांसाठी किंमत	₹ 9000	—	—

वरील उदाहरणात रॉयल्टी चे 100, परप्रांतात खरेदीचे 20, आयात कराचे 125, सेवा कराचे 75, एक्साइजचे 625 आणि प्रवेश कराचे 21 म्हणजे ₹ 966 करापोटी दिले गेले असले तरी त्याची वजावट व्हॅट भरण्यासाठी वापरता येत नव्हती. त्यामुळे ती रक्कम उत्पादन अथवा इनपुट कॉस्ट होते. त्यावर व्हॅट आकारला जात होता. म्हणजेच करावर कर आकारला जात होता. यक्याद फधतीने वस्तूची किंमत वाढत होती.

वस्तु	राज्यातील कर	केंद्राचे कर	आयात - केंद्राचे कर
कच्चा माल	रॉयल्टी + एसजीएसटी	सीजीएसटी किंवा आयजीएसटी	करंटम ड्यूटी + आयजीएसटी
वाहतूक	एसजीएसटी	सीजीएसटी किंवा आयजीएसटी	—
उत्पादक	एसजीएसटी	सीजीएसटी किंवा आयजीएसटी	—
घाऊक विक्रेता	एसजीएसटी	सीजीएसटी किंवा आयजीएसटी	—
किरकोळ विक्रेता	एसजीएसटी	सीजीएसटी किंवा आयजीएसटी	—
ग्राहक	एसजीएसटी	सीजीएसटी किंवा आयजीएसटी	—

तपशील	राज्यातील कर	केंद्राचे कर	आयात - केंद्राचे कर
कच्चा माल	₹ 900 + सॅव्हली ₹ 100 + एसजीएसटी ₹ 100 + सीजीएसटी ₹ 100	परप्रांत खरेदी ₹ 1000 + आयजीएसटी ₹ 200	आयात ₹ 1000 कस्टम सगुटी ₹ 125
वाहपूरक	एसजीएसटी ₹ 50	सीजीएसटी ₹ 50	
उत्पादन विक्री किंमत ₹ 6000	एसजीएसटी ₹ 500	सीजीएसटी ₹ 500	
घाऊक विक्री किंमत ₹ 6300	एसजीएसटी ₹ 630	सीजीएसटी ₹ 630	
किरकोळ विक्री किंमत ₹ 7300	एसजीएसटी ₹ 730	सीजीएसटी ₹ 730	
ग्राहकांना किंमत	₹ 8760		

जीएसटी कायद्यातील तरतुदीनुसार व्यापार्याने जीएसटी मुळे मिळणारा फायदा ग्राहकांना दिला पाहिजे. असे म्हटले असले तरी व्यवहारात तसे होईलच असे नाही. व्यापार्यांनी विशेषतः ग्राहकसंपर्काचे वस्तुधे निर्माते व वितरकांनी मिळणारा फायदा वस्तुध्या किंमती कमी करून ग्राहकांना द्याय यासाठी शासन दक्ष आहे असे दिसते. वस्तुध्या किंमतीतील कर - भाराचा तौलनिक अभ्यास करून प्रमाणिकरूपेने ग्राहकांना वस्तु व सेवा स्वस्त दिल्या तर ते एक महत्वाचे यश असेल.

वस्तु व सेवाकर (जीएसटी) ची आवश्यकता / फायदे :-

1) **उत्पादनाच्या किंमती कमी :-**

जीएसटी मुळे उत्पादनाच्या किंमती कमी होतील, उदा. एखादी कंपनी एका राज्यात उत्पादन करून नंतर त्याची विक्री दुसऱ्या राज्यात करत असेल तर त्या कंपनीला दोन्ही राज्यांना वेगवेगळ्या कर भरावे लागत होते. त्यामुळे उत्पादनाची एकूण किंमत वाढत होती. परंतु जीएसटी मुळे कंपनीला वेगवेगळे दर भरावे लागणार नाही. त्यामुळे उत्पादनाची किंमत सामान्य मागसासाठी कमी होईल.

2) **देशभरात वस्तुची एकसमान किंमत :-**

GST मुळे संपूर्ण देशात कोणत्याही वस्तुसाठी एकच टॅक्स भरावे लागेल. त्यामुळे वस्तुध्या किंमतीत फरक न राहता एकसमान राहील. उदा. एखादी कार महाराष्ट्रात किंवा दिल्लीत खरेदी केली तर राज्यांच्या वेगवेगळ्या करामुळे त्याच्या किंमतीत फरक पडत होता, परंतु आता जीएसटी मुळे सर्व देशात एकच कर असल्याने देशभरात वस्तुची एकसमान किंमत राहील.

3) **व्यवहारात पारदर्शकता :-**

जीएसटी मुळे राज्यसरकारला मिळणारे बरेच कर (टॅक्सेस) बंद होतील, आणि एकच कर (टॅक्स) असल्याने व्यवहारात पारदर्शकता येईल. तसेच जीएसटी मुळे पंजीकरण, रिटर्न, भुगतान इत्यादि सेवा कर द्याव्यासाठी ऑनलाईन उपलब्ध राहील. त्यामुळे त्याचे व्यवहार साधे - सरळ आणि पारदर्शी राहील.

4) **प्रतिस्पर्धकांमध्ये सुधारणा :-**

व्यापार करताना व्यापारातील देवाण - घेवाण कमी झाल्याने व्यापार आणि उद्योगाकरिता प्रतिस्पर्धकांमध्ये सुधारणा घडून येईल.

5) **निर्यातकांना लाभ :-**

जीएसटी मध्ये केंद्र आणि राज्य सरकाराच्या करांचा समावेश असल्याने आयातीत वस्तु आणि सेवांवरील कर कमी लागेल. आंतरराष्ट्रीय बाजारातील प्रतिस्पर्धा वाढून भारतीय निर्यातीला प्रोत्साहन मिळेल.

6) **भ्रष्टाचार निर्मुलनासाठी उपयुक्त :-**

केंद्र आणि राज्य स्तरातील बहुआयामी कराना हटवण्यासाठी जीएसटी लागू करण्यात आला. त्यामुळे भ्रष्टाचारावर नियंत्रण येईल व पर्यायाने भ्रष्टाचार निर्मुलन होईल.

7) **राजस्व निपुणतेला बढावा :-**

जीएसटी मुळे सरकारी करराजस्वाची पसुली कमी येण्याची उर्गीद असते. त्यामुळे उच्च राजस्व निपुणतेला बढावा मिळतो.

8) **उपभोक्त्यासाठी उपयुक्त :-**

केंद्र आणि राज्य सरकार द्वारा लागण्यात आलेल्या जीएसटी मुळे निर्माता आणि उपभोक्ता पर्यंत एकच कर लागेल. त्यामुळे अंतिम उपभोक्त्यावर लागलेल्या करात पारदर्शकता दिसेल. व भ्रष्टाचारावर रोक लागून उपभोक्त्यांच्या वस्तुवर सम्यक कर भार कमी होऊन उपभोक्त्याला त्याचा फायदा होईल.

9) **देशाच्या अर्थव्यवस्थेत सुधारणा :-**

जीएसटी मुळे केंद्र व राज्य सरकार साठी 'एकच कर' लागू करण्यात आला. त्यामुळे अर्थव्यवस्थेतील गुंतागुंत कमी होऊन त्यात सुधारणा जास्त करता येतील. अशाप्रकारे जीएसटी ची भारतीय अर्थव्यवस्थेला आवश्यकता असली तरी ही जीएसटी मुळे काही तोंटे ही झाले आहेत ते पुढील प्रमाणे सांगता येईल.

जीएसटी चे गोटे :-

1) गरिबांवर जास्त परिणामकारक :-

वस्तु व सेवा करामुळे महागाई नव्हती घाटेल त्याचा परिणाम गरिबांवर जास्त होईल.

2) सेवा भागात होऊ शकतो :-

जीएसटी कर प्रणाली मुळे सेवा कदाचित महाग होऊ शकतात कारण साद्यस्थितीत वस्तुवरील कर जास्त व सेवा वरील कर कमी आहे. पेट्रोल / डिझेल, रॉकेल (केरोसीन) इत्यादी उत्पादकांना जीएसटी लागू होणार नाही.

3) करमर्यादा वाढू शकतो :-

वस्तु सेवा कराल 18 %ची मर्यादा घालण्याचे ठरविले आहे. पण ही मर्यादा वाढणार नाही. त्याचे आंतरवास्तन दिलेले नाही. त्यामुळे ही करमर्यादा वाढू शकते.

4) सिनेमांच्या टिकीटावरील करात वाढ :-

साद्यस्थितीत ज्या वस्तु व सेवांवर 18 % पेक्षा कमी कर आहेत. त्या वस्तुना विशेषतः कायदयात रूपांतरित झाल्यापासून लगेच 18 % पर नेण्यात येईल. म्हणजे सिनेमांच्या टिकीटावरील कर 8 % आहे तो 18 % होऊ शकतो.

5) खाद्यपदार्थांच्या किंमती भडकतील :-

सद्या हॉटेलच्या वस्तूवर सेवांकर 12 % आहे तो लगेच 18 % होईल म्हणजे खाद्यपदार्थांच्या किंमती भडकतील.

6) रियल इस्टेट क्षेत्राला मोठा फटका :-

गव्या घराच्या किंमती 8 % नी वाढतील. सद्या फक्त मुंबईत टीड लाख फ्लॅट पसून आहेत. ते आणखी महान होतील आणि त्या फ्लॅटचा खरेदीदार मिळणे आणखी अवघड जाईल. दिल्ली अडचणीत आले तर मजुरांपासून तंत्रज्ञानापर्यंत बेकारी वाढेल.

7) कॅड आणि राज्य सरकारचे संबंध भडकू शकतील :-

कॅडाचा जीएसटी आणि राज्याचा जीएसटी स्वतंत्र असेल अशी तरतूद आहे पण त्यातील जमा होणारा महसूल राज्याच्या उत्पन्नाचा मुख्य स्रोत नसावा होईल. म्हणजेच राज्य सरकारला मिळणारे कर उत्पन्न कमी होईल. उदा. महानगरपालीकेची जकात रद्द होईल. त्यामुळे त्याच्या उत्पन्नाचा स्रोत नाहीसा झाल्याने महानगरपालीका मिकारी बनतील. राज्य किंवा कॅड सरकारला जकात कटाच्या उत्पन्नाची देणगी द्यायला करून द्यावी लागेल. विकास कामांना पैसा उपलब्ध होणार नाही. त्याहीपेक्षा महाभायानक म्हणजे महाराष्ट्र शासनाच्या कर्मचाऱ्यांना पगार देणे ही सरकारला शक्य होणार नाही. त्यामुळे राज्याची किंमत शुन्य होऊन संघराज्य पध्दतीला धोका निर्माण होईल.

8) काही राज्यांचा पाठिंबा नाही :-

देशातील किमान 16 राज्यांनी या वस्तु व सेवांकर विवेककार मजुरी दिली नाहीजे तरचे हे विवेक कायदयात रूपांतरित होईल. जसे आसामने ते अगोवर मजुर केले आहे. महाराष्ट्र, गोवा, मध्यप्रदेश, छत्तीसगड, राजस्थान, गुजरात, हरियाणा या राज्यात भाजपाची सत्ता असल्याने तिचे हे मजुर होईल परंतु 16 राज्यांचा पाठिंबा अवघड आहे.

जीएसटी चा परिणाम :-

1) सामान किंमत राहिल :-

विविध राज्ये एकाच वस्तूवर वेगवेगळ्या दराने कर लावत त्यामुळे एकाच वस्तूची वेगवेगळ्या राज्यात वेगवेगळी किंमत असते परंतु आता तसे होणार नाही ती, सामान किंमत राहिल.

2) सुरुवातीच्या काळात राज्यसरकारांना बऱ्याच सवलती देण्यात येतील :-

सद्या राज्यशासन आकारत असलेले विविध कर रद्द झाल्यामुळे राज्याच्या करापासून मिळणाऱ्या उत्पन्नात बरीच घट होईल; असे राज्य सरकारला वाटते त्यामुळे सुरुवातीच्या काळात राज्य सरकारांना बऱ्याच सवलती देण्यात येतील.

3) काही क्षेत्रातील कंपन्यांना फायदा :-

प्रत्येक राज्य सरकारला कराच्या उत्पन्नात रोणारे नुकसान केंद्रसरकार पाच वर्षांपर्यंत राज्याला देईल. जीएसटी लागू झाल्याने लीजिस्टीक, ई-कॉमर्स, ऑटोमोबाईल, एंटरटेनमेंट या क्षेत्रातील कंपन्यांना फायदा होईल.

4) वाहतूक करत बचत :-

ज्या कंपनीच्या मालकांची आंतरराज्यीय वाहतूक होते मालाची या शहरातून त्या शहरात वाहतूक होते त्याच्या करात बचत होईल.

5) सर्व कागदपत्रांचे काम कमी होईल :-

कराची रक्कम उरविणे, कर जागोजागी मरणे, त्यांच्या पावत्या सांभाळून ठेवणे हे सर्व कागदपत्रांचे काम कमी होईल.

6) प्रत्येक टोलनाक्यावरील लांबच लांब लाईन कमी होईल

7) इतर घटक महाग होऊ शकतात :-

जीएसटी मुळे चहा - कॉफी, डब्या बंद प्रॉडक्ट, सर्किसेस, मोबाईल, क्रेडीट कार्ड बिल, जेम्स आणि ज्वेलरी, रेडीमेड गारमेंट्सही महाग होऊ शकतात.

जीएसटीवर उपाययोजना :-

- 1) एका राज्यातून दुसऱ्या राज्यात माल जातांना 1 टक्केवारी ज्यादा कर राज्ये लावू शकतील ; अशी जीएसटी मध्ये तरतुद आहे ती वगळण्यात यावी.
- 2) 18 % ही GST कराची कमाल मर्यादा असावी आणि ती घटनेमध्ये नमुद करावी मात्र इथे सरकारचा विरोध दिसून येतो.
- 3) GST बाबतीत असलेले यादवियाद सोडविण्यासाठी स्वतंत्र यंत्रना स्थापन करण्यात यावी.
- 4) विविध करामार्फत राज्यांना मिळणारा महसूल वुडण्याची निती वाटत असली तरी जीएसटी लागू झाल्यानंतर राज्याला पहिली पाच वर्षे केंद्रसरकारनी महसुलीतील तोटा भरून काढायचा .

जीएसटी मुळे कोणत्या वस्तु स्वस्त आणि कोणत्या वस्तुवर महाग होतील ?

जीएसटी मुळे या गोष्टी होणार महाग :

जसे : 1) चहा - कॉफी, 2) डब्या बंद प्रॉडक्ट 3) सर्किसेस 4) मोबाईल / क्रेडीट कार्ड 5) जेम्स आणि ज्वेलरी 6) रेडीमेड गारमेंट्सही महाग होऊ शकतात.

जीएसटी मुळे स्वस्त होणाऱ्या गोष्टी :-

- 1) देवान घेवानीनंतर वॅट आणि सर्किसेस टॅक्स लागणार नाही .
- 2) घर खरेदी करण्यासाठी किंवा खरेदी विक्री करण्यासाठी ज्या गोष्टीसाठी वॅट आणि सर्किसेस टॅक्स लागतो तो जीएसटी मुळे हा खर्च कमी होईल.
- 3) हॉटेलींग स्वस्त : रेस्टारंटस बिल यामुळे कमी होईल कारण आता वॅट आणि 6 % सर्किसेस टॅक्स लागतो जीएसटी लागू झाल्यास केवळ एकच टॅक्स लागणार.
- 4) इलेक्ट्रॉनिक वस्तु स्वस्त : सद्या इलेक्ट्रॉनिक वस्तुवर 12.5 % एक्साईज आणि 14.5 % वॅट लागतो जीएसटी लागू झाल्यावर 18 % टॅक्स लागेल.

भारतातील जीएसटी चा वेगळेपणा :-

- 1) भारतातील जीएसटी कायद्याला द्विस्तरीय म्हटले जाते. म्हणजेच जीएसटी एकाच व्यवहारावर दोन करभरावे लागतील. त्यातील एक भाग केंद्रशासनाला तर दुसरा भाग राज्यशासनाला द्यायचा.
- 2) जगातील सुमारे 150 देशात जीएसटी अथवा वॅट या नावाने सर्व व्यवहारावर एकच कर लावला जातो ती आजवरची सौपी आणि यशस्वी कर प्रणाली मानली जाते. परंतु त्या अंतर्गत बरेचसे देश आकाराने अथवा लोकसंख्येने छोटे आहेत.
- 3) एक भाषा व एकस्तरीय शासनामुळे अनेक देशात एकच कायदा , एक अथवा दोन कर आहे. भारताएवढी विविधता कोठेही नाही.
- 4) भारत देशाचे प्रश्न इतरापेक्षा फार वेगळे आणि गुंतागुंतीचे आहे. द्विस्तरीय जीएसटी कर ब्राझील , कॅनडा , सोडून अन्य देशात नाही.
- 5) भारतात ज्या पध्दतीने हा कायदा आणने प्रस्तावित आहे , तो जगातील पहिला प्रयोग आहे असे म्हटले तर अयोग्य होणार नाही.

सारांश (साष्ट्रविकासात जीएसटीची भूमिका)

अशाप्रकारे प्रस्तुत शोधनिबंधात वस्तु व सेवाकर प्रणालीचे चिकित्सक विश्लेषण करण्यात आले आहे. त्यात जीएसटी ची संकल्पना , जीएसटीची आवश्यकता , जीएसटीचे तोटे , जीएसटीचे परिणाम व त्यावरील उपाययोजना आणि भारतातील जीएसटीचा वेगळेपणा यांचा समावेश करण्यात आला आहे.

भारतीय राज्यघटनेने केंद्र आणि राज्यशासनाना कर लावण्याचे वेगवेगळे विषय आणि अधिकार दिलेले आहेत. दोन्ही शारानांच्या महसुलाच्या गरजा त्यातून भागाव्यात , हा उद्देश आहेत. तसेच 1) जीएसटी कायद्यातील तरतूदीनुसार व्यापार्याने जीएसटी मुळे मिळणारा फायदा प्राहकाला दिला गेला , 2) जीएसटीनुसार तरतूदीचा फायदा अधिकाऱ्याने घेतला नाही आणि 3) शासनाने या तरतूदीनुसार दक्ष राहिले तर साष्ट्रविकासात जीएसटीची भूमिका अनन्यसाधारण राहिल ; ते एक महत्वाचे यश असेल.

संदर्भ

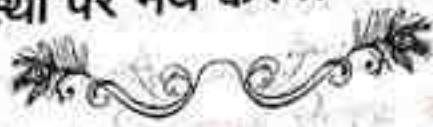
1) वस्तु व सेवा कर (जीएसटी) कायदा, भारतकाला प्रकाशनालय

2) वस्तु व सेवा कर (जीएसटी) विवेक - 18/10/2017, 12:00 PM

प्रत्यक्ष कर वे कर हैं जो सीधे सरकार को दे रहे हैं। ये कर सीधे एक इकाई पर लगाए जाते हैं। या एक व्यक्ति को और किसी और पर स्थानांतरित नहीं किया जा सकता है प्रत्यक्ष करों का प्रशासनिक निकाय मध्य है। प्रत्यक्ष कर बोर्ड (सीबीडीटी) जो कि राजस्व विभाग का एक हिस्सा है। प्रत्यक्ष कर का प्रमुख स्रोत भारत आयकर से आ रहा है जैसा कि नाम में आयकर का लगाया जाता है, उसमें उत्पन्न आय पर लागू कर लगाया जाता है। निर्धारित के हाथ सभी व्यक्तियों, विभिन्न संस्थानों और कंपनियों के अनुसार आयकर का मुग्तान करने के लिए उत्तरदायी हैं। निर्दिष्ट नियम जब तक और अन्यथा यह अधिनियम द्वारा उन्हें आयकर लगाने से मुक्त करने के लिए कहा गया है। एक और प्रत्यक्ष कर का स्रोत (कैपिटल गेन्स) पूंजीगत लाभ, टैक्स है यह एक ऐसा कर होता है जब निर्धारित को किसी एक से राजस्व प्राप्त होता है। निवेश या संपत्ति की बिक्री से। पूंजी लाभ कर अल्पावधि पूंजीगत लाभ और दो विभाग है। दीर्घकाल पूंजीगत लाभ लघु अवधि के पूंजीगत लाभ आयकर के दायरे में आ रहा है जबकि लंबे समय से कर पर अवधि लाभ का एक विशेष दर है, वर्तमान में यह 20 प्रतिशत है। धन कर सरकार द्वारा लगाया गया एक और कर था, जिस पर निवल संपदा के आधार पर आरोप लगाया गया था आकलन। शुद्ध संपत्ति उन सभी परिसंपत्तियों के बराबर होती है जो एक व्यक्ति के पास प्राप्त करने की लागत को समायोजित करने के बाद होती है। धन टैक्स अब परिचालन नहीं है, क्योंकि इसे 2015 में खत्म कर दिया गया था। अप्रत्यक्ष कर वह कर हैं जो परोक्ष रूप से एकत्र किए जाते हैं। लोगों से यह कर आमतौर पर सामान और सेवाओं पर लगाया जाता है प्रत्यक्ष करों और बीच में अंतर अप्रत्यक्ष कर भी लेवी के आधार पर है। प्रत्यक्ष कर विभिन्न निर्धारित पर अप्रत्यक्ष पर लगा रहे हैं। करों के बजाय उत्पादों पर लगाया जाता है और एक मध्यस्थ, उत्पाद बेचनेवाला व्यक्ति द्वारा एकत्र किया जाता है। इन सेवा या उत्पाद की किंमत में उन्हें जोड़कर कर लगाए जाते हैं। जो उत्पाद की लागत को बढ़ाने का कार्य करते हैं। अप्रत्यक्ष करों का प्रकार बिक्री कर, सेवा कर, वैट, सीमा शुल्क, उत्पाद शुल्क, मनोरंजन कर, स्टाम्प शुल्क, पूंजीकरण शुल्क और स्थानांतरण कर आदि है।

बिक्री कर एक उत्पाद है जो एक उत्पाद की बिक्री पर लगाया जाता है। यह उत्पाद या तो भारत में निर्मित किया जा सकता है या आयात किए गए अंतिम खुदरा विक्रेताओं पर लगाया जाता है। बिक्री कर केंद्रीय और राज्य सरकारी कानूनों के तहत लगाया जाता है और यह कर राज्य सरकारों के राजस्व का सबसे बड़ा स्रोत है। असल में देश के सभी राज्य अपने स्वयं के निर्धारित कर प्रणाली का पालन करत है। बिक्री कर जो कि हर राज्य में अलग अलग प्रतिशत के हिसाब से आका जाता है। सेवा कर भारत में प्रदान की जानेवाली सेवाओं पे लगाये जानेवाला टैक्स है। यह कर सेवा प्रदान करनेवाली कंपनियों पर लागू होता है और कंपनी के अनुसार विशेष अंतराल की अवधि में सेवा कर एकत्र किया जाता है। हालांकि, कंपनियों के लिए चालान उठाये गये गया क्षणों के लिए सेवा कर देय है। मुख्यवर्धित कर (वैट) को वाणिज्यिक कर के रूप में भी जाना जाता है टैक्स लगाने की विधी सभी चरणों में क्रियान्वीत है। निर्माताओं, डीलरों और वितरकों के अंत

भारतीय अर्थव्यवस्था पर नये कर प्रणाली जीएसटी का प्रभाव

LL (Dr.) Chetan K. H...
C.P & Berar E.S. C...

सारांश :-

दुनिया भर में आर्थिक संकट होने के बावजूद भारत में अपने आर्थिक व्यवस्थापन तथा उल्लेखनीय विधियों की सहायतासे सारे विश्व को अचंभीत किया। भारत का आर्थिक नियोजन, आर्थिक, सरकारी नीतियों की सहायतासे सारे विश्व को अचंभीत किया। भारत का आर्थिक नियोजन, आर्थिक, सरकारी एक अद्भुत कर नियोजन प्रकार है, तथा अभी 1 एप्रिल 2017 को लागू हुआ सामान्य सेवा कर भारत कि आर्थिक विकास के लिए मिल का पंथर है, जि.एस.टी का मुख्य उद्देश्य देश के विखरे हुए अप्रत्यक्ष कर प्रणाली को सुव्यवस्थित करना तथा कराधान के नकारात्मक प्रभाव से बचाने के लिए की गयी यह एक पहल है। जी.एस.टी द्वारा कर सु व्यवस्थित करने की प्रणाली भारत वर्ष के लिए एक परिवर्तन कारक नव पहल है। जी.एस.टी का प्रभाव आने वाले समय में सकारात्मक होगा। भारतीय कार्यान्वयन निर्माताओं पर कर का बोझ कम करना, व्यवसाय विकास के लिए प्रेरित रहेगा। उच्च उत्पादन प्रक्रिया से भारत का निर्यात बढ़ेगा इससे कुल GNP जी.एन.पी में बढोतरी होगी तथा निर्माताओंके कैंसकेडिंग असर व्यापक प्रभाव, इष्टतम क्षमता, तथा धिमा विकास साधने के एक उत्पादन करने के लिए सशक्त बनाता है। यह शोध निबंध भारतीय आर्थिक प्रणाली में जी.एस.टी कार्यान्वयन के विस्तृत प्रभाव को प्रदर्शित करता है।

मुख्य शब्द :- जी.एस.टी., अप्रत्यक्ष कर, भारतीय अर्थव्यवस्था पर प्रशासन, व्यापक प्रभाव.

प्रस्तावना :-

कर प्रणाली किसी भी विकासशील राष्ट्र की रीढ़ है तथा टैक्स संग्रह के माध्यम से उत्पन्न राजस्व है। कर उस देश की आय का सबसे बड़ा स्रोत माना जाता है। भारत देश में कर संग्रह से प्राप्त होनेवाला राजस्व भारतीय शासन का सबसे बड़ा स्रोत है। भारतीय संविधान में राष्ट्र रूप से उल्लेख किया गया है की अपने सामाजिक कल्याण की गतिविधियों के लिये कर से प्राप्त आय का उपयोग किया जाये। कर टैक्स से उत्पन्न राजस्व का विभिन्न प्रकार से सामाजिक हित को ध्यान में रखकर विभिन्न माध्यमों से प्राप्त कर देश का विकास साधने हेतु स्थानिक सरकारों तथा केंद्र सरकारों द्वारा निर्माण करने की योजनाये बनायी जा रही है। फिर भी इसका मतलब यह नहीं है कि सरकार किसी भी कर को लागू कर सकती है, जिसे अपने मन मर्जी से लागू कर सकती है। वह कर प्रणाली सरकारी भारतीय संविधान तथा संसद में पारित होना चाहिए तभी वह कानून बन सकता है। सांसदीय शक्तिपर एक महत्वपूर्ण सांविधानिक अनुच्छेद 265 में कहा गया है की यह कानून भारतीय कर प्रणाली को दो भागों में विभाजित करता है प्रत्यक्ष कर तथा दूसरा अप्रत्यक्ष कर।

उपयोगकर्ता को आपूर्ति श्रृंखला पर वेट पूरी तरह से लागू था। वेट की पहली बार घोषणा की गई उस समय सभी राज्यों में उसे लागू नहीं किया गया। कुछ अगर किसी अन्य देश में आयात किए गए उत्पादों को खरीदते हैं, इस पर शुल्क लगाया जाता है और इसे सीमाशुल्क शुल्क कहा जाता है। तथा भूमि, समुद्र या वायु जैसे परिवहन के माध्यम से सभी उत्पाद सीमाशुल्क शुल्क के लिए उत्तरदायी हैं एक्साइज ड्यूटी एक कर है जो की भारत में निर्मित सभी वस्तुओं पर लगाया जाता है, यह सीमा शुल्क से अलग है क्योंकि यह कर केवल भारत में निर्मित चीजों पर लागू होते हैं, और इसे सेंटल वैल्यू ऐड कर या सेनवैट के रूप में भी जाना जाता है। यह कर माल के निर्माता से सरकार द्वारा एकत्र किया जाता है। यह उन संस्थाओं से भी एकत्र किया जा सकता है जो विनिर्मित सामान प्राप्त करते हैं और माल के परिवहन के लिए लोगों को रोजगार देते हैं। मनोरंजन कर भारत में आम तौर पर देखा जाने वाला कर एक प्रकार है। यह फीचर फिल्मों, टीवी श्रृंखला पर लगाया जाता है, प्रदर्शनियों मनोरंजन और मनोरंजन पार्कर। यह कर एक व्यवसाय इकाई की सकल स्थिती को ध्यान में रखते हुए एकत्र किया जाता है। दर्शाये गये भागीदारी के आधार पर संग्रह स्टाम्प ड्यूटी, पंजीकरण शुल्क और स्थानांतरण कर एक के रूप में एकवटा होते हैं। संपत्ति कर के पूरक उदाहरण के लिए, जब कोई व्यक्ति किसी संपत्ति को खरीदता है तो उन्हें इसके लिए भुगतान करना पड़ता है। टिकटों की लागत (स्टैम्प ड्यूटी) एक संपत्ति लेनदेन को वैध बनाने के लिए स्थानीय रजिस्ट्रार द्वारा शुल्क लगाया जानेवाला शुल्क जिसे कहा जाता है। एक वस्तु के स्वामित्व को हस्तांतरित करने के लिए पंजीकरण शुल्क और टैक्स का भुगतान ये सभी प्रकार के कर हैं जो भारत के वर्तमान आर्थिक परिदृश्य में मौजूद हैं। तथा और टैक्स के प्रभाग या और शीर्षक, जिसे अन्य प्रकार से बुलाया गया है, जिसमें टोल टैक्स और रोड टैक्स, स्वच्छ भारत सेस, कल्याण सेस, इन्फ्रास्ट्रक्चर सेस, एंटी कर आदि इन उत्रोतों से एकत्रित धन का वास्तविक (उद्देश) है देश में विकास संबंधी गतिविधि इस सवाल के जवाब में कि प्रत्यक्ष या अप्रत्यक्ष कर बेहतर हैं, बेहतर यही होगा की दोनों पक्षों पर कहने के लिए। यह निष्कर्ष निकालने का सबसे अच्छा तरीका है कि कोई भी देश कर केवल एक प्रकार से नहीं आक सकता है। कर आकनेके दोनो प्रकार होने चाहिए अच्छे करधान के लिए। करधान की एक अच्छी व्यवस्था में मिश्रित कर व्यवस्था है।

जीएसटी का परिचय

भारत में दुनिया की सबसे जटिल टैक्स संरचना लागू हो गयी है। खासकर भारतीय अप्रत्यक्ष कर प्रणालि विभिन्न राज्यों में करों, छूट, कमी, अन्य लाभों को लागू करने का तंत्र अलग है। मौजूदा कानून के विभिन्न प्रावधानों और उत्पादों की श्रेणी में व्याख्या के कई मुद्दे हैं और सेवाएं। भारत को एकसरल कर ढांचे की आवश्यकता होती है जो कर तंत्र को यथासंभव सरल सेवाएं। भारत को एकसरल कर ढांचे की आवश्यकता होती है जो कर तंत्र को यथासंभव सरल बता सकते हैं। दुनियादी मौजूदा अप्रत्यक्ष कर प्रणाली के दो दोष, कमजोर प्रभाव और टैक्स

संग्रह में गैर एकरूपता" है राज्यों गुड्स एंड सर्विस टैक्स (जीएसटी) निम्नलिखित उन कमियों को भरपाई करेगा.

जीएसटी का मुख्य आधार :

1) कैस्केडिंग इफेक्ट (व्यापक प्रभाव) को हटाना :-

जीएसटी कर प्रभाव पर कर को हटा देता है और सामान और सेवाओं के लिए सामान्य राष्ट्रीय बाजार प्रदान करता है।

2) सिंगल छाता टैक्स दर :-

जीएसटी यूनियन और राज्य सरकारों द्वारा अप्रत्यक्ष करों के अनुरूप होता है। जीएसटी का संदर्भ पहली बार 2006-07 में भारतीय बजट में तत्कालीन वित्त मंत्री श्री पी चिदंबरम ने समागृह में रखा था तथा एक केंद्रीकृत अप्रत्यक्ष कर के रूप में विधेयक को 19 दिसंबर 2014 को पेश किया गया तथा इसे 6 मई 2015 को लोकसभा में और 3 अगस्त 2016 को राज्यसभा में पारित किया गया तथा सरकार ने 1 अप्रैल 2017 से जीएसटी विधेयक लागू किया।

संविधान के खंड 366 (12ए) विधेयक जीएसटी को "माल और सेवा कर" के रूप में परिभाषित करता है इसका मतलब है की आपूर्ति पर कोई कर माल, या सेवाओं या दोनों मानव उपभोग के लिए शराब पेट्रोनियम उत्पादनों की आपूर्ति पर करों को छोड़कर जीएसटी एक है। राष्ट्रीय स्तर पर माल सेवाओं के निर्माण, विक्रो और उपभोग पर व्यापक कर वसूली लगाई जाये। भारत में वर्तमान अप्रत्यक्ष कर प्रणाली से जीएसटी की संभावनाएं

विभिन्न कर प्रकारों में अच्छी एकता जीएसटी को निम्नलिखित संभावनाएं देगा :-

1. जीएसटी एक प्रतिस्पर्धी मूल्य निर्धारण तंत्र को सुनिश्चित करता है जीएसटी के कार्यान्वयन से कर भुगतान कम हो जाएगा तथा अंतिम उपभोक्ता जो वस्तुओं की किंमतों में कमी आएंगे तथा यह प्रक्रिया उपभोग को बढ़ावा देगा और उत्पादन में वृद्धी लगेगी जब उत्पादन घरेलू बाजार में सस्ता पडता है तथा भारतीय सामान और सेवाएं को विदेशी बाजार में अधिक किमते प्राप्त होगी जब निर्यात प्रणाली अधिक योग्य बनेगी।
2. राजस्व तटस्थ दर (आरएनआर) जीएसटी की सफलता के लिए प्रमुख फ़ैक्टर में से एक है। सरकारी राजस्व प्रारंभिक दो वर्षों के लिए वर्तमान प्रणाली की तुलना में कम होगा। (आरएनआर) सरकार द्वारा यह सुनिश्चित करता है कि इसकी टैक्स क्रेडिट देने के बावजूद राजस्व एक ही रहता है। इसलिए राज्यों के लिए नुकसान का कोई सवाल नहीं है।
3. ऑनलाइन बैकअप जीएसटी के शानदार लाभों में से एक है। सरकार ने पहले ही सुनिश्चित किया है की माल और सेवा कर नेटवर्क (जीएसटीएन) यह जीएसटी पोर्टल विकसित करेगा जिससे प्रौद्योगिक समर्थन सुनिश्चित किया जा सकेगा तथा पंजीकरण, रिटर्न दाखिल कर

मुग्तान, आईजीएसटी बस्तियों आदि प्रक्रिया सरल होगी यह एक प्रभावी डाटाबेस सिस्टम से हमेशा कार्यान्वीत होगा तथा सभी बाधाओं को पार करना इसका मुख्य कार्य रहेगा।

4. एकीकृत गुड्स और सर्विसेस टैक्स (IGST) केंद्र सरकार के अनुसार अंतरराज्यीय व्यापार पर (GST) लागू होगा और इस तरह के टैक्स को संघ और राज्यों के बीच विभाजित किया जाएगा, माल या सेवाओं का आयात अंतरराज्यीय आपूर्ति के रूप में मनाया जाएगा जैसा की संसदीय कानून द्वारा आदेश दिया गया है। तथा लागू कस्टम कर्तव्यों के अतिरिक्त IGST के अधीन रहकर विभिन्न उत्पादनोपर विभिन्न राज्यों के लिए अलग प्रक्रिया से सामने आनेवाली दुविधा को नष्ट किया जायेगा तथा निर्यातका शुन्य मुल्यांकन होगा।
5. GST केवल एक कानून होगा क्योंकि GST उपरोक्त विनिर्दिष्ट विभिन्न करों को पूरा करेगा।
6. एक CGST दर और सभी राज्यों में SGST की एक समान दर होगी। अंतर के वर्तमान परिदृश्य टैक्स की दरों का समाप्त कर दिया जाएगा, जो अंतरराज्यीय हस्तांतरण में तेजी लाएगा, जोकी अंततः उत्पादन बढ़ जाएगा।
7. व्यापक प्रभाव की समस्या उत्पन्न होती है क्योंकि सीएसटी का क्रेडिट और कई अन्य करों की अनुमति नहीं है। इस ढंग की अवधारणा को समाप्त करने के साथ IGST की शुरूआत के साथ ही व्यापक प्रभाव निर्माताओं के उत्पादन की क्षमता में वृद्धी होगी और इससे आगे बेहतर उत्पादन और निर्यात अवसर उत्पन्न होंगे।
8. तथा टैक्स का बोझ कम होने की संभावना है क्योंकि सभी टैक्स एकजुट होते हैं और बोझ को समान रूप से विभाजित किया जा सकता है।
9. चूंकि जीएसटी तंत्र क्रेडिट प्रदान करके व्यापक प्रभाव को हटाता है इससे लागत का बोझ भी कम हो जाता है इसका परिणाम उत्पादन लागत कम होगा तथा उत्पादन में वृद्धी होगी।
10. टैक्स अनुपालन आसान होगा क्योंकि केवल एक कानून के तहत अन्य करों का पालन किया जायेगा।
11. जीएसटी केवल खपत के अंतिम गंतव्य पर लगाई जाती है, न कि विभिन्न बिंदुओं पर। यह अधिक पारदर्शिता और भ्रष्टाचार मुक्त कर प्रशासन लाता है।
12. एक एकल कराधान प्रणाली चेक पोस्ट में उत्पादों के लिए रोडब्लॉक को खत्म कर सकती है और कर चीक (टोल प्लाजा) बहुत आगे बढ़ सकती है। तथा विनाशकारी वस्तुओं के लिए अपव्यय का परिवहन किया जा रहा है।
13. जीएसटी के लिए कर की जमा और रिटर्न दाखिल करने के लिए समान प्रक्रिया और समान तिथियां होंगी लेकिन मौजूदा सिस्टम में केवल केंद्रीय उत्पाद शुल्क और सेवा एकरूपता है, वेट राज्य से राज्य के लिए अलग है।

Goods and Services Tax (GST)

Dr HA Hudda,
Nagpur

GST is one of the most crucial tax reforms in India, which has been long pending. It was supposed to be implemented from April, 2010; but due to political issues and conflicting interest of various stakeholders it is still pending. It is a comprehensive tax system that will subsume all indirect taxes of states and central government and unified economy into a seamless national market. It is expected to iron out wrinkles of existing indirect tax system and play a vital role in growth of India. This paper presents the narrative of GST.

As the Government hails the goods and services Tax (GST) as a new miracle cure for black money, tax terror a segmented domestic market and revenue shortage. Canada Government implemented GST in 1993. It is a great tax which replaces myriad central and state level indirect taxes. It would boost economic growth, national integration and revenue at all levels of the government provided it is done right. It is very essential that first we have to understand how GST practically works. It is a tax on the value added to purchased supply whether goods or services before sold again.

Research methodology

It is explanatory analysis purely based on secondary data of different published in different papers and daily newspapers, magazines and other government sources.

Objectives : (i) to merge all indirect taxes in GST,
(ii) GST collection should be centrally treated

From explanation point of view, hypothetical example of four stages of value addition of which the first has no purchase inputs (collection of lac from the forest) and the last is sale to the final consumer. Assume the combined GST rate is 10%, if the value addition in stage 1 is 100; sale to stage 2 processing would load a tax of 10/-, the value added and stage 1 supplier would pay the Govt tax of 10/-. The stage 2 processor pays 110/- for his input of which 10/- is tax. His value addition is 50/-. He has to load 10% of Rupees 150/- as or 15/- as tax on his supply to stage-3 processor of the Rs. 15 he collects as a tax and claims input tax credit for Rs. 10/- which he has already handed over to supplier-1, who in turn, has credited it to the Govt. He pays the Govt Rs. 5/- as tax. Stage-3

process input cost is Rs.165/- of which Rs. 15/- is tax. He adds Rs. 40/- worth of value and sales the product to a retail outlet for Rs.190 plus tax of Rs.19/- He has already paid Rs. 15/- of tax to supplier and so pays to the Govt Rs. 4/-. The retail outlet adds value by procuring, stocking and selling the supply. Suppose he adds value of Rs. 30/-, his selling price is Rs. 220/- to which he adds the tax of Rs. 22/-; he takes credit for Rs. 19/- and pays to the Govt Rs. 3/-. The consumer pays the tax of Rs. 22/- which is 10% of the price. The Government collects Rs. 22/-, i.e., Rs. 10 from supplier-1, Rs. 5/- from supplier-2, Rs. 4/- from suppliers-3 and Rs. 3/- from the retailer outlet. With GST, the tax component in the final sale is the total tax element in the price of the product when sales tax department has collected the tax, the consumer pays it on price that includes several layers of cascading taxes paid in the previous stages of value addition. A FICCI study estimated that a branded consumer product could contain a tax element nearly 40% of its price. GST would eliminate that and bring tax transparency. But for that to work there should be no exemptions. GST has a built-in incentive to comply. If you collect tax from your customer, can you claim input tax credit since your customer will claim input tax credit. You cannot but pay the govt the tax you have collected. Exemptions disrupt the chain and load tax on tax (If a price includes tax on which no input tax credit can be availed, e.g., diesel).

Practical Example on GST

Stage	Input price + Input Tax	Value added (₹)	Tax @ 10%	Tax paid
1	0 + 0 = 0	100	100 x 0.1 =	10
2	100 + 10 = 110	50	(100 + 50) = 150 x 0.1 =	15
3	150 + 15 = 165	40	(150 + 40) = 190 x 0.1 =	19
4	190 + 19 = 209	30	(190 + 30) = 220 x 0.1 =	22

Bye-unified market

Exempting a product from GST will not take it off the tax burden. It carries on its input. Take a pack of biscuits; unless the flour mills, paper manufacturer, printers, sugar factories, producers, advertisers, transport service providers, electricity utilities and all other suppliers of goods and services that have gone into its manufacture and distribution have been exempted from GST as well the biscuit packer, the retail outlet will carry accumulated tax. Since the retailer has to pay that built-in tax, he will recover it in his final price. Only the tax on the retailer's value added would be avoided. Can the GST Council fix or cap the dual Central and State GST rate? Decisions are mandatory. The States have the right to legislative State level GST Rates. This constitutional right is not being taken away by the 122nd amendment that has now been passed.

Parliament cannot fix a peak combined rates as it cannot legislate on a state subject. Assorted exemptions mean that there will be no unified markets. States will maintain border check posts that will examine every consignment for exempted goods. Exemptions also break the automatic audit trail that GST generates to both

production and associated income. A flawless GST that covers alcohol, petroleum products and real estate can work fiscal magic. The one that is a fool will create a compliance nightmare, especially if the proposal to tax interstate consignment transfer of services as well as of goods becomes the part of law.

The authority's willingness to converge the Goods and Services Tax rates and make compliance easy for smaller tax payers is overwhelmingly accepted. Some convergent rates would reduce classification, dispute, boost revenues and make production more efficient and easing compliance will make transaction to the new tax system less painful. Four tier GST with rates varying from 5% to 28% without counting the cesses. Also the same kind of production has different rates and such divergence in rates will only add to classification disputes. The current tax/GDP ratio-combined of the centre and states is about 17% of which about 5.7% comes from direct taxes. Indirect taxes that have been subsumed in GST account for about 7% and the balance comes from petroleum products, customs and stamp duties that are outside GST. Therefore, the maximum GST rate about 14% would enable the government restructure more than a current revenue. It is eminently feasible to have a single moderate rate for all goods and services. Finance Minister and GST council arranged the meeting on 06 Oct 2017 and had revised the tax structure under the perview of GST and changed the tax rate and some basic narrative. The positive

aspect of changes is that the goods and services tax council has made and announced the authorities are willing to listen to the problems raised by many experts have encountered in the role-out of new tax. Rates have been reduced in 27 items; the turnover below which a supplier can opt for the composition scheme and not pay GST has been raised, from Rs. 75 lakh to Rs. 1.00 crore. People with up to Rs. 1.5 crore turnover can file their turnover returns once in three months rather than earlier condition of every month and exports will get the benefit of exemption on their inputs although paying a 0.1% GST to enable their supplier to claim input tax credit till April, 2018. Government has given the huge relief to small traders and comprehensive in rate cut to SME's. The govt has allowed input tax credit to be claimed on monthly basis even by those who buy their supplies from those who file their returns once a quarter. Jewelry traders now exempted from Money Laundering Act and threshold limit for purchasing gold and submitting PAN from Rs. 50,000/- to Rs. 2,00,000/-. Revised charge system of imposing the tax also close so raw material seller gets exemption from tax burden.

It has entirely predictable that rushing into GST without adequate ground work and time for economic experts to learn to comply would cause huge pain. If dance, we must while yet learning to walk. Let us do it with all clear and mutual support we can summon.

Reference

महाराष्ट्रातील औद्योगिकीकरण रोजगार व समस्या

डॉ. अरुणा सोनेगांवकर
अयोध्यानगर, नागपूर
9028480827

प्रस्तुत निबंध महाराष्ट्र राज्य, राज्यातील औद्योगिकीकरण, राज्यातील रोजगार आणि रोजगार विषयक समस्या यावर संशोधनात्मक दृष्टीचे विस्तृत विवेचन करणारा आहे.

'महाराष्ट्र राज्य' या अंतर्गत, महाराष्ट्राचे भौगोलिक क्षेत्रफळ, लोकसंख्या राज्याचा महसूल, राज्यातील कर्मचारी, कार्यरत व्यक्ती, राज्याच्या रोजगारातील बदल कृषी, औद्योगिक व सेवाक्षेत्रातील रोजगार यांचे अभ्यासपूर्ण विवेचन करण्यात आले आहे.

'राज्यातील औद्योगिकीकरण' या अंतर्गत विविध उद्योगातून निर्माण झालेला रोजगार राज्याचे औद्योगिक धोरण त्याची रचना व्याप्ती आणि न्यायाद यासह धोरणाची अंमलबजावणी, राज्यातील खाजगी, सरकारी आणि सार्वजनिक क्षेत्रातील रोजगाराची उपलब्धता याची चर्चा करण्यात आली आहे.

'राज्याच्या रोजगार विषयक समस्या' या अंतर्गत औद्योगिकीकरण व झोपडपट्टी निर्मिती, औद्योगिक प्रदूषण, कामाचा वेळापत्रक बदल, श्रमिक स्थलांतरण, बेरोजगारी या प्रमुख समस्यांचा अभ्यास करण्यात आला आहे.

'राज्यातील रोजगार' या अंतर्गत राज्याचे क्षेत्रफळ, लोकसंख्या, पर्यावरण, जैविक तसेच भौगोलिक विविधता, लक्षात घेऊन रोजगाराची उपलब्धता कशाप्रकारे करण्यात आली, कशी आहे आणि कशाप्रकारे केली जाऊ शकते याचा अभ्यास मांडण्यात आला आहे.

1. महाराष्ट्र राज्य : महाराष्ट्र राज्याची भारतातील प्रमुख प्रगत राज्यांपैकी एक राज्य म्हणून ओळख आहे ती पुढील कारणांमुळे :

1. राज्याचे भौगोलीक क्षेत्रफळ : 308 हजार चौरस किलोमीटर
2. भारतातील तिसऱ्या क्रमांकाचे मोठे राज्य भौगोलिकदृष्ट्या
3. भारताच्या एकूण क्षेत्रफळाच्या 9.4 टक्के क्षेत्रफळ
4. लोकसंख्येच्या संदर्भात दुसऱ्या क्रमांकाचे राज्य लोकसंख्येची घनता प्रतिवर्ग किलोमीटर 365 इतकी आहे. 2010-11 या वर्षाच्या जनगणनेनुसार राज्याची ग्रामीण लोकसंख्या 6,15,45,441, इतकी असून शहरी लोकसंख्या 5,08,27,531, इतकी आहे.

5. महाराष्ट्र राज्याचे विभाजन 35 जिल्हे, 535 शहरे आणि 43663 गावे शिवाय विस्तृत अंगले, वने नद्या, तलाव, सरोवरे आणि समुद्री किनारे, शेतजमीन, डोंगर दऱ्या, विविध जिल्हे या अंतर्गत झालेले आहे.

6. राज्याचा महसूल अमरावती, औरंगाबाद, कोकण, नाशिक, नागपूर आणि पूणे या सहा विभागातून प्रामुख्याने गोळा होतो.

निष्कर्ष : महाराष्ट्र राज्याच्या संदर्भात उपरोक्त आकडेवारी अभ्यासली असता हे स्पष्ट होते की, हे राज्य एक विकसनशील राज्य म्हणून ग्रामीण क्षेत्राच्या संदर्भात तर विकसित राज्य म्हणून शहरी किंवा नागरीक्षेत्राच्या संदर्भात आपली ओळख देत आहे. वस्त्रोद्योग, सिमेंट उद्योग, लोह व पोलाद उद्योग हे या राज्यातील प्रमुख उद्योग असून कोकसा उद्योग, वीजनिर्मिती उद्योग व साखर उद्योग हे उद्योगही रोजगाराच्या संदर्भात आपले अमूल्य योगदान देत आहे. कृषी उद्योग हा या राज्यातील विकसित उद्योग असून कृषीपूरक उद्योगातही या राज्याने लक्षणीय प्रगती केली आहे. राज्यातील सिंचन व्यवस्था मात्र एकांगी स्वरूपाची दिसून येते. आजही काही भागात पाण्याचे दुर्भिक्ष आढळून येते. खाजगी, सहकारी आणि सरकारी उद्योगांनीही राज्याच्या विकासात आपले योगदान दिले आहे व देत आहे.

2. राज्यातील औद्योगिकीकरण : उद्योग आणि उपक्रम यांच्या विकासाच्या आघारावर राज्याच्या विकासाचा पाया घातला जातो. महाराष्ट्रराज्य भारतातील औद्योगिकदृष्ट्या प्रगत राज्य समजले जाते. याची विविध कारणे आहेत. राज्यातील औद्योगिक उत्पादन, रोजगार, गुंतवणूक आणि निर्यात यादृष्टीने मोठ्या उद्योगांच्या सोबतच सुक्ष्म, लघु आणि मध्यम उद्योगांची भूमिकाही तेवढीच महत्त्वाची आहे. रोजगाराच्या संदर्भात या उद्योगांनी महत्त्वपूर्ण भूमिका पार पाडली आहे. हे सर्व उद्योग श्रमप्रधान आहेत. या उद्योगामध्ये स्थानिक साधन सामुग्रीचा कौशल्याने उपयोग केला जातो. विभागीय असमतोल उत्पन्न विषमता आणि गरीबी दूर करण्याकरिता या उद्योगांनी महत्त्वपूर्ण योगदान दिले आहे व देत आहे.

औद्योगिक धोरणाच्या संदर्भात राज्याने पायाभूत उद्योगासोबतच कृषी तसेच सुक्ष्म, लघु व मध्यम उद्योगांच्या विकासावर विशेष भर दिला आहे. लघु उद्योग क्षेत्रात 2006 पर्यंत लघु उद्योग, ग्रामीण उद्योग ताम, खादी,

सित्क यासारखे पारंपारिक उद्योग लघुसेवा व व्यापार उद्योग वस्तु निर्माण आणि सेवा उद्योग कृषी व कृषी व्यतिरिक्त इतर उद्योग तसेच पुरक उद्योग अति सुक्ष्म उद्योग अशा विविध उद्योगांचा औद्योगिक धोरणांतर्गत समावेश करण्यात आला होता. लघु उद्योग खाते व त्याचे स्वतंत्र मंत्री त्याचप्रमाणे कृषी व ग्रामीण उद्योग खाते व त्याचे स्वतंत्र मंत्री अशी दोन स्वतंत्र खाती निर्माण करण्यात आली व औद्योगिक विकासाला चालना देण्यात आली.

2006 यावर्षी सुक्ष्म, लघु आणि मध्यम उपक्रम विकास कायदा लघुउद्योग क्षेत्राचा विकास सुलभ होण्याच्या दृष्टीने अस्तित्वात आला. या कायदानुसार प्रथमच उपक्रम या संज्ञेला कायदाने मान्यता देण्यात आली वस्तुनिर्माण उपक्रम आणि सेवापुरविणारे उपक्रम असे दोन विभाग करण्यात आले. गुंतवणूकीच्या प्रमाणात याचे तीन भागात वर्गीकरण केले.

- 1) 25 लाखापेक्षा कमी गुंतवणूक - सुक्ष्म उद्योग
- 2) 25 लाखापेक्षा जास्त परंतु 5 कोटी पेक्षा कमी गुंतवणूक - लघु उद्योग
- 3) 5 कोटी पेक्षा जास्त गुंतवणूक 10 कोटीपेक्षा कमी गुंतवणूक - मध्यम उद्योग

4) 10 कोटीपेक्षा जास्त गुंतवणूक असलेले उद्योग बृहत (मोठे उद्योग) अशी विभागणी करण्यात येऊन त्यानुसार आवश्यक असलेली मदत, सोयी व सुविधा यांच्या विकासाकरिता पुरविण्यात आल्या.

2006-07 च्या उपलब्ध आकडेवारी नुसार महाराष्ट्रातील सुक्ष्म लघु आणि मध्यम उपक्रमांचा संख्या 86, 625 ऐवढी होती.

सुक्ष्म लघु आणि मध्यम उपक्रमांची गुंतवणूक 14,85,900 लाख ऐवढी होती

सुक्ष्म लघु आणि मध्यम उपक्रमांची रोजगार 10,95,066 इतका होता.

2012-13 पर्यंत उपक्रम संख्या 80,066ने, गुंतवणूक 24,06,501 ने, रोजगार 10,60,149 ने वाढला होता.

यावरून हे स्पष्ट होते की, 2007-08 पासून 2012-13 पर्यंत सुक्ष्म लघु मध्यम उपक्रमांची संख्या प्रतिवर्षी सरासरी 15.39 : ने वाढली असून एकूण 1,66,695 उपक्रम विविध वस्तुनिर्मितीचे व सेवा पुरविण्याचे कार्य करित आहे.

गुंतवणूकीच्या संदर्भात 38,92,401 लाख रुपयापर्यंत वाढ झालेली आहे. प्रतिवर्षी ही वाढ 26.97 टक्यांची आहे. एकूण वाढ 161.95 टक्के इतकी आहे.

सुक्ष्म, लघु आणि मध्यम उपक्रम श्रमप्रधान उपक्रम असून या उपक्रमांमध्ये रोजगार निर्मितीची क्षमता सर्वाधिक आहे. याक्षेत्रातील रोजगार सरासरीने दरवर्षी 16.13 टक्यांनी वाढला आहे. एकूण वाढ 96.81 टक्के इतकी झाली आहे. 2012-13 या वर्षापर्यंत महाराष्ट्र राज्यात 21,55,215 लोकांना या उपक्रमांनी रोजगार पुरवला आहे.

निष्कर्ष - महाराष्ट्र सारख्या औद्योगिक दृष्ट्या प्रगत राज्याला सुक्ष्म, लघु आणि मध्यम उपक्रम क्षेत्राच्या बाबतीत तामिलनाडू या राज्याप्रमाणे किंवा त्याहून चांगली प्रगती करणे शक्य आहे. त्यासाठी

सरकारी, प्रशासकीय व लोकांच्या पातळीवर इच्छा शक्तीची गरज आहे. या क्षेत्रातील उपक्रमांची संख्या, वाढती गुंतवणूक व रोजगार यांची स्थिती बघता या क्षेत्रात महाराष्ट्र राज्याची स्थिती चांगली आहे. तुलनात्मकदृष्ट्या अभ्यास केला असता. तामिलनाडू 20.85 टक्के, उत्तरप्रदेश 14.72 टक्के, गुजरात 11.87 टक्के तर महाराष्ट्रात 5 टक्के उपक्रमांच्या संख्येतील वाढ महाराष्ट्र बराच मागे आहे हे दिसून येते.

3. राज्याच्या रोजगारविषयक समस्या :

मोठ्या उद्योगातून मोठ्याप्रमाणावर रोजगार निर्मिती होते. आशावाद प्रत्यक्षात मात्र ओद्योगिकीकरण आणि झोपडपट्टी निर्मिती अपरिहार्यता या स्वरूपात समोर आला आहे. जिथे उद्योग-तिथे झोपडपट्टी हे चित्र निश्चितच सुखावह नाही. आपल्या उद्योगात कार्यकरणाच्या जीवनमान उद्योगाच्या विकासासोबतच उंचावयास पाहिजे. तरच उत्पन्नाच्यायपूर्ण वितरण झाले असे म्हणता येते. प्रत्यक्षात, मालक, प्रशासक व्यवस्थापक कर्मचारी व श्रमिक यांच्यात औद्योगिक उत्पन्नाचे वितरण न्यायपूर्ण झालेले दिसून येत नाही. श्रमिक हा एक मानवीय घटक आहे त्यालाही त्याचे जीवनमान उंचावण्याचा हक्क आहे याचा उद्योगांना विना पडलेला दिसून येतो ही मोठ्या उद्योगांच्या संदर्भात निर्माण झालेली महत्त्वपूर्ण समस्या आहे. शिवाय यंत्रसामग्रीचा महत्तम उपयोग हा रोजगार निर्मितीच्या संदर्भात महत्त्वपूर्ण अडथळा असून तो दूर करण्यात आलेले अपयश हि पण एक समस्या आहे. औद्योगिक प्रदुषण हा अर्थ काळजीचा विषय असून पर्यावरण, आरोग्य, पाणी यांच्या समस्यांमुळे निर्माण झाल्या आहे. जितक्या लोकांना रोजगार-उपलब्ध झाला आहे त्यांच्या अनेक पट लोकांना प्रदुषणाचा सामना करावा लागत आहे. श्रमिकांना त्यांच्या कामाचा कमीत-कमी मोबदला दिला जातो, परिणत तो आपल्या कुटुंबाच्या प्राथमिक गरजाही पूर्ण करू शकत नाही. अन्न जल तर निवारा नाही निवारा आहे तर वस्त्र नाही अशी परिस्थिती अस्तित्वात कामगार सर्वत्र दिसून येतात. उद्योगांनीच त्यांची काळजी घेणे गरजेचे आहे. कामाचा मोबदला आणि मानवीय सन्मान श्रमिकांना मिळावयास पाहिजे. पदोपदी अयमान, दूर्लक्ष, अन्याय यांचा श्रमिकांना होणाचा त्रास दूर करणे ही त्यांची गरज आहे. ती अजूनही दूर झालेली नाही ही समस्या आहे. श्रमिकांचे स्थलांतरण ही देखील उद्योगांची समस्या आहे. स्थलांतरणामुळे श्रमिकांच्या आयुष्यात स्थिरता येत नाही याचा परिणत त्यांच्या मुलांच्या शिक्षणावर प्रामुख्याने होतो शिवाय प्रत्येक शिक्षक नव्याने सर्व गरजा पूर्ण करण्यात अडचणी येतात. उद्योगातून श्रमिकांच्या कुटुंबातील एखाद्यालाच रोजगार मिळतो. इतर काम करण्यास इच्छा असणाऱ्यांना रोजगाराची उपलब्धता नसते. शिवाय झोपडपट्टी कारणावरूनही श्रमिकांचे काम काडून घेण्यात येते व त्यांच्या बेरोजगारी वाढ होते. या सर्व प्रमुख समस्या औद्योगिकीकरणामुळे निर्माण झालेली आहेत. या समस्या दूर करणे ही काळाची गरज असून त्याद्वारे जागरूकता निर्माण करण्याचे कार्य हळूहळू सुरु आहे. त्याला वेग घेण्याची आवश्यकता आहे.

निष्कर्ष :- कमात-कमा खचात औद्योगिक उत्पादन घेण्याचे प्रत्येक उद्योजकाचे लक्ष असते. आपल्या उत्पादनाच्या किंमतीचे निर्धारण करतांना सगळ्यांचा विचार उत्पादक करित असतो सरकारलाही त्यांनी निर्धारित केलेला कर विक्री किंमतीत समाविष्ट करण्याची त्यांची तयारी असते. श्रमिकाला मात्र कमीत-कमी मोबदल्यावर नियुक्त केले जाते. श्रमिकाच्या या परिश्रमात त्यांच्या कुटुंबाचा किमान उदरनिर्वाह तरी नीट होतो का याचा विचार केला जात नाही. नफ्याचा एक छोटासा हिस्सा त्यांच्याकरिता बाजूला काढून त्यांना दर तीन महिन्यांनंतर प्रदान केल्यास ह्या समस्यांवर नियंत्रण ठेवता येते.

4. राज्यातील रोजगार :-

देशात आर्थिकदृष्ट्या प्रगतीशील राज्य म्हणुन महाराष्ट्राला ओळखले जाते. राज्यातील औद्योगिक क्षेत्राबरोबरच कृषी आणि सेवाक्षेत्रांची झालेली प्रगती राज्याचे राष्ट्रीयपातळीवरील प्रमुख स्थान टिकविण्याकरिता महत्त्वपूर्ण राहिली आहे.

स्थूल देशांतर्गत उत्पन्नामध्ये राज्याचा 15 टक्केच्या आसपास वाटा राहिलेला आहे. राज्याची वस्तुनिर्माण क्षेत्राची राष्ट्रीयस्तरावरील कामगिरी उत्तरेखनीय स्वरूपाची आहे. राज्याच्या वस्तु निर्माण क्षेत्रातील मुलवृद्धीचा राष्ट्रीयस्तरावरील वाटा 23 टक्क्यांच्या आसपास आहे. या क्षेत्रातील एकूण रोजगाराच्या संदर्भात राज्याचा वाटा 15 टक्क्यापेक्षा जास्त आहे.

देशाच्या परदेशीय गुंतवणुकीत सर्वाधिक गुंतवणूक महाराष्ट्र राज्यात झाली आहे. देशातील एकूण गुंतवणुकीच्या 23 टक्के इतके याचे प्रमाण आहे. सहकार क्षेत्रातही जवळपास 2.24 लाख सहकारी संस्थांचे योगदान राहिले आहे.

1 मे 1960 रोजी संयुक्त महाराष्ट्राची स्थापना झाली.

त्यानंतरच खऱ्या अर्थाने राज्याच्या विकासाला अपेक्षित गती मिळाली स्वातंत्र्यपूर्व काळापासुनच महाराष्ट्राला औद्योगिककरणाची पार्वभूमी असल्यामुळे उद्योग क्षेत्राचे राज्याच्या आर्थिक विकासात महत्त्वपूर्ण स्थान राहिले आहे. उद्योगाच्या विकासांमुळे कृषी व सेवाक्षेत्राच्या विकासाला चालना मिळाली तर उद्योगधंद्याच्या विकासांमध्ये कृषी व सेवाक्षेत्राचे योगदान महत्त्वपूर्ण राहिले आहे.

राज्याच्या अर्थव्यवस्थेचा मागोवा घेतला असता संयुक्त महाराष्ट्राच्या स्थापनेपासुन आजपर्यंत राज्याच्या अर्थव्यवस्थेत अमुलाग्र स्वरूपाचे बदल झालेले आहे. स्थूल राज्य उत्पन्न, लोकसंख्या, उत्पादन, रोजगार गुंतवणूक, दरडोई उत्पन्न यात झालेले संकमण अभ्यासने तेवढेच महत्त्वाचे आहे.

स्थूल राज्य उत्पन्न 9,82,452, कोटी रुपयापर्यंत वढले आहे.

1991 नंतरच्या काळात उद्योग क्षेत्राचा स्थूल राज्य उत्पन्नातील वाटा कमी झालेला आहे.

मानव विकास निर्देशांकांच्या संदर्भात भारताची कामगिरी निराशाजनक असली तरी महाराष्ट्रराज्याची कामगिरी निश्चितच समाधानकारक राहिलेली आहे.

राज्याच्या दरडोई उत्पन्नात वाढझाली आहे.

राज्यातील साक्षरता 80.5 टक्के राहिली आहे.

राज्यातील आयुर्मान 70.5 इतके आहे.
 राज्यातील मृत्यूदर 92 तरुन 28 पर्यंत कमी झाला आहे.
 राज्यात आरोग्य सेवेचा विस्तार झाला आहे.
 दारिद्र्य निर्मूलनात सरकारी पातळीवरील घोरणांना यश प्राप्त झाले आहे. दारिद्र्याच्या प्रमाणात 53 टक्क्यावरुन 24.5 % पर्यंत घट झाली आहे.

देशातील एकूण रोजगारात महाराष्ट्राचा वाटा महत्त्वपूर्ण आहे.
 औद्योगिकीकरण सोबत सेवा व कृषीक्षेत्रांचाही विकास घडुन आलेला आहे.
 या विकासांमुळे राज्यात रोजगाराच्या संधीत वाढझाली आहे. होत आहे.

आजही कृषीक्षेत्रात सर्वाधिक रोजगार उपलब्ध आहे.
 कृषी क्षेत्राचा रोजगारामध्ये 51.4 टक्के सेवाक्षेत्राचा 30.6 टक्के औद्योगिक क्षेत्राचा 18.0 टक्के वाटा राहिला आहे.

महाराष्ट्रातील औद्योगिक क्षेत्रातील रोजगाराचा उद्योगनिहाय रचनेमध्ये महत्त्वपूर्ण संकमण झाले आहे. वस्तुनिर्माण क्षेत्रातील उद्योगांचे ग्राहक वस्तु दुय्यम वस्तु आणि भांडवली वस्तु अशा तीन वर्गांमध्ये वर्गीकरण केले जाते या वर्गीकरणानुसार 1971 साली राज्यातील औद्योगिक क्षेत्रातील एकूण रोजगारात 53.3% टक्केवाटा ग्राहक वस्तु उद्योगाचा होता. दुय्यम वस्तु उद्योगाचा 24.4 % आणि भांडवली वस्तु उद्योगाचा वाटा 21.1 % इतका होता. 1991 साली अनुक्रमे 38.8, 29.3 व 23.2 % असे हे प्रमाण होते. 2010 साली हेच प्रमाण 29.7, 36.3, आणि 28.1 होते.

निष्कर्ष :- यावरून ग्राहक वस्तु उद्योगाचा रोजगारातील वाटा कमी होताना दुय्यम आणि भांडवली वस्तु उद्योगाचा वाटा वाढलेला दिसून येतो. थोडक्यात याचा अर्थ असा होतो की, ग्राहकवस्तु उद्योगात भांडवलप्रधान तंत्राचा वापर वाढत असून दुय्यम आणि भांडवली उद्योगात श्रमप्रधान तंत्राचा वापर वाढत आहे. महाराष्ट्राच्या उद्योग क्षेत्रातील रोजगाराच्या रचनेत झालेले हे संकमण महत्त्वपूर्ण आहे. राज्यातील औद्योगिकक्षेत्राच्या मोठ्याप्रमाणात होत असलेल्या विस्ताराबरोबरच राज्यात रोजगाराच्या संधीत वाढ होत असली तरी राष्ट्रीय पातळीवरील औद्योगिक क्षेत्रातील एकूण रोजगारातील राज्याचा वाटा वाढत आहे. मात्र त्याचवेळी राज्यातील उद्योग क्षेत्रातील उत्पादन तंत्रामध्ये झालेल्या बदलांमुळे रोजगारात अपेक्षित वाढझालेली नाही हेही लक्षात घेतले पाहिजे.

समारोपिय निष्कर्ष :-

राज्याच्या एकीकडे स्थूल राज्य उत्पन्नाच्या रचनेमध्ये झालेला बदल सकारात्मक असला तरी स्थूल राज्य उत्पादनातील बदल रोजगार निर्मितीच्या दृष्टीने रूपांतरित झालेला नाही.

दुसरीकडे राज्यातील दरडोई उत्पन्नात लक्षणीय वाढझाली असली तरी राज्यातील आर्थिक विषमता मात्र वाढलेली आहे.

राज्यातील दारिद्र्य रेषेखालील लोकांचे प्रमाण घटले असले तरी दारिद्र्य रेषेखालील लोकांच्या प्रत्यक्ष संख्येमध्ये अपेक्षित घट झालेली नाही.

राज्यात सर्वाधिक परकीय गुंतवणुक होत असून राज्याच्या औद्योगिक विकासामध्ये महत्वाची भूमिका बजावत आहे.

दुसरीकडे राज्यातील औद्योगिक गुंतवणुकीमध्ये वाढ होत असली तरी त्यामुळे राज्यातील औद्योगिक रोजगारामध्ये अपेक्षित वाढ झालेली नाही.

प्रस्तुत निबंधाचा शेवट करताना ऐवढेच लक्षात आणून घ्यावे वाटते की, महाराष्ट्रातील केवळ औद्योगिकीकरण राज्याला रोजगार उपलब्ध करून देण्यास असमर्थ आहे. औद्योगिकीकरणाच्या समस्या सातत्याने वाढत आहे. रोजगार निर्मितीसाठी स्वयंरोजगाराचा अधिकाधिक वापर राज्यात झाल्यास रोजगाराच्या समस्यांची तिव्रता निश्चितपणे कमी होऊ शकते.

धन्यवाद !

संदर्भ सूची :-

- 1) इकॉनॉमीक सर्व्हे ऑफ महाराष्ट्र, डायरेक्टरेट ऑफ स्टॅटिस्टिकल अँड इकॉनॉमिक्स गव्हर्नमेंट ऑफ महाराष्ट्र.
- 2) महाराष्ट्राच्या अर्थव्यवस्थेतील संकमण : एक मागोवा माध्यम शिंदे, अर्थशास्त्र विभाग, अहमदनगर महाविद्यालय.
- 3) एफ्लॉयमेंट सिनेरिओ इन महाराष्ट्र - अँड ओवरव्यू सुरुची मिशा, रिसर्च असोसिएट, सिबांसिस स्कूल ऑफ इकॉनॉमिक्स पूणे.

Wishing you a very happy & Prosperous new year

VILAS D. RAUT

Advocate

Mob.: 982203382

E-mail: vdraut@yahoo.com

Res.: RH-32, Nirmal Nagri, Nagpur

off.: T-2, Uttkarsh Chitra Apartmet, Civil Line, Nagpur

विदर्भ कनिष्ठ महाविद्यालयीन अर्थ-वाणिज्य शिक्षक मंडळ,
नागपूर द्वारा आयोजित द्वैवार्षिक चर्चा सत्र २०१७ ला **हार्दिक शुभेच्छा !**

प्रा. भाष्कर मेश्राम

पी. डब्ल्यू. एस. महाविद्यालय नागपूर

स्मृती प्रित्यर्थ :- श्रीमती ज्योत्सना मेश्राम, चेतन मेश्राम, आनंद मेश्राम

महाराष्ट्रातील सिमेंट उद्योगातील रोजगार व समस्या

प्रा. आशिष रा. दरेकर
एम.ए. (अर्थशास्त्र, सहकार)
एम.एड., जी.डी.सी.ए.
मो. 9922930133

भारत हा जगातील चिन्नंतर दुसऱ्या क्रमांकाचा सिमेंट उत्पादक देश आहे. भारतातील सिमेंट उद्योग सुमारे दहा लक्ष लोकांना प्रत्यक्ष व अप्रत्यक्ष रोजगार पुरवते. भारतात सिमेंट उद्योगात मोठी गुंतवणूक असून या उद्योगांनी परदेशी गुंतवणूकदारांना सुध्दा आकर्षित केले आहेत. भारतासारख्या विकसनशिल देशात सिमेंट उद्योग अतिशय महत्त्वाची भूमिका बजावत आहे. त्यामुळे देशाच्या आर्थिक विकासात मोठी भर पडत आहे. केंद्र सरकारने देशातील प्रमुख 98 स्मार्ट शहरांचा विकास हाती घेतला असल्याने सिमेंट उद्योग व उद्योगांतील रोजगाराला गती मिळणार आहे. शासकीय प्रकल्प पूर्ण करण्यासाठी 2015 पर्यंत दरवर्षी 550-600 दशलक्ष टन अशाप्रकारे पुढील चार-पाच वर्षांत 45 दशलक्ष टन सिमेंट अपेक्षित आहे. सिमेंट उद्योग हा भारतातील सर्वात प्रगत उद्योग मानला जातो.

महाराष्ट्र सिमेंटचा सर्वात मोठा ग्राहक असून आंध्रप्रदेश, राजस्थान, कर्नाटक, मध्यप्रदेश, गुजरात आणि केरळ ही भारतातील सर्वात मोठी सिमेंट राज्य आहेत. महाराष्ट्र राज्यातील नागपूर विभागातील चंद्रपूर हा एक जिल्हा आहे. पूर्वी हा 'चांदा' म्हणून ओळखला जात होता. इ.स. 1964 मध्ये या जिल्हाचे चंद्रपूर असे नामकरण करण्यात आले. चंद्रपूर हा भारतातील सर्वात मोठा जिल्हा होता. चंद्रपूर जिल्हाची विभागणी करून आता नव्याने गडचिरोली जिल्हाची निर्मिती करण्यात आली.

विदर्भातील चंद्रपूर जिल्हा सिमेंटसाठी प्रसिध्द आहे. कारण हा जिल्हा सिमेंट उत्पादनासाठी पुरक आहे. जिल्हात सिमेंट उत्पादनासाठी तानागारे चुनखडीचा तूपउमेजवदमद्र साठा खुप मोठ्याप्रमाणात आहे. तसेच इरई, अंमलनाला, पकडीगहूम यासारख्या धरणांमुळे व पैनगंगा आणि वर्षा नदीच्या वास्तव्यामुळे सिमेंट कंपन्यांना उत्पादनासाठी आणखी पुरक वातावरण तयार झाले आहे. तसेच जिल्हात कोळशाचा अफाट साठा आहे. आशिया खंडातील सर्वात मोठे धर्मल पॉवर प्लांट चंद्रपुरात उभे असून महाराष्ट्रात सर्वात जास्त सिमेंट कारखाने चंद्रपूर जिल्हात उभे आहेत. रोजगारात वाढ

चंद्रपूर जिल्हात एकट्या कोरपना तालुक्यात चार सिमेंट कारखाने आहेत. त्यात अल्ट्राटेक सिमेंट कारखाना आवारपूर, माणिकगड सिमेंट कारखाना गडचांदूर, अंबुजा सिमेंट कारखाना उपरवाही व मुरली अॅग्री सिमेंट कारखाना, नारंदा इत्यादींचा समावेश आहे. तसेच चंद्रपूर

तालुक्यात पुग्गुस येथे एसीसी सिमेंट हा कारखाना उभा आहे. या कारखान्यांच्या अस्तीत्वामुळे येथील लोकांच्या रोजगाराच्या संधीत मोठ्याप्रमाणात वाढ झाली आहे. अनेक प्रकल्पप्रस्त शेतकऱ्यांना नोकऱ्या प्राप्त झाल्याने त्यांच्या राहणीमानाच्या दर्जात सुधारणा झाली आहे.

सिमेंट उद्योगांनी विशेषतः ग्रामिण व दुर्गम भागात सिमेंट उद्योग उभारून लोकांना रोजगार मिळवून दिलेला आहे. तसेच सहजतेने सिमेंट उपलब्ध होतील अशी व्यवस्था निर्माण करून दिली आहे. सिमेंट कंपन्यांनी लोकांना रोजगार उपलब्ध करून दिल्याने कंपनी परिसरातील लोकांच्या दरडोई उत्पन्नत वाढ झाली आहे. 1980 पूर्वी सद्याच्या सिमेंट कंपन्यांचा संपूर्ण परिसर जंगलसदृश्य होता. त्यावेळी वाहतुकीची व्यवस्था नव्हती. मात्र जसजसे जिल्हात सिमेंट कंपन्यांचे औद्योगिकरण झाले तसतसा रोजगार वाढत गेला. शेतीव्यवसायासोबतच नोकरी करण्याची संधी कंपनी परिसरातील लोकांना मिळाली. जेथे जंगल होते अशा ठिकाणी आता औद्योगिक वस्त्या उभ्या राहिल्या आहे.

अनेक परराज्यातील लोक सुध्दा रोजगाराची संधी शोधत कारखाना परिसरात स्थायी झाले. त्यामुळे कारखाना परिसरातील लोकसंख्येत झपाट्याने वाढ होत गेली. औद्योगिकरणामुळे सिमेंट कंपन्यांमध्ये लोकांना रोजगार मिळाला. एवढेच नाही तर बहुसंख्य लोकांना इतर रोजगाराच्या संधी प्राप्त झाल्या. शेती व्यवसाय, दुग्ध व्यवसाय, हॉटेल, वाहतूक, छोटे उद्योगधंदे, लघु व कुटीर उद्योग तसेच विविध व्यवसायाला ग्राहक मिळू लागले. खेड्यांचे रूपांतर शहरीकरणात झाले. चंद्रपूर जिल्हात पाचही सिमेंट कंपन्यांमध्ये रोजगार मिळालेल्या लोकांची संख्या बघितल्यास 3000 च्या आसपास आहेत.

महाराष्ट्रातील एकूण सिमेंट उद्योग

अंबुजा सिमेंट कारखाना उपरवाही, माणिकगड सिमेंट कारखाना गडचांदूर, एसीसी सिमेंट कारखाना पुग्गुस, हैदलबर्ग सिमेंट कारखाना रायगड, जे.एल.इयू. सिमेंट कारखाना, ओरियंट सिमेंट कारखाना जळगाव, मुरली अॅग्री सिमेंट कारखाना नारंदा, रिलायंस सिमेंट कंपनी, द इंडिया सिमेंट लिमिटेड परळी, अल्ट्राटेक सिमेंट कारखाना आवारपूर, अल्ट्राटेक सिमेंट कारखाना, होतगी, अल्ट्राटेक सिमेंट कारखाना, रतनगीरी असे एकूण 12 सिमेंट कारखाने महाराष्ट्रात असून या कारखान्यांनी जवळपास 7000 (सात हजार) लोकांना रोजगार प्राप्त करून

दिला आहे.

सिमंट कारखान्यांसमोरील समस्या

1) चुनखडीची कमतरता

गेल्या 30-35 वर्षांपासून सिमंट उद्योग सुरू असून उद्योगांना आत चुनखडीची कमतरता जाणवू लागली आहे. उत्पादनाच्या उत्पाद्युनिक तंत्रांमुळे सरासरी उत्पादनात वाढ होत असताना चुनखडीच्या खदाणी कमी पडू लागल्या आहे. त्यामुळे सिमंट कंपन्यांची होकेदुखी वाढली असून अनेक कंपन्या चुनखडीचा शोध घेत आहे. अशावेळी कंपन्यांना उद्योगांपासून दूरवर जरी खदान मिळाली तरी तेथून दळणादळण करण्यास कंपन्या तयार आहेत.

2) अपुरा कोळसा

सिमंट उद्योग खनिज संपत्तीवर अवलंबून आहे. कोळसा हा सिमंट तयार करण्यासाठी लागणारा महत्त्वाचा घटक आहे. अनेक उद्योगांना कोळशाची समस्या सुध्दा उद्भवतात. त्यामुळे उत्पादकतेवर प्रतिकूल परिणाम होतो.

3) वीजेची समस्या

उद्योग म्हाले की वीजेला फार महत्त्व आहे. अनेक उद्योगांसमोर वीज निर्मिती करणे हे एक मोठे आव्हान असते. अनेक उद्योगांनी स्वतःच पॉवर प्लांट उभारून वीज निर्मिती सुरू केली आहे.

4) कामगार सुरक्षा

कामगारांच्या सुरक्षेबाबत सिमंट उद्योगात खूप मोठ्याप्रमाणात जनजागृती केली जातात. सेफ्टी बेल्ट, सेफ्टी शुज, हेलमेट अशा अनेक सुविधा पुरविण्यात येतात. मात्र कामगार स्वतःच्या सुरक्षेच्या बाबतीत पाहिजे तेवढे जागृत नसल्याने अनेकदा उद्योगात अपघात घडून येतात. उद्योगांसाठी कामगार सुरक्षा एक समस्या बनली आहे.

5) कामगार संघटना व टाळेबंद

उद्योगांसाठी कामगार संघटना होकेदुखी ठरतात. आपल्या मागण्या पूर्ण करून घेण्यासाठी कामगार संघटना अनेकदा टाळेबंद आंदोलन करून उद्योग बंद पाडतात. यामुळे सिमंट कंपन्यांना मोठी नुकसान सहन करावी लागतात.

5) सिमंट कारखान्यांमुळे निर्माण होणाऱ्या सामाजिक समस्या

1) जड वाहतुकीमुळे रस्त्यांची दुरुवस्था

सिमंट कंपन्यांच्या उत्पादनामुळे कंपनीला फायदा होतो. तसेच शासनाला सुध्दा कराच्या माध्यमातून मोठ्याप्रमाणात महसूल मिळतो. कारखाना क्षेत्रातील रस्ते मजबूत व दर्जेदार असणे आवश्यक असतात मात्र तसे चित्र दिसत नाही. उलट जड वाहतुकीमुळे सिमंट उद्योगाच्या परिसरातील रस्त्यांची दयनिय अवस्था असल्याचे दिसते. त्यामुळे नागरिकांना मोठ्या त्रासाला सामोरे जावे लागते.

2) पर्यावरणाचा उहास

केंद्र व महाराष्ट्र शासनाने ज्या-ज्या ठिकाणी कारखाने विकसीत होत आहे. त्या-त्या ठिकाणी पर्यावरणाचा समतोल राखण्याच्या दृष्टीने अनेक कायदे व नियमावली तयार केलेली आहेत. मात्र सिमंट उद्योगांकडून शासनाच्या नियमांची मोठ्याप्रमाणात पायमल्ली होत आहे. पर्यावरणीय समस्या निर्माण होऊन नागरीक, जनावरे व सजिवांच्या जीवित्तास धोका निर्माण झाला आहे.

3) सामाजिक ऋण निधीबाबत अस्पष्टता

एकूण नफ्याच्या 5 टक्के निधी हा प्रकल्पग्रस्त गावातील सोयी-सुविधा खर्च करण्यात यावा यासाठी उद्योगांचा सामाजिक ऋण निधी कंपन्यांकडून जो सामाजिक ऋण निधी खर्च करण्यात येतो अस्पष्टता आहे. गावातील पुढारी व पदाधिकार्यांना नफ्याबाबत पुरेशी माहिती मिळत नसल्याने आपल्या गावासाठी कंपन्यांनी किती रकमे खर्च करावे याबाबत ते अनभिज्ञ असतात.

4) जिथे उद्योग तिथे प्रदुषण

ज्या-ज्या ठिकाणी सिमंट उद्योग उभारण्यात आले ज्या-ज्या ठिकाणी प्रदुषणाची भिषण समस्या आहेत. सिमंट कारखान्यांतून निघणारा विपारी धूर यामुळे वायु प्रदुषणात कमी झाली असून लोकांच्या सरासरी आयुर्मानात घट झाल्याचे निदर्शनास आले.

5) शेती पिकांवर विपरीत परिणाम

सिमंटचा धूर शेतातील पिकांवर बसतो. पिकांवर बसलेल्या धूर पिकांपासून मिळणाऱ्या उत्पादनाच्या सरासरीमध्ये घट झाली. कंपन्यांच्या इस्टचा पिकांवर होणारा विपरीत परिणाम यामुळे अनेक क्षेत्रातील शेतकरी हैरान झाले आहे. औद्योगिक क्षेत्रातील शासनाने विशेष मदत देणे आवश्यक झाले आहे.

विदर्भ कनिष्ठ महाविद्यालयीन अर्थ-वाणिज्य शिक्षक

नागपूर द्वारा आयोजित द्वैवार्षिक चर्चा सत्र २०१७

हार्दिक शुभेच्छा !

न्यु. इंग्लीश हायस्कूल

कनिष्ठ व एम.सी. व्ही.सी. महाविद्यालय

चिटणीस पार्क, नागपूर

**महेंद्र आर. ऐ. वाट
मुख्याध्यापक**

महाराष्ट्रातील औद्योगिकरण रोजगार व समस्या

डॉ. अपाळ गव्हर्णकर

मुख्याध्यक्ष/प्राचार्य

रावसाहेब ठवरे कनिष्ठ महा. नागपूर

संघ. नं. : 8087299329

प्रस्तावना :-
आधुनिक उद्योगाची भारतात सुरवात :- इसविसन 1853 साली भारतात रेल्वे युगाची सुरवात झाली. व त्याचवेळी लॉर्ड इलहोसीने सार्वजनिक बांधणी खात्याकडे रस्ते बांधण्याचे काम सोपविले. परंतु खऱ्या अर्थाने इसविसन 1890 नंतरच भारतात उद्योगाची सुरवात झाली. दुसऱ्या महायुद्धाच्या काळात (1939 ते 1945) इंग्लंड व युरोपकडील इतर देशांकडून व त्याचप्रमाणे जपानकडून केल्या जाणाऱ्या औद्योगिक वस्तुंची भारतातील आयात संपूर्णपणे थांबली व या युद्धजन्य परिस्थितीमुळे भारतातील विविध उद्योगांच्या विकासाला अनुकूल अशी परिस्थिती निर्माण झाली. इंग्लंडही दीर्घकाळ युद्धात गुंतल्यामुळे शस्त्रास्त्रे व दारूगोळा इत्यादी संरक्षण विषयक मालाच्या उत्पादनावर त्या देशाला आपले लक्ष केंद्रीत करावे लागले. वरील कारणामुळे दुसऱ्या महायुद्धाच्या काळात भारतातील विविध उद्योगांच्या विकासाला अनुकूल परिस्थिती प्राप्त झाली. जुन्या व नव्याने प्रस्थापीत झालेल्या उद्योगांचा विकास घडून आला. कापड, ताग, साखर, कागद, सिमेंट अभियांत्रिकी व रासायनिक उद्योगांचा भारतात बऱ्याच मोठ्या प्रमाणावर विकास घडून आला.

महाराष्ट्रातील औद्योगिकरण व रोजगार :-

स्वातंत्र्यानंतरच्या काळात संयुक्त महाराष्ट्र राज्याच्या लढयानंतर 1 मे 1960 रोजी महाराष्ट्र राज्याची निर्मिती झाली व महाराष्ट्र राज्याची राजधानी मुंबई बनली. महाराष्ट्र राज्य लोकसंख्येच्या बाबतीत भारतात तिसऱ्या क्रमांकाचे राज्य आहे. महाराष्ट्राचे 2016-2017 चे एकूण सकल उत्पादन (जी. डी. पी.) 25.35 लाख करोड आहे. तर महाराष्ट्र राज्याचा 2016-2017 चा आर्थिक वाढीचा दर 11.8 टक्के आहे. महाराष्ट्राच्या 2016-2017 च्या आर्थिक पाहणी अहवालानुसार दरडोई उत्पन्न

1,47,939/- रुपये आहे. महाराष्ट्राच्या एकूण सकल उत्पादनामध्ये विविध क्षेत्रांचा हिस्सा खालीलप्रमाणे आहे.

शेती व्यवसाय	-	10 टक्के
औद्योगिक उत्पादन	-	26 टक्के
सेवा क्षेत्र	-	64 टक्के

यावर हे स्पष्ट होते की, महाराष्ट्र राज्याच्या आर्थिक विकासामध्ये सेवा क्षेत्राचा सहभाग सर्वात जास्त 64 टक्के आहे. तर शेती प्रमुख व्यवसाय असूनही हिस्सा सर्वात कमी केवळ 10 टक्के आहे. औद्योगिक उत्पादनाचा हिस्सा मध्यम प्रतीचा म्हणजेच 26 टक्के आहे.

महाराष्ट्र राज्याच्या श्रमशक्तीचा एकूण हिस्सा खालील प्रमाणे वापरला जात आहे.

शेती व्यवसाय	-	51 टक्के
औद्योगिक उत्पादन	-	09 टक्के
सेवा क्षेत्र	-	40 टक्के

वरील आकड्यावरून हेच स्पष्ट होते की, महाराष्ट्राच्या एकूण श्रमशक्ती पैकी 51 टक्के हिस्सा शेती क्षेत्रात वापरला जातो परंतु शेती क्षेत्रातून सकल उत्पादनात प्राप्त होणारा हिस्सा केवळ 10 टक्के आहे. सेवा क्षेत्रात एकूण श्रमशक्तीचा 40 टक्के हिस्सा वापरला जातो व महाराष्ट्र एकूण सकल उत्पादनात 64 टक्के योगदान दिले जात आहे. तर औद्योगिक क्षेत्रात श्रमशक्ती वापर केवळ 9 टक्के होतो परंतु सकल उत्पादनात पडणारी भर 26 टक्के आहे. याचा अर्थ श्रमशक्तीचा जास्त वापर होऊनही शेती क्षेत्रात फार मोठा बदल दिसून येत नाही उलट औद्योगिक क्षेत्रात 9 टक्के श्रमशक्तीचा वापर करून उत्पादनात 26 टक्के वाढ होत आहे. हे जे राज्याच्या आर्थिक प्रगतीसाठी महत्वाचे आहे.

महाराष्ट्र राज्याच्या 2016-2017 चा एकूण प्राप्त महसूल 2.45 लाख करोड असून (38 विलीयन) होणारा खर्च 2.84 लाख करोड आहे. (44 विलीयन) याचा अर्थ प्राप्त होणाऱ्या महसूलात होणाऱ्या खर्चापेक्षा 0.39 लाख करोड रुपयाची तूट पडत आहे. हे महाराष्ट्र राज्याच्या आर्थिक विकासाच्या दृष्टीने प्रतिकूल लक्षण आहे. मुंबईला आशिया खंडातील महाराष्ट्राचे सर्वात मोठे शेयर मार्केट आहे. बॉम्बे स्टॉक इक्सचेंज, याच बरोबर मोठे संगणक बाजार केंद्र असून पुणे, मुंबई, नवी मुंबई, नागपूर, नाशिक, औरंगाबाद, लातूर या शहरांचा प्रामुख्याने समावेश होतो. 2016-2017 मध्ये एकूण महाराष्ट्र राज्याची निर्यात 18 हजार करोड रुपयाची असून ती भारताच्या एकूण निर्यातीच्या 30 टक्के एवढी आहे. महाराष्ट्रात औष्णिक वीज केंद्र व निक्युलियर विज केंद्रांच्या माध्यमातून कारखान्यांना मोठ्या प्रमाणात पुरवठा केला जातो.

महाराष्ट्राच्या आर्थिक विकासात शेतीक्षेत्र ज्यामध्ये आधुनिक काळात जाट्रोपाची शेती केली जाते. महाराष्ट्रात मोठे रस्ते, रेल्वे (भारताच्या विविध राज्यात जाणारे) यामुळे आर्थिक विकासाला हातभार लागतो. याचबरोबर महाराष्ट्रात आंतर्राष्ट्रीय दर्जाचे हवाईतळ सुध्दा आहे, ज्यामध्ये मुंबई येथील छत्रपती शिवाजी महाराज विमानतळ जगातील सर्वात जास्त व्यस्त असलेल्या रन-वे चे विमानतळ आहे.

महाराष्ट्रातील उद्योग :- भारताच्या विविध राज्यांपैकी उद्योगाच्या बाबतीत आघाडीवर असलेले महाराष्ट्र एक राज्य आहे. भारताच्या एकूण राष्ट्रीय औद्योगिक उत्पादनात 13 टक्के हिस्सा एकट्या महाराष्ट्राचा आहे. राष्ट्रीय उत्पन्नाच्या औद्योगिक उत्पादनात एकट्या महाराष्ट्रातून जवळपास 46 टक्के योगदान केल्या जाते. महाराष्ट्र राज्य भारतात आजही कापड उद्योगाच्या बाबतीत द्वितीय क्रमांकावर आहे. ज्यामध्ये सोलापूर, इचलकरंजी, मालेगांव, भिवंडी, मुंबई ही शहरे उत्पादनाची प्रमुख शहरे आहेत. मागील 34 वर्षांपासून महाराष्ट्र राज्याचे सकल उत्पादन खालील प्रमाणे आहे.

उद्योग वर्ष	सकल उत्पादन (करोड रुपयात)
1980	1,66,310
1985	2,96,160
1990	6,44,330
1995	15,78,180

विदर्भ कनिष्ठ महाविद्यालयीन अर्थ-वाणिज्य शिक्षक मंडळ नागपूर

2000

2005

2011

2014

23,86,720

37,59,150

90,13,300

1,68,66,300

वरील तक्त्यावरून हेच निदर्शनास येते की महाराष्ट्राच्या आर्थिक प्रगतीत व सकल उत्पादनात मागील वर्षांपासून सतत वाढ होत गेली आहे.

महाराष्ट्रातील निवडक उद्योग :-

1) **साखर उद्योग :-** महाराष्ट्राचा साखर उद्योग प्रामुख्याने सहकारी क्षेत्रावर आधारीत स्थापन झालेला आहे. आज भारताच्या एकूण साखर उत्पादनाच्या हिस्सामध्ये एकूण महाराष्ट्राचे एकूण उत्पादन 40 टक्के आहे.

याच बरोबर महाराष्ट्र अभियांत्रिकी अन्न प्रक्रिया उद्योग, प्लास्टिक उद्योग स्थापन झाले आहे. पुणे शहरात ऑटोमोबाईल क्षेत्राचे महाजाल परसलेले आहे. पुणे, नाशिक औरंगाबाद आणि नागपूर या शहरांमध्ये कापड उद्योग, रास्ते उद्योग, विद्युत यंत्र स्थापन झाले असून या उद्योगांच्या विकास 1962 ला स्थापन झालेल्या एमआयडीसी क्षेत्राची महत्त्व भूमिका आहे.

2) **शेती उद्योग :-** महाराष्ट्राचा प्रमुख व्यवसाय शेती परंतु महाराष्ट्रातील बहुसंख्य शेती निसर्गाच्या अवलंबून असल्यामुळे कृषी क्षेत्रात काम करणाऱ्या कामगार संख्या मोठी असून सुध्दा उत्पादन मात्र इतर राज्यांच्या तुलनेत कमी आहे. महाराष्ट्रात पाणीपुरवठ्याच्या सोयीचा अभाव मोठी धरणे, कालवे पाहिजे त्या प्रमाणात बांधण्यात येत नाही. त्याचा परिणाम शेती क्षेत्रावर झालेला आहे तरीही महाराष्ट्र उसाच्या लागवडीबाबत संपुर्ण भारतात अग्रेसर तर उर्वरित महाराष्ट्रात नगदी पिक म्हणून कापसाचे उद्योग घेतले जाते.

3) **पर्यटन उद्योग :-** महाराष्ट्रात पर्यटन उद्योग आर्थिक विकासाला व औद्योगिकरणाला हातभार लावत यामध्ये मुंबई आणि पुणे शहर महत्त्वाची भूमिका बजावत आहेत. भारताच्या आर्थिक क्षेत्रात मुंबई शहराची महत्त्वाची भूमिका आहे. एकट्या मुंबईतून 10 टक्के लोकांना उद्योग, रस्ते प्राप्त झाले असून 30 टक्के आयकर, 60 टक्के कस्टम टॅक्स 40 टक्के हिस्सा विदेशी निर्यात यामधून भारतातला प्राप्त होतो.

4) **नागपूर विभाग :-** महाराष्ट्राच्या आर्थिक विकासात

नागपूर शहराची महत्वाची भूमिका आहे. महाराष्ट्रातील हे तिसऱ्या क्रमांकाचे मोठे शहर असून महाराष्ट्र राज्याची जवळपासची आहे. नागपूर शहराच्या परिसर डब्ल्यू.सी.एल., मॉईल, ऑर्डिनेन्स फॅक्टरी, सिंथेटिक उद्योग, दिनशाॅ डेअरी उद्योग, व्ही.आय.पी. उद्योग, महिंद्रा अॅण्ड महिंद्रा, सनफ्लॅग आयर्न अॅण्ड स्टील इंडस्ट्री, लॉयड मेटल इंडस्ट्री तसेच मिहान उद्योगाने मोठ्या प्रमाणात रोजगार पुरविला आहे. परंतु या विभागाच्या लोकसंख्येच्या मानाने प्राप्त रोजगाराच्या संधी अपुऱ्या आहे.

महाराष्ट्रातील रोजगार आणि समस्या :-

महाराष्ट्र हे लोकसंख्येच्या दृष्टीने तिसरे मोठे राज्य आहे. महाराष्ट्राला एकूण 3 लाख 8 हजार स्क्. किलोमीटर भूभाग प्राप्त झालेला आहे. परंतु याच बरोबर महाराष्ट्र राज्याच्या लोकसंख्येची घनता प्रती चौरस किलोमीटर 385 इतकी जास्त आहे. महाराष्ट्र राज्याचे 25 टक्के योगदान औद्योगिक क्षेत्राला प्राप्त झालेले आहे. तरीही महाराष्ट्राच्या बेरोजगारीचा दर इतर राज्याच्या तुलनेत बराच जास्त आहे.

12 महिने किंवा त्यापेक्षा कमी काम प्राप्त होणाऱ्या मजुरांचा तक्ता

क्षेत्र	12 महिने काम	6-11 महिने काम	1-5 महिने काम	कोणत्याही प्रकारचे काम प्राप्त नाही
ग्रामीण	55.3	42.7	0.4	1.7
शहरी	84.8	12.2	0.2	2.8
ग्रामीण + शहरी	66.9	30.7	0.3	2.1

वरील तक्त्यावरून हेच दिसून येते की, महाराष्ट्रात 2013-14 या वर्षात 12 महिने काम प्राप्त होणाऱ्या मजुरांची शेकडा टक्केवारी सरासरी 67 टक्के आहे तर कोणताही रोजगार उपलब्ध न झालेल्या एकूण श्रमशक्तीपैकी लोकांची टक्के 2.1 टक्के आहे.

15 ते 29 वयोगटात शैक्षणिक गुणवत्तेप्रमाणे रोजगार प्राप्त होणाऱ्या व्यक्तींची संख्या

शैक्षणिक वर्गीकरण	रोजगार प्राप्त	बेरोजगार	कामगार क्षेत्राबाहेर तरुण वर्ग
अशिक्षित	55.1	0.3	44.0
पुर्ण प्राथमिक	61.2	0.4	38.4
प्राथमिक	64.4	0.4	35.2
उच्च प्राथमिक	57.0	0.9	41.4
माध्यमिक	51.6	0.9	47.4
उच्च माध्यमिक	48.9	1.7	51.6
प्रमाणपत्र (डिप्लोमा)	51.2	3.8	45.0
पदवीप्राप्त	60.1	4.8	35.1
पदवीप्राप्त +	68.1	4.1	27.6

वरील तक्त्यावरून हेच निदर्शनास येते की, महाराष्ट्र राज्यात वाढत्या गुणवत्तेबरोबर बेरोजगारीचा प्रश्न वाढत जात आहे. 15 ते 29 वयोगटात ज्या लोकांनी रोजगाराची तयारी दर्शविली आहे. त्यापैकी उच्च माध्यमिक स्तरावर कार्यक्षेत्रात समाविष्ट न होणाऱ्या तरुणांची संख्या सर्वात जास्त 51.5 टक्के आहे. याचाच अर्थ बेरोजगारीच्या संख्येत वय 19 ते 29 या काळात वाढ झाल्याचे दिसून येते.

महाराष्ट्रातील जिल्हानिहाय कुटुंबातील एकूण व्यक्तीपैकी रोजगार उपलब्ध झालेल्या व्यक्तीचा संख्यादर्शक तक्ता :-

जिल्हा	एकाही रोजगार नाही	1 व्यक्तीला रोजगार	2 व्यक्तीला रोजगार	3 व्यक्तीला रोजगार	4 व्यक्ती+ रोजगार
नांदेड	04	524	272	165	30
धुळे	32	530	383	55	-
जळगांव	69	538	290	78	25
बुलढाणा	04	505	328	65	36
अकोला	54	591	287	58	30
वर्धा	-	569	288	117	26
अमरावती	41	389	370	145	74
वर्धा	63	510	299	101	27
नागपूर	62	468	281	130	59
भंडारा	130	461	306	85	37
गोंदिया	45	504	242	134	74
गडचिरोली	55	554	253	82	57
छंदपूर	11	553	369	50	17
घजलगांव	47	510	329	78	30
रत्नागिरी	195	554	169	33	49

टिप - आकडेवारील एकूण लोकसंख्या 1000 व्यक्ती यावर आधारित आहे.

Source : Survey report for the state of Maharashtra 2013-14

वरील तक्त्यात दर्शविल्याप्रमाणे महाराष्ट्र राज्यातील काही निवडक जिल्ह्यांच्या अभ्यासावर असे दिसून येते की, रत्नागिरी जिल्ह्यात सर्वात जास्त 19.5 टक्के कुटुंबातील एकाही व्यक्तीला रोजगार उपलब्ध झालेला नाही तर कमीत-कमी एका व्यक्तीला रोजगार प्राप्त झालेला जिल्हा अकोला आहे त्याची टक्केवारी 59.10 टक्के आहे. एका पेक्षा जास्त म्हणजेच दोन व्यक्तीला रोजगार प्राप्त होणारा जिल्हा धुळे आहे. त्याची टक्केवारी 38.3 टक्के आहे. तर एकाच कुटुंबातील 4 पेक्षा जास्त लोकांना रोजगार प्राप्त होणारा जिल्हा अमरावती व गोंदिया आहे. ज्यांची टक्केवारी 7.4 टक्के आहे. यावर हे स्पष्ट होते की, एखाद्या कुटुंबात एकाही व्यक्तीला रोजगार प्राप्त

होत नाही तर काही जिल्ह्यात एकाच कुटुंबात 4 पेक्षा जास्त
गोळांना रोजगार प्राप्त होणारे जिल्हे आहे. यावरून
रोजगाराच्या बाबतीत महाराष्ट्रात विषमता दिसून येते.

औद्योगिकरण व रोजगार समस्या :-

1) महाराष्ट्रातील औद्योगिकरणात सर्वात मोठी समस्या भांडवल
आहे. व भांडवलासाठी लागणारा पैसा उभा करणे उद्योगासाठी
कठीण होत आहे.

2) महाराष्ट्रातील औद्योगिक क्षेत्रातील रोजगार वाढीचा दर अल्प
आहे.

3) महाराष्ट्रातील सार्वजनिक क्षेत्र हे अकार्यक्षम आहे. त्यामध्ये
व्यवस्थापन ही प्रमुख समस्या आहे.

4) महाराष्ट्रातील प्रादेशिक असमानता औद्योगिकरणास मारक
कारण आहे.

5) विदेशी कंपन्यांच्या उत्पादनासाठी स्पर्धा करणे महाराष्ट्रातील
उद्योगांना कठीण होत आहे.

रोजगार समस्या :-

1) वाढत्या लोकसंख्येचे उग्र रूप बेरोजगारीच्या समस्येचे मूळ
कारण आहे. त्यावर आळा बसावयास पाहिजे.

2) महाराष्ट्रातील व एकूणच देशातील संपुर्ण शिक्षण

व्यवस्थेतील पुस्तकी शिक्षण बेरोजगारीस कारणीभूत
आहे. सामान्य शिक्षणासोबत एका व्यावसायिक शिक्षण
समावेश प्रत्यक्ष प्रात्यक्षिक तत्वावर समाविष्ट व्हावा.

3) मध्यम वर्गातील सुशिक्षित तरुणांमध्ये शारिरीक श्रम
असलेली अनास्था, श्रमाला प्रतिष्ठा प्राप्त झाल्यावर
बेरोजगारीचा प्रश्न सुटणार नाही.

4) सामान्य शिक्षणातील पदवी व पदव्युत्तरांची वाढती संख्या
त्या मानाने औद्योगिकरणाची मंद गती यामुळेच बेरोजगारी
वाढ होत आहे.

संदर्भग्रंथ :-

1. भारतीय अर्थ व्यवस्था - डॉ. सौ. निर्मला भालेराव व
मु. देसाई

2. महाराष्ट्र 2016, सरकारी प्रकाशन.

3. Employment Scenario in Maharashtra -
overview - Suchi Banera Mishra
4. Report on District Level Estimates for the State of Maharashtra
2013-14 (Ministry of Labour and Employment,
Labour Bureau - Chandigarh)

5. दैनिक लोकसत्ता

6. दैनिक महाराष्ट्र टाईम्स.

नगर सुधार समिती

द्वारा संचालित

भास्करान इंदिरा गांधी कनिष्ठ महा. कन्हान

यांच्या तर्फे

हादिक शुभेच्छा !

प्राचार्य

बि. जी. बोरकर

राज्याचे स्वतंत्र उद्योग धोरण

प्रा. एस. एन. मरस्कुले

राज्याच्या सर्वसमावेशक आणि वेगवान उद्योग विकासासाठी जागतिक बाजारपेठेस जोडणारे प्रत्येक जिल्ह्याचे वैशिष्ट्यपूर्ण आणि स्वतंत्र उद्योग धोरण

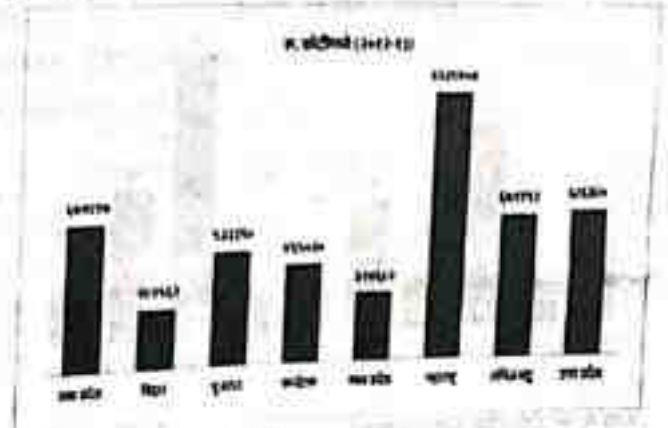
देशातले सर्वात प्रगत राज्य अशी जरी आजही महाराष्ट्राची ओळख असली तरी गेल्या काही वर्षांपासून राज्याची ही वाढ थांबली आहे. किंबहुना आपले राज्य उद्योगात कडे जाते की काय असा प्रश्न पडावा अशी परिस्थिती आज निर्माण झाली आहे. एका बाजूला नवीन उद्योगांना वाव मिळत नाही, आवश्यक तेवढ्या उत्तम दर्जाच्या पायाभूत सुविधा राज्य उभे करू शकलेले नाही, राज्यात होणारी गुंतवणूक घसरत आहे. तर दुसऱ्या बाजूला राज्यातच कामाची विषमता आहे. प्रगत महाराष्ट्र म्हणतात तो केवळ मुंबई-पुणे आणि काही ठराविक टप्प्यातच आपल्याला दिसतो. उर्वरित महाराष्ट्राला मुंबई-पुण्यासारखी प्रगती करता आलेली नाही कारण तिथे तसा जाणीवपूर्वक प्रयत्नच झाला नाही.

ही परिस्थिती बदलायला हवी. महाराष्ट्राच्या प्रत्येक जिल्ह्याचा, कानाकोपऱ्याचा विकास होईल हे पाहयला हवं.

प्रश्नाचे स्वरूप

महाराष्ट्र राज्यात एखाद्या साधारण माणसाला उद्योग धंद्या सुरू करणे, असलेला धंदा वाढविणे ही दिवसेंदिवस अडिच्या जिकीरीची गोष्ट बनली आहे. त्यातल्या त्यात मुंबई, पुणे सारख्या शहरात कष्ट घेतले व बराच वेळ घालविला तर किंचित कर्ज, कुशल कामगार, माहिती व ज्ञान मिळते व आपल्या आवडीचा उद्योग निदान सुरू तरी करता येतो. इतर सातारा, सांगली सारख्या तुलनेने निमशहरी भागांमध्ये यातील प्रत्येक गोष्टीसाठी बरीच वर्षे मोठाच झगडा द्यावा लागतो. गोंदिया, अहमदनगर, गडचिरोली, नंदूरबार सारख्या जिल्ह्यांमध्ये तर पायाभूत सुविधा म्हणजे रस्ते, पाणी, वीज, शिक्षण, माहिती

याचीच वानवा आहे. येथील लोकांना जागतिकीकरणाचे सोडा, पश्चिम महाराष्ट्राच्या विकासाचे थोडेफार फायदे देखील मिळू शकत नाहीत. पूर्व महाराष्ट्राच्या जिल्ह्यांतील शेतकऱ्याला आणि व्यावसायिकाला जागतिक बाजारपेठ नाही तर किमान मुंबई, पुणे शहरातली खुली बाजारपेठसुद्धा मुश्किलीनेच मिळते. उद्योगधंद्यांना पावलापावलावर अडथळा घालणारे शासकीय नियम व तसे वातावरण आज राज्यात सगळीकडे दिसते. महाराष्ट्र हा सुरुवातीपासूनच देशत इतर राज्यांच्या तुलनेत उद्योग व व्यापारात सर्वाधिक प्रगत राहिला आहे. राज्याचे एकूण उत्पन्न (आलेख क्र. 1) व प्रति माणशी उत्पन्न देखील इतर राज्यांच्या तुलनेत जास्त आहे. राज्यातील कारखान्यांच्या उत्पादकतेचे प्रमाण इतर राज्यांच्या तुलनेत देशात सर्वात जास्त आहे. सेवा क्षेत्राचा राज्याच्या उत्पन्नातला वाटा (पहा आलेख क्र. 2) अधिक असल्याने महाराष्ट्रातील उत्पादन व कारखाने हे इतर राज्यांतल्या उत्पादन व कारखान्यांपेक्षा जास्त कार्यक्षम आहेत. (पहा आलेख क्र. 3) पदेशी बँकांचे जाळे (पहा आलेख क्र. 4) महाराष्ट्रात सर्वात जास्त आहे. राज्यात रू. 500 कोटीच्या वरचे 207 उद्योग समूह आहेत, ज्यांचा एकत्रित खप वर्षाला 26 लाख कोटी रू. आहे.

आलेख क्र. १. उद्योगांच्या संख्येचा प्रवास २०००-२०१०

समजते की नवे उद्योग सुरु व्हावेत यासाठी सरकार उद्योजकांना अनुदान देते. परंतु उद्योग सुरु झाला की त्याच उद्योजकाला विविध करांच्या ओझ्याखाली दाबून त्याचे कंबरडे मोडते, हा दुटप्पी कारभार आता बंद करा अशी उद्योजकांची भावना झाली आहे.

काय करायला हवं?

सर्वात प्रथम म्हणजे राज्यामध्ये विविध प्रकारचे उद्योग वहरण्यासाठी सुशासन असणे आवश्यक आहे. राज्यात पुणे-मुंबई वगळता उद्योगांचा विकास फारसा झालेला नाही खेडयापाडयांतून उद्योग कसे उभे राहतील, याचा विचार राज्य शासनाने करायला पाहिजे. गावातच चांगले काम, शिक्षण व आरोग्य सेवा मिळाल्या तर शहरांवरचा ताण कमी होईल. खेडयापाडयातील लोकांनी तेथेच राहावे, यासाठी शहरांना जोडणारे रस्ते, वीज, इंटरनेट, मोबाईल सुविधा इ. पोहचवल्या पाहिजेत. राज्यातल्या कोणत्याही प्रामाणिक

उद्योजक/व्यावसायिकाला विचारले तर तो म्हणतो, आम्हाला सबसिडी, सवलती अजिबात नकोत. शासनाने फक्त काम करण्याजोगे वातावरण व मूलभूत सुविधा द्याव्यात. आपल्या महाराष्ट्रात निसर्गस्थळे, ऐतिहासिक वास्तू आणि धार्मिक तीर्थक्षेत्रे मुबलक प्रमाणात आहेत. मात्र आपण पर्यटनाची ताकद ओळखलेली नाही. त्यामुळे पर्यटनाकडे आपले अक्षम्य दुर्लक्ष झाले आहे. दुबई व सिंगापूर या दोन स्थळांचा आदर्श ठेऊन त्याप्रमाणे पर्यटनाच्या सुविधा उपलब्ध केल्या तर महाराष्ट्रात पर्यटन हा महत्त्वाचा उद्योग होऊ शकतो.

छोट्या व मोठ्या उद्योगांना निर्णय घेण्याचे स्वातंत्र्य हवे. छोट्या-छोट्या गोष्टींसाठी सरकारकडे जावे लागू नये.

● प्रत्येक जिल्हयाची विशिष्ट भौगोलिक परिस्थिती लक्षात घेऊन त्याआधारे उद्योग विकासाचा चालना द्यावी. उदाहरणार्थ- कोकणात पर्यटन, नगर येथे अन्नप्रक्रिया उद्योग, नाशिक येथे मसाले निर्मिती

● उद्योग सुरु करण्यासाठीची कागदपत्रेही कमी करावीत. हे करीत असताना कोणी कायदा मोडला असेल तर त्याच्यावर सरकारने कडक कारवाई करावी.

● राज्यातल्या उद्योगांच्या वाढीला, खाजगी व परदेशी गुंतवणूक, व्यापाराला चालना देण्यासाठी आवश्यक सुविधा जसे की ऑक्ट्रॉय, इम्पोर्ट ड्युटी यासारखे वेळ व मनुष्यबळ

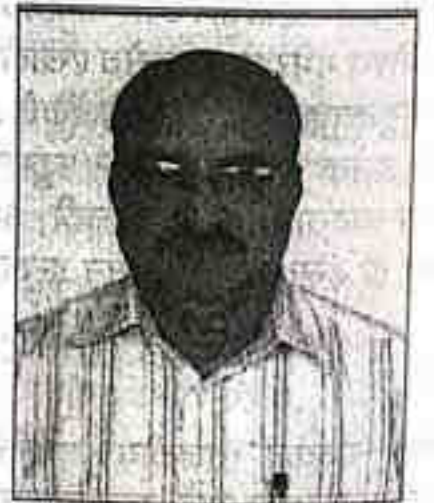
वाया घलविणारी कालबाहय असलेली कर पध्दत व नवीन सोपी सुटसुटीत जीएसटी कर पध्दत आणायला

- महापालिका, पालिका, जिल्हा शासन का पारदर्शकता, तंत्रज्ञानाचा वापर असे बदल व्हायला पाहिजे.
- एमआयडीसीमधील जागांच्या खरेदीच्या सुसूत्रता आणणे आवश्यक आहे.
- सार्वजनिक क्षेत्रातील उद्योग-व्यवसाय-सेवांचे प्रमाणात निर्गुतवणूक प्रक्रिया हाती घेतली पाहिजे.

जिल्हानिहाय सार्वजनिक उद्योगांचे खास प्रक्रियेमध्ये स्थानिक उद्योगकर्ते, व्यावसायिक, रहिवास भांडवलधारक करून देण्यासाठी प्राधान्य व प्रोत्साहन पाहिजे. उदा. - गडचिरोली, चंद्रपूर येथील सिमेंट अथवा उद्योगाचे खासगीकरण करताना तेथील अस्तित्वात असलेले उद्योजकांना, व्यावसायिकांना, घरगुती ग्राहकांना उद्योग मालकी हक्क द्यायला पाहिजेत.

विदर्भ कनिष्ठ महाविद्यालयीन अर्थ-वाणिज्य शिक्षक नागपूर द्वारा आयोजित द्वैवार्षिक चर्चा सत्र २०१७

शुभेच्छा !

चंद्रशेखर पाध्ये

३८ माहिती तंत्रज्ञान आयटी पार्क विकसित केले आहे राज्य शासनाने ४२५ खाजगी आयटी पार्क विकसित झाले आहे. मुंबई - ४१, ठाणे - ९ व पुणे - ३८ यातील गुंतवणूक १४०३ कोटी रुपयाची असून यामध्ये १.८७ लाख इतका लोकांना रोजगार प्राप्त झाला आहे. ३३७ माहिती तंत्रज्ञान संकुलामध्ये ६३४७ कोटी रुपयाची गुंतवणूक भविष्यात केली जाणार आहे. यातून ८.४६ लाख इतका रोजगार निर्माण होणार आहे. महाराष्ट्र हे माहिती तंत्रज्ञानामधील आघाडीचे राज्य असले तरी त्याला इतर राज्याकडून आता आव्हान मिळू लागलेले आहेत. त्याला सामना करण्याकरीता राज्य शासन आपल्या ध्येय धोरणात बदल करित आहे. लघुउद्योग विकसनशील देशामध्ये लघुउद्योगांना विशेष स्थान असते. भारतासारख्या प्रचंड लोकसंख्येच्या देशात लघुउद्योगांची भूमिका महत्त्वाची असते. मोठ्या उद्योगाकरीता लागणारे अधिक भांडवल विकसनशिल देशाकडे उपलब्ध राहत नाही. मात्र लघुउद्योगाकरीता मोठ्या पुंजीची गरज असत नाही. लघू व मध्यम प्रकल्पाच्या उद्योगातून जो रोजगार निर्माण होतो तो मोठ्याप्रमाणावर आधारित उद्योगातून निर्माण होत नाही. लघू उद्योगामध्ये श्रम प्रधान उत्पादन तंत्राचा वापर तुलनेने अधिक प्रमाणात केला जातो. त्यामुळे रोजगार निर्मितीच्या दृष्टीकोणातून लघुउद्योग अधिक उपयुक्त ठरतात. भांडवल, बचत, व रोजगार निर्मिती या दोन महत्त्वपूर्ण घटकांचा विचार करता लघुउद्योग भारतासारख्या विकसनशिल देशात अधिक पुरक ठरतात. भारताच्या आर्थिक विकासाच्या आढाव्यात एकूण लक्ष्य त लघू उद्योगाचा व मध्यम उद्योगाचा वाटा ४२ टक्के इतका आहे. तर निर्यातीच्या क्षेत्रातील वाटा ३२ टक्के इतका आहे. महाराष्ट्राचा विचार केल्यास महाराष्ट्राच्या आर्थिक विकासामध्ये व औद्योगिक वाढीमध्ये लघूउद्योगांचा वाटा महत्त्वाचा आहे. महाराष्ट्रामध्ये अवजारे, होजअरी, खेळणी, ज्वेलरी यांचा निर्यातीत वाटा जास्त आहे. लघुउद्योग घटकाकरीता कमाल गुंतवणूक मर्यादा ५ कोटी रुपये इतकी आहे. व अन्य लघुउद्योगा करीता ही मर्यादा एक कोटी रुपये इतकी आहे. छोटे उद्योग, सेवा व व्यापार क्षेत्रातील लघू उद्योगाकरीता मुदत कर्जाची एकूण कमाल मर्यादा ५ लाख रुपये इतकी आहे. या उद्योजकांची सुखातीला तात्पुरती नोंद करण्यात येते. पण प्रत्यक्ष उत्पादनानंतर त्यांची स्थायी नोंदणी होते. राज्यात एकूण २.८६ लाख नोंदणीकृत लघुउद्योजक होते व एकूण गुंतवणूक अंदाजे ६७०६२ कोटी रुपये इतकी होती. व त्यातून निर्माण झालेला रोजगार २२.४५ लाख इतका होतो. राज्यात एकूण १३०७३४१ इतके नोंदणीकृत लघु उद्योग होते. त्यानुसार पुणे जिल्ह्यात सर्वाधिक २६१७७, ठाणे ७४३३, मुंबई उपनगर ६७१८, नागपूर ५७६१ आणि नाशिक ४७३१ इतके लघुउद्योग कार्यरत होते.

सहकारी औद्योगिक वसाहती - राज्यातील ग्रामीण भागात रोजगाराच्या संधी निर्माण करण्याच्या उद्देशाने महाराष्ट्र औद्योगिक विकास महामंडळाद्वारे व इतर क्षेत्रात सहकारी औद्योगिक वसाहत विकसित करण्याचा कार्यक्रम राज्य शासनाने धोरणात्मकरीत्या अमलबजावणीस आरंभ केला आहे. सहकारी औद्योगिक वसाहतीमध्ये उद्योग स्थापित करण्याकरीता मात्र भांडवलातील भागीदारी तांत्रिक सेवा उपक्रमीना उपलब्ध करून देण्यात येत आहे.

औद्योगिक उत्पादन निर्देशांक खाणकाम, वस्तुनिर्माण व

विद्युत क्षेत्राचा समावेश असलेला औद्योगिक उत्पादन निर्देशांक औद्योगिक उत्पादनात झालेली वाढ स्पष्ट करतो. पायाभूत वर्ष १९९३-९४ वर आधारित हा निर्देशांक "अखिल भारतीय औद्योगिक उत्पादनाचे निर्देशांक" म्हणून केंद्रीय सांख्यिकीय संघटनेकडून दरमाहिण्याल प्रकाशित करण्यात येतो. औद्योगिक उत्पादनाच्या निर्देशांकांमध्ये वस्तुनिर्माण क्षेत्राचा वाटा ७९.४ टक्के इतका आहे. यात ९.१ टक्के इतकी वाढ झाली आहे.

विवरण	संख्या			गुंतवणूक (सि. कोटी)			रोजगार		
	२०००	२०१०	एएफ बदल	२००६	२०१०	एएफ बदल	२००६	२०१०	एएफ बदल
इन्ड्यूस्ट्री	३०६	३०६	०.००	१३६०	१४००	७.७०	१.३६	१.२०	-११.१
खाणकाम	१०३६६	१०६२१	४.४	८६३३	१०६३९	९७.६०	२.६६	२.६६	६.६०
वस्तुनिर्माण	५४६१	६०६७	१०.९०	१०७७	२१६१	२६.३०	०.४८	०.६६	१४.६०
एकूण	७६३३	७६३३	०.१०	१८०९३	२००३२	१०७.०	३.११	३.०७	-१.३०

औद्योगिक विकास महामंडळाची संख्या गुंतवणूक रोजगार दर्शविला आहे.

औद्योगिक आजारपण - औद्योगिक आजारपण ही उद्योगक्षेत्रापुढील एक गंभीर समस्या आहे. औद्योगिककरणाच्या प्रकीयेवरोबर जून उद्योग आजारी पडण्याचे प्रमाण दिवसेंदिवस वाढत आहे.

आजारी उद्योग २००३ पर्यंत लघु उद्योग

क्षेत्र	४१६२	४४७३	७.७०	१६१४	४३३३	३७.२०	०.६१	०.६३	१.६०
अमलबजावणी	१४०९	१४४१	२.३०	७१६	७६८	७.३०	०.१९	०.१९	०.००
गुंतवणूक	२४२२	२६४९	९.४०	७६०९	८६०९	११.७०	०.६६	०.७१	७.६०
एकूण	३१७१३	३३३०६	६.२	३३६६०	५३७१२	३६.६०	१.६६	१.६०	१.७०

मध्यम व मोठे उद्योग २००३ पर्यंत

वर्ष	बंद	बाधित कामगार
१९९८-९९	२४५	१३६०२
१९९९-२०००	९६	१५२८
२०००-०१	३३३	६२९०७
२००१-०२	२०३	२७६०७
२००२ अखेर २००३ पर्यंत	३३९	४५६०९

महाराष्ट्र औद्योगिक स्थिती एक दृष्टीक्षेप

सौ. अंजली धर्माधिकारी
न्यू इंग्लीश हायस्कूल
महाल नागपूर

उद्योग हा विषय भारतीय सविधानाच्या समावर्ती सुवि मध्ये समाविष्ट असल्याने, केंद्र व राज्य शासनास उद्योग विकासाची धोरण आखण्याचा अधिकार आहे. स्वातंत्र्या नंतर पहिल्या दोन पंचवार्षिक योजनांमध्ये कृषी विकासावर भर देण्यात आला, तथापी देशाची लोकसंख्या लक्षात घेता सर्वसमावेशक आर्थिक विकास तसेच कृषीवर अवलंबून असलेल्या लोकांची संख्या कमी करण्याच्या हेतुने तिस-या पंचवार्षिक योजना पासून उद्योग विकासावर भर देण्यात आला. सन् 1991 पासून देशाच्या औद्योगिक धोरणामधे आमूलाग्र बदल करण्यात आले. उद्योगामधे सरकारी हस्तक्षेप कमी करून मुक्त औद्योगिक धोरण अवलंबिण्यात आले. केंद्र शासनाच्या 1991 च्या मुक्त आर्थिक धोरणानंतर देशात खाजगी व परदेशी गुंतवणुकीचा ओघ वाढीस लागला. केंद्र शासनाच्या या धोरणानुसार प्रत्येक राज्याने त्यांच्या औद्योगिक विकासाकरीता कालानुरूप धोरणांचा अवलंब केला. राज्यातील प्रत्येक विभागाचा समतोल विकास व्हावा. त्याद्वारे रोजगाराच्या संधी निर्माण होउन आर्थिक उत्पन्न वाढावे ही औद्योगिक धोरणांची मुळ उद्दिष्ट आहेत.

देशाच्या औद्योगिक प्रगती मधे महाराष्ट्र राज्याचे स्थान नेहमीच अग्रेसर राहिल आहे. राज्याच्या औद्योगिक प्रगतीमुळे उत्पादनात वाढ, जलद आर्थिक विकास व रोजगाराच्या संधी निर्माण होण्यास मदत मिळते. बदलती परिस्थिती व काळाची गरज लक्षात घेवून औद्योगिक धोरणामधे कालानुरूप बदल करण्यात आल्याने महाराष्ट्र हे देशातील औद्योगिक दृष्ट्या प्रगत राज्य म्हणून नाव लोकीकास आले आहे.

उद्योग उभारणीच्या दृष्टीने आवश्यक मुलभूत सुविधा यामधे जमीन, पाणी, विजेची भांडवालाची उपलब्धता, जलद दळणवळणाच्या सोई, कुशल मनुष्य बळ, कायदा व सुव्यवस्था तसेच सुटसुटीत कार्यपध्दती असणे आवश्यक आहे. या दृष्टीने योग्य धोरणांची आखणी करून त्याची अंमलबजावणी केल्यास औद्योगिक विकासाकरीता पुरक वातावरणाची निर्मिती होते.

राज्याचे सर्वकष औद्योगिक धोरण दर पाच वर्षांच्या कालावधीकरीता घोषित करण्याची प्रथा आहे. 1964 पासून विशिष्ट कालावधी करिता राज्यात औद्योगिक धोरण जाहीर केले जात आहे. सद्य स्थितीत 2013-2018 कालावधीकरिता राज्याचे सर्वकष औद्योगिक धोरण जाहीर करण्यात आले असून साशिवाय खालील क्षेत्र निहाय धोरण ही राबविण्यात येत आहेत.

- महाराष्ट्र इलेक्ट्रानिक्स पॉलीसी 2016

- वस्त्रोद्योग धोरण 2012-17

- माहिती तंत्रज्ञान व सहाय्यभूत सेवा धोरण

- कृषी उत्पन्न प्रक्रीया धोरण

- काजू व द्राक्ष प्रक्रीया धोरण

- जैव तंत्रज्ञान धोरण

राज्यात येणा-या गुंतवणूकदारांना त्यांच्या उद्योग उभारणीसाठी आवश्यक परवाने व मंजूरी एका छत्राखाली प्राप्त होण्याच्या दृष्टीने मंत्री कक्षाची स्थापना करण्यात आली आहे. गुंतवणुकदाराने सदर कक्षात ऑनलाईन नोंदणी केल्यावर विविध विभागाच्या सेवाविशीष्ट कालावधीमध्ये उद्योजकास मंत्री कक्षाद्वारे उपलब्ध होण्याच्या दृष्टीने मदत केली जाते.

राज्याच्या औद्योगिक धोरणांची ठळक वैशिष्टे खालील प्रमाणे आहेत.

2. औद्योगिक धोरण

अ. औद्योगिक धोरण 2013-2018

उद्दिष्टे :-

- देशातील औद्योगिक गुंतवणूकीत राज्याचे अग्रस्थान कायम राखणे.

- राज्यातील औद्योगिक दृष्ट्या मागास भागात गुंतवणूकीचा ओघ वाढण्यास चालना देणे.

- रोजगाराच्या अधिक संधी निर्माण करणे.

लक्ष :-

- दर वर्षी उत्पादन क्षेत्रात 12-13% वाढ साध्य करणे.

- राज्याच्या स्थूल उत्पन्नामध्ये उत्पादन क्षेत्राचा सहभाग 28% पर्यंत वाढविणे.

- पाच वर्षात 20 लक्ष नविन रोजगार निर्मिती करणे.

- पाच वर्षात 5 लक्ष कोटींची गुंतवणूक आकर्षित करणे.

उपरोक्त उद्दिष्ट व लक्ष साध्य करण्यासाठी खालील उपाययोजना ची तरतुद

अतिविशाल व विशाल उद्योगांना प्रोत्साहने :-

- विशाल प्रकल्पामुळे होणारे फायदे लक्षात घेउन तश्या स्वरूपाची गुंतवणूक आकर्षित करण्यासाठी एकत्रित प्रोत्साहने (Customised Package) देण्यात येतील.
- खालील गुंतवणूक किंवा रोजगार निर्मिती करणा-या उद्योगांना अतिविशाल / विशाल प्रकल्प म्हणुन मान्यता देण्यात येईल.

तलुका / क्षेत्र	किमान भांडवली गुंतवणूक रु कोटी	किमान प्रत्यक्ष
अ व ब	750	1500
क	500	100
ड व ड+	250	500
विना उद्योग जिल्हे व OS-नक्षलग्रस्त क्षेत्रे	100	250
अतिविशाल उद्योग	संपूर्ण राज्य	1500
		3000

उपरोक्त उद्योगांना मुख्य सचिवांच्या अध्यक्षतेखाली गठीत समिती प्रकरणनिहाय विविक्षित एकत्रित प्रोत्साहनांना मान्यता देईल.

मोठ्या उद्योगांना प्रोत्साहने

अतिविशाल / विशाल उद्योगांना मर्यादे पेक्षा कमी परंतु सुक्ष्म, लघु व मध्यम उद्योगापेक्षा जास्त गुंतवणूक असलेल्या मोठ्या उद्योगांना औद्योगिकदृष्ट्या कमी विकसित असलेल्या क्षेत्रात गुंतवणूक करण्यास खालील मर्यादेत सात वर्षांच्या कालावधी करिता एकत्रित प्रोत्साहने अनुज्ञेय असतील.

तालुका / क्षेत्र वर्गीकरण	अनुज्ञेय भांडवली गुंतवणूकीच्या टक्केवारीत प्रोत्साहनाची आर्थिक मर्यादा
अ	--
ब	--
क	30%
ड	40%
ड +	50%
विना उद्योग जिल्हे (गडचिरोली व हिंगोली)	70%
नक्षलग्रस्त क्षेत्र	80%

सुक्ष्म, लघु व मध्यम उद्योगांना प्रोत्साहने

राज्यातील अर्थव्यवस्थेत सुक्ष्म, लघु व मध्यम उद्योगांचे महत्त्व लक्षात घेता अश्या उद्योगांना एकत्रित आर्थिक प्रोत्साहने खालील प्रमाणे अनुज्ञेय होतील.

तालुका / क्षेत्र	अनुज्ञेय भांडवली गुंतवणूकीच्या टक्केवारीत प्रोत्साहनाची आर्थिक मर्यादा	पत्रता कालावधी (वर्षे)
अ	--	--
ब	20%	7
क	40%	7
ड	70%	10
ड +	80%	10
विना उद्योग जिल्हे (गडचिरोली व हिंगोली)	90%	10
नक्षलग्रस्त क्षेत्र	100%	10

आर्थिक प्रोत्साहनांच्या बाबी

- औद्योगिक प्रोत्साहन अनुदान - उद्योग घटकाने पात्रता कालावधीमध्ये उत्पादीत उत्पादनावर राज्यास प्रदान केलेल्या

मूल्यवर्धीत कराचा परतावा

- सुक्ष्म, लघु व मध्यम उद्योगांना विद्युत देयकापोटी रू 0.50 / 1.00 दराने अनुदान

- सुक्ष्म, लघु व मध्यम उद्योगांना भांडवली मुदत कर्जावर 5%

- अन्न प्रक्रीया उद्योगांना 10% अधिकची प्रोत्साहने

- उर्जा व पाणी वापर लेखा परिक्षणावर झालेला खर्चाचा 75% परतावा

- विज व पाणी बचत करण्याच्या संदर्भात केलेल्या यंत्रसामुग्री वरिल खर्चाच्या 50% परतावा

- सुक्ष्म, लघु व मध्यम उद्योगांच्या दर्जा वाढ व स्पर्धात्मकता विकासासाठी गुणवत्ता प्रमाणपत्र, संशोधन व विकास, तंत्रज्ञान वृद्धी, प्रदुषण मुक्त उत्पादन व पेटेंट नोंदणी वर केलेल्या

खर्चावर अनुदान

- गुंतवणूक कालावधी साठी मुद्रांक शुल्क माफी

- पात्रता कालावधी मध्ये विद्युत शुल्क माफी

औद्योगिक विकासाला चालना देण्यासाठी पायाभूत सुविधा निर्माण करणे :-

औद्योगिक पायाभूत सुविधांच्या विकासा करिता, महाराष्ट्र औद्योगिक विकास महामंडळ, महाराष्ट्र रस्ते विकास महामंडळ, सार्वजनिक बांधकाम विभाग, पाटबंधारे विभाग, विद्युत निर्माती कंपनी इ. विविध संस्थांकडून उभारण्यात येणा-या पायाभूत सुविधांचे नियोजन एकत्रितपणे करण्याच्या हेतुने मुख्य सचिव यांचे अध्यक्षतेखाली महाराष्ट्र औद्योगिक पायाभूत सुविधा विकास समिती गठीत करण्यास मान्यता.

उद्योगा करिता जागा उपलब्धता :-

औद्योगिक विकासा साठी अधिक क्षेत्र उपलब्ध होण्याच्या दृष्टीने घटई क्षेत्र निर्देशामध्ये अभिमुख्य आकारून वाढ तसेच अधिसूचित न झालेल्या किंवा अधिसूचना रद्द झालेल्या विशेष आर्थिक क्षेत्राच्या जमिनी औद्योगिक वापरासाठी उपलब्ध होण्याच्या दृष्टीने स्वतंत्र योजनांची आखणी करण्यास मान्यता.

कुशल मनुष्य बळ :-

विशिष्ट कुशल तंत्रज्ञानाची गरज, त्याची मागणी व पुरवठा यातील तूट निश्चित करण्याकरीता उच्च व तंत्रशिक्षण विभाग तसेच औद्योगिक संघटना यांचे मध्ये समन्वय साधण्यासाठी "कौशल्य विकास आणि वृद्धी कक्षा ची स्थापना".

सामाईक सुविधा केंद्र :-

राज्यातील औद्योगिक दृष्ट्या अविकसित क्षेत्रात छोट्या समुहांचा समुह विकासाच्या माध्यमातून विकास होण्याच्या दृष्टीने सामाईक सुविधा केंद्र स्थापन करण्यासाठी आर्थिक अनुदान.

आजारी उद्योगांचे पुर्नवसन :-

पुर्नजिवनक्षम आजारी उद्योगांना संबंधित वित्तीय संस्थेने शुश्रूषा कार्यक्रम मंजुर केल्यास शासनास देय रकमेची फेर आकारणी पुर्नजिवनक्षम नसलेल्या व बंद उद्योग घटकाना सुलभ बहिर्गमना साठी विशेष अभय योजना.

ब. माहिती तंत्रज्ञान व साहाय्यभूत सेवा धोरण - २०१५.

राज्यात 1998 पासून माहिती तंत्रज्ञान धोरण राबविण्यात येत आहे. सदर धोरणानुळे राज्याने या क्षेत्रात मोठी झेप घेतली आहे. सन 2003 ते 2013 या दशकात राज्यातून या क्षेत्रात झालेली निर्यात रू 5500 कोटी रुपयावरून रू 50,000 कोटी पर्यंत म्हणजे 800% वाढली असून देशाच्या माहिती तंत्रज्ञान निर्यातीमध्ये राज्याचा 20% इतका वाटा असून देशात राज्याचा कर्नाटकाच्या नंतर दुसरा क्रमांक आहे.

सदर धोरणा अंतर्गत राज्यात माहिती तंत्रज्ञान उद्यानाची संकल्पना अस्तित्वात आली. राज्यात 2015 चे धोरणा पर्यंत 45 खाजगी माहिती तंत्रज्ञान उद्यानाद्वारे सुमारे 12 लक्ष चौ मिटर बांधीव क्षेत्र प्रस्तावित करण्यात आले तसेच 37 सार्वजनिक क्षेत्रात माहिती तंत्रज्ञान उद्यान विकसित करण्यात आले.

माहिती तंत्रज्ञान धोरण 2015 ची दृष्टीकोन, अभियान व उद्दिष्ट खालील प्रमाणे आहेत.

दृष्टीकोन :-

राज्याला जागतीक स्तरावर एक सर्वसमावेशक वाढीचे स्पर्धात्मक माहिती तंत्रज्ञान केंद्र म्हणून विकसित करणे आणि राज्याला देशाची बौद्धिक व ज्ञानाची राजधानी म्हणून स्थापित करणे.

अभियान :- जागतीक स्तरावरील गुंतवणुक दाराकरिता सर्वाधिक पसंतीच्या ठिकाणामध्ये राज्याचे स्थान निर्माण करणे. तसेच प्रवर्तन व नितीद्वारे स्पर्धात्मक आणि शाश्वत गुंतवणुकीस योग्य वातावरण असलेले राज्य म्हणून विकसित करणे.

उद्दिष्ट :-

माहिती तंत्रज्ञान धोरण 2015 ची उद्दिष्टे खालील प्रमाणे आहे.

- या क्षेत्रात राज्याचे अग्रस्थान कायम राखणे.
- राज्यातील कमी विकसीत भागात गुंतवणुकीचा ओघ वाढविण्यास चालना देणे.
- अधिक रोजगाराचा संधी उपलब्ध करून देणे.
- राज्याच्या निर्यातीत व स्थूल उत्पादनात वाढ घडवून आणणे.
- या क्षेत्राचा विकासाद्वारे राज्याच्या सामाजिक व आर्थिक विकास घडवून आणणे.
- नविन उत्पादन व B to B व B to C यांना पुरविल्या जाणा-या सेवाकरिता वीधिक मत्ता निर्मातीस प्रोत्साहन देणे.

लक्षांक :-

- या क्षेत्रात राज्यात रू. 50,000 कोटीची गुंतवणुक आकर्षित करणे.
- 10 लक्ष नविन रोजगार निर्माती करणे.
- या क्षेत्रातील राज्यातून होणारी निर्यात रू. 10 लक्ष कोटी पर्यंत वाढविणे.

माहिती तंत्रज्ञान धोरण 2015 ची कार्यतंत्रे :-

- राज्यातील सर्व भागात माहिती तंत्रज्ञान उद्योगाचा प्रसार करणे.
- राज्यात AVGC या सारख्या क्षेत्रांचा विकास करण्यासाठी प्रोत्साहन देणे. सार्वजनिक सेवा वितरण या सारख्या इतर सेवा, आधारकार्ड आधारित सेवांस प्रोत्साहन देणे.
- राज्यात रिसोर्स व इन्क्युवेशन सेंटर्स स्थापण्यास पुढाकार घेणे.
- राज्यातील ग्रामिण व निम शहरी भागात BPO सेंटर्स स्थापण्यास प्रोत्साहन देणे.
- राज्यात डेटा सेंटर्स विकसीत करण्यास प्रोत्साहन देणे.

प्रोत्साहने :-

- सदर धोरणा अंतर्गत माहिती तंत्रज्ञान उद्योग विकासकास 100 ते 200 टक्के अतिरिक्त चटई निर्देशांक 10 ते 30 टक्के अधिमुल्य अनुज्ञेय.
- एकात्मिक माहिती तंत्रज्ञान नगर विकसीत करण्याची सकल्पना.
- माहिती तंत्रज्ञान व साहय्यभुत सेवा घटकांना औद्योगीक दराने विद्युत पुरवठा.
- कोणत्याही क्षेत्रात माहिती तंत्रज्ञान व साहय्यभुत सेवा घटकाची उभारणी अनुज्ञेय
- सदर घटकांना मुद्राक शुल्क व विद्युत शुल्कातुन सुट.
- सदर घटकांना निवासी दराने मालमत्ता कर व प्रवेश करात सुट.

क. जैव तंत्रज्ञान धोरण

ज्ञानाचे शतक म्हणुन गणण्यात आलेल्या या शतकात जैव तंत्रज्ञानाच्या उद्योगाने नवीन संधी उपलब्ध झाली आहे. कृषी, पशुसंवर्धन, आरोग्य, पर्यावरण संरक्षण इत्यादीद्वारे जनतेचे जीवनमान बदलण्याची क्षमता जैव तंत्रज्ञानात आहे. सदर क्षमता मुक्त स्वरूपात साकारण्यासाठी राज्याने जैव तंत्रज्ञान धोरण 2001 जाहीर केले आहे. सदर धोरणाची उद्दिष्टे खालील प्रमाणे आहे.

- राज्यातील शेतक-यांना प्रचलीत हवामानात सुयोग्य, अधिक उत्पन्न देणारी तसेच अवर्षण व किड प्रतिबंधक बियाणे उपलब्ध करून देणे.
- रोगांचा मुकाबला करण्यासाठी परवडणा-या व किफायतीशीर औषधी व साधने यांचा विकास करणे व रोगांचे प्राबल्य कमी करणे.
- औद्योगिक विसर्गाची अधिक चांगल्या प्रकारे विल्हेवाट लावणे तसेच जलस्रोताचे शुद्धीकरणासाठी स्वस्त व प्रभावी तंत्रज्ञान विकसित करणे.
- जैविक पध्दतीने पशुधन, सागरी संपत्ती व मत्स्यव्यवसायातील उत्पादकता वाढविणे.
- राज्यातील सर्वसाधारण आहार निर्भयता सुधारणे.
- चांगले आरोग्यमान व पर्यावरणाच्या माध्यमातुन जीवनमानात गुणात्मक सुधारणा करणे.

ड. इलेक्ट्रानिक्स धोरण 2016

राज्याच्या आर्थिक समृद्धिमधे ESDM इलेक्ट्रानिक्स प्रणाली डिझाईन व उत्पादन या क्षेत्राच्या विकासांमुळे भर पडणार असल्याने या क्षेत्राच्या विकासाकरिता धोरण पारित करण्यात आले आहे. सदर धोरणाची उद्दिष्टे खालील प्रमाणे आहे.

- ESDM क्षेत्रात 2020 पर्यंत 300 कोटी गुंतवणुक, 1200 कोटी वार्षिक उलाढाल व 1 लक्ष रोजगार निर्माती करणे.
- या क्षेत्रातील सन 2020 पर्यंत राज्यातुन 200 कोटी \$ ची निर्यात करणे.
- या क्षेत्रातील संशोधन व विकासासाठी अधिक निधी उपलब्ध करून बौद्धिक संपदा निर्मातीस घालना देणे.
- ई कघरा व्यवस्थापनासाठी शास्त्रोक्त पध्दतीचा यापर.

इ. द्राक्ष प्रकिया धोरण 2001

देशात सर्वाधिक दाक्षाचे उत्पादन महाराष्ट्रात होते. राज्यात नाशिक, सांगली, सोलापूर, नगर व उस्मानाबाद जिल्हयात दाक्षाचे उत्पादन केले जाते. नाशिक जिल्हा हे देशाचे वाईन हॅपीटल म्हणुन ओळखले जाते. राज्याच्या द्राक्ष प्रकिया धोरणाची वैशिष्टे खालील प्रमाणे आहेत.

- राज्य उत्पादन शुल्क हे वाईन उत्पादन खर्चाच्या 50 टक्के दराने आकारण्यात येते.
- वाईन उत्पादनाकरिता परवाने देण्याचे कामात सुलभिकरण.
- वाईन उत्पादनास चालना देण्याकरिता विशेष संस्थेची स्थापना.
- राज्यात वाईन टुरिझम विकासाला चालना देणे.
- आयातीत वाईन वर शुल्क आकारणी.

फ. वस्त्रोद्योग धोरण 2011 - 17

देशात शेती नंतर रोजगार निर्मिती मध्ये वस्त्रोद्योगांचे दुसरे स्थान असल्याने औद्योगिक विकास व रोजगार निर्मिती करिता या क्षेत्राच्या विकासाकरिता चालना देण्याबाबत केंद्र व राज्य शासनाचे धोरण आहे. केंद्र शासनाच्या वस्त्रोद्योग धोरणा सोबतच राज्यातील कापूस उत्पादन जिल्ह्यात वस्त्रोद्योगास चालना देण्यासाठी राज्य शासनाने धोरण आखले आहे. सदर धोरणाचे वैशिष्टे खालील प्रमाणे आहे.

- धोरण कालावधी मध्ये या क्षेत्रात रू. 40,000 कोटी गुंतवणुक व 11 लक्ष नविन रोजगार निर्मिती करणे.
- कापूस उत्पादक जिल्ह्यात नविन सहकारी सुत गिरण्याकरिता 5:45:50 धरतीवर भागभांडवल
- कापूस उत्पादक जिल्ह्यात खाजगी क्षेत्रात स्थापित होणा-या नविन उद्योगांना 6 - 7 टक्के दराने सात वर्षांपर्यंत व्याज अनुदान व 10 टक्के भांडवली अनुदान.

3. राज्याची आर्थिक व औद्योगिक स्थिती

- सन 2015-16 राज्याचे स्थूल उत्पादन (GSDP) रू. 15,30,211 कोटी इतके असून मागील वर्षीच्या तुलनेत त्यात 8.5 टक्के वृद्धि झाली तसेच राज्याचे दर डोई उत्पन्न सन 2015-16 मध्ये रू. 1,47,399/- होते मागील वर्षीपेक्षा त्यात — टक्के वाढ झाली.
- सन 2016-17 च्या अंदाजानुसार राज्याचे स्थूल उत्पादन रू. 16,59,776 कोटी म्हणजेच मागील वर्षीच्या तुलनेत 9.4 टक्के वृद्धि अपेक्षित असून दर डोई उत्पन्न रू. 1,50,000 आहे.

राज्यामध्ये कृषी व संलग्न सेवांचा वृद्धि दर 12.5 टक्के तर उद्योग व सेवा क्षेत्रात वृद्धि दर अनुक्रमे 6.7 टक्के व 10.8 टक्के अपेक्षित आहे.

सन 2011-12 ते 2016-17 मधील राज्याचे स्थूल मुल्य वृद्धि मध्ये कृषी व संलग्न सेवा क्षेत्राचा सरासरी वाटा 11.8 टक्के असून त्यामध्ये वार्षिक 1.7 टक्के वृद्धि आहे. उद्योग क्षेत्राचा वाटा 33.8 टक्के असून त्यामध्ये वार्षिक वृद्धि 9.4 टक्के इतकी आहे.

आर्थिक सर्वेक्षण

देशातील आर्थिक व्यवसाय करणा-या प्रत्येक आस्थापनांचे सर्वेक्षण केंद्र शासना मार्फत करण्यात येते. राज्यात सहावे आर्थिक सर्वेक्षण ऑक्टोबर 2013 ते एप्रिल 2014 या काळात करण्यात आले. या सर्वेक्षणातील महत्वाचे आकडे खालील प्रमाणे आहे.

- राज्यात गैरकृषी व्यवसायात काम करणा-या 45.46 लक्ष आस्थापना असून त्यात 118.73 लक्ष लोकांना रोजगार प्राप्त झाला आहे. यापैकी 9.20 लक्ष आस्थापना विविध उत्पादने करित असून त्यात 29.18 लक्ष लोकांना रोजगार प्राप्त झाला आहे.

उद्योगाचे वार्षिक सर्वेक्षण (ASI) :-

उद्योगाचे वार्षिक सर्वेक्षणाद्वारे महत्वाची आकडेवारी गोळा करण्यात येते. यामध्ये रोजगार, स्थिर व खेळते भांडवल, मुल्य वृद्धि, लागत व उत्पादित मुल्य इत्यादी बाबत नोंदणीकृत उद्योगांची माहिती गोळा करण्यात येते. सन 2014-15 वार्षिक सर्वेक्षणानुसार राज्याचा देशात नक्त मुल्य वृद्धि व कामगार वेतन यामध्ये देशात पहीला क्रमांक आहे. देशाच्या एकूण नक्त मुल्य वृद्धित राज्याचा वाटा 20.5 टक्के असून कामगारांना दिल्या जाणा-या वेतनात 15.7 टक्के वाटा आहे. सदर सर्वेक्षणामध्ये Indian factory Act मधील 2(m)(i) व 2(m)(ii) या कलमा अंतर्गत नोंदणी झालेल्या उद्योगांचे वार्षिक सर्वेक्षण केले जाते.

राज्यातील औद्योगिक गुंतवणुक

केंद्र शासनाच्या 1991 मधील नविन औद्योगिक धोरणानुसार राज्यात सर्वाधिक 19,347 औद्योगिक गुंतवणुकीचे प्रस्ताव प्राप्त झाले असून याद्वारे एकूण रु. 11.37 लक्ष कोटी गुंतवणुक अपेक्षित आहे. यापैकी 44.6 टक्के म्हणजे 8664 प्रकल्पात उत्पादन सुरु झाले असून 2107 प्रकल्पाचे बांधकाम सुरु आहे. याद्वारे रु. 3.58 लक्ष कोटीची गुंतवणुक व सुमारे 12 लक्ष लोकांना प्रत्यक्ष रोजगार प्राप्त झाला आहे. देशात सर्वाधिक 18 प्रकल्प महाराष्ट्र राज्यात मजुर झाले

असुन त्यानंतर गुजरात व आंध्रप्रदेश राज्याच्या अनुक्रमे दुसरा व तिसरा क्रमांक आहे.

राज्यात सन 2005 पासून विशाल प्रकल्प संकल्पना राबविली जात आहे. या अंतर्गत राज्यात एकूण 488 विशाल प्रकल्पांना मंजूरी देण्यात आली असून यामध्ये रु. 3.80 लक्ष कोटी गुंतवणुक व 4.2 लक्ष रोजगार निर्मिती अपेक्षित आहे.

राज्याच्या अर्थव्यवस्थेत सुक्ष्म, लघु व मध्यम उपक्रमांचे महत्त्वाचे स्थान आहे. कमी गुंतवणुकीद्वारे जास्त रोजगार निर्मिती सोबतच राज्याच्या उत्पादन व निर्यात मध्ये त्याचा महत्त्वाचा वाटा आहे.

राज्यात 2.44 लक्ष सुक्ष्म लघु व मध्यम उपक्रम नोंदणी कृत असून याद्वारे रु. 0.58 लक्ष कोटी गुंतवणुक व 30 लक्ष लोकांना रोजगार प्राप्त झाला आहे.

राज्याने सन 2006 मध्ये विशेष आर्थिक क्षेत्राचे घोरण अवलंबिल्या पासून राज्यात एकूण 243 प्रस्ताव प्राप्त झाले. यापैकी 25 विशेष आर्थिक क्षेत्र कार्यान्वीत झाले असून यामध्ये रु. 32,255 कोटी गुंतवणुक व 3.6 लक्ष लोकांना रोजगार प्राप्त झाला आहे.

माहिती तंत्रज्ञान क्षेत्रात देशात राज्याच्या कर्नाटकानंतर दुसरा क्रमांक आहे. राज्यात 38 सार्वजनिक माहिती तंत्रज्ञान उद्योगाद्वारे रु. 18,000 कोटी गुंतवणुक व 2.68 लक्ष रोजगार निर्मिती झाली आहे. तसेच 170 खाजगी तंत्रज्ञान उद्योग कार्यरत असून याद्वारे 5.04 लक्ष रोजगार निर्मिती झाली आहे.

उद्योगाकरिता मुलभुत सुविधा

राज्याच्या जलद औद्योगिक विकासाकरिता आवश्यक मुलभुत सुविधांनी युक्त अशा औद्योगिक क्षेत्र राज्यात विकसीत करण्यात आली आहेत. यामध्ये रस्ते, विज व पाणी यांचे उपलब्धतेसह भूखंड गुंतवणुकदारांना उपलब्ध करून देण्यात येतात. राज्यात महाराष्ट्र औद्योगिक विकास महामंडळ, सहकारी औद्योगिक वसाहती व काही स्थानिक स्वराज्य संस्थेच्या माध्यमातून अशी औद्योगिक क्षेत्र विकसीत करण्यात आली आहेत.

4. सहकारी औद्योगिक वसाहती

सहकारी तत्वावर स्थापित होणा-या वसाहती या सरकारी अथवा खाजगी जमिनीवर स्थापित आहेत. सुविधा विकासा करिता राज्य शासना मार्फत 20 टक्के भागभांडवल दिले जाते. 60 टक्के हे वित्तीय संस्था मार्फत तर उर्वरित 20 टक्के सभासदांचे भागभांडवल असते. राज्यात एकूण 107 सहकारी औद्योगिक वसाहती कार्यरत असून यामध्ये सुमारे 8000 उद्योगांत 1.80 लक्ष रोजगार निर्मिती झाली आहे.

राज्यात औद्योगिक क्षेत्रे विकसित करण्यासाठी महाराष्ट्र औद्योगिक विकास महामंडळाची स्थापना करण्यात आली. राज्याच्या प्रत्येक जिल्ह्यात तसेच तालुका स्तरावर औद्योगिक क्षेत्रे निर्मितीचे काम महामंडळाने केले आहे. राज्याचे औद्योगिक विकासाच्या दृष्टीने महामंडळाने मोठा हातभार लावला आहे. महामंडळाने राज्यात 50 हजाराचे वर औद्योगिक भुखंड विकसित व यातप 50 लक्ष रोजगार निर्मिती झाली आहे.

केंद्र शासनाच्या महात्वाकांक्षी DMIC (दिल्ली, मुंबई इंडस्ट्रियल कॉरीडोर) प्रकल्पा अंतर्गत राज्यात शेंद्रा, बिडकिन ही औद्योगिक क्षेत्रे व दिधी बंदराचा समावेश आहे. या प्रकल्पा अंतर्गत औद्योगिक स्मार्ट सिटी निर्माण करण्यात येत आहेत.

राज्यातील सहकारी तत्वावरील उद्योग

राज्यातील ग्रामिण भागात उपलब्ध शेती उत्पादनावर प्रक्रिया करून आर्थिक विकास व रोजगार निर्मिती मध्ये सहकारी उद्योगांचे महत्वाचे स्थान आहे. राज्य शासनाद्वारे अश्या उद्योगांना आर्थिक सहाय्य केले जाते. राज्यात सहकारी तत्वावर साखर उत्पादन, जिनिंग व प्रेसिंग, सुतगिरण्या, हातमाग, दुध व मत्स्य प्रक्रिया उद्योग कार्यरत आहेत.

देशातील साखर उत्पादनामध्ये राज्य प्रथम क्रमांकावर असून देशातील एकुण उत्पादनाच्या 34 टक्के साखर उत्पादन राज्यात होते. राज्यात 202 सहकारी तत्वावरील साखर कारखाने स्थापित झाले असून त्याची सुमारे 500 लक्ष मे. टन ऊस गाळप क्षमता आहे. साखर उत्पादना सोबतच मोठ्या प्रमाणावर मद्यार्क व विजेचे उत्पादन केले जाते.

राज्यात सुमारे 15000 सहकारी दुध संकलन संस्था स्थापीत झाल्या असून याद्वारे वार्षिक 700 कोटी रूपयाचे दुध उत्पादने विकली जातात. राज्यात 83 सहकारी जिनिंग प्रेसिंग संस्था स्थापीत झाल्या असून याद्वारे वार्षिक रू. 75 कोटी कापसाचे जिनिंग केले जाते. राज्यात 278 सहकारी सुतगिरण्या स्थापीत झाल्या असून या मध्ये 15 लक्ष चात्या (Spindles) असून याद्वारे वार्षिक रू. 3000 कोटी सुत उत्पादन केले जाते.

राज्यात 600 हातमाग व 1500 पावर लुम संस्था स्थापीत झाल्या असून याद्वारे अनुक्रमे रू. 65 कोटी व रू. 195 कोटी किंमतीचे कापड व इतर उत्पादने तयार होतात.

राज्यात 3500 सहकारी मत्स्यविकास संस्था कार्यरत आहेत. या संस्थाद्वारे सुमारे रू. 650 कोटी मत्स्यउत्पादने विकली जातात.

5. औद्योगिक प्रदुषण

वाढते औद्योगिकरण, नागरिकरण व स्थानांतर इत्यादी कारणामुळे नैसर्गिक संसाधनांचा वापर वाढत असल्यामुळे पर्यावरणास हानी पोहचत आहे. विकासांमुळे होणारी पर्यावरणाची हानी रोखण्यासाठी व औद्योगिक प्रदुषण नियंत्रणात ठेवण्यासाठी प्रदुषण नियंत्रण मंडळ कार्यरत आहे. राज्यामध्ये पर्यावरण विषय विविध अधिनियमाची अंमलबजावणी करणे, शास्त्रोक्त पध्दतीने आकडेवारी गोळा करून तंत्रज्ञानाच्या मदतीने प्रदुषणास आळा घालण्यासाठी महाराष्ट्र प्रदुषण नियंत्रण मंडळाची स्थापना करण्यात आली.

मार्च 2016 अखेर राज्यात प्रदुषण नियंत्रण मंडळाकडे नोंदणीकृत 83,400 उद्योगांपैकी 13 टक्के वायुप्रदुषण, 23 टक्के जल प्रदुषण व 80 टक्के घातक कचरा निमिती करणारे उद्योग आहेत. उद्योगातील प्रदुषण शक्यतेनुसार उद्योगांचे जल, तारिगी व हिरव्या प्रवर्गात वर्गीकरण करण्यात येते. केंद्र व राज्याच्या आर्थिक साहाय्यातून सामाईक विसर्ग प्रकिया केंद्र (CETP) राज्यात उभारण्यात येत आहेत. राज्यात 24 औद्योगिक क्षेत्रात सुमारे 8,000 उद्योगाकरिता CETP कार्यान्वीत करण्यात आले आहेत. याद्वारे प्रतिदिन 200 दशलक्ष घन मिटर विसर्गावर प्रकिया केली जाते.

उद्योगातून निघण्या-या घातक टाकाऊ पदार्थांवर प्रकिया करण्यासाठी राजणगांव जिल्हा पुणे व बुटीबोरी जिल्हा नागपुर येथे प्रकिया केंद्र स्थापित करण्यात आले आहे. या केंद्राद्वारे 26 लक्ष मे. टन औद्योगिक घातक टाकाऊ पदार्थांवर प्रकिया केली जाते.

माहिती तंत्रज्ञानाच्या युगात तयार होणा-या ई-कचरा व्यवस्थापना करिता प्रदुषण नियंत्रण मंडळाने 42 संकलन केंद्र व 38 उद्योगाद्वारे वार्षिक 55,000 मे. टन ई-कचरावर पुर्नप्रकिया केली जाते.

6. राज्याची औद्योगिक प्रगती कायम राहण्याच्या दृष्टीने उपाय योजना

राज्यकर्त्यांशी दुरदर्शिता व कालानुरूप आखलेल्या धोरणामुळे महाराष्ट्र राज्य देशात औद्योगिक दृष्ट्या आघाडीचे राज्य ठरलेले आहे. तथापी देशातील काही राज्य जसे गुजरात, कर्नाटक, तेलंगणा या सारखे राज्य त्यांचे गतिशील धोरणामुळे महाराष्ट्राशी औद्योगिक क्षेत्रात यांगली स्पर्धा करीत आहेत. राज्याचे औद्योगिक प्रगतीमध्ये असमतोल दिसून येतो. राज्यातील मुंबई, पुणे, व नाशिक या टप्प्यात चांगली औद्योगिक गुंतवणूक दिसून येते.

तर विदर्भ, मराठवाडा व उत्तर महाराष्ट्र हा विभागात औद्योगिक गुंतवणूक कमी प्रमाणात आढळून येते. त्यामुळे यापूढे राज्यास औद्योगिक प्रगती मध्ये अंमलबजावणी करावी लागेल. त्यासाठी खालील उपाय योजना सुचविण्यात येत आहे.

- राज्यातील विजेचे दर हे शेजारील राज्याच्या तुलनेत अधिक असल्याने उद्योगांच्या स्पर्धात्मकते मध्ये कमी येते. त्याकरीता राज्यातील विज उत्पादन व वितरण व्यवस्थेचे योग्य व्यवस्थापन करून औद्योगिक विजेचे दर शेजारील राज्यांचे तुलनेत कमी किंवा किमान सारखे असावे.

- उद्योग उभारणी व व्यवस्थापनाच्या दृष्टीने आवश्यक परवाने / मंजूरी यांची संख्या कमी करून उद्योजकांस कालबद्ध व पारदर्शकतेने मिळविण्याच्या दृष्टीने जास्ती जास्त माहिती तंत्रज्ञानाचा वापर करणे.

- राज्यातील औद्योगिक दृष्ट्या मागास भागात गुंतवणूक वाढविण्याच्या दृष्टीने या भागात उच्च दर्जाच्या व किफायतशीर भावात मुलभुत सुविधा विकसीत करून या भागातील उद्योगांना जावाची प्रोत्साहने देणे.

- राज्याच्या प्रत्येक विभागात उपलब्ध असलेले नैसर्गिक साधन संपत्ती व कृषी उत्पन्नावर स्थानिक रित्या मुल्यवृद्धी करणा-या उद्योगांना त्या त्या विभागात प्रोत्साहन देणे.

- राज्यातील आज पर्यंत झालेल्या औद्योगिकरणाचा अनुभव पाहता मागास भागात वाढीव सवलती देउन उद्योग आकृष्ट होत नाहीत. प्रत्येक मागास विभागात शासनाने विशेष प्रयत्न करून मोठी खजगी / सार्वजनिक उद्योग आणावा जेणे करून त्या विभागात सदर गुंतवणूकीस पोषक / साहाय्य भूत उद्योगांचे जाळे तयार होईल.

- राज्यातील उद्योगांना कुशल मनुष्यबळ उपलब्ध होण्याचे दृष्टीने कौशल्य विकासाचा व्यापक कार्यक्रम राबविणे गरजेचे आहे.

- सुक्ष्म, लघु व मध्यम उद्योगांना वेळेवर व पुरेसे भांडवल उपलब्ध होण्याकरीता वित्तीय महामंडळाचे पुर्नरुजीवन करावे.

- महाराष्ट्राचे आर्थिक सर्वेक्षण 2016-17

- उद्योग संचालनालयाचे संकेत स्थळ di.maharashtra.gov.in

महाराष्ट्रातील औद्योगिकीकरण रोजगार व समस्या

डॉ. सौ. दिपाली अ. घनवटे
घनवटे नॅशनल कॉलेज
नागपूर

सारांश :-

प्रत्येक देशाचा आर्थिक विकास हा त्या देशाच्या अर्थव्यवस्थेतील कृषी, औद्योगिक व सेवा या तीन क्षेत्रांच्या कामगिरीवर अवलंबून असतो. या तिन्ही क्षेत्रांचा विकास हा अर्थव्यवस्थेचा विकास मानला जातो. भारतीय अर्थव्यवस्था ही कृषीप्रधान मानली जात असली तरी 1970-71 नंतर कृषी क्षेत्राचा सकल अंतर्गत उत्पादनातील हिस्सा कमी होताना तर सेवाक्षेत्राचा आणि उद्योग क्षेत्राचा हिस्सा वाढत असल्याचे दिसून येते. म्हणजेच भारतीय अर्थव्यवस्था उद्योगप्रधान अर्थव्यवस्थेच्या दिशेने वाटचाल करीत असल्याचे मानले जाते.

स्वातंत्र्य प्राप्तीनंतर लघू उद्योग व कुटीर उद्योग यांचा विकास व्हावा म्हणून औद्योगिक धोरण अवलंबिण्यात आले. औद्योगिक क्षेत्राला चालना व गती मिळावी म्हणून पंचवार्षिक योजनेत आवश्यक बदल करण्यात आले. आर्थिक विकास होण्याकरीता जास्तीत जास्त उद्योग क्षेत्राची प्रगती होऊन रोजगार निर्माण व्हावा आणि जनतेला आवश्यक व आरामदायी वस्तुंचा पुरवठा जास्तीत जास्त प्राप्त व्हावा. भारताने हळूहळू परकीय गुंतवणूकी वरील आणि व्यापारावरील नियंत्रण कमी करून आपली अर्थव्यवस्था आर्थिक सुधारणांद्वारे खूली करायला सुरुवात केली. यामुळे खाजगीकरणाला महत्त्व दिले गेले.

भारताच्या आर्थिक विकासाबरोबर पर्यावरणाच्या विकासाकडे देखील योग्य लक्ष दिले पाहिजे कारण शहरी भागातील जनतेच्या आरोग्याचा प्रश्न देखील फार महत्त्वाचा आहे. यादृष्टीने योग्य ते उपाय योजावेत.

प्रस्तावना :-

औद्योगिकीकरण म्हणजे आर्थिक विकास होय. उत्पादन प्रक्रियेत अधिक भांडवलाचा वापर करून कामगारांच्या कार्यक्षमतेत वाढ घडवून आणणे म्हणजे औद्योगिकीकरण होय. स्वातंत्र्योत्तर काळात औद्योगिक विकासाच्या दृष्टिने 6 एप्रिल 1948 रोजी सरकारने पहिले औद्योगिक धोरण जाहीर केले. देशाच्या औद्योगिक क्षेत्रामध्ये गुंतवणूकीविषयी विविध उद्योगांच्या वार्षिक वृद्धी विषयी उद्योगांची स्थान निश्चिती, उद्योगांना लागणारा पत पुरवठा, उद्योगांतील श्रम, भांडवल, मालकीहक्क, उद्योग संबंधीचे कायदे, निरनिराळे करार ई. बाबींचा विचार औद्योगिक धोरणात करण्यात आला.

स्वातंत्र्य प्राप्तीनंतर विविध धोरणांच्या माध्यमातून 1948 ते 2012 पर्यंत विविध धोरणांची अंमलबजावणी करून देशाचा औद्योगिक विकास साधने सरकारचे प्रमुख उद्दीष्ट होते. त्यामुळेच भारतासारख्या देशात अतीलघू, लघू व मध्यम आकाराच्या माध्यमातून रोजगार उपलब्ध झाला. त्यानंतरच औद्योगिक विकासाला सुरुवात झाली. सोबतच रोजगारासाठी जनतेचे शहरीभागात स्थलांतराचे पगण फार मोठ्या प्रमाणात वाढायला सुरुवात झाली आणि कालांतराने पर्यावरणावर दुष्परिणाम दिसून येत आहे. यासाठी सरकारने काही निर्बंध लावायला हवेत.

कृषी व सेवा क्षेत्रात वाढ घडवून आणणे व रोजगार उपलब्ध करून उत्पन्न व उत्पादन यात वाढ करणे.

शंती उपयोगी आदानांचा पुरवठा वाढवून देखील श्रमीकांना रोजगार प्राप्त न झाल्याने ग्रामीण जनतेचा जल शहराकडे असतो.

नवीन तंत्रज्ञान, नविन आणि वैविध्यपूर्ण कौशल्य, मोठे उद्योगघंदे या बाकी उद्योगांच्या विकासातून साध्य होवून देशातील बचत व गुंतवणूक होवून वस्तु व सेवांच्या भागणीत वाढ होते.

उद्योग घंद्याच्या विकासांमुळे अर्थव्यवस्था स्वयंपूर्ण होऊन उत्पन्न पातळीत वाढ, रोजगार प्रमाणात वाढ, तांत्रिक ज्ञानात सुधारणा होतात.

भारतासारख्या विकसनशील देशात लोकसंख्येत होणारी वाढ, दारिद्र्य, बेकारी, आर्थिक विपत्ता, निकृष्ट राहणीमान, निरक्षरता या समस्या सोडवून उद्योगघंद्यांना महत्व दिले.

औद्योगिक विकासासोबतच जनतेच्या आरोग्याचा विचार करून सरकारने निरनिराळ्या योजना आखावयास पाहिजे.

कारखान्यापासून होणारे ध्वनी व जल प्रदुषण रोखणे.

अभ्यासाची उद्दिष्टे :-

औद्योगिकीकरणामुळे रोजगाराच्या जास्तीत जास्त संधी उपलब्ध करणे.

महाराष्ट्रातील औद्योगिकदृष्ट्या विकासीत नसलेल्या भागांमध्ये गुंतवणुकी करण्यास प्रोत्साहन देणे.

उत्पादन क्षेत्रांमध्ये वृद्धीदर वाढवून आर्थिक विकास साधणे.

अभ्यासाची व्याप्ती :-

(संशोधन करीत असतांना मुख्यतः औद्योगिक विकासावर भर दिलेला आहे.

संशोधन करीत असतांना औद्योगिक विकासाबरोबर अनेक समस्यांचा विचार करण्यात आला.

संशोधन करीत असतांना औद्योगिकीकरणासोबत वाढते प्रदुषण, झोपडपट्टीची निर्मिती तसेच श्रमीक स्थलांतर यांचा विचार करण्यात आला.

गृहित कृत्ये :-

- ❖ औद्योगिक विकासामुळे सेवा क्षेत्रातील उद्योगांचा विकास करून आर्थिक विकास साध्य करणे.
- ❖ सार्वजनिक क्षेत्रातील उद्योगांमुळे अनेक कार्यक्षम लोकांना रोजगार प्राप्त होऊन समाजाचे महत्ताम मिळणे.
- ❖ औद्योगिकीकरणामुळे पर्यावरणावर होणारा प्रदुषण व श्रमिक स्थलांतर यांचा अभ्यास करणे.

अभ्यासाच्या मर्यादा :-

वरील शोध निबंधाला खालील मर्यादा आहेत -

- ❖ अभ्यास करीत असतांना प्राथमिक तसेच दुय्यम माहितीचा उपयोग करण्यात आला.
- ❖ महाराष्ट्रातील उद्योग संस्थेमध्ये फक्त कुशल व तांत्रिक जनतेलाच रोजगार उपलब्ध.
- ❖ महाराष्ट्रातील जनतेचे ग्रामीण भागातून शहरी भागाकडे स्थलांतर.
- ❖ औद्योगिकीकरणामुळे वाढत्या प्रदुषणाचा जनतेवर होणारा परिणाम.

संशोधन पध्दती :-

प्रस्तुत संशोधन करीत असतांना मुख्यतः पुस्तक व दस्तऐवजाचा वापर करून माहिती संकलीत करण्यात आली. दुय्यम माहिती ही पुस्तक, वर्तमानपत्रे, मासिके, इंटरनेट, वेब साईट यावरून माहिती गोळा करून शोध निबंध तयार करण्यात आलेला आहे.

माहितीचे विश्लेषण :-

देशाचा आर्थिक विकास घडवून आणण्यासाठी नियोजन आवश्यक आहे. नियोजन काळात लघु उद्योग, मध्यम उद्योग, मोठे उद्योग, मुलभूत व अवजड उद्योग अशा सर्वच प्रकारच्या उद्योगांच्या विकासासाठी प्रयत्न करण्यात आले.

वर्षानुसार लघु व मध्यम आकाराच्या उद्योगांची गुंतवणूक व रोजगाराची स्थिती

वर्ष	लघु व मध्यम आकाराचे उद्योग	गुंतवणूक (रु. कोटी)	रोजगार (लाख)
2011-12	15,606	4443	2.07
2012-13	16,136	5455	2.08
2013-14	19,814	6358	2.48
2014-15	36,992	7180	3.50
2015-16	20,220	4090	1.66

स्त्रोत :- Directorate of Industries Gom + upto September.

श्रेणीनुसार लघु व मध्यम आकाराच्या उद्योगांची माहिती

क्षेत्र	लघु व मध्यम आकाराचे उद्योग	श. भाग	रोजगार (लक्ष)	श. भाग
मुंबई	24,786	10.2	4.0	13.9
कोकण	39,269	16.1	6.32	21.7
नाशिक	27,458	11.3	3.15	10.8
पुणे	92,233	37.8	10.5	34.4
औरंगाबाद	18,751	7.8	1.93	6.6
अमरावती	14,510	5.9	1.14	3.9
नागपूर	26,714	11.0	2.55	8.7
एकुण	2,43,721	100.00	29.19	100.00

स्त्रोत :- Directorate of Industries Gom.

निष्कर्ष व सुचना :-

- ❖ औद्योगिक धोरणात निरनिराळे बदल करून देखील आर्थिक विकासांमध्ये हा अपेक्षेपेक्षा कमीच वाढ झालेली दिसून आली.
- ❖ वाढत्या औद्योगिकीकरणामुळे उद्योग क्षेत्रात वाढ करण्यात येत आहे त्यापेक्षा जास्त वाढ ही प्रदुषणात होत आहे. वायू प्रदुषण, भूनिप्रदुषण, जलप्रदुषण यामुळे पर्यावरणाचा समतोल डासळत चाललेला दिसून आला.
- ❖ महाराष्ट्रात औद्योगिकीकरणासोबत खाजगी उद्योगापेक्षा सार्वजनिक उद्योगाला जास्त महत्त्व देण्यात आले कारण सार्वजनिक उद्योगात जनतेला सेवा प्रदान करण्यासोबतच आर्थिक विकासाचा विचार करण्यात येतो.
- ❖ औद्योगिकीकरणामुळे जनतेला रोजगार प्राप्त होण्याकरीता गावाकडून शहराकडे स्थलांतर होऊ लागले आहे. परंतु शहरात अतिरिक्त लोकसंख्या वाढत आहे. अशा परिस्थितीत लोकांची राहण्याची सोय व घरे व अन्य गरजांसाठी मोठ्या प्रमाणात वृक्ष तोड सुरू आहे.
- ❖ औद्योगिकीकरणाच्या वाढी सोबतच कच्ची भालाच्या जास्तीत जास्त वापरासाठी मोठमोठ्या जंगलाची तोड सुरू आहे. त्यामुळे वायू प्रदुषणास फार मोठ्या प्रमाणात वाच निळत आहे.
- ❖ औद्योगिकीकरणामुळे जनतेला शहरात रोजगार प्राप्त होऊ लागल्यामुळे शेतीचे महत्त्व दिवसेंदिवस कमी होत चाललेले आहे.
- ❖ ग्रामीण भागातील लघु उद्योग व कुटीर उद्योगांना प्रोत्साहन मिळावे म्हणून सरकारने जनतेला योग्य त्या सोयी व सवलती प्राप्त करून द्यायला हव्यात जेणे करून ग्रामीण भागातील शेतीला महत्त्व प्राप्त होईल.

उपाय योजना :-

- ❖ भारतात औद्योगिक प्रदुषण रोखण्याच्या दृष्टिने राष्ट्रीय तसेच राज्य पातळीवर काही नविन व कार्यक्षम कायदे व नियम करावयाचे हवे.
- ❖ औद्योगिक कांतीमुळे देशांतर्गत व आंतरराष्ट्रीय व्यापार वाढून महाराष्ट्रातच नाही तर संपूर्ण जगभर माल संपूर्ण बाजारपेठेत उपलब्ध होऊन स्थानिक बाजारपेठेला जास्तीत जास्त महत्व प्राप्त होईल.
- ❖ महाराष्ट्रातील औद्योगिक प्रदुषण रोखण्यासाठी उपाय योजना करण्यात यावी.
- ❖ ग्रामीण भागातील जनतेचे स्थलांतर थांबविण्यासाठी उपाय योजना करावी.
- ❖ औद्योगिक घटकांना आम्ल पदार्थ, रासायनिक पदार्थ, टाकाऊ पदार्थ इ. कारखान्यातून बाहेर टाकण्यासाठी अटकाव करून मार्गदर्शक सूचना कराव्यात.
- ❖ महाराष्ट्रात जास्तीत जास्त बेरोजगारांना रोजगार प्राप्त होण्याकरिता लघु उद्योग व मध्यम उद्योग स्थापन करण्यावर भर द्यावा.
- ❖ महाराष्ट्रातील ग्रामीण भागातील स्त्रियांना तसेच पुरुषांना रोजगार प्राप्त व्हावा या दृष्टिने शेतीवर आधारित उद्योगांची स्थापना करावी.

संदर्भ ग्रंथ सूची :-

- औद्योगिक अर्थशास्त्र - प्रा. रायखेलकर, डॉ. दामजी
- दुसरी आवृत्ती : जून 2011
- महाराष्ट्रातील आर्थिक सर्वेक्षण 2016-17
- वर्तमान पत्रे - लोकमत
- इंटरनेट -

महाराष्ट्रातील औद्योगिकीकरण रोजगार व समस्या

प्रा. सुंदरम आनंदराव बुराणकर
एम.ए. (समाजशास्त्र, अर्थशास्त्र.)
बी.एड.

तावना -

ब्रिटीश काळापासून मुंबई हे महाराष्ट्राच्या औद्योगिक व्यवस्थेचे केंद्र होते. या केंद्रातही महत्वाचा कापड उद्योग होता. तो नंतर नागपूर मालेगाव भिवंडी इचलकरंजी सोलापूर अशा शहरातही वाढला 1960 नंतर अहमदाबाद व सुरत ही कापड केंद्रे गुजरात मध्ये गेली. नंतरच्या काळात रायगड, ठोणे, पुणे व नाशिक या ठिकाणी यंत्रोद्योग झपाट्याने वाढले. 1960 नंतर कोल्हापूर येते फाउंड्री उद्योगाचे एक अत्यंत गतीमान केंद्र विकसित झाले. 1970 नंतरच्या काळात औरंगाबाद शहरातही औद्योगिकीकरण होत गेले.

महाराष्ट्राने संतुलीत व प्रादेशीक दृष्ट्या विकेंद्रीत औद्योगिकीकरणासाठी महाराष्ट्र औद्योगिक विकास महामंडळ (MIDC) ही यंत्रणा उभी केली. सुरुवातीच्या काळात सहकारी औद्योगिक वसाहतीचाही प्रयोग करण्यात आला. MIDC च्या माध्यमातून जवळजवळ सर्वच जिल्ह्यात व काही ठिकाणी तालूका पातळीवरही औद्योगिक वसाहती सुरू करण्यात आल्या. काही ठिकाणी पंचतारांकीत औद्योगिक वसाहती सुरू झाल्या.

शासनाचा विधायक धोरणात्मक पाठींबा उद्योजगतेचा वाढता पुरवठा कुशल कामगाराचा वाढता पुरवठा रेल्वे व रस्ते व्यवस्थेचा विकास अशा विविध पुरक घटकामूळे हा औद्योगिक विकास झाला.

औद्योगिक धोरण रचना, व्याप्ती, मर्यादा-

अर्थव्यवस्थेचा रचना म्हणजेच अर्थव्यवस्थेतील विविध क्षेत्राचे स्थान सुरुवातीला कशे असते. व विकास प्रक्रीयेमध्ये ती कशी बदलत जाते. याचे विवेचन अर्थशास्त्रीय सिध्दांताने केले आहे. अर्थशास्त्रीय सिध्दांतानुसार सुरुवातीच्या काळात अर्थव्यवस्थेची रचना ही शेती क्षेत्राचे वर्चस्व असलेली असते. म्हणजेच अर्थव्यवस्थेचा विकास प्रक्रीयेतील सुरुवातीच्या काळात शेती क्षेत्राचे अर्थव्यवस्थेचे योगदान एकूण उत्पन्न एकूण रोजगार निर्यात हे फार मोठे होते. व इतर क्षेत्राचे औद्योगिक सेवा क्षेत्रे योगदान त्यामानाने कमी असते. परंतू ही स्थिती कायम न राहता विकास प्रक्रीया तशी पुढे जाईल तशी अर्थव्यवस्थेचीही रचना बदलत जाते. व शेती क्षेत्राचे अर्थव्यवस्थेचे महत्त्व कमी होवून इतर दोन क्षेत्राचे महत्त्व वाढत आहे

औद्योगिक व सेवाक्षेत्रामध्ये पहिले औद्योगिक क्षेत्राचे महत्व वाढून नंतर कमी होतो. व शेवटी फक्त सेवा क्षेत्राचे महत्व मोठ्या प्रमाणात वाढते. आर्थिक विकास प्रक्रीयेच्या अंतीम टप्प्यात सेवाक्षेत्राचे एकूण उत्पन्न रोजगार निर्यात इत्यादी योगदान मोठ्याप्रमाण वाढते. तर त्या बदल्यात शेती क्षेत्राचे थोड्या प्रामाणात औद्योगिक क्षेत्राचे योगदान कमी होते. विकसित देशाच्या बाबतीत अर्थशास्त्रीय केलेले विवेचन तंतोतंत लागू पडते.

2. महाराष्ट्राचे औद्योगिक धोरण व अंमलबजावणी -

कोंग्रेस सरकारने 1980 मध्ये नवे औद्योगिक धोरण जाहीर केले हे धोरण 1956 च्या औद्योगिक धोरणावरच आधारलेले असले तरी अनेक बाबतीत मोठे बदल घडवून आणणारे होते. औद्योगिक गुंतवणूकीचा वेग वाढवीणे जागतीक दर्जानुसार तंत्रज्ञान अद्यावत असावे. उद्योग धंद्यांनी संशोधन व आधुनिकीकरण करावे. या दृष्टीने हे नवे धोरण आखले गेले. शिथिलीकरण विकेंद्रीकरण पर्वाण्याच्या अटी रद्द करणे त्या सोप्या करणे प्रशासनात सोपेपणा आणणे परकीय भांडवलाचे स्वागत करणे हे धोरण महत्वाचे आहे.

महाराष्ट्र शासनाचे 2006 चे औद्योगिक धोरण महाराष्ट्र शासन देशाच्या औद्योगिक धोरणाशी सुसंगत असे धोरण ठेवत असते. राज्यशासनाने नोव्हेंबर 2006 मध्ये नविन औद्योगिक गुंतवणूक व पायाभूत सुविधा धोरण जाहीर केले.

1. संतुलीत प्रादेशिक विकासावर भर देवून मोठ्याप्रमाणावर व टिकावू स्वरूपाचे आर्थिक वाढ साध्य करणे.
2. औद्योगिक व पायाभूत सुविधांचा विकासामध्ये अधिक मोठ्या प्रमाणावरील खाजगी व सार्वजनीक गुंतवणूकीद्वारे रोजगार निर्माती करणे.
3. अर्थव्यवस्थेतील महत्वाचे क्षेत्रे निच्छीत करणे दर्जेदार पायाभूत सुविधा निर्माण करणे गुंतवणूकीस उत्तेजन देणे व विदेशी व देशांतरगत मोठ्या गुंतवणुकी आकर्षित करणे.

3. महाराष्ट्रातील खाजगी व सार्वजनीक क्षेत्रातील कार्यरत उद्योग -

दळणवळण व संपर्क व्यवस्था - कोणत्याही अर्थव्यवस्थेत दळणवळण व संपर्क व्यवस्थेला अत्यंत महत्वाचे स्थान असते. व्यक्ती संस्था शासन यांना धंदा व्यापार व प्रशासकीय सेवांचा

संचालन व विस्तारासाठी कार्यक्षम संपर्क व्यवस्थेची गरज असते. त्यामूळे आर्थिक व्यवहास प्रशासकीय सेवा शिक्षण करमणूक यांत क्रांती झाली.

1. टपाल सेवा - महाराष्ट्रात 12860 टपाल कचेऱ्या असून त्यातील 89 टक्के ग्रामीण भागात आहेत. एक टपाल कचेरी राज्यात सुमारे सहा हजार व्यक्तीनां टपाल सेवा पुरविते.

2. तार सेवा - महाराष्ट्रात 2452 तार कचेऱ्या आहेत. भारतातील सर्वात मोठी तार कचेरी मुंबईत असून देशांतर्गत व आंतरराष्ट्रीय सेवा या केंद्रामार्फत पुरविल्या जातात.

3. टेलीफोन - स्वयंचलीत दुरचित्रवाणी केंद्र आंतरराष्ट्रीय दूर वाहीनी संपर्क जहाजावरून जमीनीवर मिळणारा दुरवाणी संपर्क मागणी नुसार ट्रक सेवा अश्या सर्व सेवा महाराष्ट्रात उपलब्ध आहे.

4. मोबाईल - खाजगी व सार्वजनीक उपक्रमातील सेवा कंपण्यापूर्वीत आहे. डिसेंबर 2011 पर्यंत 1058.34 लाख सेलफोन एकटया महाराष्ट्रात होते.

5. इंटरनेट - भारतात इंटरनेट व ब्रॉडबॅन्ड वापरणाऱ्याची सर्वाधिक संख्या महाराष्ट्रराज्यात असून 31 मार्च 2011 पर्यंत ती अनुक्रमे 14.93 लाख व 22.88 लाख होती.

4. सहकारी क्षेत्रातील सेवा उद्योग व इतर क्षेत्रे -

सन 1991 नंतर अर्थिक उदारीकरणानंतरच्या काळात भारतीय अर्थव्यवस्थेतील सेवाक्षेत्राची वाढत गेलेले महत्व व विस्तार आर्थिक विकासाचे महत्वाचे आहे.

उदारीकरणानंतरच्या काळात शेती व उद्योग क्षेत्रापेक्षा सेवा क्षेत्राची वाढ वेगाने झाली आहे.

सेवाक्षेत्राचा स्थूल देशांतरगत उत्पादनातील हिस्सा वाढविणे बरोबरच या क्षेत्रात रोजगार वृद्धी

ही मोठया प्रमाणात झाली आहे. सेवा क्षेत्रांतर्गत बँकींग विमा वित्तीय सेवा व्यापार पर्यटन

हॉटेलींग शिक्षण आरोग्य वाहतूक व संदेश वहन रिअल इस्टेट आणि व्यवसाय सेवा बांधकाम

याशिवाय सामाजिक व्यक्तीगत सेवांचा समावेश होतो.

5. उद्योग व्यवस्थेतील रोजगार -

1. कच्च्या मालाची उपलब्धता ज्या उत्पादनाची सुरुवात घडवून आणावयाची असेल त्या

भागात कच्चा माल उपलब्ध असावयास पाहीजे. महाराष्ट्रात कापड उद्योगासाठी साखर

2. खाजगी क्षेत्राचा मोठा वाटा - महाराष्ट्राच्या एकूण औद्योगिक प्रगतीच्या खाजगी क्षेत्रातील मोठ्या कारखान्यांचा वाटा फार मोठा आहे. राज्यात 500 पेक्षा अधिक कामगार असलेले कारखाने संख्येने 2.6 टक्के आहे. परंतु त्यांच्या ताब्यात 57 टक्के भांडवल 42 टक्के रोजगार व 48 टक्के एकूण उत्पादन आहे. 1 कोटी व त्याहून जास्त भांडवल गुंतलेले महाराष्ट्रात फक्त 11.01 टक्के कारखाने आहेत.

3. असंतुलीत विकास - महाराष्ट्र औद्योगिक दृष्ट्या देशातील इतर राज्यापेक्षा पुढे असले तरी महाराष्ट्रात औद्योगिक प्रगती सर्वदूर सारखी झालेली नाही. मुंबई, ठाणे, पूणे या त्रिकोणात राज्यातील एकूण 25 टक्के लोकसंख्या आहे. तर राज्याच्या एकूण 8.4 टक्के क्षेत्रफळ आहे. परंतु 70 टक्के कारखाने 62 टक्के रोजगार 69 टक्के उत्पादक भांडवल व उत्पानदाच्या स्थूल मूल्यापैकी 82 टक्के हिस्सा येथे आहे. राज्यातील 30 टक्के उद्योग ग्रामीण भागात आहेत. यावरून तेथे औद्योगिकीकरण फारसे झालेले नाही.

महाराष्ट्रातील चालू कारखान्यांची संख्या व त्यातील रोजगार

वर्ष	महाराष्ट्रातील कारखाने	रोजगार
1961	8233	788
1971	10241	998
1981	16594	1192
1991	24119	1169
2001	28324	1201
2004	29256	N.A.
2005	30385	1258
2010	19457	1063

8. औद्योगिकीकरण झोपडपट्टी -

नागरी जमीनीचा मोठा भाग हा सरकारी व खाजगी कार्यालये कारखाने दुकाने शाळा बँका वाहानतळ बागा क्रीडांगणे रस्ते बाजारपेठा करमणूक केंद्रे इत्यादीसाठी व्यापला जातो त्यामूळे निवासासाठी जागेची टंचाई निर्माण होते. परीणामी जमीनीच्या किमती वाढल्या आहेत. म्हणून सामान्य लोकांना स्वतःची घरे बांधणे अशक्य बनले आहे. त्यामूळे नगरात निवासाची समस्या गंभीर बनली आहे. अनेक लोकांना लहान लहान घरात दाटीवाटीने राहाणे भाग पडत आहे. गरीब लोक झोपडपट्टीत राहतात. झोपडपट्टीत राहणाऱ्या लोकांची अवस्था अत्यंत

भयानक आहे. झोपडपट्ट्यात नागरी सुविधांचा अभाव असतो. नागरी भागातील निवासाची समस्या एवढी गंभीर बनलेली आहे की, अनेक लोकांना रस्ते बसटॅंड रेल्वे स्टेशन किंवा कोणत्याही उघड्या जागेवर राहाने भाग पडत आहे.

9. औद्योगिकीकरण प्रदूषण -

पर्यावरणाच्या प्रदूषणाची समस्या ही एक नागरी समूदायातील ज्वलंत समस्या आहे. नगरात हवा प्रदूषण जल प्रदूषण ध्वनी प्रदूषण यांची तिव्रता वाढत चालली आहे. विविध वाहने व कारखाने हे त्यांच्या धूरांडयातून धूर व विषारी वायू यासारखी प्रदूषके वातावरणात सोडतात. प्रदूषित हवेमूळे लोकांना फुफ्फूसाचा कर्करोग अस्थमा डोकेदूखी चक्कर येणे उलट्या होणे इत्यादी आजार होतात. अनेक शहरातील टाकावू पदार्थ औद्योगिक सांडपाणी हे जवळपासच्या नद्या व तलावात सोडतात. त्यामूळे त्यांच्यातील पाणी प्रदूषित होते. दूषित पाण्यामूळे हगवण, विषमज्वर काविले इत्यादी आजार लोकांना होतात. विविध कारखान्यातील यंत्राचा खळखळट व वाहतूकीच्या साधनामूळे होणारा कर्कष आवाज यामूळे ध्वनी प्रदूषण होते. ध्वनी प्रदूषणामूळे डोकेदूखी बहीरेपणा मळमळणे उच्च रक्तदाब मज्जा संस्थेतील बिघाड यासारखे आजार जळतात.

10. औद्योगिकीकरण स्थलांतर इत्यादी-

औद्योगिकीकरणामूळे महाराष्ट्रात नागरीकरणास चालना मिळाली. शहरे ही व्यापार वाणिज्य उद्योग शिक्षण इत्यादींची केंद्रे बनली. त्यामूळे ग्रामीण भागातील लोक शहराकडे स्थलांतर करू लागली. औद्योगिकीकरणामूळे विवाह कूटूंब जात यासारख्या विविध सामाजिक संस्थामध्ये संरचनात्मक आणि प्रकार्यात्मक बदल घडवून आणले बाल विवाहाची जागा प्रौढ विवाहाने घेतली आहे. आंतरजातीय आणि आंतरधर्मीय विवाहाची संख्या वाढत आहे. संयुक्त कुटूंबाची जागा आधुनिक केंद्र कुटूंबानी घेतली आहे. जातीसंस्थेचे नियम शिथिल झाले आहे. धार्मीक विश्वास आणि कर्मकांडाचे महत्त्व कमी झाले आहे. औद्योगिकीकरणामूळे महाराष्ट्रात आधुनिक अर्थव्यवस्थेचा उदय झाला. मांडवलदार प्रशासक संशोधक तंत्रज्ञान कामगार यासारखे नविन सामाजिक वर्ग उदयास आले.

महाराष्ट्रातील उद्योग व रोजगार स्थिती

प्रा. भरत क.
सी. पी. अँड बेरार महाविद्यालय
महाल, नागपूर

मध्यवर्ती सरकारने 1991 नंतर जागतीक अर्थव्यवस्थेतील आर्थिक सुधारणा या बाबीकडे लक्ष देऊन अर्थव्यवस्थेतील रचनात्मक बदल घोरण स्विकारल्यानंतर देशाच्या औद्योगिक घोरणात बदल घडून आणण्यास आरंभ केला. उद्योगांचा विकास व विस्तार करण्याकरीता कोणत्याही देशात गुंतवणूकीची गरज असते. म्हणूनच भारताची 9 वी पंचवर्षिक योजना ही गुंतवणुकीचे प्रमुख उद्दिष्ट ठेवून तीची रचना करण्यात आली होती. एकूण उत्पन्नतून सर्व खर्चाची वजावट केल्यावर बचत व त्यातून गुंतवणूक निर्माण करण्यास जे आधिक्य स्वरूपात वित्त उपलब्ध होते त्या आधिकाचे रूपांतर गुंतवणूकीत झाल्यावर उद्योग क्षेत्रात रोजगार क्षमता वाढविणे शक्य होते. परंतु भारत हे एक विकसशील राष्ट्र असल्यामुळे गुंतवणूकीचा दर कमी व रोजगार निर्मितीक्षमता कमी असे अर्थव्यवस्थेचे एकूणच दृष्टचक्र बेरोजगारीत रूपांतरित होऊन आर्थिक विकासाचे वातावरण तयार करण्यास एक मोठे संकट निर्माण होण्यास मदत होते. म्हणून विकसशील देशातील गुंतवणूक व रोजगार ह्या दोन्ही बाबी विकसकाकरीता मुलभूत मानल्या गेल्या आहेत. जगात जागतीकीविकरणाचे वारे व्हावू लागल्यावर केंद्रसरकारने आपल्या औद्योगिक घोरणात परिवर्तन केले त्याच आधारावर राज्यसरकारानी आपल्या आपल्या औद्योगिक घोरणात बदल घडून आणण्यास आरंभ केला. सुक्ष्म, लघु व मध्यम उद्योगांना शासनाकडून मदतीची आहे कारण वित्तीय सुविधा उपलब्ध झाल्याशिवाय विकेंद्रीत अर्थव्यवस्था निर्माण होणार नाही. व रोजगार व रोजगारक्षमतेचा विकास करणे शक्य होऊ शकणार नाही हे निश्चित झाले. या संदर्भात मागासलेल्या भागात औद्योगिककरणास चालना व प्रोत्साहन देणारे पुरक घोरण राज्याद्वारे स्विकारल्या गेले व महाराष्ट्र सरकारनेही या घोरणाचा स्विकार केला. अल्पविकसीत व विकसनशील अर्थव्यवस्थेच्या विकासांमध्ये उद्योगक्षेत्र महत्वाची भूमिका पार पाडते. महाराष्ट्राचा विचारकरता महाराष्ट्र हे भारतातील औद्योगिकदृष्ट्या पुढारलेले राज्य मानले जाते. इतर राज्याच्या तुलनेत महाराष्ट्रातील उद्योग क्षेत्राचा आर्थिक विकास शीत आहे. असेच म्हणावे लागेल. याचे सर्व श्रेय मुंबईला जाते. कारण सर्वघ उद्योगाचे केंद्रिकरण व त्यांच्या कार्यालयाचे केंद्रीकरण मुंबईला झाले आहे. एवढेच नव्हेतर मुंबई ही देशाची आर्थिक राजधानी होय. मुंबई

महानगरपालिकेचे अर्दाजपत्रक त्रिपूरा सारख्या छोट्या राज्यांपेक्षा जास्त आहे. महाराष्ट्रातून मुंबई शहराची वजावट केल्यास उरलेले जिल्ह्यांचा औद्योगिक विकास पाहिजे त्याप्रमाणात झाला नाही. सर्व जिल्ह्यातील महाराष्ट्र औद्योगिक विकास निगम ची स्थिती वेगवेगळी आहे. यातून अपेक्षेप्रमाणे रोजगार निर्माण होऊ शकत नाही.

राज्यातील महत्वाचे उद्योग राज्यातील महत्वाचे उद्योगामध्ये मोटार वाहन, अभियांत्रिकीवस्तू, पोलाद व लोखंडा उद्योग, ओतवकाम, विद्युत यंत्रे, औषध निर्माण उद्योग, ट्रेलर रसायने व रासायणीक उत्पादने, मूलभूत धातूंचे उद्योग, कोक व शुद्ध पेट्रोलियमचे उत्पादने, अणुशक्ती इंधन, खाद्य उत्पादने, यंत्रे यंत्रसामुग्री, फर्निचर व जडजवाहीर इत्यादी उद्योगांचा समावेश होतो. महाराष्ट्राच्या एकूण औद्योगिक उत्पादनामध्ये विविध उद्योग उद्योगयंत्राचा वाटा यावरून महाराष्ट्रातील उद्योग क्षेत्राच्या विकासात अंदाज येतो.

उद्योग	औद्योगिक उत्पादनातील प्रमाण टक्के
1) मोटार वाहने व ट्रेलर्स	11.3
2) रसायन व रासायणीक उद्योग	13.3
3) मुलभूत धातू	11.3
4) कोक शुद्ध पेट्रोलियमची उत्पादन अणुशक्ती इंधन	16.4
5) खाद्य उत्पादन व पेय	9.9
6) यंत्रे व यंत्रसामुग्री	37.8

राज्याचे औद्योगिक घोरण (2006) - राज्य शासनाने 2000 मध्ये नविन औद्योगिक घोरण जाहिर केले होते. थोडक्यात या घोरणाची काही उद्दिष्टे खालील प्रमाणे आहे.

- 1) समतोल प्रादेशीक विकास साध्य करणे.
- 2) वृहतप्रमाणावर व टिकाऊ स्वरूपाची आर्थिक वाढसाध्य करणे.
- 3) औद्योगिक व पायाभूत सुविधांच्या विकासांमध्ये अधिक मोठ्या प्रमाणावर खाजगी व सार्वजनिक गुंतवणूकीच्या माध्यमातून रोजगार सृष्टीकरणे.

वरील विश्लेषित उद्दीष्ट साध्यकरण्याकरीता काही महत्वाच्या बाबी उद्दिष्टांची सकलता प्राप्त करण्याकरीता निश्चित केले जावे.
उद्योगाच्या विकासाकरीता महत्वाची क्षेत्रे निश्चित करणे.
पायाभूत सुविधा निर्माण करण्याच्यावर भर देणे.
एकूण गुंतवणूकीत वाढ घडून आणणे.
विविध गुंतवणूकीत आकर्षित करणे. धोरणाची

औद्योगिक विकासाकरीता नविन प्रकल्पांना अनुदान देणे.
उच्च मध्यम उद्योगाच्या विकासाकरीता विविध सवलती प्रदान करणे.
मानव विकास निर्देशांक कमी असणाऱ्या जिल्ह्यात येणाऱ्या उद्योगांना विशेष सवलत देणे.
मोठ्याप्रकल्पांकरीता विशेष पॅकेज योजना राबविणे.
गट आधारीत विकासावर गटाच्या क्षेत्रातील काही क्षेत्र विशिष्ट उद्योग व त्यांचे साह्यक उद्योग यांच्याकरीता राखून ठेवणे यावर भर देण्यात आला.
नविन औद्योगिक नगरांचा आणि विशेष आर्थिकक्षेत्राचा विकास करणे.

खादी व ग्रामउद्योगांना प्रोत्साहन देण्याकरीता प्रत्येक जिल्ह्यात ग्रामउद्योग वसाहतीची स्थापना करणे.
जगातील दर्जाची आंतरराष्ट्रीय प्रदर्शन केंद्र स्थापन करणे.
एक खिडकी योजनेच्या माध्यमातून कामकाज आरंभ करणे.
विदेशी क्षेत्र गुंतवणूकीवर भर देणे.
रोल निर्देशित धोरणाची कालमर्यादा मार्च 2011 पर्यंत चालू ठेवण्याचे निश्चित केले होते. याकरणाने विकासाकरीता पूढील लक्ष निघारीत केले होते.
औद्योगिक क्षेत्रातील वाढीचा दर 10 टक्के इतका निश्चित केला होता.
सेवा क्षेत्रातील वाढीचा दर 12 टक्के ठेवण्यात आला होता.
अतिरिक्त रोजगार निर्मिती 20 लाख असेल.

औद्योगिक गुंतवणूक औद्योगिक धोरणातील सुधारणामुळे प्राप्त करण्याकरीता आवश्यक असणाऱ्या वरदानकमी करण्यात आल्या. उद्योगातील गुंतवणूकीवरील व करावरील बंधने काढून टाकण्यात आली. आणि विदेशी तंत्रज्ञान व थेट गुंतवणूक करण्याकरीता मार्ग मोकळा करण्यात आला. राज्यामध्ये औद्योगिक गुंतवणूक वाढे याकरीता 2010 पर्यंतच्या कालावधीत भारत प्रस्ताव प्राप्त झाले. त्यातील एकूण गुंतवणूक रुपये एवढी होती. देशातील प्रस्तावित औद्योगिक गुंतवणूक निर्माण होणारा रोजगार यात महाराष्ट्राचा वाटा 15 टक्के इतका होता. देशाच्या औद्योगिक

गुंतवणूकीकरीता एक आधुनिक राज्य म्हणून महाराष्ट्राने आपले स्थान सुरुवातीपासूनच कायम ठेवले आहे. उदारीकरणाच्या काळात देशातर्गत तसेच विदेशी या दोन्ही प्रकारच्या संस्थांकडून औद्योगिक गुंतवणूकीतील मोठे प्रमाण आकर्षित केले आहे.

राज्यातील औद्योगिक गुंतवणूक 2010 पर्यंत (आकडेवारी रूपयात)

Sl. No.	वर्ग	मूल्य प्रमाण			कार्यक्षेत्र प्रमाण		
		संख्या	मुद्रा	वस्तु	संख्या	मुद्रा	वस्तु
1	अर्जांची संख्या	16140	695600	3024376	3657	152716	845729
2	निष्ठावित्तगुण प्रस्ताव						
	अ) विदेशी गुंतवणूक प्रस्ताव	4176	83770	-	1665	42591	-
	ब) सामान्य व कारखाने प्रस्ताव	169	140826	213425	-	-	-
	एकूण प्रमाण	20484	920121	3237801	5322	196407	845729

अन्य राज्यातील औद्योगिक गुंतवणूक 2010 पर्यंत (गुंतवणूक कोटी रूपयात)

राज्य	संख्या	गुंतवणूक	देशाची टक्के	संख्या	राज्याची टक्के
आंध्रप्रदेश	7237	694640	9.53	13.74	6.94
गुजरात	10666	859787	11.90	19.49	9.95
महाराष्ट्र	16140	695616	9.54	30.24	15.23
तामिळनाडू	8502	354790	4.87	23.77	12.01
उत्तरप्रदेश	7380	226232	3.10	19.35	9.73
संपूर्ण भारत	91598	7287224	-	197.94	-

विशेष आर्थिक क्षेत्र - महाराष्ट्र शासनाने आर्थिक क्षेत्र धोरण फेब्रुवारी 2006 पासून शिवकारले उद्योजांना घालना देणे आणि रोजगार निर्मित या उद्देशाने विशेष आर्थिक क्षेत्र शिवकारले आणि या क्षेत्रास करमुक्त बंधनमुक्त व पोषक व्यापार धोरण याकरीता प्रेरणादायी वातावरण तयार करण्यात आले. या अंतर्गत खाऱ्यातील बाबींचा समावेश करण्यात आला होता.

- 1) एक खिडकी योजनेमार्फत संबंधीत सर्व प्रस्तावांना मान्यता देणे.
- 2) पायाभूत सुविधांचा विकास करणे.
- 3) नविन रोजगाराच्या संधी निर्माण करणे.
- 4) उत्पादीतवस्तू व सेवा निर्यातीस प्रोत्साहन देणे.
- 5) देशातर्गत तसेच विदेशी गुंतवणूकीस प्रोत्साहन देणे.
- 6) अतिरिक्त अधोव्यवस्थांची साधने निर्माण करणे.

विशेष आर्थिक क्षेत्रातील पायाभूत सुविधा व उत्पादन क्षमता 133

यांचेकडे मोठ्या प्रमाणावर विदेशी व त्याचप्रमाणे स्थानिक गुंतवणूक आकर्षित होणे अपेक्षित आहे. त्याद्वारे अर्थव्यवस्था साधने आणि रोजगाराच्या संधी निर्माण होण्याच्या अपेक्षा व्यक्त करण्यात आल्या. राज्यातील विशेष आर्थिक क्षेत्राकरीता डिसेंबर 2010 अखेरपर्यंत 223 प्रकल्पांचे प्रस्ताव प्राप्त झाले होते. त्यापैकी 143 प्रकल्पांना केंद्रसरकारने मान्यता दिली होती. व 63 प्रकल्प अधिसूचित झाले.

सुक्ष्म लघु आणि मध्यम उपक्रम विकास अधिनियम 2006 अधिनियम ऑक्टोबर 2006 पासून अमलात आणल्या गेला. उद्योगाबाबतची नोंदणी प्रक्रिया करीत साधी व सरळ केली आहे. यापूर्वीची उद्योग ही संकल्पना बदलून उपक्रम हया संकल्पनेचा वापर सुरू करण्यात आला. उपक्रमाची सामान्यता (1) उत्पादक (2) सेवा पूर्वाधार अशी विभागणी करण्यात आली. या दोन्ही प्रकारातील उपक्रमांचे त्यांच्या प्रकल्प व वंशसामुग्रीतील गुंतवणूकीच्या आधारे किंवा त्यांच्या साधने सामग्रीचे आधारे सुक्ष्म, लघु व मध्यम आणि मोठे अशी केलेली आहे.

1 विशेष आर्थिक क्षेत्रातील गुंतवणूक व रोजगार 2010

विभाग	रुपया	क्षेत्र क्षेत्र	गुंतवणूक कोटी रु.	रोजगार (लक्ष)
उत्तर	73	25291	125422	43.25
पश्चिम महाराष्ट्र	48	6600	48195	12.95
महाराष्ट्र	12	3750	3055	1.52
दिल्ली	10	4316	11504	5.86
एकूण	133	39666	188087	63.58

2) सुक्ष्म, लघु व मध्यम मोठ्या उपक्रमांची माहिती - 2010

क्र.सं.	विभाग	सुक्ष्म, लघु व मध्यम	मोठे उपक्रम	रोजगार	एकूण रोजगार
1	मुंबई	14923	214126	211	97595
2	उत्तर	18408	243708	718	103842
3	पश्चिम	24215	181822	238	76308
4	पुणे	76106	373333	788	247820
5	महाराष्ट्र	11824	107601	269	87811
6	उत्तराखंड	3807	43541	79	10890
7	नागपूर	14843	137788	278	83617
8	महाराष्ट्र	183214	1300947	2623	601644

सामुहीक प्रोत्साहन योजना औद्योगिकदृष्ट्या अतिक्रमिता व विकसनशिल भागात मोठ्या प्रमाणात औद्योगिक गुंतवणूक याकरीता नवीन प्रकल्पासाठी राज्य शासनाची सामुहीक प्रोत्साहन योजना आहे. योजनेत आवश्यकतेनुसार बदल करण्यात आले. सामुहीक प्रोत्साहन योजना 2007 साली अमलात आणल्या गेली. राज्यातील पात्र खाजगी भागीदारी राज्य शासनाचे उपक्रम संयुक्त क्षेत्र व सहकारी क्षेत्र यांना या योजनेचा लाभ घेण्यात येईल योजनेची वैशिष्ट्ये खालील प्रमाणे ठरविण्यात

विदर्भ कनिष्ठ महाविद्यालयीन अर्थ-वाणिज्य शिक्षक मंडळ नागपूर १६ चर्चासत्र २०१७ ला आमच्या शुभेच्छा

- 1) लघु मध्यम, मोठ्या उद्योगांच्या विस्तारास त्यांच्या स्थिर भांडवल गुंतवणूकीत औद्योगिक प्रोत्साहन अनुदानद्वारे उत्तेजण देणे.
- 2) वस्त्रउद्योग, इंजिनीअर तयार केलेले कपडे व या क्षेत्रातील नवीन सुक्ष्म लघु व मध्यम उपक्रमांना मदत व सहकार्य केले.
- 3) सुक्ष्म लघु व मध्यम उपक्रमांच्या उत्पादनाच्या गुणवत्तेत कार्यक्षेत्रात वाढ होण्याकरीता अनुदान देणे.
- 4) प्रतिष्ठेच्या आणि अतिविशाल प्रकल्पांना प्रकल्पानुरूप विस्तार प्रोत्साहन देणे.
- 5) सुक्ष्म, लघु व मध्यम उपक्रमांवरील विविध कर व अन्य शुल्कांचा भार करणे.
- 6) माहिती तंत्रज्ञान जैव तंत्रज्ञान घटक आणि अतिविशाल प्रकल्पामध्ये मोठ्या प्रमाणावरील गुंतवणूक आकर्षित करण्याकरीता वातावरण निर्माण करणे.

विदेशी थेट गुंतवणूक:-

अर्थव्यवस्थेच्या विकासाकरीता अधिक प्रमाणावरील भांडवल गुंतवणूकीची आवश्यकता असते. परंतु भांडवल उपलब्ध करण्यात सार्वजनिक क्षेत्राच्या मर्यादा निश्चित आहे. खाजगीकरण, उदारीकरण, जागृतीकरणकाळात भांडवल गुंतवणूकीचे महत्त्व दिवसेंदिवस वाढत आहे. विदेशी थेट गुंतवणूकीचे महत्त्व मोठ्याप्रमाणावर वाढताना दिसत आहे. मुक्त भांडवल होण्याकरीता व विदेशी मुद्राबाजारातील भांडवल आयात करण्याकरीता खुल्या भांडवली बाजाराला चालना देण्याकरीता अनेक प्रकारच्या ध्येय धोरणामध्ये बदल करण्यात आले आहे. आर्थिक उदारीकरणानंतरच्या कालखंडातील औद्योगिक विकासाचे प्रमुख वैशिष्ट्य अनिवासी भारतीय आणि विदेशी थेट गुंतवणूक यांचे मोठे सहकार्य लाभले आहेत. महाराष्ट्र शासनाने निर्माण केलेल्या पोषक वातावरणामुळे महाराष्ट्रात विदेशी थेट गुंतवणूक अधिक प्रमाणात होत आहे. इतर राज्यांच्या तुलनेत महाराष्ट्रात विदेशी थेट गुंतवणूक सर्वात जास्त झाली आहे. महाराष्ट्रात हि गुंतवणूक देशातील एकूण गुंतवणूकीच्या 21 टक्के इतकी आहे.

राज्यातील क्षेत्र निहाय विदेशी थेट गुंतवणूक ऑगस्ट 2010 पर्यंत

क्र.सं.	उद्योग क्षेत्र	एकूण प्रकल्पांची संख्या	गुंतवणूक (कोटी रु.)
1	माहिती व तंत्रज्ञान	782	13768
2	औद्योगिक व वस्तुनिष्ठ	261	371
3	जन्मदक्षिण	173	1038
4	वस्त्रउद्योग	122	1051
5	रसायने व रसायन उत्पादने	197	2068
6	विद्युत व विद्युत विद्युत क्षेत्र सामग्री	212	1497
7	मोठ्या बांधणे	112	883
8	इतर	732	25468

महाराष्ट्रातून झालेली निर्यात देशाप्रमाणेच राज्याचे स्थान निर्यातीच्या बाबतीत महत्वाचे असते. महाराष्ट्रातून होणाऱ्या निर्यातीमध्ये अलिकडील काळात सातत्यपूर्ण वाढ होत आहे. हि निर्यातवाढ झालील प्रमाणे दर्शविले आहे.

वर्ष	महाराष्ट्र (कोटी रू.)	भारत (कोटी रू.)
2005-06	113700	454800
2006-07	142944	571779
2007-08	172846	640172
2008-09	226794	839978
2009-10	228184	845125

निर्यातीत वाढ होऊन आर्थिक विकासाचा दर साधणे शक्य आहे. अन्य राज्यांच्या तुलनेत महाराष्ट्र हे प्रगत राज्य आहे असे असले तरी महाराष्ट्रातील मुंबईचा व प. महाराष्ट्रातील साखर कारखाने व त्यांची भरभराट राज्याच्या आर्थिक विकासात भर टाकणारी आहे. त्या तुलनेत कर्णाट, मराठवाडा, व विदर्भाचा विकास झाला नाही. राज्यातील लहानहान उद्योग रोजगारक्षमता बनले नाही. दिवसेंदिवस मुंबईत

वकाल वस्त्यांचे प्रमाण वाढत आहे. रोजगार प्राप्तीकरिता लोकांची शहराकडे हजारांच्या संख्येने स्थलांतरण होत आहे. यातूनच विषमता गुंडगिरी, टोळीयुद्ध, शांतता व सुख्यवस्था यांचा रोज भंग होत आहे. ग्रामीण नागरीकांचे शहरात स्थलांतरण होत असल्यामुळे शेतीत काम करणाऱ्यांची संख्या रोज घटत आहे. शेतीवर काम करण्यास आज मजूर मिळत नाही. अशी स्थिती निर्माण झाली आहे. शेतकरी श्रीमंत नसल्यामुळे सर्वच कार्यकारीता शेतीतून उत्पादन काढण्याकरिता यंत्र सामग्री विकत घेऊ शकत नाही, किंवा शेतमजुरांचे मजुरी वाढून देऊन मजुरांची मागणी शेतकरी करू शकत नाही मजुरीचे कमीदर यंत्र सामग्रीचा अभाव यानुसार ग्रामीण क्षेत्रात हलाखीची स्थिती निर्माण झाली आहे. राष्ट्रीय उत्पन्नत कृषीचा वाटा 14 टक्के व रोजगार निर्भर लोकांची क्षमता 65 टक्के ही विषमता विचार करायला लावणारी आहे. जि.एस.टी. मध्ये शेतीक्षेत्राचा वाटा राष्ट्रीय उत्पन्नत 3.5 टक्के इतका आहे. व रोजगार निर्मितीही 3.5 टक्के आहे. समान रोजगार समान उत्पन्न कृषीही आर्थिक विकासाची जणनी होय. कृषीचा किंवा प्राथमिक क्षेत्राचा विकास झाल्यावरच राज्यात औद्योगिक विकास साधून रोजगाराची क्षेत्रे निर्माण करणे शक्य होईल. संदर्भ:-

- 1) महाराष्ट्र, तुकाराम जाधव, 2012, अग्रृती.
- 2) भारतीय अर्थव्यवस्था, मिश्रापूरी
- 3) Website - mahatira Govt. Industiral and Employment

दीपावली एवं नववर्ष की हार्दिक शुभकामनाए.....

पूजा के लिये सर्वश्रेष्ठ 100% शुद्ध

मोरया कपूर

सम्पूर्ण गुजरात, मध्यप्रदेश एवं राजस्थान में
२६ वर्षों से १००% शुद्धता एवं विश्वास का प्रतीक
अब नये ब्रांड नाम के साथ

अजय कपूरवाला

ऑफिस : हनुमान मंदीर के पीछे बोरकर वाडा, मस्कासाथ इतवारी नागपूर

संदिक्स नं.- 3011 Cell : 09890015331 (अजय बिलसे) Ph.: 0712-2728668

मो.: 9970059301 (विजेश), 9970059303 (संकेत), 98264-39363 (किशोर भाई-इन्दोर)